கழக வெளியீடு: ௮௱

தொல்காப்பியம்

எழுத்ததிகாரம்

[illegible]. அ. இராமசாமிப்புலவர்,
கருப்பக்கிளர். (அஞ்சல்)
கோட்டூர் வழி, தஞ்சை மாவட்டம்.

இளம்பூரணர்

உரையுடன்

திருநெல்வேலித் தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், லிமிடெட்,
திருநெல்வேலி :: சென்னை-1.

First Edition: October, 1955.
Reprint: November, 1958..

THOLKAPPIYAM-ELUTHTHATHIKARAM-ILAMBOORANAM

Published by

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA WORKS
PUBLISHING SOCIETY, TINNEVELLY, LTD.,
1/140, BROADWAY, MADRAS-1

Head Office.

98, EAST CAR STREET, TIRUNELVELI

Appar Achakam, 2/140, Broadway, Madras-1.—C. 2100.

பதிப்புரை

ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் தொல்காப்பியத் தமிழ் முனிவரனார் செய்தருளிய தமிழ்த் தொன்மை முழுமுதல் நூல் தொல்காப்பியமாகும். அது மொழியமைதிக் கருவிநூலாகிய இலக்கணத்தோடுமட்டும் அமையாது உலக வரலாற்று நூல், ஒழுகலாற்று நூல், பண்பாட்டு நூல், தெய்வந்தெளிநூல், உளவியல்பு நூல் முதலிய பல நூலின் பயனார் கருத்துக்களடங்கிய பொருளதிகாரத்தைத் தன்னகத்துக்கொண்டுள்ள வாழ்க்கைப் பெருநூலாகவும் திகழ்கின்றது.

இஃது எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று பகுதிகளையுடையது ஒவ்வொன்றும் ஒன்பதொன்பது இயல்களையுடையன. மொத்தம் ஆயிரத்து அறுநூற்றுப்பத்துச் சூத்திரங்கள் உள்ளன. தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் முதன் முதல் உரைகண்ட நல்லிசைச் சான்றோர் இளம்பூரண அடிகளாராவர். இறுதியில் முழுமைக்கும் உரைகண்டவர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியராவர். பேராசிரியர் ஒருவரும் இவ்வாறே நூன்முழுமைக்கும் உரைகண்டனரென்ப. இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள பேராசிரியர் உரை பொருளதிகாரத்துள் 'மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல்' என்னும் இறுதிப் பகுதி நான்கற்குமட்டுமே காணப்படுகின்றன.

சொல்லதிகாரத்துக்குச் சேனாவரையர், கல்லாடர், தெய்வச்சிலையார் என்னும் மூவரும் தனித்தனி உரை வரைந்துள்ளனர். அவற்றுள் சேனாவரையர் உரையே சிறந்தோங்கி எல்லாராலும் மிக்குப் பயிலப்படுகின்றது. தெய்வச்சிலையார் உரையும் வெளிவந்துள்ளது.

தொல்காப்பிய முழுமையையும் அரிதின் முயன்று யாழ்ப்பாணம் திரு. சி. வை. தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் கி. பி. 1892-இல் வெளியிட்டனர். பின் பவானந்தம் பிள்ளையவர்கள் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்தை உரையுடன் வெளியிட்டனர். இதுபோல் 1934-இல் திரிசிரபுரம் S. கனகசபாபதி பிள்ளையவர்கள் வெளியிட்டனர். 1927-இல் காவேரிப்பாக்கம் திரு. நமச்சிவாய முதலியாரவர்கள் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் இளம்பூரணம் வெளியிட்டுள்ளனர். யாழ்ப்பாணம் தமிழ் வித்துவான் புன்னாலைக்கட்டுவன், பிரம்மஸ்ரீ சி. கணேசையர் அவர்கள் உரை விளக்கக்குறிப்புக்களுடன் 1937-இல் தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நச்சினார்க்கினியமும், 1938-இல் அது

போன்று சொல்லதிகாரம் சேனாவரையமும், 1943-இல் அது போன்றே பொருளதிகாரம் பின் நான்கியல்களுக்குப் பேராசிரியமும், 1948-இல் அதுபோன்றே பொருளதிகாரம் முன் ஐந்தியல்களுக்கு நச்சினார்க்கினியமும் வெளிவந்துள்ளன.

நம் கழகத்துவழித் தொல். எழுத்து நச்சினார்க்கினியமும், சொல் சேனாவரையமும் அரிய பெரிய ஆராய்ச்சிப் பல்வகைக் குறிப்புக்களுடன் வெளிவந்துள்ளன. பின் தொல், பொருளதிகாரம் இளம்பூரணவடிகள் உரையுடன் வெளிவந்துள்ளது. இப்பொழுது எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணர் உரையுடன் வெளிவருகின்றது. இவ்வுரையோடு ஏறத்தாழ எண்பத்தேழு ஆண்டுகளுக்குமுன் (1868) பூவிருந்தவல்லி, திரு. சு. கன்னியப்ப முதலியாரவர்கள் வெளியிட்டுள்ளார்கள். அதன்கண் உரை, பொழிப்புரையாகக் காணப்படுகின்றது. பின் 1941-இல் திரு. வ. உ. சிதம்பரம் பிள்ளையவர்கள் இப்பொழிப்புரையைத் தழுவிப் பதவுரையாக்கி வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

இப்பொழுது கழகத்துவழி இது வெளிவருகின்றது. இதனைக் கற்பாரும் கற்பிப்பாரும் தெளிவோடுணர்தற்பொருட்டு இளம்பூரண அடிகளுடன் நச்சினார்க்கினியர் மாறுபடுவது, மிக்க விளக்கந்தருவது ஆகிய பகுதிகளை அவ்வச் சூத்திரங்களின் அடிக்குறிப்பிலமைத்தும், புலவர், ஞா. தேவநேயப் பாவாணர் அவர்கள் (எம் ஏ) இருவர் உரைக்கும் தரும் விளக்கங்களையும், தம் மதிநுட்பத்தால் கண்ட புதுக்கருத்துக்களையும் அங்ஙனமே அடிக்குறிப்பாகச் சேர்த்துள்ளோம். சிறந்த பாட வேறுபாடுகள் ஆங்காங்கே காட்டப்பட்டுள்ளன. திரு. சு. கன்னியப்ப முதலியாரவர்கள் பதிப்பின் ஒப்புநோக்கால் செப்பம் அமைந்தனவும் பல. விரைவில் தொல். சொல். இளம்பூரண அடிகள் உரையும் கழக வாயிலாக வெளியிடக் கருதியுள்ளோம். அதுவும் வெளிவரின் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் இளம்பூரண அடிகள் உரை கழக வெளியீடாக அமையும். இவ்வெளியீட்டில் சிறந்த அருஞ்சொற்பொருள் வரிசையும் சேர்த்துள்ளோம். இளம்பூரண அடிகள் உரை, திட்பநுட்பம் செறிந்தது; சுருக்க விளக்கமிக்கது; தெளிவு நிறைந்தது; யாவரும் மிகுதியும் போற்றற்குரியது.

இதனை ஆசிரியர், மாணவர், பெருமக்கள் அனைவரும் வாங்கிக் கற்பித்தும் கற்றும் போற்றியும் ஆதரிப்பார்களாக.

சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகத்தார்.

கு. அ. இராமசாமிப்புலவர்,
கருப்பக்கிளர். (அஞ்சல்)
கோட்டூர் வழி, தஞ்சை மாவட்டம்,

முன்னுரை

[சித்தாந்த பண்டிதர், கழகப்புலவர் ப. இராமநாதபிள்ளை]

நூல்

அல்கா விழுப்பஞ்சேர் தொல்காப்பியம், ஒல்காப்பெரும் புகழ்த் தமிழ் முனிவரர் தொல்காப்பியனாரால் செய்தருளப் பெற்றது. இது, எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்றுறுப்பு அடங்கிய பிண்டம். இம்மூன்றனையும் தொன்மை நல்லிசைச் சான்றோர் 'எழுத்துப்பால், சொற்பால், பொருட்பால், என வழங்கி வந்ததாகத் தெரிகின்றது. இவ்வுண்மை இறையனார் களவியலுரையுள் (நூ. இணையே கைகோள்) 'தொல்காப்பியனார் பொருட்பால் உள்ளும் கண்டுகொள்க' என நக்கீரனார் உரைக்கும் நல்லுரையால் விளங்கும். இது, திருவள்ளுவநாயனார் அருளிய தமிழ்ப் பொதுமறையாம் திருக்குறளுக்கு அமைந்துள்ள அறத்துப்பால், பொருட்பால், இன்பத்துப்பால் என்னும் பகுதிகளோடு ஒருங்கொத்துத் திகழ்வது காண்க. இப்பொழுது அதிகாரம் என வழங்கப்படுகின்றது.

சிறப்பு

இந்நூல் இப்பொழுது உலகிடை நிலவும் எல்லாத் தொன்மை மொழிகட்கும் காலத்தாலும், சீரமைப்பாலும் மிகமிக முந்தியதென்பது நடுநிலை அறிஞர் பல்லோர் கண்டு நவின்ற நன்முடிபாகும். இது மொழியமைதியை வரம்புபடுத்தி வனப்புறச் செய்யும் கருவி நூலாகும். அம்மட்டோடும் அமையாது உறையும் நிலமும், உதவும் பருவமும், இயக்கும் இயவுளும், உண்ணும் உணவும், உஞற்றும் உழைப்பும், எண்ணும் இசையும், எய்தும் நண்பும் பிறவும் இனிதாய் அமையும் பான்மையும், இவற்றால் ஒவ்வொருவருக்கும் உணர்ச்சியும் எழுச்சியும் விழுப்பமுற்று ஒழுக்கநெறி வாழும் அறப்பாங்கும், அவ்வறந்தலை நின்றார் மெலியாரை வலியார் நலியவொட்டாது புறந்தரும் போற்றருங் கடமையும் முறையே பொருட்பாலில் அகம் புறம் என்னும் இருபெருந் தலைப்பால் விளக்கியருளுகின்றனர். மேலும், களவு, கற்பென்னும் ஒழுகலாறுகளால் காதலர்கள் இருவருளால் துணை கையேற்றலும், சேர்ந்து தொண்டியற்றலும் ஆகிய சான்றாண்மையை வலியுறுத்தும் அரும்பெருந் தமிழ்ப் பண்பாட்டியலும்

உ. மற்றைய மொழிகள் போலாது கூட்டல் குறைத்தல் இயலாதவர்க்கு முயற்சியாலாகும் எழுத்தொலிகள் இவை யென்றும், முயற்சி வேற்றுமையா லாகக்கூடிய எண்ணிறந்த எழுத்தொலிகள் இவை என்றும் தமிழ் பாகுபடுத்தி யுணர்த்துகின்றது.

ங. வாக்குறுப்புக்களின் கூட்டல் குறைத்தல் ஏலாத குறிப்பான முயற்சிகளால் ஒலிக்கக்கூடிய எல்லா எழுத்துக்களும் தமிழ்மொழியில் 'உயிர்கள்' என வழங்கும் பன்னிரண்டும் 'உடல்கள்' என வழங்கும் பதினெட்டுமே.

ச. தமிழெழுத்துக்களினமைப்பைவிட எளியது நினைத்தற் கெட்டாதாயினும், அதுவே எல்லாமொழிகளுக்கும் பொதுவான அமைப்பாம்.

தமிழ்நெடுங்கணக்கின் வரிவடிவம் 'முத்தமிழ்' என்ற குழூஉக் குறியால் விளங்கும் பிரணவத்தின் வடிவத்தினின்றே எழுந்தன என்பதையும், இயற்கை நிலைமைகளை இனிது விளக்கும் தமிழ் எழுத்தொலிகளின் சிறந்த ஆற்றலையும், அவற்றின் மந்திரப் பொருளையும் திருவாளர் நாயக்கரவர்கள் தமது 'தமிழ் மறை விளக்கம்' என்ற நூலில் இனிது விளக்கியிருக்கின்றனர். அவற்றின் சுருக்கம் வருமாறு :

க. இயற்கையின் மூலவடிவமாயுள்ள கருவின் உருவமே தமிழில் ஒகாரம்; அஃதாவது மூலப்பிரணவம். இவ்வடிவே கடவுளுடைய அஞ்சற்கையும் அருளற்கையும் விளங்கும் திருவுருவமாகக் காணப்பட்டுள்ளது. இவ்வடிவினின்றே தமிழின் மற்றைய வடிவங்கள் கிளம்பியிருக்கின்றன.

உ. எழுத்துக்களின் மந்திரப் பொருளும், மொழிபடு பொருளும் தமிழில் ஒன்றாக இருப்பது எதனினும் காணாக் காட்சி. 'தனிநிலை,' 'உயிர்கள்,' 'உடல்கள்' என்பன தமிழெழுத்துக்களின் பகுப்புப் பெயர்களாம்.

மேலும் இஞ்ஞான்றைப் பன்மொழிப் புலமைசான்ற திறனினோர், உலக மொழிகளின் ஒலி நுட்ப அமைதி இலக்கணங்களை நன்காய்ந்து ஆங்கிலத்தில் பல நூல்கள் வெளியிட்டுள்ளனர். அவற்றுள் அவர்கள் இஞ்ஞான்று பலவகைக் கருவிகளின் துணைகொண்டு செம்மையாக ஆராய்ந்துகாணும் முடிபுகளுக்கு மிகவும் ஒத்து நனிமிகச் சிறப்பாக நாலாயிர ஐயாயிர யாண்டுகளுக்கு முன் தோன்றியுள்ள முழுமுதல் தனித்தமிழ்த் தொல்காப்பியத்தின்கண் காணப்படும் ஒலிநுட்ப அமைதி வியக்கத்தக்கதொன்றாகும் என்று வெளிப்படையாக நவின்றுள்ளனர்.

பழந்தமிழர்

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் மிகப் பெருந் தமிழ்க் குடியினராவர். தமிழ்ப் பழங்குடிகளாகிய 'குறுக்கையர்,' 'ஏயர்கோன்,' 'காப்பியன்,' 'சேக்கிழான்' என்பன போன்ற குடிப்பெயரே தொல்காப்பியனாருக்குமாகும். அச்சொல் இயம் காப்பு என இருந்து நிலைமாறி வழங்கியிருக்குமெனவும் உய்த்துணரவும் கூடும். இல்முன் என்பது முன்றில் என வழங்குவது இதற்குக் காட்டாகலாம். இதை யொழித்து அப் பெருந்தமிழ் முனிவரை வடவராக்க முயன்று கட்டிய கதைகள் வாய்மையுடையனவாகா. மேலும் சமதக்கினியார் மகனார் என்றும் பரசுராமரின் உடன் பிறந்தார் என்றும் கூறுவர். பரசுராமர் காலத்துக்கும் தொல்காப்பியனார் காலத்துக்கும் இடையிட்ட காலம் பல ஆயிரயாண்டுகளாகும். அதனாலும் அக்கதை பொருந்தாப் புனைவென்பதே தேற்றம்.

காலம்

ஆசிரியர் மறைமலையடிகளார் தம் அளப்பரிய நுண்மாண் நுழைபுலச் செம்மையால் மாற்றரும் ஏற்குமாறு அகப்புறச் சான்றுகளால் அறுதியிட்டு 'மாணிக்கவாசகர் காலம்' என்னும் பெருநூலின்கண்ணும், 'பண்டைக்காலத் தமிழர் ஆரியர்' என்னும் அருநூலின்கண்ணும் வரையறுத்துள்ளார்கள். ஆண்டு விரிவாகக் கண்டுகொள்க. சுருக்கம் வருமாறு:

கி. மு. மூவாயிரம் ஆண்டுகட்கு முன்னே தொல்காப்பியனார் இருந்தார். எனவே, தலைச்சங்க காலத்தவரல்லால் இடைச்சங்க காலத்தவரல்லரென ஓர்ந்து கொள்க. பாண்டியன் பல்யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி ஐயாயிர ஆண்டுகட்குமுன் தலைச்சங்க காலத்தில் இருந்தோன். (அவனைப்பற்றிக் காரிகிழார் பாடிய புறநானூற்று ஆறும் பாட்டில்) 'ஞமன்' என்னுஞ் சொல் ஆளப்பட்டுள்ளது. ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் 'ஆ, எ, ஒ என்னும் மூவுயிர் ஞகாரத்துரிய' எனச் சூத்திரஞ் செய்துள்ளார். அதனால் அவர் காலத்து ஞமன் என்னும் சொல் வழக்கத்தில் இல்லை என்பது தெளிவு. இதனாலும், வடமொழி ஐந்திர இலக்கணம் இயற்றிய இந்திரனுக்கும், வடமொழி இலக்கணப் பாணினியாருக்கும் இடையிட்டுத் தோன்றிய இலக்கணவாசிரியர் அறுபத்து நால்வராவர்.'' இதனாலும் தொல்காப்பியர் காலம் ஐயாயிரத்துக்கு முன் என்பது வலியுறுத்தப்படும்.

உள்ளுறை

தொல்காப்பியம்

எழுத்ததிகாரம்

இளம்பூரணம்

சிறப்புப்பாயிரம்

வடவேங்கடந் தென்குமரி
ஆயிடைத்
தமிழ்கூறு நல்லுலகத்து
வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின்
எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் நாடிச்
செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு
முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட எண்ணிப்
புலந்தொகுத் தோனே போக்கறு பனுவல்
நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன் அவையத்து
அறங்கரை நாவின் நான்மறை முற்றிய
அதங்கோட் டாசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து
மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி
மல்குநீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த
தொல்காப் பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றிப்
பல்புகழ் நிறுத்த படிமை யோனே.

எந்நூல் உரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிரம் உரைத்து உரைக்க வென்பது மரபு. என்னை? "ஆயிர முகத்தான் அகன்ற தாயினும், பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே" என்ப வாகலின். பாயிரமென்பது புறவுரை. அது நூற்குப் புறவுரையேல் அதுகேட்டு என்னை பய னெனின், கற்றவல்ல கணவற்குக் கற்புடையாள்போல இன்றியமை

யாச் சிறப்பிற்றாயும் திருவமைந்த மாநகரத்திற்கு உருவமைந்த வாயின் மாடம்போல அலங்காரமாதற் சிறப்பிற்றாயும் வருதலானும், பாயிரம் கேளாதே நூல் கேட்குமேயெனில் குறிச்சி புக்க மான்போல மாணாக்கன் இடர்ப்படுமாகலானும், பாயிரங்கேட்டல் பயனுடைத்தாயிற்று. அப்பாயிரம் பொதுவும் சிறப்பும் என இருவகைத்து. எல்லா நூன் முகத்தும் பொதுவாக உரைக்கப்படுதலிற் பொதுவெனப்பட்டது. "ஈவோன் றன்மை" முதலிய நூலுட் சொல்லும் பொருளல்லாத புறப் பொருளைக் கூறும் பொதுப்பாயிரம் போலாது, நூலகத்தெல்லாம் பயத்தன் மாத்திரையேயன்றி அந்நூலிற் சொல்லப்படுகின்ற பொருள் முதலிய உணர்த்தலின், அணியிழை மகளிர்க்கு அவ்வணியிற் சிறந்த ஆடைபோல நூற்குச் சிறத்தலாற் சிறப்பெனப்பட்டது.

அவற்றுள், பொது நால்வகைத்து.

"ஈவோன் தன்மை யீத லியற்கை
கொள்வோன் தன்மை கோடன் மரபென
ஈரிரண் டென்ப பொதுவின் தொகையே."

இதனுன் அறிக.

ஈவோர் கற்கப்படுவோரும் கற்கப்படாதோரும் என இருவகையர். கற்கப்படுவோர் நான்கு திறத்தான் உவமம் கூறப்படுவர்.

"மலைநிலம் பூவே துலாக்கோலென் றின்னர்
உலைவி லுணர்வுடை யார்."

இதனுன் அறிக.

இனிக் கற்கப்படாதார்க்குக் கூறும் உவமமும் நால்வகைத்து.

"கழற்பெய் குடமே மடற்பனை முடத்தெங்கு
குண்டிகைப் பருத்தியோ டவையென மொழிப."

இதனுன் அறிக.

ஈதலியற்கை :

"ஈத லியல்பே யியல்புறக் கிளப்பின்
பொழிப்பே யகலம் நுட்ப மெச்சமெனப்
பழிப்பில் பல்லுரை பயின்ற நாவினன்
புகழ்ந்த மதியிற் பொருந்தும் ஓரையில்
தெளிந்த அறிவினன் தெய்வம் வாழ்த்திக்
கொள்வோ னுணர்வகை அறிந்தவன் கொள்வரக்
கொடுத்தல் மரபெனக் கூறினர் புலவர்."

இதனுன் அறிக.

கொள்வோர் கற்பிக்கப்படுவோரும் கற்பிக்கப்படாதோரும் என இருவகையர். கற்பிக்கப்படுவோர் அறுவகை. அவர்தாம்,

"தன்மக னாசான் மகனே மன்மகன்
பொருணனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே
உரைகோ ளாளனோ டிவரென மொழிப."

இதனுன் அறிக. இவர் தன்மை :

"அன்னங் கிளியே நன்னிற நெய்யரி
யானை யானே றென்றிவை போலக்
கூறிக் கொள்ப குணமாண் டோரே."

இதனான் அறிக.

இனிக் கற்பிக்கப்படாதார் எண்வகையர்.

"மடிமானி பொச்சாப்பன் காமுகன் கள்வன்
அடுநோய்ப் பிணியாளன் ஆறாச் சினத்தன்
தடுமாறு நெஞ்சத் தவனுள்ளிட் டெண்மர்
நெடுநூலைக் கற்கலா தார்."

இதனான் அறிக.

இவர் தன்மை:

"குரங்கெறி விளங்கா யெருமை யாடே
தோணி யென்றாங் கிவையென மொழிப."

இதனான் அறிக.

கோடன்மரபு:

"கொள்வோன் முறைமை* கூறுங் காலைப்
பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்
முன்னும் பின்னும் இரவினும் பகலினும்
அகலா னாகி அன்பொடு புணர்ந்தாங்†
‡காசற வுணர்ந்தோன் வாவென வந்தாங்
கிருவென இருந்தே டவிழென வவிழ்த்துச்
சொல்லெனச் சொல்லிப் போவெனப் போகி§
¶நெஞ்சுகள னாகச் செவிவா யாகக்
கேட்டவை கேட்டவை வல்ல னாகிப்
போற்றிக் கோட லவனது தொழிலே."$

"எத்திறத் தாசா னுவக்கும் அத்திறம்
அறத்திற் றிரியாப் படர்ச்சிவழி பாடே."

"செல்வன் தெரிகிற்பான் மெய்ந்நோக்கிக் காண்கிற்பான்
பல்லுரையுங் கேட்பான் மிகப்பெரிதும் காதலான்
தெய்வத்தைப் போல மதிப்பான் றிரிபில்லான்
இவ்வாறு மாண்பு முடையாற் குரைப்பவே
செவ்விதி னூலைத் தெரிந்து."

"வழக்கின் இலக்கணம் இழுக்கின் றறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவரக் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிறல்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநனி யிகக்கும்."

(நச்சி. பாடம்) *கோடன் மரபு. †கெழீஇக். ‡குணத்தொடு பழகிக் குறிப்பின் வழிநின்று. §செல்லெனச் சென்று. ¶பருகுவ னன்ன ஆர்வத்தனாகிச், சித்திரப் பாவையின் அத்தக அடங்கிச். $ அதனது பண்பே.

" அனையன் அல்லோன் கொள்குவ[1] னாயின்
வினையி னுழப்பொடு பயன்றலைப் படாஅன்."

இவற்றான் அறிக.

இவ்வாறு கோடன் மரபுடைய மாணாக்கன் நூன்முற்ற அறிந்தானுமாறு :

" ஆசா னுரைத்தவை யமைவரக் கொளினும்
காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்."

" அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருபால்
செவ்வி தின் உரைப்ப அவ்விரு பாலும்
மையறு புலமை மாண்புநனி யுடைத்தே."

இவற்றான் அறிக

சிறப்புப் பதினொரு வகைத்து :

" ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை
நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே
கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும்
வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே."

" காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே."

இவற்றான் அறிக.

இனி, அச்சிறப்பிலக்கணம் செப்புமாறு :

" பாயிரத் திலக்கணம் பகருங் காலை
நூனுதல் பொருளைத் தன்னகத் தடக்கி
ஆசிரியத் தானும் வெண்பா வானும்
மருவிய வகையான் நுவறல் வேண்டும்."

இதனான் அறிக.

நூல் செய்தான் பாயிரம் செய்வானல்லன் :

" தோன்றா தோற்றித் துறைபல முடிப்பினும்
தான்தற் புகழ்தல் தகுதி யன்றே"

என்பவாகலின்.

பாயிரம் செய்வார் தன் ஆசிரியனும், தன்னோடு ஒருங்கு கற்ற மாணாக்கனும், தன் மாணாக்கனும் என மூவகையர். அவருள் இந்நூற்குப் பாயிரம் செய்தார் தன்னோடு ஒருங்கு கற்ற பனம்பாரனார்.

(இ - ள்.) வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆ இடைத் தமிழ் கூறும் நல் உலகத்து வழக்கும் செய்யுளும் ஆ இருமுதலின் - வடக்கின்கண் ணுளதாகிய வேங்கடமும் தெற்கின்கண் ணுளதாகிய குமரியுமாகிய அவற்றை எல்லையாக* வுடைய நிலத்து வழங்

(பாடம்) 1. கேட்குவ.

* வட......முதலின் - வடக்கின்கண் வேங்கடமும் தெற்கின்கண் குமரியுமாகிய அவ்விரண்டெல்லைக்குள்ளிருந்து தமிழைச் சொல்லும் நல்லாசிரியரது வழக்கும் செய்யுளுமாகிய அவ்விரண்டையும் அடியாகக் கொள்ளுகையினாலே. (நச்சினார்க்கினியர்)

கும் தமிழ்மொழியினைக் கூறும் நன்மக்களான் வழங்கும் வழக்கும் செய்யுளுமாகிய இரு காரணத்தானும்,[1] எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி - எழுத்திலக்கணத்தினையும் சொல்லிலக்கணத்தினையும் பொருளிலக்கணத்தினையும் ஆராய்ந்து, செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலத்தொடு முந்துநூல் கண்டு - (அவ்வாராய்ச்சியிற் குறைபாடுடையவற்றிற்குச்) செந்தமிழினது இயல்பு பொருந்தின செந்தமிழ் நிலத்து வழக்கோடு முதல்நூல்களிற் சொன்னவற்றினைக் கண்டு, முறைப்பட எண்ணி - அவ்விலக்கணம் முறைப்பட ஆராய்ந்து, நிலம் தரு திருவின் பாண்டியன் அவையத்து - மாற்றாது நிலத்தினைத் தனகீழ் வாழ்வார்க்குக் கொண்டுகொடுக்கும் போர்த்திருவினையுடைய பாண்டியன் மாகீர்த்தியது அவைக்கண்ணே, அறம் கரை நாவின் நால்மறை முற்றிய அதங்கோட்டு ஆசாற்கு-(அவ்வவையுள்ளார்க் கேற்பத் தெரிந்தே நின்ற) மெய் சொல்லும் நாவினையுடைய நான்கு வேதத்தினையும் முற்றவுணர்ந்த அதங்கோடு என்கின்ற ஊரின் ஆசானுக்கு, அரில் தப தெரிந்து - கடா அறத் தெரிந்துகூறி மயங்கா மரபின் எழுத்து முறை காட்டி - (அவ்வெழுத்தும் சொல்லும் செய்கின்றுழி முன்னை நூல்போல எழுத்திலக்கணம் சொல்லுட்சென்று) மயங்காத முறைமையானே எழுத்திலக்கணத்தினை வேறு தெரிவித்து, மல்கு நீர் வரைப்பின் ஐந்திரம் நிறைந்த தொல்காப்பியன் என தன் பெயர் தோற்றி - (அவ்வாறு செய்கின்றுழி) மிக்க நீரையுடைய கடலாகிய எல்லையையுடைய உலகின்கண்ணே இந்திரனாற் செய்யப்பட்ட ஐந்திர வியாகரணத்தினை நிறைய அறிந்த பழைய காப்பியக்குடியினுள்ளோனெனத் தன் பெயரைத் தோற்றுவித்து, போக்கு அறு பனுவல் - நூற்குச் சொல்லப்பட்ட குற்றங்களற்ற தன்னூலுள்ளே, புலம் தொகுத்தோன்-அவ்விலக்கணங்களைத் தொகுத்துக் கூறினான், (அவன் யாரெனில்,) பல் புகழ் நிறுத்த படிமையோன் - (தவத்தான்வரும்) பல்புகழ்களை உலகிலே நிறுத்தின தவவொழுக்கத்தினையுடையான்.

வழக்கும் செய்யுளும் ஆயிரு முதலின் எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும் நாடி முறைப்பட எண்ணி, பாண்டியன் அவையத்து அதங்கோட்டு ஆசாற்கு அரில்தபத் தெரிந்து, எழுத்திலக்கணத்தைச் சொல்லும் முறைமை மயங்கா மரபிற் காட்டி, தொல்காப்பியனெனத் தன் பெயர் தோற்றி, பனுவலுள் புலந்தொகுத்தோன் படிமையோன் எனக் கூட்டுக.

வடவேங்கடந் தென்குமரி யெனவே, எல்லை பெறப்பட்டது. வழக்குஞ் செய்யுளும் ஆயிரு முதலி னெனவே, நூல் நுதலியதூஉம்

[1] (பாடம்) 1. நச். அவ்விரண்டையும் அடியாகக் கொள்ளுகையினாலே. சிவஞான முனிவர், பெரிய காரணத்தானே.

பயனும் பெறப்பட்டன. முந்துநூல் கண்டு முறைப்பட வெண்ணி யெனவே, வழியும் யாப்பும் காரணமும் பெறப்பட்டன. பாண்டிய னவையத் தெனவே, காலமுங் களனும் பெறப்பட்டன. அதங்கோட் டாசாற் கரில்தபத் தெரிந் தெனவே, கேட்டோர் † பெறப்பட்டது. தொல்காப்பியனெனத் தன்பெயர் தோற்றியெனவே, ஆக்கியோன் பெயரும் நூற்பெயரும் பெறப்பட்டன.

‡ மங்கலத்திசையாகலின், வடக்கு முன்கூறப்பட்டது. கடல்கொள் வதன் முன்பு பிறநாடும் உண்மையின், தெற்கும் எல்லைகூறப்பட்டது. கிழக்கும் மேற்கும் பிறநாடு இன்மையின், கூறப்படா வாயின. பிற இரண்டெல்லை கூறாது இம்மலையும் ஆறும் கூறியது, அவை தீர்த்தமாக லானும் கேடிலவாதலானும் எல்லாரானும் அறியப்படுதலானுமென்பது. இவை அகப்பாட்டெல்லை

ஆயிடைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகத்தென்றது, அவ்வெல்லை தமிழ் கூறும் நல்லாசிரியரது என்றவாறு. நல்லாசிரியர் - அகத்தியனார் முத லாயினோர். உலக மென்பது ஆசிரியரை. § அ என்றது ஆகு பெயரான்,

---

* "தொகுத்தல் முதலிய வகையினை யாப்பென்று கூறினார். தொகுத்தல் முதலியன வழியுள் அடங்குதலானும் இயைபும் ஒரு தலையான் உணர்தற்பாலதாகலானும், அவருரை போலியுரை என்பது"
—தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி

† "ஒருவராற் செய்யப்பட்ட நூல் ஒரு வேந்தனவைக்களத்தில் ஒரு புலவனுக்கு ஏற்பித் தாங்கேறின் அது சிறக்குமாகலின், பாண்டிய னவையின் அதங்கோட்டாசாற் கரில்தபத் தெரிவித்தான் என்பதும் இக்கருத்தேபற்றி ஒருசாரார் ஆக்கியோன் பெயர் முதலிய எட்டனோடு களமும் அக்களத்தின் அரங்கேற்றிய காலமும் கூட்டி எண்ணி நூல் செய்தற் கேதுவிஃதென்னும் காரணமும், உடன்சேர்த்துப் பதி னொரு வகைத்துச் சிறப்புப்பாயிரம் என்றுரொன்பதும் இக்கருத் தறியாத உரையாசிரியரை உள்ளிட்டோரெல்லாம் நூல் அரங்கேறும் அவைக்களத்துக் கேட்டாரைக் கேட்போரென்று கூறினார். ஆக்கி யோன் பெயர் முதலிய பொருள் என்பனபோல இறந்தகாலத்தாற் கூறாது கேட்போர் என எதிர்காலத்தாற் கூறியதே அஃது உரையன் மைக்குச் சான்றாகலானும், காலங் களத்துளடங்குதலின் வேறு கூற வேண்டாமையானும், ஆக்கியோன் பெயர் முதலியனபோல நூல் வழங்குங் காலத்து நிகழ்வதன்றாகலின் இவற்றோடு பொருங்குவைத்து எண்ணுதல் பொருந்தாமையானும், கேட்டற்குரிய அதிகாரிகளாவாரை ஒருதலையாக வுணர்த்தல் வேண்டுமாகலானும் அவருரை போலியுரை என்பதும்' —தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

‡ "தமிழ்நாட்டிற்கு வடக்கட் பிறவெல்லையும் உளவாக வேங்க டத்தை எல்லையாகக் கூறினார், அகத்தியனார்க்குச் செவியறிவுறுத்த செந்தமிழ்ப் பரமாசாரியனாகிய அறுமுகக்கடவுள் வரைப்பென்னும் இயைபுபற்றி என்பது"—தொல். சூத்திரவிருத்தி.

§ வடவேங்கடம் தென்குமரியென்பன அன்மொழித்தொகையாய் அவற்றை எல்லையாகவுடைய நிலத்தை யுணர்த்தின. இஃதறியாதார் ஆயிடை என்புழித் தனித்துநின்று பொருளுணர்த்தலாற்றாத அகரச் சுட்டினை ஆகுபெயரென்றும், அவற்றுக்குள் என உருபு விரித்தும் இடர்ப்படுப" என்பது—தொல். சூத்திரவிருத்தி.

அவற்றை எல்லையாக வுடைய நிலத்தினை, இடையென்பது எழா முருபு. முறைப்பட வெண்ணி யென்றது, அம்மூந்து நூல்களில் ஒன்றற் குரிய இலக்கணத்தினை ஒன்றன் இலக்கணத்தோடு ஆராய்ந் தாற்போல ஆராயாது முறைப்பட ஆராய்ந்து என்றவாறு. மற்று, நூல் செய்யும் இலக்கணமெல்லாம் இந்நூலுட்படச் செய்தானென்பது. இம்முறைப்பட வெண்ணி யென்றதனுற் கொள்க. அவையாமாறு ;

" ஒத்தே சூத்திர மெனவிரு வகைய"

" நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்
கோரினப் பொருளை யொருவழி வைப்ப
தோத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்."
(செய்யுளியல் - கஎக)

" நுட்ப மொட்பந் திட்பஞ் சொல்லிற்
சுருக்கங் கருத்துப் பகுதியோடு தொகைஇ
வருத்தமில் பொருட்பய னிகழ்ச்சி சூத்திரம்."

" பொதுவி னுஞ் சிறப்பினும் போற்றுங் காலைப்
பெறுபல் பெற்றவை காத்தல் காப்பொடு
பிறிதுபெற நிகழ்த்த லதன்கருத் தாகும்."

அதுவே,

" பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை
கொண்டியல் புறனடை யென்றதன் விகற்பமோ
டொன்றிய குறியே யொன்று மென்ப."

" ஆற்ற தொழுக்கே தேரைப் பாய்வே
சீய நோக்கே பருந்து வீழ்வென்
றுவகை நான்கே கிடக்கைப் பயனே."

" பொழிப்பே யகல நுட்ப மெச்சமெனப்
பழிப்பில் சூத்திரப் பயனான் கென்ப."

" பாடங் கண்ணழி வுதாரண மென்றிவை
நாடிற் றிரிபில வாகுதல் பொழிப்பே."

" தன்னூல் மருங்கினும் பிறநூல் மருங்கினுந்
துன்னிய கடாவின் புறந்தோன்று விகற்பம்
பன்னிய வகல மென்மனார் புலவர்."

" ஏதுவி னுங்கவை துடைத்த னுட்பம்."

" துடைத்துக்கொள் பொருளை யெச்ச மென்ப."

இவற்றானும் பிறவற்றானும் அறிக.

இனி, நூல்செய்தற்கு உரியானையும், நூல்செய்யும் ஆற்றையும் சொல்லுதும்.

" அப்புல மரில்தப வறிந்து முதனூல்
பக்கம் போற்றும் பயன்தெரிந் துலகத்
திட்ப முடைய தெளிவர வுடையோன்
அப்புலம் படைத்தற் கமையு மென்ப."

"சூத்திர முறையென் றுயிரு திறனும்
பாற்படப் போற்றல் படைத்த லென்ப
நூற்பய னுணர்ந்த நுண்ணி யோரே."

இவற்றான் அறிக.

போக்கு அறுதல்-நூற்குக்கூறுங் குற்றங்களற்று நன்மையுளவா தல். அவை:

"ஈரைங் குற்றமும் இன்றி நேரிதின்
எண்வகைப் புணர்ப்பின தென்மனார் புலவர்."

இதனான் அறிக.

'எழுத்தும் சொல்லும் பொருளும்' என வைத்துப் பின்னும் 'மயங்கா மரபின் எழுத்துமுறை காட்டி' என்றது, பிறநூல்போலச் சொல்லுள் எழுத்தினை மயக்கிக் கூறாது, வேறு சேரக் கூறினானென்ற தென்பது.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

தொல்காப்பியம்

எழுத்ததிகாரம்

இளம்பூரணம்

இவ்வதிகாரம் என் னுதலி எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதோ வெனின், அதிகாரம் நுதலியதூஉம் அதிகாரத்தினது பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். அதிகாரம் என்ன பெயர்த்தோ வெனின், எழுத்ததிகாரம் என்னும் பெயர்த்து. எழுத்துணர்த்தினமை காரணத்திற்பெற்ற பெயர் என உணர்க.

எழுத்து எனைத்துவகையான் உணர்த்தினாரோ வெனின், எட்டு வகையானும் எட்டிறந்த பலவகையானும் உணர்த்தினாரென்பது. அவற்றுள்,

எட்டுவகையாவன: எழுத்து இனைத்தென்றலும், இன்ன பெயர வென்றலும், இன்ன முறைமைய வென்றலும், இன்ன அளவின வென்றலும், இன்ன பிறப்பின வென்றலும், இன்ன புணர்ச்சிய வென்றலும், இன்ன வடிவின வென்றலும், இன்ன தன்மைய வென்றலும். எனவே, அவற்றுள் தன்மையும் வடிவும் ஆசிரியர் தாம் உணருவ ரெனினும், நமக்கு உணர்த்தல் அருமையின் ஒழிந்த ஆறுமே இதனுள் உணர்த்தினார் என உணர்க.

இனி, எட்டிறந்த பலவகையாவன: உண்மைத்தன்மையும், குறைவும், கூட்டமும், பிரிவும், மயக்கமும், மொழியாக்கமும், நிலையும், இனமும், ஒன்று பலவாதலும், திரிந்ததன் திரிபது வென்றலும், பிறிதென்றலும், அதுவும் பிறிதும் என்றலும், நிலையிற் றென்றலும், நிலையா தென்றலும், நிலையிற்று நிலையா தென்றலும், இன்னோரன்னவும் என இவை. இவையெல்லாம் ஆமாறு மேல் வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

இவ்வதிகாரத்திலக்கணம் கருவியும் செய்கையும் என இருவகைத்து. அவற்றுள், கருவி புறப்புறக்கருவியும், புறக்கருவியும், அகப்புறக்கருவியும் அகக்கருவியும் என நான்குவகைப்படும். செய்கை புறப்புறச்செய்கையும், புறச்செய்கையும், அகப்புறச்செய்கையும், அகச்செய்கையும் என நான்கு வகைப்படும். நூன்மரபும் பிறப்பியலும் புறப்புறக்கருவி; மொழிமரபு புறக்கருவி; புணரியல் அகப்புறக் கருவி.

"எகர வொகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய வென்மனார் புலவர்"

(உயிர் மயங்கியல்-௭0.)

என்றாற்போல்வன அகக்கருவி.

"எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரும் வழியே
உடம்படு மெய்யி னுருபுகொளல் வரையார்"

(புணரியல்-௩௪.)

என்றாற்போல்வன புறப்புறச்செய்கை.

"லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்த்
தநவென வரிற் றனவா குமே" (தொகைமரபு-௭.)

என்றாற்போல்வன புறச்செய்கை.

"உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமும் உயிரும் வரும்வழி யியற்கை"

(தொகைமரபு-?௧.)

என்றாற்போல்வன அகப்புறச்செய்கை.

தொகைமரபு முதலிய ஓத்தினுள், இன்ன ஈறு இன்னவாறு முடியுமெனச் செய்கை கூறுவன வெல்லாம் அகச்செய்கை.

க. நூன்மரபு

இவ்வோத்து என்னுதலிற்றோ வெனின், அதுவும் அதன்பெயர் உரைப்பவே அடங்கும். இவ்வதிகாரத்தாற் சொல்லப்படும் எழுத்திலக்கணத்தினை* ஓராற்றால் தொகுத்து உணர்த்துதலின், நூன்மரபு என்னும் பெயர்த்து. இதனுட் கூறுகின்ற இலக்கணம் மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கன்றித் தனிநின்ற எழுத்திற்கென உணர்க.

க. எழுத்துக்களின் வகை

க. எழுத்தெனப் படுப
அகரமுதல் னகர இறுவாய்
முப்பஃ தென்ப
சார்ந்துவரல் மரபின் மூன்றலங் கடையே.

இத்தலைச்சூத்திரம் என்னுதலிற்றோ வெனின்† எழுத்துக்களது பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

*இப்பெற்றி யறியாத உரையாசிரியர் முதலியோர் இவ்வதிகாரத்தாற் சொல்லப்படும் எழுத்திலக்கணத்தை ஓராற்றால் தொகுத்துணர்த்துதலின் நூன்மரபாயிற்றென்பாரும், இவ்வோத்துட் கூறப்படும் விதிகள் மூன்றதிகாரத்திற்கும் பொதுவாகலின் நூன்மரபென்னும் பெயராயிற்றென்பாருமாயினர். இவ்வதிகாரத்துட் கூறும் எழுத்திலக்கணத்தினைத் தொகுத்துணர்த்துதலாற் பெற்ற பெயராயின் அதிகார மரபெனப்படுவதன்றி நூன்மரபெனப்படாமையானும், இவ்வோத்துட் கூறப்படுவன செய்யுளோத்திற்கும் பொருளதிகாரத்துள் செய்யுளியல் ஒன்றற்குமே கருவியாவதன்றி மூன்றதிகாரத்திற்கும் பொதுவாகலானும் அவருரை போலியுரையாதலறிக என்பது"— தொல். சூத்திரவிருத்தி.

† "இனி உரையாசிரியரும் நச்சினார்க்கினியரும் இச்சூத்திரம் பெயரும் முறையும் தொகையு முணர்த்திற்றென்றும், அ-ஆ முதலியனவே பெயரென்றும், அம்முறையே முறையென்றும், முப்பஃதெனத் தொகை விதிக்கப்பட்டதென்றும் உரைத்தாராலெனின் அற்றன்று. அஃதாசிரியர் கருத்தாயின், அ-ஆ-இ-ஈ என முழுதும் எடுத்தோதி முறைக்கு ஏதுவும் கூறுவர். அவ்வாறு கூறாது அகரமுதல் னகர இறுவாயென அனுவதித்தே யொழிந்தமையானும், எழுத்தென்பதொருபொருள் அதற்கு அ-ஆ முதலியன பெயரென்றல் பொருந்தாமையானும், அ-ஆ முதலியன அ ஆ முதலியவற்றிற்குப் பெயராதல் கூற வேண்டாமையானும், வேண்டுமெனிற் சொற்களும் பொருளையுணர்த்தாது அவை தம்மையே உணர்த்தும்வழி அவற்றிற்கவை பெயராதல் கூறாமை குன்றக்கூறலாம் ஆகலானும், முறையும் தொகையும் செய்கை முதலியவற்றிற்குக் கருவியன்மையின் அவற்றை விதித்தலாற் பயனின்மையானும் அவருரை போலியுரை என அறிக என்பதும் அகர முதலியவற்றிற்குப் பொதுப்பெயர் கூறுதல் நுதலிற்றென்பதும்,"—தொல். சூத்திரவிருத்தி.

(இ - ள்.) எழுத்து எனப்படுப - எழுத்தென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவன, அகரம் முதல் னகர இறுவாய் முப்பஃது என்ப - அகரமாகிய முதலை யுடையனவும் னகரமாகிய இறுவாயினை யுடையனவுமாகிய முப்பதென்று சொல்லுப (ஆசிரியர்); சார்ந்து வரல் மரபின் மூன்று அலங்கடை - சார்ந்து வருதலாகிய இலக்கணத் தினையுடைய மூன்றும் அல்லாவிடத்து.

மூன்றும் ஆனவிடத்து முப்பத்து மூன்று என்று சொல்லுப என்றவாறு

எ - டு : அ-ஆ-இ-ஈ-உ-ஊ-எ-ஏ-ஐ-ஒ-ஓ-ஔ; க்-ங்-ச்-ஞ்-ட்-ண்-த்-ந்-ப்-ம்-ய்-ர்-ல்-வ்-ழ்-ள்-ற்-ன் எனவரும்.

எனப்படுப என்ற சிறப்பான், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் வரிவடிவும் சிறப்பில்லா எழுத்தாகக் கொள்ளப்பட்டன. அ ஆ என்பன பெயர் : முறை, அம்முறை ; தொகை முப்பது ; அவற்றுள், அகரம் தானும் இயங்கித் தனிமெய்களை இயக்குதற் சிறப்பான், முன்வைக்கப்பட்டது. னகாரம் வீடுபேற்றிற்குரிய ஆண்பாலை உணர்த்துதற் சிறப்பான் பின்வைக்கப்பட்டது.

தொகை (யென்பது) தொகையுள்தொகையும், தொகையுள்வகையும், தொகையுள்விரியும், வகையுள்தொகையும், வகையுள்வகையும், வகையுள்விரியும், விரியுள்தொகையும், விரியுள்வகையும், விரியுள்விரியும் என ஒன்பதுவகைப்படும்.

எழுத்தென்பது தொகையுள்தொகை. முப்பதென்பது அதன் வகை. முப்பத்துமூன்றென்பது அதன் விரி. முப்பதென்பது வகையுள்தொகை. முப்பத்துமூன்றென்பது அதன் வகை. அளபெடை தலைப்பெய்து நாற்பதென்பது அதன் விரி. முப்பத்துமூன்றென்பது விரியுள்தொகை. நாற்பதென்பது அதன் வகை. உயிர்மெய் தலைப்பெய்து இருநூற்றைம்பத்தாறென்பது அதன் விரி. செய்யுளின்பம்நோக்கி வகரம் நீக்கிப் பகரம் இடப்பட்டது. அகரமுதல் னகரவிறுவாய் என்ன, இருபெயரொட்டாகுபெயரான் முப்பதன் மேல் நின்றன. (௧)

சார் பெழுத்துக்கள்

௨. அவைதாம்,
குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்ற
முப்பாற் புள்ளியும் எழுத்தோ ரன்ன.

இது, மேல் சார்ந்துவரும் என்னப்பட்ட மூன்றற்றும் பெயரும் முறையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவைதாம்-மேற் சார்ந்துவரும் எனப்பட்டவை தாம், குற்றியலிகரம் குற்றியலுகரம் ஆய்தம் என்ற முப்பாற் புள்ளியும் - குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் ஆய்தமும் என்று சொல்லப்பட்ட மூன்று கூற்றதாகிய புள்ளியும் என இவை,

எழுத்து ஓர் அன்ன - (அவை) மேற்சொல்லப்பட்ட முப்பது எழுத்தோடு ஒரு தன்மைய.

அப்பெயர், பெயர். அம்முறை, முறை. 'எழுத்தோரன்ன' என வேண்டா கூறியவதனான், முன் 'எனப்படுப' என்ற சிறப்பு, அம்மூன்றற்கும் கொள்ளக்கிடந்தமையின், அது விலக்குதல் பெறாது மென்பது. குற்றியலிகரமும் குற்றியலுகரமும் என்னும் எண்ணும்மை விகாரத்தால் தொக்கன. சந்தனக்கோல் குறுகினவிடத்துப் பிரப்பங்கோல் ஆகாது. அதுபோல, இகர உகரங்கள் குறுகினவிடத்தும், அவை *உயிர் ஆகற்பாலன. அவற்றைப் புணர்ச்சிவேற்றுமையும் பொருள்வேற்றுமையும் நோக்கி வேறெழுத்தென்று வேண்டினாரென உணர்க. (உ)

உ. மாத்திரை

ஒரு மாத்திரையுடைய குற்றுயிர்

ந. அவற்றுள்
அ இ உ
எ ஒ வென்னும் அப்பால் ஐந்தும்
ஓரள பிசைக்குங் குற்றெழுத் தென்ப.

இது, மேற்கூறப்பட்டனவற்றிற்கு அளபும் குறியும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட எழுத்தினுள், அ-இ-உ-எ-ஒ என்னும் அப்பால் ஐந்தும்-அ-இ-உ-எ-ஒ என்று சொல்லப்படுகின்ற அக்கூற்று ஐந்தும், ஓர் அளபு இசைக்கும் (ஒரோவொன்று) ஓர் அளபாக இசைக்கும், குற்றெழுத்து என்ப - (அவைதாம்) குற்றெழுத்தென்னும் குறிய என்று சொல்லுவர் (புலவர்).

இவர் காரணம்பற்றியன்றிக் குறியிடார். ஆகலின், இது தன் குறுமையான் இக்குறி பெற்றது. இக்குறியை ஆண்டவாறு மேல் வந்த வழிக் கண்டுகொள்க. (ந)

இரண்டு மாத்திரையுடைய நெட்டுயிர்

ச. ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ
ஓ ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்
ஈரள பிசைக்கும் நெட்டெழுத் தென்ப.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-ஔ என்னும் அப்பால் ஏழும்-ஆ-ஈ-ஊ-ஏ-ஐ-ஓ-ஔ என்று சொல்லப்படுகின்ற அக்கூற்று ஏழும், ஈர் அளபு இசைக்கும்-(ஒரோவொன்று) இரண்டு மாத்

(பாடம்) * பெயர்.

திரையாக ஒலிக்கும், நெட்டெழுத்து என்ப - (அவைதாம்) நெட்டெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர் (புலவர்).

ஐகார ஔகாரங்களுக்கு இனம் இல்லையெனினும், மாத்திரையொப்புமையான் அவை நெட்டெழுத்து எனப்பட்டன. (ச)

ஓரெழுத்தே மூன்று மாத்திரையாகாமை

ரு. மூவள பிசைத்தல் ஓரெழுத் தின்றே.

இது, உயிரளபெடை யெழுத்திற்கு மாத்திரை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூ அளபு இசைத்தல் ஓர் எழுத்து இன்று - மூன்று மாத்திரையாக ஒலித்தல் இயல்பாகிய ஓர் எழுத்திற்கு இல்லை. (விகாரமாகிய இரண்டு கூடியதற்கு உண்டு) (ரு)

மாத்திரை நீளுமாறு

சு. நீட்டம் வேண்டின் அவ்வள புடைய
கூட்டி யெழூஉதல் என்மனார் புலவர்.

இது, உயிரளபெடை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நீட்டம் வேண்டின் - நீண்ட மாத்திரையை உடைய அளபெடை எழுத்துப்பெற வேண்டின், அ அளபு உடைய கூட்டி எழூஉதல் - மேற்கூறிய இரண்டளபுடைய நெடிலையும் ஓர் அளபுடைய குறிலையும் (பிளவுபடாமற்) கூட்டியெழூஉக, என்மனார் புலவர்-என்று சொல்லுவர் புலவர். (சு)

மாத்திரைக்கு அளபு

எ. கண்ணிமை நொடிஎன அவ்வே மாத்திரை
நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட வாறே.

இது, அம்மாத்திரையிலக்கணம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கண்ணிமை என நொடி என அவ் மாத்திரை - கண்ணிமையும் நொடியுமாகிய அவை மாத்திரைக்கு அளபு, நுண்ணிதின் உணர்ந்தோர் கண்ட ஆறு - (இது) நுண்ணிதாக நூலிலக்கணத்தினை உணர்ந்த ஆசிரியர் கண்ட நெறி.

இமையென்றது, இமைத்தற்றொழிலை. நொடியென்றது, நொடியிற்பிறந்த ஓசையை. தன் குறிப்பு இன்றி நிகழ்தலின், இமை முன் கூறப்பட்டது. நிறுத்தளத்தல், பெய்தளத்தல், நீட்டியளத்தல், தெறித்தளத்தல்,* தேங்க முகந்தளத்தல், சார்த்தியளத்தல், எண்ணியளத்தல்

* நச். தெறித்தளத்தலென்ப.

என எழுவகைய என்னும் அளவினுள், இது சார்த்தியளத்தல். 'நுண்ணிதினுணர்ந்தோர் கண்டவாறு' என்றதனான், நாலுழக்குக் கொண்டது நாழியென்றாற்போல, அவ்வளவைக்கு அளவை பெறுமை அறிக.*

௩. எண்

பன்னீருயிர்

௮. ஔகார இறுவாய்ப்
பன்னீ ரெழுத்தும் உயிரென மொழிப.

இது, மேற்கூறிய குறிலையும் நெடிலையும் தொகுத்து வேறு ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்று.†

(இ - ள்.) ஔகார இறுவாய்ப் பன்னீர் எழுத்தும்-ஔகாரமாகிய இறுதியையுடைய பன்னிரண்டு எழுத்தினையும், உயிர் என மொழிப - உயிரென்னும் குறியினையுடைய - என்று சொல்லுவர். (௮)

பதினெண் மெய்

௯. னகார இறுவாய்ப்
பதினெண் எழுத்தும் மெய்யென மொழிப.

இது, மேற்கூறிய உயிரல்லா எழுத்திற்கும் ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்று.‡

---

* ,, முடிந்தது காட்டலென்னும் உத்தி. ஆணை கூறலுமாம். நொடியிற் கண்ணிமை சிறப்புடைத்து; உள்ளத்தான் நினைத்து நிகழாமையின்

† "ஆட்சியும் காரணமும் நோக்கியதோர் குறி. மெய் பதினெட்டினையும் இயக்கித் தான் அருவாய் வடிவின்றி நிற்றலின் உயிராயிற்று. இவை மெய்க்கு உயிராய் நின்று மெய்களை இயக்குமேல் உயிரென வேறோர் எழுத்தின்றாம் பிறவெனின், மெய்யினிற்கும் உயிரும் தனியே நிற்கும் உயிரும் வேறெனவுணர்க. என்னை? 'அகர முதல' (குறள் - ௧) என்புழி அகரந் தனியுயிருமாய்க் ககரமொற்று முதலியவற்றிற்கு உயிருமாய் வேறுநிற்றலின் அவ்வகரம் தனியே நிற்றலானும் பல மெய்கண் நின்று அவ்வம் மெய்கட்கு இசைந்த ஓசைகளைப் பயந்தே நிற்றலானும் வேறுபட்டதாகலின் ஒன்றேயாயும் பலவேயாயும் நிற்பதோர் தன்மையுடைத்தென்று கோடும்: இறைவன் ஒன்றேயாய் நிற்கும் தன்மையும் பல்லுயிர்க்கும் தானேயாய் அவற்றின் அளவாய் நிற்கும் தன்மையும்போல. அது அ என்ற வழியும் ஊடா என விளியேற்ற வழியும் 'அகர முதல' என்ற வழியும் மூவினங்களில் ஏறின வழியும் ஓசை வேறுபட்டவாற்றான் உணர்க." (நச்சி)

‡ இதுவும் ஆட்சியும் காரணமும் நோக்கிய குறி. என்னை? பன்னீருயிர்க்குந் தான் இடங்கொடுத்து அவற்றான் இயங்குந் தன்மை பெற்ற உடம்பாய் நிற்றலின். (நச்சி.)

(இ - ள்.) னகார இறுவாய்ப் பதினெண் எழுத்தும்-னகார மாகிய இறுதியையுடைய பதினெட்டு எழுத்தினையும், மெய் என மொழிப-மெய்யென்னும் குறியினையுடைய என்று சொல்லுவர். (கசு)

உயிர்மெய்க்கு அளபு

கO. மெய்யோ டியையினும் உயிரியல் திரியா.

இது, உயிர்மெய்க்கு அளபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யோடு இயையினும் - (உயிர்மெய்யாவன) மெய்களோடு உயிர் இயைப்பிறந்த நிலைமையவாயினும், உயிரியல் திரியா - (அவ்வுயிர்மெய்கள் அவ்வியைபின்கண்ணே வேறு ஓர் எழுத்தாய் நின்றமையின், மெய்யோடு இயைபின்றி நின்ற) உயிர்களது இயல்பில் திரியா.

உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க்கூட்டத்தினை, 'மெய்யோ டியையினும்' என உயிர்மேல்வைத்துக் கூறியது, அவ்வுயிரின் மாத்திரையே இதற்கு மாத்திரையாகக் கூறுகின்றமை நோக்கிப்போலும். இயலென்றது பெரும்பான்மை மாத்திரையினை. சிறுபான்மை குறியும் எண்ணும் கொள்க. க எனவும், கா எனவும் அவ்வாறு நின்றமை அறிக. (கO)

தனிமெய்க்கு அளபு

கக. மெய்யின் அளபே அரையென மொழிப.

இது, தனிமெய்க்கு அளபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யின் அளபு - மெய்யது மாத்திரையினை, அரை என மொழிப - (ஒரோவொன்று) அரை மாத்திரையுடையவென்று சொல்லுவர்.

எ - டு: காக்கை, கோங்கு எனக் கண்டுகொள்க. ஈண்டு வேற்றுமை நயமின்றி ஒற்றுமைநயம் கருதப்பட்டது. (கக)

சார்பெழுத்துக்கு அளபு

கஉ. அவ்வியல் நிலையும் ஏனை மூன்றே.

இது, சார்பிற்றோற்றத்து எழுத்து மூன்றற்கும் அளபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அ இயல் நிலையும் -மேற்கூறிய அரை மாத்திரையாகிய அவ்வியல்பின்கண்ணே நிற்கும், ஏனைமூன்று - ஒழிந்த சார்பிற் றோற்றத்து மூன்றும்.

எ - டு: கேண்மியா, நாகு, எஃகு எனக் கண்டுகொள்க. (கஉ)

மகரக்குறுக்கம்

கங. அரையளபு குறுகல் மகரம் உடைத்தே
இசையிடன் அருகுந் தெரியுங் காலை.

இது, மெய்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அரை அளபு குறுகல் மகரம் உடைத்து-அரையளபாகிய எல்லையிற் குறுகிக் கான்மாத்திரையாதலை மகர மெய் உடைத்து; (அஃது யாண்டோவெனின்) இசையிடன் அருகும் - வேறு ஓர் எழுத்தினது ஒலியின்கண் அது சிறுபான்மையாகி வரும், தெரியுங்காலை - ஆராயுங்காலத்து.

எ - டு : போன்ம், வரும்வண்ணக்கன் எனவரும். கான்மாத்திரையென்பது உரையிற்கோடல். (கங)

௩. வடிவு

மகரத்தின் வடிவம்

கச. உட்பெறு புள்ளி உருவா கும்மே.

இது, பகரத்தின் மகரத்திடை வரிவடிவு வேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உள்பெறு புள்ளி உருவு ஆகும் - புறத்துப் பெறும் புள்ளியோடு உள்ளாற்பெறும் புள்ளி மகரத்திற்கு வடிவாம். (அஃதின்மை பகரத்திற்கு வடிவாம்.)

எ - டு : ம, ப எனக் கண்டுகொள்க. கப்பி கப்பி (கம்பி) என வரும். (கச)

மெய்யெழுத்தின் இயல்பு

கரு. மெய்யின் இயற்கை புள்ளியொடு நிலையல்.

இது, உயிர்மெய்யோடு தனிமெய்யிடை வடிவுவேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யின் இயற்கை - தனிமெய்யினது இயல்பு, புள்ளியொடு நிலையல் - புள்ளியொடு நிற்றல். (உயிர் மெய்யினது இயல்பு புள்ளியின்றி நிற்றல்)

க் ங் ச் ஞ் ட் ண் த் ந் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன் எனக் கண்டு கொள்க. (கரு)

எகர ஒகரங்களின் இயல்பு

கசு. எகர ஒகரத் தியற்கையும் அற்றே.

இது, எகர ஒகரங்கட்கு ஏகார ஓகாரங்களோடு வேற்றுமை செய்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எகர ஒகரத்து இயற்கையும் அற்று - எகர ஒகரங்களது இயல்பும் அவ்வாறு புள்ளிபெறும் இயல்பிற்று. (ஏகார ஓகாரங்களது இயல்பு அப்புள்ளி பெறா இயல்பிற்று.)

எ - டு : எ, ஒ. (கசு)

உயிர்மெய்யெழுத்தின் இயல்பு

கஎ. புள்ளி யில்லா எல்லா மெய்யும்
உருவுரு வாகி அகரமோ டுயிர்த்தலும்
ஏனை உயிரோ டுருவுதிரிந் துயிர்த்தலும்
ஆயீ ரியல உயிர்த்த லாறே.

இது, உயிரும் மெய்யும் கூடுமாறு உணர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லா மெய்யும் புள்ளி இல்லா - எல்லா மெய்களும் புள்ளி இல்லையாம்படியாக, உருவு உருவு ஆகி - தத்தம் முன்னைவடிவே பின்னும் வடிவாக, அகரமோடு உயிர்த்தலும் - அகரத்தோடுகூடி ஒலித்தலும், ஏனை உயிரோடு உருவு திரிந்து உயிர்த்தலும் - ஒழிந்த உயிர்களோடு வடிவு வேறுபட்டு ஒலித்தலுமாகிய, ஆ ஈர் இயல-அவ்விரண்டு இயல்பினையுடைய, உயிர்த்தல் ஆறு - அவை ஒலிக்கு முறைமை.

"தன்னின முடித்தல்" என்பதனான், அளபெடை உயிரோடும் சார்பிற்றோற்றத்து உயிரோடும் கூடும் உயிர்மெய்யும் கொள்க.

எ - டு : உருவு உருவாகி உயிர்த்தல் க ங எனக் கண்டுகொள்க. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் கா ஙா எனக் கண்டுகொள்க.

ஈண்டு உயிரும் மெய்யும் கூடுகின்ற உயிர்மெய்க்கூட்டத்தினை, எல்லா மெய்யுமென்று மெய்மேல் வைத்துக் கூறியது, அது முன்கூறிக் கூறப்படுதல் நோக்கிப் போலும். உயிர்மெய் யென்பதனை, ஒற்றுமை கொள்வழி உம்மைத் தொகைப் புறத்துப்பிறந்த அன்மொழித்தொகை யெனவும், வேற்றுமைகொள்வழி உம்மைத்தொகையெனவும் கொள்க. 'இல்லாத' என்பது 'இல்லா' என நின்றது. உருவு திரிந்து உயிர்த்தல் மேலும் கீழும் விலங்குபெறுவன விலங்குபெற்று உயிர்த்தலும், கோடுபெறுவன கோடுபெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளிபெறுவன புள்ளி பெற்று உயிர்த்தலும், புள்ளியும் கோடும் உடன்பெறுவன புள்ளியும் கோடும் உடன்பெற்று உயிர்த்தலும் எனக்கொள்க. (கஎ)

உயிர்மெய் ஒலிக்குமாறு

கஅ. மெய்யின் வழியது உயிர்தோன்றும் நிலையே.

இது, உயிர்மெய்யுள் உயிரும் மெய்யும் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர் - உயிர், மெய்யின் வழியது-மெய்களின் பின்னவாம், தோன்றும் நிலை - உயிர்கள் தோன்றும் நிலைமைக் கண்.

'தோன்று நிலை' என்றதனுன், உயிர்மெய்களைப் பிரிக்குமிடத்தும் கூட்டுமிடத்தும், அவ்வாமுறை முன்னும் பின்னும் ஆதலைக் கொள்க. மெய்யும் உயிரும் முன்னும் பின்னும் பெறநிற்குமென்றமையால், அக்கூட்டம் பாலும் நீரும்போல உடன்கலந்ததன்றி, விரல்நுனிகள் தலைப்பெய்தாற்போல வேறுநின்று கலந்தனவல்ல என்பது பெறுதும். ஈண்டு வேற்றுமைநயம் கருதப்பட்டது. (கஅ)

வல்லினமெய்

கக. வல்லெழுத் தென்ப க ச ட த ப ற.

இது, தனிமெய்களுள் சிலவற்றிற்கு வேறு ஓர் குறியிடுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லெழுத்து என்ப - வல்லெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர், க ச ட த ப ற - க ச ட த ப ற என்னும் தனிமெய்களை.

வல்லென்று இசைத்தலானும், வல் என்ற தலைவளியாற் பிறத்தலானும் வல்லெழுத்து எனப்பட்டது. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து நான்கு உளவாகலானும், அவற்றால் வழக்குப்பயிற்சி பெரிதாகலானும் (வல்லினம்) முன்கூறப்பட்டது. (கக)

மெல்லினமெய்

உ௦. மெல்லெழுத் தென்ப ங ஞ ண ந ம ன.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து என்ப-மெல்லெழுத்து என்னும் குறிய என்று சொல்லுவர், ங ஞ ண ந ம ன - ங ஞ ண ந ம ன என்னும் தனிமெய்களை.

மெல்லென்று இசைத்தலானும், மெல் என்ற மூக்கின்வளியாற் பிறத்தலானும், மெல்லெழுத்து எனப்பட்டன. மொழிக்கு முதலாமெழுத்து மூன்று உளவாகலானும் அவற்றின் வழக்குப்பயிற்சியானும் (மெல்லினம்), முதலாமெழுத்துச் சிறுபான்மை வழக்கினவாய் இரண்டாகிய இடையினத்தின்முன் வைக்கப்பட்டது. வன்மை மென்மை கூறலின், எழுத்து அருவன்றி உருவாதல் பெறப்பட்டது. உயிருக்கும் குறுமை நெடுமை கூறலின், உருவென்பது பெறுதும். (உ௦)

இடையினமெய்

உக. இடையெழுத் தென்ப ய ர ல வ ழ ள.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) இடையெழுத்து என்ப - இடையெழுத்து என்னும் குறியவென்று சொல்லுவர், ய ர ல வ ழ ள - ய ர ல வ ழ ள என்னும் தனிமெய்களே.

இடைநிகரவாகி ஒலித்தலானும், இடைநிகர்த்தாய மிடற்றுவளியாற் பிறத்தலானும் இடையெழுத்து எனப்பட்டது. (உக)

ரு. மயக்கம்

மெய் மயங்குமாறு

உஉ. அம்மூ வாறும் வழங்கியன் மருங்கின்
மெய்ம்மயங் குடனிலை தெரியுங் காலை.

இது, தனிமெய்ம் மயக்கத்திற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அ மூ ஆறும் - மேற்சொல்லப்பட்ட (மூவாறு) பதினெட்டு மெய்யும், வழங்கு இயல் மருங்கின் - தம்மை மொழிப்படுத்தி வழங்குதல் உளதாமிடத்து, மெய் மயங்கு - மெய்ம் மயக்கம் என்றும், உடன்நிலை - உடனிலை மயக்கம் என்றும் இருவகைய, தெரியும் காலை - (அவை மயங்கு முறைமை) ஆராயும் காலத்து.

உயிர், மெய், உயிர்மெய் என்னும் மூன்றனையும் உறழ்ச்சிவகையான் உறழ ஒன்பது உளவாமன்றே, அவற்றுள் தனிமெய்யோடு தனிமெய்ம் மயக்கம் ஒன்றே கூறிய தென்னெனின், மற்றவற்றிற்கு வரையறை யின்மையின், வரையறையுடைய தனிமெய்ம்மயக்கமே கூறியொழிந்தார் என உணர்க. மெய் என்றதனால், தனிமெய்யோடு உயிர்மெய்ம் மயக்கமன்றி, தனிமெய்யோடு தனிமெய்ம் மயக்கமாதல் கொள்க. (உஉ)

தனிமெய் பிற மெய்யுடன் மயங்குமாறு

உரு. டறலள வென்னும் புள்ளி முன்னர்க்
கசப வென்னு மூவெழுத் துரிய.

இது, மெய்மயக்கம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) டறலள என்னும் புள்ளி முன்னர் - ட ற ல ள என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர், க ச ப என்னும் மூ எழுத்து உரிய - க ச ப என்று சொல்லப்படும் மூன்றெழுத்தும் மயங்குதற்கு உரிய.

எ - டு : கட்க, கற்க, செல்க, கொள்க எனவும்; கட்சிறார், கற்சிறார், செல்சிறார், கொள்சிறார் எனவும்; கட்ப, கற்ப, செல்ப, கொள்ப எனவும் வரும்.

மேல் 'தெரியுங்காலை' என்றதனன், இம்மெய்ம்மயக்கம் கூறுகின்ற சூத்திர மெல்லாம் பலபடியால் மயக்கம் கொள்ளச் சொல்நோக்கு உடையவெனினும், வழக்கினேடு பொருந்த ஒன்றனேடு ஒன்றன்றி மயங்காதென்பது கொள்க. மெய்ம்மயக்கம் ஒருமொழிக்கும் புணர்மொழிக்கும் பொதுவாகலின், மேற் கூறும் புணர்மொழிச் செய்கையெல்லாம் தலையாய அறிவினேரை நோக்க ஒருவாற்ருற் கூறியவாருயிற்று. (உ௩)

உ௪. அவற்றுள்
லளஃகான் முன்னர் ய வ வுந் தோன்றும்.

இதுவும் அது.*

(இ - ள்.) அவற்றுள்-மேற்கூறிய நான்கனுள்ளும், லளஃகான் முன்னர்-லகார ளகாரங்களின் முன்னர், ய வவும் தோன்றும்-க ச பக்களேயன்றி யகர வகரங்களும் தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: கொல்யானை, வெள்யானை, கோல்வளை, வெள்வளை என வரும். (உ௪)

உ௫. ஙஞண நமன வெனும்புள்ளி முன்னர்த்
தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன நிலையே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஙஞண நமன எனும் புள்ளிமுன்னர்-ஙஞண நமன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன்னர், தத்தம் மிசைகள் ஒத்தன - (நெடுங்கணக்கினுள்) தத்தமக்கு மேல் நிற்கும் எழுத்தாகிய க ச ட த ப ற க்கள் பொருந்தின, நிலை-மயங்கி நிற்றற்கண்.

எ - டு: தெங்கு, மஞ்சு, வண்டு, பந்து, கம்பு, கன்று என வரும். (உ௫)

* இவற்றுட் கொல்யானை என வினைத்தொகையும் வெள்யாறு எனப் பண்புத்தொகையும் நிலைமொழி வருமொழி செய்வதற்கு இயையாமையின், 'மருவின் பாத்திய' என்று கூறுவராதலின், இவ்வாசிரியர் இவற்றை ஒரு மொழியாகக் கொள்வரொன்று உணர்க. இக்கருத்தானே மேலும் வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் ஒருமொழியாகக் கொண்டு உதாரணம் காட்டுதும். அன்றி இவ்வாசிரியர் நூல் செய்கின்ற காலத்து வினைத்தொகைக்கண்ணும் பண்புத்தொகைக்கண்ணும் அன்றி ஒரு மொழிக்கண்ணே மயங்குவனவும் உளவாதலின், அவற்றைக்கண்டு இலக்கணம் கூறினர். அவை பின்னர் இறந்தனவென்று ஒழித்து உதாரணமில்லனவற்றிற்கு உதாரணங் காட்டாமற் போதலே நன்றென்று கூறுதும் ஒன்று. (நச்.)

உசு. அவற்றுள்
ணனஃகான் முன்னர்க்
க ச ஞ ப ம ய வவ் வேழு முரிய.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட மெல்லெழுத்து ஆறனுள், ணனஃகான் முன்னர் - ணகார னகாரங்களின் முன்னர், க ச ஞ ப ம ய வ ஏழும் உரிய - (டறக்களே யன்றி) க ச ஞ ப ம ய வ என்று சொல்லப்படும் ஏழும் மயங்குதற்கு உரிய.

எ - டு: வெண்கலம், புன்கண், வெண்சாந்து, புன்செய், வெண் ஞாண், பொன்ஞாண், வெண்பலி, பொன்பெரிது, வெண்மாலே, பொன் மாலே, மண்யாது, பொன்யாது, மண்வலிது, பொன்வலிது என வரும். (உசு)

உஎ. ஞ ந ம வ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
யஃகான் நிற்றல் மெய்பெற் றன்றே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஞ ந ம வ என்னும் புள்ளி முன்னர் - ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், யஃகான் நிற்றல் மெய்பெற்றன்று - யகரம் மயங்கி நிற்றல் பொருண்மை பெற்றது.

எ - டு: உரிஞ்யாது, பொருந்யாது, திரும்யாது, தெவ்யாது, எனவரும். (உஎ)

உஅ. மஃகான் புள்ளிமுன் வவ்வுந் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மஃகான் புள்ளிமுன் - மகரமாகிய புள்ளி முன்னர், வஉம் தோன்றும்-(பகர யகரங்களேயன்றி) வகாரமும் தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு: நிலம்வலிது எனவரும். (உஅ)

உகூ. ய ர ழ வென்னும் புள்ளி முன்னர்
முதலா கெழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ய ர ழ என்னும் புள்ளி முன்னர் - ய ர ழ என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளிகளின் முன்னர், முதல் ஆகு எழுத்து ஙகரமொடு தோன்றும் - மொழிக்கு முதல் ஆம்

என்னப்பட்ட ஒன்பதுமெய்யும் (முதலாக) யகரத்தோடு தோன்றி மயங்கும்.

எ - டு : வேய்கடிது, வேர்கடிது, வீழ்கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது; ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது எனவரும். வேய்ஙனம், வேர்ஙனம், வீழ்ஙனம் எனவும் ஒட்டுக. வேய்யாது என்புழி, உடனிலையாதலான் யகரம் ஒழித்து ஒட்டுக. (உக)

தனிமெய் தன் மெய்யோடு மயங்குமாறு

ங.௦. மெய்ந்நிலை சுட்டின் எல்லா வெழுத்தும்
தம்முன் தாம்வருஉம் ர ழ அலங் கடையே.

இது, நிறுத்த முறையானே உடனிலைமயக்கம் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்ந்நிலை சுட்டின்-பொருள்நிலைமைக் கருத்தின் கண், எல்லா எழுத்தும் தம்முன் தாம் வரும்-எல்லா மெய் யெழுத்தும் தம்முன்னே தாம் வந்து மயங்கும், ர ழ அலங் கடை-ரகார ழகாரங்கள் அல்லாத இடத்து.

எ - டு : காக்கை, எங்ஙனம், பச்சை, மஞ்ஞை, பட்டை, மண்ணை, தத்தை, வெந்நோய், அப்பை, அம்மி, வெய்யர், எல்லி, எவ்வி, கொள்ளி கொற்றி, கன்னி என வரும், 'மெய்ந்நிலை சுட்டின்' என்றதனால், 'தம் முன் தாம் வரும்' என்றது, மெய்ம்முன்னர் மெய்யெனினும் மாத்திரை யன்றி, உடனிலைமெய் மேலதாம் என்பதுகொள்க. 'எல்லாம்' என்றது, மேல் ய ர ழ என்ற அதிகாரம் மாற்றிவந்து நின்றது. (ங௦)

எழுத்துக்களின் பிற மரபுகள் சுட்டெழுத்துக்கள்

ஙக. அ இ உ அம்மூன்றுஞ் சுட்டு.

(இ - ள்.) அ இ உ அ மூன்றும் சுட்டு - (குற்றெழுத்து என்னப்பட்ட) அ இ உ என்னும் அம்மூன்றும் சுட்டு என்னும் குறியவாம்.

எ - டு : அங்ஙனம், இங்ஙனம் உங்ஙனம் என வரும்.

வினா வெழுத்துக்கள்

ஙஉ. ஆ எ ஓ அம் மூன்றும் வினா.

(இ - ள்.) ஆ எ ஓ அ மூன்றும் வினா - (மேல் நெட்டெழுத்து என்னப்பட்ட) ஆ எ ஓ என்னும் அம் மூன்றும் வினா என்னும் குறியவாம்.

எ - டு : உண்கா, உண்கே, உண்கோ, சாத்தா எனவரும்.

“தன்னின முடித்தல்” என்பதனால், எகாரமும் யகர ஆகாரமும் வினைப் பெறுமெனக் கொள்க. இக்குறிகளையும் முன் குறிலென்றும் நெடிலென்றும் கூறியவழியே கூறுகவெனின், இவை சொல் நிலைமையிற் பெறும் குறியாகலின், ஆண்டு வையாது மொழிமரபினைச் சார வைத்தார் என்க. இக்குறி மொழிநிலைமைக்கேல் எழுத்தின்மேல் வைத்துக்கூறியது என்னையெனின், இவ்வதிகாரத்துப் பெயர் வினையல்லனவற்றிற்குக் கருவிசெய்யாமையின் என்க. (௩௨)

இசை நூன்முறையில் எழுத்தொலிகள்

௩௩. அளபிறந் துயிர்த்தலும் ஒற்றிசை நீடலும்
உளவென மொழிப இசையொடு சிவணிய*
நரம்பின் மறைய என்மனார் புலவர்.

இது, எழுத்துக்கள் முற்கூறிய மாத்திரையின் நீண்டு நிற்கும் இடம் இது வென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அளபு இறந்து உயிர்த்தலும்* - (உயிரெழுத்துக்களெல்லாம்) தமக்குச் சொன்ன அளவினைக் கடந்து ஒலித்தலையும், *ஒற்று இசை நீடலும்* - ஒற்றெழுத்துக்கள் தம் மொலி முன்கூறிய அளபின் நீடலையும், *இசையொடு சிவணிய நரம்பின் மறைய* - (இந்நூலுட்கூறும் விளியின் கண்ணேயன்றிக்) குரல்முதலிய ஏழிசையோடு பொருந்திய நரம்பினையுடைய யாழினது இசைநூற் கண்ணும், *உள எனமொழிப என்மனார் புலவர்* - உள எனச்சொல்லுவர் அவ்விசை நூலாசிரியர் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

ஒற்றிசை நீடலும் என்றனர், அளபிறந்துயிர்த்த லென்றது அதிகாரத்தால் நின்ற உயிர்மேற்சேறலின். உள வென்றது அந்நீட்டிப்பு ஒருதலையன் றென்பது விளக்கிற்று. இசைநூலாசிரியரும் முதனூலாசிரியர் தாமேயெனினும், ‘மொழிப,’ எனவேறொருவர் போலக்கூறியது, அதுவும் வேறுஒரு நூலாகச் செய்யப்படும் நிலைமைநோக்கிப் போலும். ‘மறையும்’ என்பதன் உம்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அகரம் செய்யுள் விகாரம். (௩௩)

முதலாவது நூன்மரபு முற்றிற்று.

---

*சிவணிய என்பது தொழிற் பெயர். இசையொடு சிவணிய எனவே செய்யுளாதல் பெற்றும். நரம்பு என்றது ஆகுபெயராய் யாழினை உணர்த்திற்று. மறை என்றது நூலை. மொழிப என்றும் என மனார் புலவர் என்றும் இருகாற் கூறியவதனால், இங்ஙனம் பொருள் கூறலே ஆசிரியர்க்குக் கருத்தாயிற்று. என்னை? செய்யுளியலுட் கூறிய ‘மாத்திரையளவும்’ என்னும் சூத்திரத்தில் ‘மேற்கிளந்தன்ன’ (செய்-௨) என்னும் மாட்டேற்றிற்கு இவ்வோத்தினுள் வேறோர் சூத்திரம் இன்மையின் இவ்விலக்கணம் கூறுக்காற் செய்யுட்குப் பாவென்னும் உறுப்பு நிகழாது. அவை உரைச்செய்யுட் போல நிற்றலின் இவ்விலக்கணம் கூறவே வேண்டுமென்று உணர்க. (நச்.)

உ. மொழிமரபு

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், *மொழிகளுக்கு எழுத்தான் வரும் மரபு உணர்த்தினமையின் மொழிமரபு எனப் பட்டது. இதனுள் கூறுகின்றது தனிநின்ற எழுத்திற்கு அன்றி மொழியிடை (நின்ற) எழுத்திற்கு எனவுணர்க.

[மொழிக்கண் நின்ற எழுத்தின் இலக்கணம் உணர்த்துவது]

க. சார்பெழுத்துக்கள் மொழிகளிற் பயிலுமாறு

குற்றியலிகரத்திற்கு இடனும் பற்றுக்கோடும்

௩௪. குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்
யாவென் சினைமிசை உரையசைக் கிளவிக்கு
ஆவயின் வரூஉம் மகரம் ஊர்ந்தே.

இத்தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், சார்பின் தோற்றத்து எழுத்துக்களிற் குற்றியலிகரத்தில் ஒருமொழிக்குற்றியலிகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றியலிகரம் - ஒருமொழிக் குற்றியலிகரம், உரையசைக் கிளவிக்கு - உரையசைச் சொல்லாகிய மியா என்முதற்கு, ஆ வயின் வரூஉம் - (சினையாக) அச்சொல் தன்னிடத்து வருகின்ற, யா என் சினைமிசை - யா என் சினைமிசை, மகரம் ஊர்ந்து நிற்றல்வேண்டும்-மகர ஒற்றினை ஊர்ந்து நிற்றலை வேண்டும் (ஆசிரியன்).

எ - டு: கேண்மியா எனவரும். மியா என்னும்சொல் இடம். மகரம் பற்றுக்கோடு. யா என்னும் சினையும் மகரம்போலக் குறுகு தற்கு ஒரு சார்பு. (க)

௩௫. புணரியல் நிலையிடைக் குறுகலும் உரித்தே
உணரக் கூறின் முன்னர்த் தோன்றும்.

---

* "குற்றிய லிகரம் நிற்றல் வேண்டும்" என்பதுமுதல் "உருவினும் இசையினும்" என்னும் சூத்திரம் காறும், அவைதாம், என்பதன் ஒழிபு. "குன்றிசை" "ஐ ஔ" இரண்டும் "நீட்டம் என்பதன் ஒழிபு" "நெட்டெழுத் தேழே" என்பது "அவற்றுள் அ இ உ எ" "ஆ ஈ ஊ ஏ" என்பவற்றின் ஒழிபு, மொழியாக்கம் அதிகாரப்பட்டமையின் ஓரெழுத்தொருமொழி என்பதும் உடன் கூறினார். "மெய்யின் இயக்கம்" என்பது "னகர இறுவாய்" என்பதன் ஒழிபு, "தம்மியல் கிளப்பின்" என்பது முதல் "மகரத் தொடர்மொழி" என்னும் சூத்திரம் காறும் மயக்கச் சூத்திர ஒழிபு என விதந்து நூன்மரபின் ஒழிபே மொழிமரபு என்றது தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

இது, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) புணர் இயல் நிலை இடையும் - இருமொழி தம்மிற் புணர்தல் இயன்ற நிலைமைக்கண்ணும், குறுகல் உரித்து - அவ்விகரம் குறுகுதலுடைத்து, உணரக் கூறின் - (ஆண்டை இடத்தினையும் பற்றுக்கோட்டினையும் ஈண்டு) உணரக் கூறப்புகின், முன்னர் தோன்றும் - (அது வேண்டுவதில்லை.) குற்றியலுகரப்புணரியலுள் (அவ்விடனும் பற்றுக்கோடும்) தோன்றும்.

'புணரிய னிலை யிடையும்' என மொழிமாற்றி உரைக்க. முன்னர்த் தோன்றுமாறு :

"யகரம் வரும்வழி யிகரங் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத் தோன்றாது"
(குற்றியலுகரப் புணரியல்-ரு)

என்பதனுள் அறிக.

உகரம் சார்ந்த வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

எ - டு : நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எஃகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது எனவரும். (உ)

தனிமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடனும் பற்றுக்கோடும்

ரு௬. நெட்டெழுத் திம்பருந் தொடர்மொழி யீற்றும்
குற்றிய லுகரம் வல்லா றூர்ந்தே.

இது, ஒருமொழிக் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெட்டெழுத்து இம்பரும் - நெட்டெழுத்தினது பின்னும், தொடர்மொழி ஈற்றும் - தொடர்மொழியது இறுதியினும், குற்றியலுகரம் வல்லாறு ஊர்ந்து (நிற்றல் வேண்டும்)— குற்றிய லுகரம் வல்லெழுத்து ஆறினையும் ஊர்ந்து (நிற்றலை வேண்டும் ஆசிரியன்).

"தந்து புணர்ந்துரைத்தல்" (மரபு. கக0) என்னும் தந்திரவுத்தியான், முன்னின்ற 'நிற்றல் வேண்டும்' என்பது ஈண்டும் புணர்க்கப்பட்டது.

எ - டு : நாகு, வரகு என வரும்.

நெட்டெழுத்திம்பரும் தொடர்மொழியீறும் இடம். வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு. இவ்வாறு இடமும் பற்றுக்கோடும் கூறவே, மொழிக்கு ஈறுதலும் கூறியவாறாயிற்று. (௩)

புணர்மொழிக் குற்றியலுகரம் தன்மாத்திரையில் குறுகல்

ரு௭. இடைப்படிற் குறுகும் இடனுமா ருண்டே
கடப்பா டறிந்த புணரிய லான.

இது, குற்றியலுகரம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடைப்படினும் குறுகும் இடன் உண்டு-(அவ் வுகரம்) புணர்மொழி இடைப்படினும் குறுகும் இடமுண்டு, (அதன் இடமும் பற்றுக்கோடும் யாண்டோ பெறுவதெனின்) கடப்பாடு அறிந்த புணரியலான்-அதன் புணர்ச்சி முறைமை அறியும் குற்றியலுகரப் புணரியலின்கண்ணே.

'இடைப்படினும் குறுகும்' என மொழிமாற்றி உரைக்க. அக் குற்றியலுகரப் புணரியலுள்,

"வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்,
தொல்லை யியற்கை நிலையலு முரித்தே"
(குற்றியலுகரப் புணரியல்-௪.)

என்பதனுள் வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியும் வல்லெழுத்து வருவழி யும் இடம். அவ்வல்லொற்றுத் தொடர்மொழியீற்று வல்லெழுத்துப் பற்றுக்கோடு.

எ - டு: செக்குக்கணை, சுக்குக்கோடு என வரும்.

'இடன்' என்றதனான், இக்குறுக்கம் சிறுபான்மை என்றுணர்க. (௪)

ஆய்தம் தனிமொழியுள் வருமாறு

ரு௮. குறியதன் முன்னர் ஆய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்தவல் லாறன் மிசைத்தே.

இது, ஒரு மொழி ஆய்தம் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆய்தப் புள்ளி-ஆய்தமாகிய புள்ளி, குறியதன் முன்னர்-குற்றெழுத்தின் முன்னர், உயிரொடு புணர்ந்த வல் ஆறன் மிசைத்து-உயிரொடுபுணர்ந்த வல்லெழுத்து ஆறன் மேலது.

எ - டு: எஃகு, கஃசு எனவரும்.

குறியதன் முன்னரும் வல்லெழுத்து மிசையும் இடம். இஃது உயி ரன்மையின், இதற்குப் பற்றுக்கோடு என்பதில்லை. கஃறீது என்ப தனை மெய்பிறிதாகிய புணர்ச்சி (புணரியல்-எ) என்ப வாகலின், 'புள்ளி' என்றதனான் ஆய்தத்தை மெய்ப்பாற் படுத்துக்கொள்க. ஈண்டுப் பெரும்பான்மையும் உயிரென்றது, மேல் 'ஆய்தத்தொடர்மொழி'

(குற்றியலுகரப் புணரியல்-க) என்றோதலின் குற்றியலுகரத்தினை யெஃகாமை முதலிய பிற உயிர் வரவு சிறுபான்மை யெனக்கொள்க.

ஆய்தம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமாறு

ஙக. ஈறியல் மருங்கினும் இசைமை தோன்றும்.

இது, அவ்வாய்தம் புணர்மொழியுள்ளும் வருமென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஈறு இயல் மருங்கினும்-நிலைமொழியீறு வருமொழி முதலொடு புணர்ந்து நடக்கும் இடத்தினும், இசைமை தோன்றும்-ஆய்த ஒலி தோன்றும்.

எ - டு : கஃறீது, முஃடீது எனவரும். ஈண்டும் இடங்கள் அவை. (சு)

ஆய்தத்தின் இயல்பு

சo. உருவினும் இசையினும் அருகித் தோன்றும்
மொழிக்குறிப் பெல்லாம் எழுத்தி னியலா
ஆய்தம் அஃகாக் காலை யான.

இது, அவ்வோருமொழி ஆய்தத்திற்கு ஓர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உருவினும்-ஒரு பொருளினது உருவத்தின் கண்ணும், இசையினும்-ஓசையின் கண்ணும், அருகித் தோன்றும் - சிறுபான்மையாய்த் தோன்றும், குறிப்பு மொழியெல்லாம் - குறிப்பு மொழிக ளெல்லாம்* எழுத்தின் இயலா-ஆய்த எழுத்தானிட்டு எழுதப்பட்டு [ம் எழுத்துப்போல] நடவா. (அஃது எக்காலத்துமோவெனின், அன்று.) ஆய்தம் அஃகாக் காலையான - அவ்வாய்தம் தன் அரைமாத்திரை அளபாய்ச் சுருங்குதில்லாது (அவ்வுருவம் இசையது மிகுதியும் உணர்த்துதற்கு) நீண்டகாலத்து அந்நீட்சிக்கு.

எ - டு : 'கஃறென்றது' என்பது உருவு. 'சுஃறென்றது' என்பது இசை. (எ)

உ. அளபெடை

அளபெடையின் நிலை

சக. குன்றிசை மொழிவயின் நின்றிசை நிறைக்கும்
நெட்டெழுத் திம்பர் ஒத்தகுற் றெழுத்தே.

* நிறத்தின்கண்ணும் ஓசையின்கண்ணும் சிறுபான்மை ஆய்தத் தோன்றும் பொருள் குறித்தலையுடைய சொல்லும் அவையொழிந்த எல்லா மொழிகளும். (நச்.)

இது, "நீட்டம்வேண்டின்" (நான்மரபு: ச) என்பதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குன்று இசை மொழிவயின் நின்று இசை நிறைக்கும் - (அளபெடை யோசையாகச் சொல்லாதொழியில்,) குன்றுவதான ஓசையையுடைய அவ்வளபெடை எழுத்தானுய மொழிக்கண்ணே நின்று அவ்வோசையை நிறைக்கும், (அவை யாவையென்னின்,) நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒத்த குற்றெழுத்து- நெட்டெழுத்துக்களின் பின்னாக (அவற்றிற்குப் பிறப்பானும புணர்ச்சியானும் ஓசையானும்) இனமொத்த குற்றெழுத்துக்கள்.

எ - டு: ஆஅ, ஈஇ, ஊஉ, ஏஎ, ஓஒ எனவரும்.

ஈண்டு மொழியென்றது, அவ்வளபெடை எழுத்து ஒருபொருள் உணர்த்தி ஓரெழுத் தொருமொழியாய் நிற்கும் நிலைமையினை. இவையும் மொழிமேற் காணப்படுதலிற் சார்பிற்றோற்றத்து எழுத்து எனப்படுமா லெனின், பெரும்பான்மையும் அம்மொழிதானே அவ்வெழுத்தாய் வருதலானும், அம் மொழிநிலைமை ஒழிய வேறெழுத்தாகவும் சொல லப்படுதலானும், அவ்வாறு ஆகாதென்பது.

சிறுபான்மையும் அம்மொழிதானே எழுத்தாய் வாராதெனக் கொள்க.

எ - டு: எருதுகாலுறுஅது என்றாற்போல்வன. (அ)

ஐகார ஔகார அளபெடை

சுஉ. ஐ ஔ என்னும் ஆயீ ரெழுத்திற்கு
இகர உகரம் இசைநிறை வாகும்.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) ஐ ஔ என்னும் ஆ ஈர் எழுத்திற்கு-ஒத்த குற் றெழுத்து இல்லா) ஐ ஔ என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண் டெழுத்திற்குமுன், இகரம் உகரம் இசை நிறைவு ஆகும்-(ஈகாரம் ஊகாரங்கட்கு ஒத்த குற்றெழுத்தாகிய) இகர உகரங்கள் (அக் குன்றிசை மொழிக்கண் நின்று) ஓசையை நிறைப்பனவாகும்.

எ - டு: ஐஇ, ஔஉ எனவரும். ஐகாரத்திற்கு இகரமும் ஔகா ரத்திற்கு உகரமும் என நிரனிறையாகக் கொள்க.

இத்துணையும் நான்மரபின் ஒழிபு. (௯)

ங. எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து மொழியாதல்

ஓரெழுத்தொருமொழி

சுங. நெட்டெழுத் தேழே ஓரெழுத் தொருமொழி.

இது, எழுத்தினான் மொழியாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெட்டெழுத்து ஏழும் - நெட்டெழுத்தாகிய ஏழும், ஓர் எழுத்து ஒரு மொழி - ஓர் எழுத்தானாகும் ஒரு மொழியாம்.

எ - டு : ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ எனவரும்.*

இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது. ஔகாரத்தில் உயிர் மெய்யினையே கொள்க. 'ஏழும்' என்பதன் உம்மை† விகாரத்தால் தொக்கது. (௧௦)

குற்றெழுத்தின் இயல்பு

௪௪. குற்றெழுத் தைந்தும் மொழிநிறை பிலவே.

இது, குற்றெழுத்துக்கள் ஓரெழுத்தொருமொழி ஆகா வென்பதும், அவற்றுள் ஒரு மொழியாவன உளவென்பதும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றெழுத்து ஐந்தும் - குற்றெழுத்தாகிய ஐந்தும், மொழி நிறைபு இல - ஓரெழுத்தாய் நின்று ஒரு மொழியாய் நிறைதல் இல.

அவற்றுட் சில நிறைக்கும்.

ஒகரம் ஒழிந்த நான்கும் சுட்டாயும் வினாவாயும் மொழிநிறைக்குமன்றோ வெனின், அவை இடைச்சொல்லாதலின், அவற்றிற்குக் கருவி செய்யார் என்க. இதுவும் உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது. ஐந்தும் என்பதன் உம்மை‡ ஈண்டு எச்சப்பட நின்றது.

எ - டு : து, நொ எனவரும். (௧௧)

மொழியின் பெயர் முறை தொகை

௪௫. ஓரெழுத் தொருமொழி ஈரெழுத் தொருமொழி
இரண்டிறந் திசைக்கும் தொடர்மொழி உளப்பட
மூன்றே மொழிநிலை தோன்றிய நெறியே.

இது, எழுத்தினான் ஆகும் மொழிகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

*. எடுத்துக்காட்டு: ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ எனவரும். ஔகாரம் உயிர்மெய்க்கண்ணல்லது வாராது. ஊ என்பது தசை. இஃது உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் விதி. கா தீ பூ சே தை கோ கௌ என வரும். இவை தம்மையுணர நின்றவழி எழுத்தாம். இடை நின்று பொருளுணர்த்தியவழிச் சொல்லாம். நெட்டெழுத்தேறிய மெய் நெட்டெழுத்தாயும் குற்றெழுத் தேறிய மெய் குற்றெழுத்தாயும் நிற்றலே யன்றி மெய்க்கு நெடுமையும் குறுமையும் இன்மை உணர்க. (ந.)

† உம்மை முற்றுப்பொருள்பட நின்றது.

‡ முற்றுப்பொருள்பட நின்ற உம்மை எச்சப்பொருள்பட நின்றது.

(இ - ள்.) ஓர் எழுத்து ஒரு மொழி - ஓரெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, ஈர் எழுத்து ஒருமொழி - இரண்டெழுத்தான் ஆகும் ஒருமொழி, இரண்டு இறந்து இசைக்கும் தொடர்மொழி - இரண்டிறந்து பலவற்றான் இசைக்கும் தொடர்மொழி, உளப்பட மூன்று - உட்பட்ட மொழிகளின் நிலைமை மூன்றும், தோன்றிய நெறி - அவை தோன்றிய வழக்கு நெறிக்கண்.

எ - டு: ஆ, மணி, வரகு, கொற்றன் எனவரும்.* (கஉ)

௫. எழுத்துக்களின் இயக்கம்

தனிமெய் இயக்கம்

சகூ. மெய்யின் இயக்கம் அகரமொடு சிவணும்.

இது, தனி மெய்களைச் சொல்லும் முறைநிலை இதுவென்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெய்யின் இயக்கம் - தனி மெய்களினது இயக்கம், அகரமொடு சிவணும் - அகரத்தோடு பொருந்தும்.†

எ - டு: "டறலள வென்னும் புள்ளி" (நூன்மரபு-உ௩) என வரும்.

இது மொழியிடை (வன்ற) எழுத்துக்கள் அன்மையின் நூன்மரபின் வைக்க வெனின், தன்னை உணர்த்தாது வேறு பொருள் உணர்த்தும் சொல் நிலைபோல 'டறலள' வென்றது உயிர்மெய்யை உணர்த்

* 'குரவு, அரவு மூவெழுத்தொருமொழி, கணவிரி நாலெழுத்தொருமொழி. அகத்தியனார் ஐயெழுத்தொருமொழி, திருச்சிற்றம்பலம் ஆறெழுத்தொருமொழி, பெரும்பற்றப்புலியூர் எழெழுத்தொருமொழி. மூவெழுத்தொருமொழியும் தொடர்மொழியும் என்னாது ஈரெழுத்தொருமொழியும் ஓதினார், சில பல என்னும் தமிழ் வழக்கு நோக்கி. (நச்.)

† இங்ஙனம் மெய்க்கண் அகரங் கலந்து நிற்குமாறு கூறினாற்போலப் பதினோருயிர்க்கண்ணும் அகரங் கலந்து நிற்குமென்பது ஆசிரியர் கூறாராயினார், அந்நிலைமை தமக்கே புலப்படுதலானும் பிறர்க்கு இவ்வாறு என உணர்த்துதல் அரிதாகலானுமென்று உணர்க. இறைவன் இயங்குதிணைக்கண்ணும் நிலைத்திணைக்கண்ணும் பிறவற்றின் கண்ணும் அவற்றின் தன்மையாய் நிற்குமாறு எல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தாற்போல அகரமும் உயிர்க்கண்ணும் தனி மெய்க்கண்ணும் கலந்து அவற்றின் தன்மையாயே நிற்குமென்பது சான்றோர்க்கெல்லாம் ஒப்பமுடிந்தது. 'அகரமுதல' என்னும் குறளான் அகரமாகிய முதலையுடைய எழுத்துக்களெல்லாம் அதுபோல இறைவனாகிய முதலையுடைத்து உலகம் என வள்ளுவனார் உவமை கூறியவாற்றானும் கண்ணன் 'எழுத்துக்களில் அகரமாகின்றேன் யானே' எனக் கூறியவாற்றானும் பிறநூல்களானும் உணர்க. (நச்.)

தாது தனிமெய்யை உணர்த்தலானும், ஒற்றினை உயிர்மெய்போலச் சொல்லுகின்ற வழுவமைதியிலக்கணத்தானும் மொழிமரபின்கண்ண தாயிற்றென உணர்க. (௩௬)

உயிர்மெய் என்னும் பெயர்

௪௭. தம்மியல் கிளப்பின் எல்லா எழுத்தும்
மெய்ந்நிலை மயக்கம் மான மில்லை.

இது, மெய்ம்மயக்கத்திற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லா எழுத்தும் தம் இயல் கிளப்பின்-எல்லா மெய்யெழுத்தும் மொழியிடையின்றித் தம் வடிவின் இயல்பைச் சொல்லுமிடத்து, மெய்மயக்கநிலை மானம் இல்லை - மெய்ம்மயக்க நிலையின் மயங்கிவருதல் குற்றம் இல்லை.

எ - டு: "வல்லெழுத் தியையின் டகாரமாகும்" (புள்ளிமயங் - எ) என வரும்.

இதனை அம் மெய்ம்மயக்கத்து வைக்கவெனின், இது வழு வமைதி நோக்கி மொழிமரபின்கண்ண தாயிற்று. (௩௭)

ஈரொற்றுடனிலை

௪௮. யரழ என்னும் மூன்றுமுன் னொற்றக்*
கசதப ஙஞநம ஈரொற் றாகும்.

இது, ஈர் ஒற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ய ர ழ என்னும் மூன்று - யரழ என்று சொல்லப்படுகின்ற மூன்றனுள் ஒன்று, முன் ஒற்ற - (குறிற்கீழும் நெடிற்கீழும்) முன்னே ஒற்றாய் நிற்ப (அவற்றின் பின்னே), கசதப ஙஞநம ஈர் ஒற்றாகும் - கசதபக்களிலொன்றுதல் ஙஞநமக்களிலொன்றுதல் ஒற்றாய்வர அவை ஈரொற்றுடனிலையாம்.

எ - டு: வேய்க்குறை, வேய்ங்குறை, வேர்க்குறை, வேர்ங்குறை, வீழ்க்குறை, வீழ்ங்குறை, சிறை, தலை, புறம் என ஒட்டுக.

இவ்விதி மேல் ஈற்றகத்து உணர்ந்துகொள்ளப்படுமாலெனின், இது 'ஈர்க்கு' 'பீர்க்கு' என ஒரு மொழியுள்ளும் வருதலானும், இரண்டு மெய்க்கண்ணும் வருதல் விகாரமாதலானும் ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. அஃதேல், இதனை நூன்மரபினகத்து மெய்ம்மயக்கத்துக்கண் கூறுக வெனின், ஆண்டு வேற்றுமைநயம் கொண்டதாகலின் ஈரொற்று உடனிலையாதல் நோக்கி ஒற்றுமைநயம்பற்றி ஈண்டுக் கூறப்பட்டது. (௩௮)

* (பாடம்-நச்.) மூன்றும் ஒற்றக்.

குறிற்கீழ் ஒற்றாகா மெய்கள்

௪௯. அவற்றுள்
ரகார ழகாரங் குற்றொற் றாகா.*

இது, ரகார ழகாரங்கட்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட மூன்றனுள்ளும், ரகாரம் ழகாரம் குற்று ஒற்று ஆகா - ரகாரமும் ழகாரமும் குறிற்கீழ் ஒற்றாகா.

அவை நெடிற்கீழ் ஒற்றாம்; குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாம்.

எ - டு: தார், தாழ் என நெடிற்கீழ் ஒற்றாய் நின்றன. கரு மழு எனக் குறிற்கீழ் உயிர்மெய்யாய் நின்றன.

இவ்வாறு விலக்கினமையின், யகாரம் பொய் எனவும் நோய் எனவும் இரண்டிடத்தும் ஒற்றாயிற்று. குற்றொற்று என்பது குறிதாகிய ஒற்று எனப் பண்புத்தொகை. குறிற்கீழ் நிற்றலான், குறியது எனப் பட்டது. ஈண்டுக் குறில் நெடில் என்கின்றது மொழிமுதல் எழுத்தினை என உணர்க. இது மேல் வரையறை இல எனப்பட்ட உயிரும் மெய்யும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு ஓர் வரையறை கண்டு கூறினவாறு. (௧௬)

தொடர்மொழி இயல்பு

௫௦. குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கோடலின்
தொடர்மொழி யெல்லாம் நெட்டெழுத் தியல.

(இ - ள்.) குறுமையும் நெடுமையும் அளவின் கோடலின் - உயிரெழுத்திற்குக் குறுமையும் நெடுமையும் அளவிற் கொள்ளப்படுதலில், தொடர்மொழி எல்லாம் நெட்டெழுத்து இயல - தொடர்மொழிக்கீழ் நின்ற ரகார ழகாரங்களெல்லாம் நெடிற்கீழ் நின்ற ரகார ழகாரங்களின் இயல்பையுடைய (என்று கொள்ளப்படும்).

எ - டு: அகர், புகர், அகழ், புகழ் எனக்கொள்க.

'புலவர்' என்றாற்போல இரண்டு மாத்திரையை இறந்ததன்பின்னும் வருமாயெனின், அவையும் "தன்னின முடித்தல்" என்பதனால் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப்படும். எல்லாம் என்றதனான், ரகார ழகாரங்களேயன்றி, பிற ஒற்றுக்களும் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' எனப்படும். இதனானே, விரல் தீது என்புழி லகாரம் 'நெடிற்கீழ் ஒற்று' என்று கெடுக்கப்படும். (௧௭)

* ஈண்டுக் குற்று என்றது, தனிக் குறிலை.

செய்யுளில் ஈரொற்றிலக்கணம்

௫௧. செய்யுள் இறுதிப் போலி* மொழிவயின்
னகார மகாரம் ஈரொற் றாகும்.

இது, செய்யுட்கண் ஈரொற்று உடனிலை ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *செய்யுள் இறுதி போலி மொழிவயின் - செய்யுள் இறுதிக்கண் 'போலும்' என்னும் மொழிக்கண், னகாரம் மகாரம் ஈர் ஒற்று ஆகும் - னகாரமும் மகாரமும் வந்து ஈரொற்று உடனிலையாய் நிற்கும்.*

எ - டு: "*எம்மொடு தம்மைப் பொருஉங்காற் பொன்னொடு கூவிளம் பூத்தது போன்ம்*" என வரும். (௫௦)

மகரங் குறுகுமிடம்

௫௨. னகாரை முன்னர் மகாரங் குறுகும்.

இது, "அரையளபு குறுகல் மகர முடைத்து" (நூன்மரபு-௧௩) என்பதற்கு ஓர் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *னகாரை முன்னர் மகாரம் குறுகும்* - (மேற்கூறப்பட்ட) *னகாரத்து முன்வந்த மகாரம் மாத்திரை குறுகி நிற்கும்.* (௫௧)

மொழிக்கண்ணும் மாத்திரை வேறுபடாமை

௫௩. மொழிப்படுத் திசைப்பினுந் தெரிந்துவே றிசைப்பினும்
எழுத்தியல் திரியா என்மனார் புலவர்.

இது, எழுத்துக்கட்கு மொழிக்கண் மாத்திரை காரணமாகப் பிறப்பதோர் ஐயம் தீர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *மொழிப்படுத்து இசைப்பினும்* - *மொழிக்கண் படுத்துச் சொல்லினும், தெரிந்து வேறு இசைப்பினும்* - *தெரிந்துகொண்டு வேறே சொல்லினும், எழுத்து இயல் திரியா என்மனார் புலவர்* - *உயிரும் மெய்யுமாகிய எழுத்துக்கள் (பெருக்கம் சுருக்கம் உடையனபோன்று இசைப்பினும்,) தத்தம் மாத்திரை இயல்பில் திரியா என்று சொல்லுவர் புலவர்.*

எ - டு: *அஃகல், அ எனவும், ஆல், ஆ எனவும், கடல், க எனவும், கால், கா எனவும் கண்டுகொள்க.*

* போலும் என்னும் சொல், உயிர்போலுங்கேளிர் என இடையில் நிற்பின் பெயரெச்சமும், மீகானும் போலும் - மீகானும் போன்ம் என இறுதியில் நிற்பின் வினைமுற்றும் ஆகும். (பாவாணர்.)

வேறு என்றதனான், எடுத்தல் படுத்தல் முதலிய ஓசை வேற்றுமைக்கண்ணும் எழுத்தியல் திரியா வென்பது கொள்க. (௨0)

ரு. போலி

போலி எழுத்துக்கள்

௫௪. அகர இகரம் ஐகாரம் ஆகும்.*

இது, போலி எழுத்து ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகரம் இகரம் - அகரமும் இகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஐகாரமாகும் - ஐகாரம்போல ஆகும்.

எ - டு: ஐயர், அஇயர்† எனவரும். அது கொள்ளற்க. (௨௧)

௫௫. அகர உகரம் ஔகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அகரம் உகரம் - அகரமும் உகரமும் கூட்டிச் சொல்ல, ஔகாரம் ஆகும் - ஔகாரம்போல ஆகும்.

எ - டு: ஔவை, அஉவை‡ எனக் கண்டுகொள்க. அது கொள்ளற்க. (௨௨)

௫௬. அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும்
ஐஎன் நெடுஞ்சினை மெய்பெறத் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அகரத்து இம்பர் யகரப் புள்ளியும் - அகரத்தின் பின்னர் இகரமேயன்றி யகரமாகிய புள்ளியும், ஐ என் நெடுஞ்சினை - ஐ எனப்பட்ட நெட்டெழுத்தாம், மெய்பெற தோன்றும் - அவை வடிவுபெறத் தோன்றும்.

எ - டு: ஐவனம், அய்வனம்§ என வரும்.

'மெய்பெறத் தோன்றும்' என்றதனான், (அகரத்தின் பின்னர் உகரமேயன்றி,) வகரப்புள்ளியும் ஔகாரம்போல வருமெனக்கொள்க என்றவாறு. ஔவை - அவ்வை, எனக் கண்டுகொள்க. (௨௩)

---

* அகர முதலிய மூன்று சூத்திரங்களும் சந்தியக்கரம் விதிப்பனவாகக்கொண்டு "ஆகுமென்றதனை ஆகாதெனை விலக்கப்படுமென்பாரை, "பன்னீ ருயிரு மொழிமுத லாகும்" என்புழியும், ஆகுமென்பதனாற் பன்னீருயிரு மொழிமுதலாகாவென விலக்கப்படும் போலுமெனக் கூறி மறுக்க என்பது, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.

† வயிரம் - வைரம் என எடுத்துக்காட்டலும் ஒன்று.

‡ கவுதாரி - கௌதாரி.

§ அய்வனம், அய்யர் என்றாற்போல்வன செய்யுளில் எதுகை நோக்கி வரும் திரிபு வடிவங்களாகும்.

ஐ ஔ குறுகுதல்

௫௭. ஓரள பாகும் இடனுமா ருண்டே
தேருங் காலை மொழிவயி னான.

இது, என் நுதலிற்றோ வெனின், உயிர்களுள் ஒன்றற்கு மாத்திரைச் சுருக்கம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *தேருங்காலை மொழிவயின் ஓர் அளவு ஆகும் இடனும் உண்டு - ஐகாரம் ஆராயுங்காலத்து மொழிக்கண் ஓர் அளபாய் நிற்கும் இடமும் உண்டு.*

எ - டு: *இடையன், மடையன் எனவரும்.*

தேருங்காலை என்றதனான் முதற்கண் சுருங்காதென்பது கொள்க. இடன் என்றதனான் இக்குறுக்கம்சிறுபான்மை யென்பதுகொள்க. (௨௪)

போலியில் மற்றொருவகை

௫௮. இகர யகரம் இறுதி விரவும்.*

இதுவும் ஓர் போலியெழுத்து உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *இறுதி இகர யகரம் விரவும் - இகரவீற்று மொழிக்கண் யகரமும் (அதுபோல) இகரமும் விரவிவரும்.*

எ - டு: *நாய் நாஇ† எனக் கண்டுகொள்க. (விரவும் என்றதனால், அவையிரண்டும் கொள்க என்றவாறு.)* (௨௫)

௬. மொழிமுதல் எழுத்துக்கள்

மொழிமுதலாகும் உயிர்கள்

௫௯. பன்னீ ருயிரும் மொழிமுத லாகும்.

இது, உயிரெழுத்து மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *பன்னீர் உயிரும் மொழிமுதல் ஆகும் - பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் மொழிக்கு முதலாம்.*

எ - டு: *அடை, ஆடை, இடை, ஈயம், உரல், ஊர்தி, எழு, ஏணி ஐவனம், ஒளி, ஓளி, ஔவியம் என வரும்.* (௨௬)

---

* *இம்பர் உம்பர் என்றாற் போல்வன காலவகை இடவகைகளான் மயங்குமாதலின், இவற்றின் முதற்கண் நிற்பது யாதோ இறுதிக்கண் நிற்பது யாதோ என்னும் ஐயம் நீக்குவதற்கு மாட்டேற்றாக இச்சூத்திரங் கூறினார் என்பது, தொல்காப்பியச் சூத்திரவிருத்தி.*

† *நாயி என்பது பண்டைய வழக்காயிருந்திருக்கலாம்.*

(பாவாணர்.)

தனிமெய் மொழிமுத லாகாமை

௬௦. உயிர்மெய் அல்லன மொழிமுத லாகா.

இது, [உயிர்] மெய்யெழுத்து மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர்மெய் அல்லன மொழி முதல் ஆகா - உயிரோடு கூடிய மெய்யல்லாதனவாகிய தனிமெய்கள் மொழிக்கு முதலாகா; உயிரோடுகூடிய மெய்கள் மொழிக்கு முதலாம்.

ஈண்டு உயிர்மெய் யென்பது வேற்றுமைநயம் கருதி யெனவுணர்க. ஈண்டு ஒற்றுமை கருதின்,

"கதந பமவெனு மாவைந் தெழுத்தும்
எல்லா வுயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே" (மொழிமரபு-௨௮)

எனச் சூத்திரம் சுருங்க ஓதுமதன்றி, இதனாற் சொல்லப்பட்ட அறுபது உயிர்மெய்யினை எடுத்தோத வேண்டில் சூத்திரம் பரக்கவருமென்பது.

பன்னீருயிருடன் மொழிமுதலாதல்

௬௧. கதந பமஎனும் ஆவைந் தெழுத்தும்
எல்லா உயிரொடுஞ் செல்லுமார் முதலே.

இது, மேல் முதலாம் என்னப்பட்ட உயிர்மெய்கட்கு வரையறை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) க த ந ப ம எனும் அ ஐந்து எழுத்தும் - க த ந ப ம என்று சொல்லப்பட்ட ஐந்து தனிமெய்யெழுத்தும், எல்லா உயிரொடும் முதல் செல்லும் - பன்னிரண்டு உயிரோடும் மொழிக்கு முதலாதற்குச் செல்லும்.

எ - டு: கலை, காளி, கிளி, கீரி, குடி, கூடு, கெண்டை, கேழல், கைதல், கொண்டல், கோடை, கௌவை எனவும்; தந்தை, தாடி, திற்றி, தீமை, துணி, தூணி, தெற்றி, தேவர், தையல், தொண்டை, தோடு, தௌவை எனவும்; நடம், நாரை, நிலம், நீர், நுழை, நூல், நெய்தல், நேயம், நைகை, நொய்யன, நோக்கம், நௌவி எனவும்; படை, பாடி, பிடி, பீடம், புகழ், பூமி, பெடை, பேடி, பைதல், பொன், போதகம், பௌவம் எனவும்; மடம், மாலை, மிடறு, மீனம், முகம், மூதூர், மெலிந்தது, மேனி, மையல், மொழி, மோதகம், மௌவல் எனவும் வரும்.

'முதற்கு' என்பதன் நான்காம் உருபு விகாரத்தால் தொக்கது. (௨௮)

சகரமெய் ஒன்பதுயிருடன் மொழிமுதலாதல்

௬௨. சகரக் கிளவியும் அவற்றோ ரற்றே
அ ஐ ஔஎனும் மூன்றலங் கடையே.*

இதுவும் அது.

---

* சகரம் மொழிமுதல் வாராதென்று கூறுவது தமிழுக்குச் சற்றும் பொருந்தாது. "அ ஐ ஔ எனும் மூன்றலங்கடையே"

(இ - ள்.) சகரக் கிளவியும் அவற்று ஓர் அற்று - சகர மாகிய எழுத்தும் மேற்சொல்லப்பட்டவைபோல எல்லா உயி ரோடும் மொழிக்கு முதலாம், அ ஐ ஒள எனும் மூன்று அலங் கடை - அ ஐ ஒள என்னும் மூன்றும் அல்லாவிடத்து.

எ - டு: சாலே சிலே சிறுக சுரும்பு சூழ்க செய்கை சேவடி சொறிக சோறு என வரும்.

சகடம் எனவும், சையம் எனவும் விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவற்றுள் ஆரியச்சிதை வல்லாதன "கடிசொல் லில்லே" என்பதனாற் கொள்க. (உசு)

என்னும் நூற்பா அடிக்கு அவை ஒள என்னும் ஒன்றலங்கடையே என்ற பாடவேறுபாடும் உள்ளது. சக்கட்டி, சக்கை, சகடு, சகதி, சங்கு, சட்டென, சட்டம், சட்டகம், சட்டி, சட்டை, சடசட, சடை, சடைவு, சண்டி, சண்டு, சண்டை, சணல், சதுப்பு, சப்பட்டை, சப் பென்று, சப்பாணி, சப்பு, சப்பை, சம்பு, சம்மட்டி, சமட்டு, சமம், சமழ், சமை, சரடு, சரள், சரி, சருகு, சருச்சரை, சரேலென, சல்லடை, சல்லரி, சல்லி, சலசல, சலங்கை, சலி, சவ்வு, சவம், சவர், சவை, சளி, சளக்கென, சழக்கு, சள்ளென, சள்ளே, சளே, சற்று, சறுக்கு, சன்னம் முதலிய நூற்றுக்கு மேற்பட்ட தனித்தமிழ்ச் சொற்கள் அடிப்படை யானவும் தொன்று தொட்டவும் இன்றியமையாதனவும் வேரூன்றின வும் சேரி வழக்கினவுமாயிருக்க, அவற்றைப் பிற்காலத்தனவென்று கொள்ளுவது பெருந்தவறாகும். சக்கை, சட்டி, சண்டு, சண்டை, சதை, சப்பு, சவி, சற்று, சறுக்கு முதலிய சொற்கள் எத்துணை எளி மையும் இயல்புமானவை என்பது சொல்லாமலே விளங்கும். சண்டு சருகு முதலிய சில சொற்கள் பண்டு சகர முதலனவாயிருந்திருத்தல் கூடுமெனினும், சக்கு சடார் சடேர் சரட்டு சலசல சரேல் சவ்வு, சளக்கு, சளார் சள் முதலிய ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களும் அவற்றினடிப் பிறந்தவும் துவக்கந்தொட்டுச் சகர முதலனவாயே இருந்திருத்தல் வேண்டும். சாப்பிடு என்னும் உலகவழக்கெளிமைச்சொல் சப்பு என் னும் மூலத்தினின்றே தோன்றியதாகும். சப்பு+இடு=சப்பிடு-சாப்பிடு. சுவை என்னும் சொல்லும் சவை என்பதன் திரிபாகவே தோன்றுகின் றது. செத்தான் என்னும் இறந்தகால வினைமுற்று பண்டைக்காலத் தில் சத்தான் என்றே இருந்திருத்தல்வேண்டும். ஒ நோ: காண் - கண்டான், நோ - நொந்தான். நெடின் முதலான வினைப்பகுதி இறந்த காலமுற்றில் முதல் குறுகும்போது இனக்குறிலாய்க் குறுகுவதே மரபு; தெலுங்கிலும் சச்சினாடு (செத்தான்) சச்சிப்போயினாடு (செத்துப் போனான்) என்றே சொல்வர். மேலும் 'முழுமுதல் அரணமும்' வருபகை பேணார் ஆரெயிலும் அமைத்துக்கொண்ட தொல்காப்பியர் காலத் தமிழர் சட்டிசெய்யத் தெரியாதிருந்தனர் என்பது பெருநகைக் கிடமானதாகும். சட்டி என்பது சமையலுக்கு இன்றியமையாததும், எளிநிலையானதும் மறுபெயரற்றதுமான கலவகை.

"சரிசமழ்ப்புச் சட்டி சருகு சவடி
சளிசகடு சட்டை சவளி—சவிசரடு
சந்து சதங்கை சழக்காதி ஈரிடத்தும்
வந்தனவாற் சம்முதலும் வை."

என்பது நன்னூல் மயிலைநாதருரை மேற்கோள். (பாவாணர்)

வகரமெய் எட்டுயிருடன் மொழிமுதலாதல்

௬௩. உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்குயிர்
வ என் எழுத்தோடு வருத லில்லை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உ ஊ ஒ ஓ என்னும் நான்கு உயிர் - உ ஊ ஒ ஓ என்று சொல்லப்படுகின்ற நான்கு உயிரும், வ என் எழுத்தொடு வருதல் இல்லை - வ என்னும் மெய்யெழுத்தோடு மொழி முதலில் வருதலில்லை.

பிற உயிர்கள் வரும்.

எ - டு: வளை வாளி விளரி வீடு வெள்ளி வேர் வையம் வௌவு என வரும். (௩0)

ஞகரமெய் மூன்றுயிருடன் மொழிமுதலாதல்

௬௪. ஆ எ
ஒ எனும் மூவுயிர் ஞகாரத் துரிய.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஆ எ ஒ எனும் மூ உயிர் ஞகாரத்து உரிய - ஆ எ ஒ என்று சொல்லப்படும் மூவுயிர்கள் ஞகார ஒற்றோடு முதலாதற்கு உரிய. பிற உரியவல்ல.

எ - டு: ஞாலம் ஞெகிழி ஞொள்கிற்று என வரும்.

ஞமியிற்று என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை *அழிவழக்கென்று மறுக்க. (௩௧)

யகரம் ஆகாரத்துடனே மொழிமுதலாதல்

௬௫. ஆவோ டல்லது யகர முதலாது.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஆவோடு அல்லது யகரம் முதலாது - ஆகாரத்தோடு அல்லது யகர முதலாகாது.

எ - டு: யான் என வரும்.

யவனர் என்றாற்போல்வன விலக்கினவும் வருமாலெனின், அவை ஆரியச் சிதைவென்று மறுக்க. (௩௨)

எல்லா எழுத்தும் முதலாம் இடம்

௬௬. முதலா ஏன தம்பெயர் முதலும்.

* (பாடம்) இழிவழக்கு.

இது, மொழிக்கு முதலாகாதனவும் ஓரோவழி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதலா ஏன - மொழிக்கு முதலாகாத ஒழிந்த மெய்களும், தம் பெயர் முதலும் - (அவ்வெழுத்துக்கள்) தம் பெயர் கூறுதற்கு முதலாம்.

முதலாயின மெய் கதநபமக்களும், வகரமும், சகரமும், ஞகரமும், யகரமும் என இவை. முதலாகாத மெய் ஙகரமும், டகரமும், ணகரமும், ரகரமும், லகரமும், ழகரமும், ளகரமும், றகரமும், னகரமும் என இவை.

எ - டு: *அவை தம் பெயர்க்கு முதலாமாறு:—ஙக்களைந்தார், டப்பெரிது, ணந்நன்று என்றாற்போல ஒட்டிக்கொள்க.*

இனி 'ஏன' என்றதனான், முதலாம் என்னப்பட்ட ஒன்பது உயிர்மெய்யும் பன்னிரண்டு உயிரும் தம்பெயர் கூறும்வழியும் மொழிக்கு முதலாம் எனக்கொள்க.

கக்களைந்தார், தப்பெரிது, அக்குறிது, ஆவலிது என்றாற்போல ஒட்டிக்கொள்க. (௬௬)

குற்றியலுகரம் மொழிமுதலாமாறு

௬௭. குற்றிய லுகர முறைப்பெயர் மருங்கின்
ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும்.*

இது, குற்றியலுகரம் மொழிக்கு முதலாமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றியலுகரம் முறைப்பெயர் மருங்கின் - குற்றியலுகரம் முறைப் பெயரிடத்து, ஒற்றிய நகரமிசை நகரமொடு முதலும் - ஒற்றாய்நின்ற நகரத்தின் மேலாய நகரத்தோடு மொழிக்கு முதலாம்.

எ - டு: *நுந்தை என வரும்.*

இவ்வாறு முதலாக்கம் கூறவே, மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்திற்கு இடமும் பற்றுக்கோடும் கூறியவாறாயிற்று. இடம் நுந்தை என்னும் முறைப்பெயர். பற்றுக்கோடு நகரமிசை நகரம். (௬௭)

மொழிமுதற் குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு

௬௮. முற்றிய லுகரமொடு பொருள்வேறு படாஅது
அப்பெயர்*மருங்கின் நிலையிய லான.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறனடை.

---

* *"நுந்தை உகரங் குறுகி மொழிமுதற்கண்
வந்த தெனினுயிர்மெய் யாமனைத்தும்—சந்திக்
குயிர்முதலா வந்தணையு மெய்ப்புணர்ச்சி யின்றி
மயலணையு மென்றதனை மாற்று."*

இவற்றை விரித்துரைத்து விதியும் விலக்கும் அறிந்துகொள்க என்பது நன்னூல் மயிலைநாதருரை மேற்கோள். (எழு - ௧0௬)

(இ - ள்.) முற்றியலுகரமொடு பொருள் வேறுபடாது - (அம் முதற்கட் குற்றியலுகரம் ஆண்டு இதழ்குவித்துக் கூறும் வழி) முற்றுகரத்தோடு பிற உகரம்போலப் பொருள் வேறு படாது; (யாண்டெனின்,) அப்பெயர் மருங்கின் நிலை இயலான்- அம் முறைப்பெயரிடத்துத் தான் நிற்றற்கண்.

எ - டு: *நாகு எனவும், நகு எனவும் குறுகியும், குறுகாதும் நின்ற உகரங்கள்போல, நுந்தை என்று குறுக்கமாய வழியும், இதழ் குவித்துக்கூறக் குறுகாதவழியும், பொருள் வேறுபடாதவாறு அறிக.

இனி " இரட்டுறமொழிதல் " என்பதனால், பொருள் என்றதனை இடனும் பற்றுக்கோடும் ஆக்கி, பிற உகரங்கள்போல ஈண்டை உகரங் கள் இடனும் பற்றுக்கோடும் வேறுபடா என்பது கொள்க. (௬௮)

௪. மொழியிறுதி எழுத்துக்கள்

மொழியீறுகும் உயிர்கள்

௬௯. உயிர் ஔ எஞ்சிய இறுதியாகும்.

இது, உயிர் மொழிக்கு ஈறுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர் ஔ எஞ்சிய இறுதி ஆகும் - உயிரெழுத் துக்களுள் ஔகாரம் ஒழிந்தவை மொழிக்கு ஈறும், ஔகாரந் தான் ஈறாகாது.

இஃது உயிர்க்கும் உயிர்மெய்க்கும் பொது.

எ - டு: ஆஅ, ஆ, ஈஇ, ஈ, ஊஉ, ஊ, ஏஎ, ஏ, ஐஇ, ஐ, ஓஒ, ஓ என உயிர் ஈறாயின. இவற்றுட் குற்றெழுத்தைந்தும் அளபெடை வகையான் ஈறாயின.

உயிர்மெய்களும் மேல்வரையறை கூறாதனவாகிய அகர ஆகார இகர ஈகார ஐகாரங்களோடு இயைந்தன ஈண்டே கொள்க.

எ - டு: வின, பலா, கிளி, குரீ, பனை எனவரும். (௬௯)

ஔ ஈறாகும் இடம்

௭௦. கவவோ டியையின் ஔவு மாகும்.

இது, ஈறாகா தென்ற ஔகாரம் இன்னுழி ஆம் என்கின்றது.

* காது, கட்டு, கத்து, முருக்கு, தெருட்டு என்பன முற்றுக ரமும் குற்றுகரமுமாய்ப் பொருள் வேறுபட்டு நின்றாற்போல நுந்தை என்று இதழ்குவித்து முற்றக் கூறியவிடத்தும், இதழ் குவியாமற் குறையக் கூறியவிடத்தும் ஒரு பொருளே தந்தவாறு காண்க. நுந்தாய் என்பதோ எனின், அஃது இதழ்குவித்தே கூறவேண்டுதலிற் குற்றுகர மன்று. இயலென்றதனால் இடமும் பற்றுக்கோடும் இரண்டிற்கும் வேறுபாடின்றென்றுகொள்க. இதனானே மொழிக்குமுதலாம் எழுத் துத் தொண்ணூற்று நான்கென்றுணர்க. (நச்.)

காது கட்டு முதலியவை முற்றுகரமாயின் ஏவல்வினையும், குற்றுகர மாயின் தொழிற்பெயருமாகும். (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) க வ ஒடு இயையின் - ககர வகரமாகிய மெய்க ளோடு பொருந்தின், ஔவும் ஆகும் - மூன்ஈறுகா தென்ற ஔகாரமும் ஈறும்.

எ - டு : கௌ, வௌ, என வரும்.* (கஎ)

எகர வுயிர் மெய்யோ டீறுகாமை

எக. எ என வருமுயிர் மெய்யீ றுகாது.

இது, எகரம் தானே நின்றவழியன்றி மெய்யோடுகூடி ஈறகாதெனை வரையறை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எ எனவரும் உயிர்-எ என்றுசொல்ல வரும் உயிர், மெய் ஈறு ஆகாது - தானே ஈறுவதன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறுகாது. (கஅ)

ஒகரம் நகரமெய்யொன்றுடன் ஈறுதல்

எஉ. ஒவ்வும் அற்றே நவ்வலங் கடையே.

இதுவும் வரையறை.

(இ - ள்.) ஒவ்வும் அற்று-ஒகரமும் தானே நின்று ஈறுவ தன்றி மெய்யோடு இயைந்து ஈறுகாது, ந அலங்கடை - நகர மெய்யோ டல்லாத விடத்து.† (கக)

ஏ, ஓ, ஞகரமெய்யுடன் ஈறுகாமை

எங. ஏ ஓ எனுமுயிர் ஞகாரத் தில்லை.

இதுவும் வரையறை.

(இ - ள்.) ஏ ஓ எனும் உயிர் ஞகாரத்து இல்லை - ஏ ஓ என்று சொல்லப்படும் உயிர் (தாமே நின்றும் பிறமெய்களோடு நின்றும் ஈறுவதன்றி) ஞகாரத்தோடு ஈறுவதில்லை.

---

* எனவே, ஒழிந்த உயிரெல்லாம் தாமே நின்றும் பதினெட்டு மெய்களோடுங் கூடிநின்றும் ஈறுதல் பெற்றும். இதனானே ஔகாரம் ஏனை மெய்க்கண் வாராதென விலக்குதலும் பெற்றும். உயிர் யகரத் தோடு கூடி மொழிக்கு ஈறுமென்பது இதனால் எய்திற்றேனும் அது மொழிக்கு ஈறுகாமை தந்துபுணர்ந் துரைத்தலான் உணர்க.[1] இது வரையறைகூறிற்று. (நச்.)

1. தந்து புணர்ந்துரைத்தல்-உள் பொருளல்லதனை உளபோலத் தந்து கூட உணர்த்தல். இங்கு, உயிர் யகரத்தோடுகூடி மொழிக்கு ஈறுவதுபோலக் கூறியது தந்துபுணர்ந்துரைத்தல். (பாவாணர்.)

† (நச். எடுத்துக்காட்டு) நொ கொற்றா 'நொ அலைய னின்னாட்டை நீ' எனவரும்.

தாமேயாதல் முன்னே காட்டப்பட்டன. பிறமெய்களோடு ஈறு வனவற்றுள் வழக்கிறந்தனவொழிய இறவாதன வந்தவழிக் கண்டு கொள்க.* (சO)

உ ஊ நகர வகரங்களுடன் ஈறுகாமை

எச. உ ஊ காரம் நவவொடு நவிலா.

இதுவும் வரையறை.

(இ - ள்.) உ ஊகாரம் ந வ ஒடு நவிலா - உ ஊகாரங்கள் (தாமே நின்றும் பிற மெய்களோடு நின்றும் பயில்வதன்றி) நகர வகரங்களோடு பயிலா.

தாமே ஈறுதல் மேலே காட்டப்பட்டன. பிற மெய்களோடு ஈறும வற்றுள், வழக்கிறந்தனவல்லாதன வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. 'நவிலா' என்றதனாற் சிறுபான்மை நொவ்வும் கவ்வும் என (உகரம்) வகாரத்தோடு ஈறுதல் கொள்க. இன்னும் இதனானே சிறுபான்மை நகரத்தோடு வரவு உண்டேனும் கொள்க.† (சக)

சகர வுகரம் இருமொழிக்கு ஈறுதல்

எரு. உச்ச காரம் இருமொழிக் குரித்தே.

இதுவும் ஒரோவழி வரையறை

(இ - ள்.) உச்சகாரம் இரு மொழிக்கு உரித்து - உகரத் தோடுகூடிய சகரம் இருமொழிக்கு அல்லாது (பலமொழிக்கு ஈறுகாது).

எ - டு: உசு, முசு என வரும். பசுவென்பது ஆரியச்சிதைவு. (சஉ)

பகர வுகரம் ஒருமொழிக்கே ஈறுதல்

எசு. உப்ப காரம் ஒன்றேன மொழிப
இருவயி னிலையும் பொருட்டா கும்மே.

* உரிஞு, உரிஞா, உரிஞி, உரிஞீ, உரிஞு, உரிஞூ இவை எச்ச மும் வினைப்பெயரும் பற்றிவரும். அஞ்ஞை மஞ்ஞை இவை பெயர். ஏனை ஐந்தும் விலக்கப்பட்டன. உரிஞோ என்பது 'கடிசொல்லில்லை' என்பதனாற்கொள்க. (நச்.)

† நகரம் பொருந என வினைப் பெயராகியும் நா நீ நே எனப் பெயராகியும் நை நொ நோ என வியங்கோளாகியும் வரும். பொருநை என்றுங் காட்டுப. வகரம் உவ வே என வியங்கோளாயும், உவா செவ்வி வீ வை எனப் பெயராயும் வரும். ஒருவ ஒருவா ஒருவி ஒருவீ ஔவை என்றுங் காட்டுப. ஈண்டு விலக்காத ஏனை யுயிர்களோடு வந்த நகர வகரங்கள் அக்காலத்து வழங்கினவென்று கோடும். இவ்விதியால் இனி நவிலா என்றதனானே வகரவுகரம் கதவு தூரவு குவவு புணர்வு நுகர்வு நொவ்வு கவ்வு எனப் பயின்று வருதலுங் கொள்க. (நச்.)

இதுவும் மொழிவரையறையும் மொழியது பொருள்பாடும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உப்பகாரம் ஒன்று என மொழிப-உகரத்தோடு கூடிய பகரம் ஒரு மொழிக்கு ஈறும் என்று சொல்லுவர், இருவயின் நிலையும் பொருட்டு ஆகும் - அதுதான் தன்வினை பிறவினை என்னும் இரண்டிடத்தும் நிலைபெறும் பொருண்மைத்தாம்.

எ - டு: தபு என வரும். இது படுத்துச்சொல்ல, நீ சா எனத் தன்வினையாம். எடுத்துச்சொல்ல, நீ ஒன்றனைச் சாவி எனப் [illegible]யாம்.* (௭௬)

ஈறுகா உயிர்மெய் இன்ன வகையில் ஆமெனல்

௭௭. எஞ்சிய வெல்லாம் எஞ்சுதல் இலவே.

இது, மொழிக்கு ஈறாகா உயிர்மெய்யும் ஓரோவழி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எஞ்சிய எல்லாம் எஞ்சுதல் இல-மொழிக்கு ஈறாகாது நின்ற உயிர்மெய்களெல்லாம் தம்பெயர் கூறும்வழி ஈறாதற்கு ஒழிபு இல.

எஞ்சிய உயிர்மெய்யாவன: ஔகாரம் ககர வகாரங்களை ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், எகரம் எல்லாமெய்யோடும் இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஒகரம் நகரம் ஒழிந்த மெய்யோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், ஏகார ஓகாரம் ஞகாரத்தோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும், உ ஊகாரம் நகர வகரங்களோடு இயைந்த உயிர்மெய்யும் என இவை.

எ - டு: தம்பெயர்க்கு (ஈறு) ஆமாறு: வௌக் களைந்தார் எனவும், கெக்களைந்தார் எனவும், கொக் களைந்தார் எனவும், ஞேக் களைந்தார் எனவும், ஞோக்களைந்தார் எனவும் நுக் களைந்தார் எனவும், நூக் களைந்தார் எனவும், வுக் களைந்தார் எனவும், வூக் களைந்தார் எனவும் வரும். எல்லாம் என்றதனான், மொழிக்கு ஈறாய்நின்ற உயிர்மெய்களும் தம்பெயர் கூறும்வழியும் ஈறும் என்றுகொள்க. கக் களைந்தார், கா வலிது எனவும், அக் களைந்தார், ஆ வலிது எனவும் இவ்வாறே ஒட்டிக்கொள்க. தன்னை உணர நின்றவழி, மொழிகட்கு இது கருவியாக ஈற்றகத்து முடிபு ஒன்றின முடித்தலாற் கொள்க. (௭௭)

மொழியீறும் மெய்கள்

௭௮. ஞணநம னயரல வழள வென்னும்
அப்பதி னொன்றே புள்ளி யிறுதி.

இது, தனிமெய்களுள் மொழிக்கு ஈறுவன கூறுதல் நுதலிற்று.

---

* இதனால், ஆங்கிலத்திற்போலப் பண்டைத் தமிழிலும் அசையழுத்தம் (accent) ஒரு சொல்லின் வகையையும் பொருளையும் வேறுபடுத்திற்றென்பதை அறியலாம். (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்னும் அப் பதினொன்றே - ஞ ண ந ம ன ய ர ல வ ழ ள என்று கூறப்பட்ட அப்பதினொன்றுமே, புள்ளி இறுதி - புள்ளிகளில் மொழிக்கு ஈறுவன.

எ - டு: உரிஞ், மண், பொருந், திரும், பொன், வேய், வேர், வேல், தெவ், வீழ், வேள் என வரும். னகாரத்தை ஈற்று வையாது, மகாரத்தோடு வைத்தது அதன் *மயக்க இயைபு நோக்கி என்றுணர்க.

நகரமெய் இருமொழிக்கு ஈறுதல்

எகூ. உச்ச காரமொடு நகாரஞ் சிவணும்.

இதுவும் மொழிவரையறை.

(இ - ள்.) உச் சகாரமொடு நகாரம் சிவணும் - உகரத்தோடுகூடிய சகாரத்தோடே நகாரம் பொருந்தி அஃது இருமொழிக்கு ஈறுய வாறுபோலத் தானும் இருமொழிக்கு ஈறும்.

எ - டு: பொருந், வெரிந் என வரும். (சகூ)

ஞகரமெய் ஒருமொழிக்கே ஈறுதல்

அ௦. உப்ப காரமொடு ஞகாரையும் அற்றே அப்பொருள் இரட்டா திவணை யான.

இதுவும் மொழிவரையறை.

(இ - ள்.) உப்பகாரமொடு ஞகாரையும் அற்று - உகரத்தோடுகூடிய பகரத்தோடு ஞகாரமும் அதுதன்மைத்தாய் ஒருமொழிக்கு ஈறும், இவணையான† அ பொருள் இரட்டாது - இவ்விடத்ததன்பொருள் அவ் வுப்பகாரம் போல இருபொருள் படாது.

எ - டு: உரிஞ் என வரும்.

ஞகாரம் ஒருமொழிக்கு ஈறுதலின், பகாரத்தின்பின் கூறப்பட்டது.

வகரமெய் நான்மொழிக்கு ஈறுதல்

அக. வகரக் கிளவி நான்மொழி ஈற்றது.

இதுவும் மொழிவரையறை.

---

* வழக்குப் பயிற்சியும் மயக்க இயைபும் நோக்கி. (நச்.)

† இவணை யென்பதில் ஐகாரம் அசை. (நச்.)

(இ - ள்.) வகரக் கிளவி* நான்மொழி ஈற்றது - வகரமாகிய எழுத்து நான்குமொழி ஈற்றதாம்.

எ - டு: அவ், இவ், உவ், தெவ் என வரும். (சஅ)

அஃறிணைக்கண், ணகரவீற்று மொழிகள் ஒன்பது

அஉ. மகரத் தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த
னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃ தென்ப
புகரறக் கிளந்த அஃறிணை மேன.

இதுவும் ஓரோவழி மொழிவரையறை.

(இ - ள்.) புகர் அறக் கிளந்த அஃறிணைமேன - குற்றம் அறச் சொல்லப்பட்ட அஃறிணையிடத்து, மகரத்தொடர்மொழி மயங்குதல் வரைந்த - மகரவீற்றுத் தொடர்மொழியோடு மயங்காதென்று வரையறுக்கப்பட்ட, னகரத் தொடர்மொழி ஒன்பஃது என்ப - னகரவீற்றுத் தொடர்மொழி ஒன்பதென்று சொல்லுவர்.

எ - டு: கலன், நிலம், பிலம், பிலன் என்றாற்போல்வன மயங்குவன.

இனி மயங்காதன உகின், செகின், விழன், பயின், அழன், புழன், குயின், கடான், வயான் என வரும்.

இவற்றுள் திரிபுடையன களைக. ஒன்பஃது என்னும் ஆய்தம் செய்யுள் விகாரம். அஃறிணையென்றது ஈண்டு அஃறிணைப் பெயரினை.

இரண்டாவது மொழிமரபு முற்றிற்று.

---

*கிளவி ஆகுபெயர் எழுத்துக் கிளவியாதற்கு உரித்தாமாதலின். (நச்.)

"மகரத் தொடர்மொழி...அஃறிணை மேன" என்று எகின் செகின், எயின், வயின், குயின், அழன், புழன், புலான், கடான் என வரும் ஒன்பதும் மயங்காதன எனக்கொள்ளின், பலியன், வலியன், வயான், கயான், அலவன், கலவன், கலுழன், மறையன், செகிலன் முதலாயின மயங்கப் பெறுவென மறுக்க" என்பது நன்னூல் மயிலைநாதருரை (நூ. கஉக). (பாவாணர்.)

௩. பிறப்பியல்

எழுத்துக்களின் பிறப்பிலக்கணம் உணர்த்துவது

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், எழுத்துக்களது பிறப்பு உணர்த்தினமையின் பிறப்பியல் என்னும் பெயர்த்து. இதனை நூன்மரபின் பின்னே வைக்கவெனின், சார்பிற்றோற்றத்தெழுத்தும் தனிமெய்யும் மொழிமரபிடை உணர்த்தி [ப் பிறப்பு] உணர்த்த வேண்டுதலின், மொழிமரபின் பின்னதாயிற்று.

க. எழுத்துக்கள் பொதுவாகப் பிறக்குமாறு

௮௩. உந்தி முதலா முந்துவளி தோன்றித்
தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇப்
பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும்
அண்ணமும்* உளப்பட எண்முறை நிலையான்
உறுப்புற் றமைய நெறிப்பட நாடி
எல்லா வெழுத்துஞ் சொல்லுங் காலைப்
பிறப்பின் ஆக்கம் வேறுவே றியல
திறப்படத் தெரியுங் காட்சி யான.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ வெனின், எழுத்துக்களது பொதுப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *எல்லா எழுத்தும் நெறிப்பட நாடி சொல்லும் காலை* - தமிழெழுத்துக்களெல்லாம் ஒருவன் முறைப்பட ஆராய்ந்து தம்மைச் சொல்லுங்காலத்து, *உந்தி முதலா முந்து வளி தோன்றி* - கொப்பூழ் அடியாக மேலே கிளர்கின்ற உதானன்† என்னும் பெயரையுடைய வாயுத் தோன்றி, *தலையினும் மிடற்றினும் நெஞ்சினும் நிலைஇ* - தலையின்கண்ணும் மிடற்றின்கண்ணும் நெஞ்சின்கண்ணும் நிலைபெற்று, *பல்லும் இதழும்*

---

* எழுத்தைப் பிறப்பித்தற்கு இடமும் உறுப்பும் என இரண்டு வேண்டும். எழுத்தின் இனத் தன்மையைத் தோற்றும் நெஞ்சு தொண்டை முதலியவை இடம்; தனித்தனி எழுத்தைத் தோற்றும் நா பல் முதலியவை உறுப்பு. மூக்கைத் தொல்காப்பியர் உறுப்பென்றார்; நன்னூலார் இடமென்றார். இருவரும் தலையை ஓர் இடமாகக் கொண்டனர். இஃது உடல் நூலுக்கும் ஒலிநூலுக்கும் பொருந்துவதாய்த் தோன்றவில்லை. (பாவாணர்.)

† உதானன் - ஒலிக்காற்று.

நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உளப்பட எண்முறை நிலையான் உறுப்பு உற்று அமைய - (தலையும் மிடறும் நெஞ்சும் என்னும் மூன்றனோடும்) பல்லும் இதழும் நாவும் மூக்கும் அண்ணமும் உளப்பட எட்டாகிய முறைமையையுடைய இடங்களில் ஓர் உறுப்போடு ஓர் உறுப்புத் தம்மிற்பொருந்தி அமைதிபெற, பிறப்பின் ஆக்கம் வேறு வேறு இயல - பிறப்பினது ஆக்கம் வேறு வேறு புலப்பட்டு வழங்குதலுடைய, திறப்படத் தெரியும் காட்சியான் - கூறுபாடுளதாக ஆராயும் அறிவிடத்து.

இதழ்போறலான் வாய் இதழெனப்பட்டது. எல்லா எழுத்தும் என்னும் எழுவாய்க்குப் 'பிறப்பினுக்கம் வேறுவேறு இயல' என்பதனை ஒரு சொன்னீர்மைப்படுத்திப் பயனிலை யாக்குக. (க)

உ. உயிரெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

எல்லா உயிர்களும் பொதுவாகப் பிறக்கும் வகை

அச. அவ்வழிப்
பன்னீ ருயிருந் தந்நிலை திரியா
மிடற்றுப் பிறந்த வளியின் இசைக்கும்.

இது, உயிரெழுத்திற்குப் போதுப்பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அ வழி - அவ்விடத்து, பன்னீர் உயிரும் தம் நிலை திரியா - பன்னிரண்டு உயிரெழுத்தும் தத்தம் நிலையில் திரியாவாய், மிடற்று பிறந்த வளியின் இசைக்கும்-மிடற்றின்கட் பிறந்த வளியான் ஒலிக்கும்.

'தந்நிலை திரியா' என்றதனால், குற்றியலுகரம், குற்றியலிகரம் தந்நிலை திரியுமென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

அ, ஆ பிறக்குமாறு

அரு. அவற்றுள்
அ ஆ ஆயிரண் டங்காந் தியலும்.

இது, உயிரெழுத்துக்களுட் சிலவற்றிற்குச் சிறப்புப்பிறவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்சொல்லப்பட்ட உயிர் பன்னிரண்டினுள், அ ஆ ஆஇரண்டும் அங்காந்து இயலும்-அகர ஆகாரங்களாகிய அவ்விரண்டும் அங்காந்து சொல்ல அஃது இடமாகப் பிறக்கும்.* (ங)

* முயற்சி உயிர்க்கிழவன் கண்ணது. (நச்.)

இகரம் முதலியன பிறக்குமாறு

௮௬. இ ஈ எ ஏ ஐயென இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் அவற்றோ ரன்ன;
அவைதாம்
அண்பல் முதல்நா விளிம்புறல் உடைய.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) இ ஈ எ ஏ ஐ என இசைக்கும் அ பால் ஐந்தும்- இ ஈ எ ஏ ஐ என்று சொல்லப்படும் அக்கூற்று ஐந்தும், அவற்று ஓர் அன்ன - மேற்கூறிய அகர ஆகாரங்கள் போல அங்காந்து சொல்லப் பிறக்கும், அவைதாம் பல்அண் நாமுதல் விளிம்பு உறல் உடைய - அவைதாம் (அவ்வாறு சொல்லப் பிறக்குமிடத்துப்) பல்லினது அணிய இடத்தினை நாவினது அடியின் விளிம்பு சென்று உறுதலை யுடைய. (௬)

உகரம் முதலியன பிறக்குமாறு

௮௭. உ ஊ ஒ ஓ ஔஎன இசைக்கும்
அப்பால் ஐந்தும் இதழ்குவிந் தியலும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உ ஊ ஒ ஓ ஔ என இசைக்கும் அ பால் ஐந்தும் - உ ஊ ஒ ஓ ஔ எனச்சொல்ல இசைக்கும் அக்கூற்று ஐந்தும், இதழ் குவிந்து இயலும் - இதழ் குவித்துச் சொல்ல நடக்கும். (௭)

உயிர்க்கும் மெய்க்கும் ஒரு பொதுவிதி

௮௮. தத்தந் திரிபே சிறிய வென்ப.

இது, முன்கூறிய உயிர்க்கும் மேற்கூறும் மெய்க்கும் ஓர் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) தம்தம் திரிபு சிறிய என்ப - (எழுத்துக்கள் ஒருதானித்துக் கூடிப் பிறக்கு மெனப்பட்டன; அவ்வாறு கூடிப்பிறப்பினும்,) தத்தம் வேறுபாடுகளைச் சிறிய வேறுபாடுக ளென்று சொல்லுவர்.

அவ்வேறுபாடு அறிந்துகொள்க.* (௮)

* அவை எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், விலங்கல் என்றவற்றானும் தலைவளி[1] நெஞ்சுவளி, மிடற்றுவளி, மூக்குவளி என்றவாற்றானும் பிறவாற்றானும் வேறுபடுமாறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கூறி உணர்க. ஐ விலங்கலுடையது.[2] வல்லினம் தலைவளி யுடையது.[3] மெல்லினம்

மெய்யெழுத்துக்கள் பிறக்குமாறு

க, ங

அகூ. ககார ஙகாரம் முதல்நா அண்ணம்.

இது, மெய்களுட் சிலவற்றிற்குப் பிறவி ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ககாரம் ஙகாரம் நாமுதல் அண்ணம் (முதல்) - ககாரமும் ஙகாரமும் நாமுதலும் அண்ணமுதலும் உறப் பிறக்கும்.* (எ)

ச, ஞ

கூ0. சகார ஞகாரம் இடைநா அண்ணம்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) சகாரம் ஞகாரம் நாஇடை அண்ணம் (இடை) - சகாரமும் ஞகாரமும் நாவது இடையும் அண்ணத்தது இடையும் உறப் பிறக்கும். (அ)

ட, ண

கூக. டகார ணகாரம் நுனிநா அண்ணம்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) டகாரம் ணகாரம் நாநுனி அண்ணம் (நுனி) - டகாரமும் ணகாரமும் நாவது நுனியும் அண்ணத்தது நுனியும் உறப் பிறக்கும். (கூ)

மேலனவற்றிற்கு ஓர் ஐயந் தீர்த்தது

கூஉ. அவ்வா றெழுத்தும் மூவகைப் பிறப்பின.

இது மேலனவற்றிற்கு ஓர் புறனடை† உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அ ஆறு எழுத்தும் மூவகை பிறப்பின - மேற் கூறப்பட்ட ஆறு எழுத்தும் நிரனிறைவகையான் அறுவகைப் பிறப்பின அல்ல.) மூவகைப் பிறப்பின. (க0)

மூக்குவளி யுடையது. இடையினம் மிடற்றுவளி யுடையது. ஏனையவுங் கூறிக் கண்டு உணர்க. (நச்.)

[1] தலைவளி எழுத்திற்குப் பயன்படுவதாய்த் தெரியவில்லை. [2]விலங்கல் - நலிதலை அடுத்த படுத்தல் ஒலிகளைச் சேர்த்துக் கூறும்போது உள்ள ஓசை. [3]வல்லினம் நெஞ்சுவளி யுடையதென்பதே பொருத்தமானது. (பாவாணர்.)

* உயிர்மெய்யாகச் சூத்திரத்துக் கூறினும் தனி மெய்யாகக் கூறிக் காண்க. முதலை இரண்டிற்கும் கூட்டுக. (நச்.)

† ஐயம் அகற்றியது. (நச்.)

த, ந

கூ௩. அண்ணம் நண்ணிய பல்முதல் மருங்கின்
நாநுனி பரந்து மெய்யுற வொற்றத்
தாமினிது பிறக்குந் தகார நகாரம்.

இதுவும் மெய்களிற் சிலவற்றிற்குப் பிறப்பு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அண்ணம் நண்ணிய பல் முதல் மருங்கின் - அண்ணத்தைப் பொருந்திய பல்லினது அணிய* இடத்தின் கண்ணே, நா நுனி பரந்து மெய் உற ஒற்ற - நாவினது நுனி பரந்து வடிவை உறும்படி ஒற்ற, தாம் இனிது பிறக்கும் - தாம் இனிதாகப் பிறக்கும், தகாரம் நகாரம் - தகாரமும் நகாரமும்.

முன்னே 'உறுப்புற்றமைய' என்று வைத்துப் பின்னும் 'மெய்யுற'† என்றதனான், எல்லா எழுத்துக்களும் மெய்யுற்றபோதே இனிது பிறப்பதென்பது கொள்க. (௧௧)

ற, ன

கூ௪. அணரி நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற
றஃகான் னஃகான் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அணரி‡ நுனிநா அண்ணம் ஒற்ற - அணர்ந்து நுனிநா அண்ணத்தைச் சென்று ஒற்ற, றஃகான் னஃகான் அ இரண்டும் பிறக்கும் - றகார னகாரமாகிய அவ்விரண்டும் பிறக்கும்.

இங்ஙனின்றும் நெடுங்கணக்கு முறைமை விட்டு நா §அதிகாரம் பட்டது கண்டு கூறுகின்றதெனவுணர்க. (௧௨)

ர, ழ

கூ௫ நுனிநா அணரி அண்ணம் வருட
ரகார ழகாரம் ஆயிரண்டும் பிறக்கும்.

இதுவும் அது.

*அடியாகிய இடத்தே. (நச்.)

† தந என இவற்றின் வேறுபாடு உணர்க. முன்னர் உறுப்புற்று அமைய என்று கூறி ஈண்டு மெய்யுற ஒற்ற என்றார். சிறிது ஒற்றவும் வருடவும்[1] பிறப்பன உளவாகலின். (நச்.)

[1] சிறிது ஒற்றப் பிறப்பன லகார ளகாரங்கள்; சிறிது வருடப் பிறப்பன ரகார ழகாரங்கள். (பாவாணர்.)

‡ அணரி - மேனோக்கிச் சென்று.

§ நாவினுல் ஏற்பட்ட முறைமை. (பாவாணர்.)

பியலும்' என்றதனுன், அளபெடையும் உயிர்மெய்யும் தமக்கு அடியாகிய எழுத்துக்களது பிறப்பிடமே இடமாக வருமென்பது கொள்க. (௧௯)

௬. எழுத்துக்களின் பிறப்புக்குப் புறனடை

௧0௨. *எல்லா வெழுத்தும் வெளிப்படக் கிளந்து
சொல்லிய பள்ளி யெழுதரு வளியின்
பிறப்போடு விடுவழி உறழ்ச்சி வாரத்
தகத்தெழு வளியிசை யரில்தப நாடி
அளபிற் கோடல் அந்தணர் மறைத்தே.

இது, எல்லா எழுத்திற்கும் ஆவதோர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *எல்லா எழுத்தும்* - எல்லா எழுத்துக்களும், *வெளிப்பட கிளந்து சொல்லிய பள்ளி*-வெளிப்பட விதந்து சொல்லப்பட்ட இடத்தின்கண்ணே, *எழுதரு வளியின்* - எழுகின்ற வளியானே, *பிறப்பொடு விடுவழி*-தாம் பிறக்குந் தொழிலுடைய வாதலொடு தம்மைச் சொல்லும் இடத்து, *உறழ்ச்சி வாரத்து அகத்து எழுவளி இசை* - திரிதருங் கூற்றையுடைய உண்ணின்று எழும் வளியானாய இசையை, *அரில் தப நாடி* - பிணக்கமற ஆராய்ந்து, *அளபின் கோடல்* - மாத்திரை வரையறையாற் கோடல், *அந்தணர் மறைத்து*-பார்ப்பார் வேதத்துக் கண்ணது.

உறழ்ச்சி வாரம் என்றது, உந்திமுதலா எழும் வளி தலைகாறுஞ் சென்று மீண்டு நெஞ்சின்கண் நிலைபெறுதலை எனக்கொள்க. வளி என்னுது வளியிசை என்றது, அவ்வாறு நெஞ்சின்கண் நிலைபெறும் அளபும் வளி எனப்படுவது பின்னை நெஞ்சினின்றும் எழுவழியெல்லாம் வளித்தன்மை திரிந்து எழுத்தாம் தன்மையதாம் என்பது விளக்கிநின்றது. (௨0)

௧0௩. அஃதிவண் நுவலா தெழுந்துபுறத் திசைக்கும்
மெய்தெரி வளியிசை அளபுநுவன் றிசினே.

இது, மேற்சூத்திரத்திற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அஃது இவண் நுவலாது*-("அகத்தெழு வளியிசை அளபிற் கோடலாகிய") அதனை இந்நூலிடத்துச் சொல்லாது

* எல்லா எழுத்து முதலிய இரண்டு சூத்திரமும் எழுத்துக்கள் தம் பிறப்பிற்குப் புறனடை புணர்த்திற்றென்று ஒரு சூத்திரமாகக் கொண்டார். (நச்.)

எழுந்து புறத்து இசைக்கும்-(அகத்தினின்று) எழுந்து புறத்துப் போந்து இசைக்கும், மெய் தெரி வளி இசை அளபு - பொருண்மை தெரிகின்ற வளியானாய இசையது மாத்திரை, நுவன்றிசின் - யான் ஈண்டுக் கூறினேன்.

மற்று, இஃது "அளபிற் கோட லந்தணர் மறைத்து" (பிறப்பியல்-௨0) எனவே பெறப்பட்டதன்றோவெனின், "அந்தணர் மறைத்து" என்பது பிறன்கோட் கூறுதற்கும், பிறன்கோட் கூற்று நேர்ந்து உடம்படுதற்கும் ஒப்பக்கிடந்தமையின் அவ்வையம் தீர்தற்குக் கூறினாரென்பது. புறத்து இசைப்பதன் முன்னர், அகத்து இசைக்கும் வளியிசையை அம்மறைக்கண் ஓர் எழுத்திற்கு மூன்று நிலை* உளதாகக் கூறும் (அதன் ஆசிரியன்) அஃது ஆமாறு அறிந்துகொள்க. 'மெய்தெரி' என்றதனான், முற்கு முதலியன முயற்சியாற் பிறக்கு மெனினும், பொருள் தெரியா நிலைமைய வாகலின் அவற்றிற்கு அளபு கூறாராயினாரென்பது பெறப்பட்டது. 'நுவன்றிசின்' என்பது ஈண்டு இறந்தகாலத் தன்மைவினை. (௨௧)

மூன்றாவது பிறப்பியல் முற்றிற்று.

* 'நிலையும் வளியும் முயற்சியும் மூன்றும்
இலய நடப்பது எழுத்தெனப் படுமே.' (நச். மேற்கோள்)

௪. புணரியல்

[எழுத்துக்களின் புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது]

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மொழிகள், (மேற் செய்கை யோத்துக்களுள்) புணர்தற்குரிய கருவியின் இயல்பு கூறினமையின் புணரியல் எனப்பட்டது. மேல் மொழி மரபிற் கூறிய மொழிகள் புணருமாறு உணர்த்தினமையின் மொழிமரபினோடு இயைபுடைத் தாயிற்று.

க. மொழிகளின் முதலும் ஈறும்

மொழிக்கு முதலிலும் இறுதியிலும் வரும் எழுத்துக்கள்

௧0௪. மூன்றுதலை யிட்ட முப்பதிற் றெழுத்தின்
இரண்டுதலை யிட்ட முதலா கிருபஃது
அறுநான் கீற்றொடு நெறிநின் றியலும்
எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும்
மெய்யே யுயிரென்று ஆயீ ரியல

இத்தலைச் சூத்திரம் என்நுதலிற்றோ வெனின், மொழிமரபினுள் முதலும் ஈறும் கூறியவழி உயிரும் மெய்யும் உயிர்மெய்யும் என மூன்றாய் விரிந்துநின்றதனை உயிரும் மெய்யும் என இரண்டாகத் தொகுத்தலானும், அவ்வழி இருபத்திரண்டு எழுத்து மொழிக்கு முதல், இருபத்துநான்கு எழுத்து மொழிக்கு ஈறு எனக் கூறலின், முப்பத்து மூன்று எனப்பட்ட எழுத்து நாற்பத்தாறு ஆவனபோல விரிந்ததனை அவையெல்லாம் முப்பத்து மூன்றினுள்ளனவே எனத்தொகுத்தலானும் விரிந்தது தொகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்று தலை இட்ட முப்பதிற்று எழுத்தின் - மூன்றனை முடிவிலே யிடப்பட்ட முப்பதாகிய எழுத்தினுள், இரண்டு தலை இட்ட முதல் ஆகு இருபஃது - அவ்விரண்டினை முடிவிலே யிடப்பட்ட மொழிக்கு முதலாய இருபதும், அறு நான்கு ஈற்றொடு நெறி நின்று இயலும் - இருபத்துநான்கு ஈற்றொடு வழக்குநெறிக்கண் நின்றுநடக்கும், எல்லா மொழிக்கும் இறுதியும் முதலும் - மூவகை மொழிக்கும் ஈறும் முதலு மாவன, மெய் உயிர் என்று அ ஈர் இயல - மெய்யும் உயிரு மாகிய அவ்விரண்டு இயல்பினையுடைய.

எ - டு: மரம், இலை, ஆல், விள என மெய்யும் உயிரும், முதலும் ஈறும் ஆயின.*

---

* எ - டு: மரம் என மெய்ம்முதலும் மெய்யீறும், இலை என உயிர்முதலும் உயிர் ஈறும், ஆல் என உயிர்முதலும் மெய்யீறும், விள

இருபத்திரண்டு எழுத்து முதலாவன பன்னிரண்டு உயிரும் ஒன்பது உயிர்மெய்யும் மொழிமுதற் குற்றியலுகரமும் என இவை. இருபத்து நான்கு எழுத்து ஈறுவன பன்னிரண்டு உயிரும் பதினொரு புள்ளியும் ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் என இவை. 'ஈற்றொடு' என்பது விகாரத்தாற்றொக்கது. மெய் முதற்கூறிய வதனால், நால்வகைப் புணர்ச்சியும் மெய்க்கண் நிகழுமாறு உயிர்க்கண் நிகழாதென்பது கொள்க. (க)

மொழியிறுதி மெய்கள் புள்ளிபெறுதல்

க0ரு. அவற்றுள்
மெய்யீ றெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல்.

இது, (மேற்கூறியவாற்றான் தனிமெய்யும் முதலாவான் சென்றதனை விலக்கலின்,) எய்தியது விலக்கல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேல் மெய்யும் உயிரும் என்று கூறிய இரண்டினுள், ஈறு மெய்யெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல் - மொழிக்கு ஈறாய மெய்யெல்லாம் புள்ளி பெறுதலொடு நிற்கும்; முதலாயவையெல்லாம் புள்ளியிழந்து நிற்கும்.

எ - டு: மரம் என வரும்.

மொழிமுதன் மெய் புள்ளியொடு நில்லா தென்றது, ஈறெல்லாம் புள்ளியொடு நிலையல் என ஈற்றின்மேல் வைத்துக் கூறிய வதனான், அவ்வீற்றின் மெய் உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்து அஃது ஏற இடங் கொடுக்குமென்பது பெறப்பட்டது. (உ)

குற்றுகரம் ஒற்றெழுத்தொத்தல்

க0சு. குற்றிய லுகரமும் அற்றென மொழிப.

*இது, ஈற்றிற் குற்றியலுகரத்திற்கு ஓர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

என மெய்ம்முதலும் உயிரீறுமாம். மொழியாக்கம் இயல்பும் விகாரமுமென இரண்டாம். உயிர் தாமே நின்று முதலும் ஈறுமாதல் இயல்பு. அவை மெய்யோடு கூடிநின்று அங்ஙனமாதல் விகாரம். (நச்.)

*இம்மாட்டேறு ஒருபுடைச் சேறல் புள்ளி பெறாமையின், அங்ஙனம் உயிரேறுங்காற் குற்றுகரம் கெட்டுப்போக நின்ற ஒற்றின்மேல் உயிரேறிற்றென்று கொள்ளற்க. நாகரிதென்புழி முன்னர்க் குற்றுகர வோசையும் பின்னர் உயிரோசையும் பெற்று அவ்விரண்டும் கூடிநின்றல்லது அப்பொருளுணர்த்த லாகாமையின், இஃது உயிரோடுங் கூடிநிற்கும் என்றார். (நச்.)

(இ - ள்.) குற்றியலுகரமும் அற்று என மொழிப - ஈற்றிற் குற்றியலுகரமும் (புள்ளி யீறுபோல உயிரேற இடம் கொடுக்கும்) அத்தன்மைத்து என்று சொல்லுவர்.

* இம்மாட்டேறு ஒருபுடைச்சேறல் எனவுணர்க. (௬)

உயிர்மெய் யீறு உயிரீற்றது

கoஎ. உயிர்மெய் யீற மூயிரீற் றியற்றே.

இது, மேல் "மெய்யே யுயிரேன் றாயீ ரியல" (புணரியல்-௧) என்றதற்கு ஓர் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர்மெய் ஈறும் உயிர் ஈற்று இயற்று - உயிர் மெய் மொழியீற்றில் நின்றதுவும் உயிரீற்றின் இயல்பை யுடைத்து. இடையில் நின்றதுவும் உயிரின் இயல்பையுடைத்து.

ஈறும் இடையும் உயிருள் அடங்குமெனவே, முதல்மெய்யுள் அடங்கும் என்பதாயிற்று.

இதனால், விள முதலிய உயிர்மெய் ஈறெல்லாம் அகரவீறு முதலிய உயிரீற்றுள் அடங்கிப் புணர்ச்சிபெறுவன வாயின. வரகு என்புழி இடை நின்ற ரகரஉயிர்மெய் அகரமாய் உயிர்த்தொடர்மொழி யெனப் பட்டது.

ஈண்டு உயிர்மெய் ஒற்றுமை நயத்தான் உயிர்மெய்யென வேறு ஓர் எழுத்தாவதன்றி, ஈறும் இடையும் உயிரென ஓரெழுத்தாயும், முதல் மெய்யென ஓரெழுத்தாயும் நின்றதாயிற்று.

இத்துணையும் ஒரு மொழி யிலக்கணங் கூறலின் மொழிமரபின் ஒழிபாயிற்று. (௭)

புணர்ச்சிக்குரிய இருமொழிகளின் இயல்பு

கoஅ. உயிரிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்
உயிரிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியும்
மெய்யிறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும்

---

* குற்றியலுகரமும் மெய்யீறுபோலப் புள்ளிபெறும் என்பதே போந்த பொருளாம். "மெய்யி னியற்கை புள்ளியொடு நிலையல்" "எகர ஒகரத் தியற்கையும் அற்றே" என்று ஆசிரியர் மாட்டியவிடத்தும் எகர ஒகரம் புள்ளி பெறுமென்பதே கருத்தாதல் தெளிவாம். ஆதலால், இளம்பூரணரும், நச்சினார்க்கினியரும் குற்றியலுகரம் புள்ளி யீறுபோல உயிரேற இடங் கொடுக்குமென்று உரை கூறுவது மாட்டேற்றுக்கு முற்றிலும் பொருந்தாது. இதுவே பேராசிரியர்க்கும் சிவஞான முனிவர்க்கும் சங்க யாப்புடையார்க்கும் கருத்தாம். "தொல்லை வடிவின......புள்ளி" என்னும் நன்னூல் நூற்பாவுரையில் "ஆண்டு என்ற மிகையானே...குற்றுகர குற்றிகரங்களுக்கு மேற்புள்ளி கொடுப்பாரும் உளரெனக் கொள்க," என்று மயிலைநாதர் கூறுவதுங் காண்க. (பாவாணர்.)

மெய்யிறு சொல்முன் மெய்வரு வழியுமென்று
இவ்வென அறியக் கிளக்குங் காலை
நிறுத்த சொல்லே குறித்துவரு கிளவியென்று
ஆயீ ரியல புணர்நிலைச் சுட்டே.

இது, மேற்கூறும் புணர்ச்சி ழம்மொழிப் புணர்ச்சியாகாது, இரு மொழிப்புணர்ச்சி யாமென்பதூஉம், அவை எழுத்துவகையான் நான்கா மென்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *உயிர் இறு சொல் முன் உயிர் வரு வழியும் - உயிரீற்றுச் சொல்முன் உயிர்முதல்மொழி வரும் இடமும், உயிர் இறு சொல்முன் மெய் வரு வழியும் - உயிரீற்றுச் சொல்முன் மெய்ம்முதல் மொழிவரும் இடமும்; மெய் இறு சொல்முன் உயிர்வரு வழியும் - மெய்யீற்றுச் சொல்முன் உயிர்முதல் மொழி வரும் இடமும், மெய் இறு சொல்முன் மெய் வரு வழியும்-மெய் யீற்றுச் சொல்முன் மெய்ம்முதல் மொழி வரும் இடமும், இவ் என அறிய - (அப்புணர்ச்சிவகை) இவையென அறிய, கிளக்கும் காலை - ஆசிரியர் சொல்லுங்காலத்து, நிறுத்த சொல் குறித்து வரு கிளவி என்று ஆ ஈர் இயல - அவை நிறுத்த சொல்லும் அதன் பொருண்மையைக் குறித்துவரும் சொல்லுமாகிய அவ் விரண்டு இயல்பையுடைய, புணர்நிலைச் சுட்டு - புணரும் நிலை மைக்கண்.*

எ - டு : *ஆ ஈ, ஆ வலிது, ஆல் இலை, ஆல் வீழ்ந்தது எனக் கண்டு கொள்க.*

விளவினைக் குறைத்தான் என்பது அவ்வுருபுகுறித்துவரு கிள வியை நிலைமொழியுள் அடக்கி இருமொழிப்புணர்ச்சியாய் நின்றவாறு அறிக. (௫)

௨. புணர்தலின் இயல்பு

மொழிபுணர் இயல்பு நான்கு

௧0௬. அவற்றுள்
நிறுத்த சொல்லின் ஈறு கெழுத்தொடு
குறித்துவரு கிளவி முதலெழுத் தியையப்
பெயரொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
பெயரொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு பெயரைப் புணர்க்குங் காலும்
தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்குங் காலும்
மூன்றே திரிபிடன் ஒன்றே இயல்பென
ஆங்கந் நான்கே மொழிபுணர் இயல்பே.

இது, மேற்கூறும் புணர்ச்சி புணர்ச்சிவகையான் நான்கா மேன் பதூஉம், அவை சொல்வகையான் நான்காமேன்பதூஉம், புணர்வது சொல்லும், சொல்லுமேயன்றுழி, எழுத்தும் எழுத்துமேன்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அவற்றுள்* - நிலைமொழி வருமொழி யெனப் பட்டவற்றுள், *நிறுத்த சொல்லின் ஈறு ஆகு எழுத்தொடு குறித்து வரு கிளவி முதல் எழுத்து இயைய* - நிறுத்த சொல்லினது ஈறுகின்ற எழுத்திேனாடு அதனைக்குறித்து வருகின்ற சொல்லினது முதலெழுத்துப் பொருந்த, *பெயரொடு பெயரை புணர்க்கும் காலும்* - பெயர்ச் சொல்லொடு பெயர்ச் சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், *பெயரொடு தொழிலை புணர்க்கும் காலும்* - பெயர்ச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், *தொழிலொடு பெயரை புணர்க்கும் காலும்* - வினைச் சொல்லொடு பெயர்ச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், *தொழிலொடு தொழிலைப் புணர்க்கும் காலும்* - வினைச்சொல்லொடு வினைச்சொல்லைப் புணர்க்கும் காலத்தும், *திரிபு மூன்று இயல்பு மூன்று என அ நான்கே மொழிபுணர் இயல்பு* - திரியும் இடம் மூன்றும் இயல்பு ஒன்றும் ஆகிய அந் நான்கே மொழிகள் தம்மிற் புணரும் இயல்பு.

எ - டு: *சாத்தன் கை, சாத்தன் உண்டான், வந்தான் சாத்தன், வந்தான் போயினன் எனக் கண்டுகொள்க.*

இடையும் உரியும் பெயர் வினைகளை அடைந்தல்லது தாமாக நில்லாமையின், பெயர் வினைகட்கே புணர்ச்சி கூறப்பட்டது. (சு)

புணர்ச்சியில் மூவகைத் திரிபுகள்

ககO. அவைதாம்
மெய்பிறி தாதல் மிகுதல் குன்றலென்று
இவ்வென மொழிப திரியு மாறே.

இது, மேற்கூறிய திரிபுமூன்றும் ஆமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அவைதாம்* - அத் திரிபுதான், *மெய்பிறிது ஆதல் மிகுதல் குன்றல் என்று இவ் என மொழிப திரியும் ஆறு* - மெய்பிறிதாதலும் மிகுதலும் குன்றலுமாகிய இவை எனச் சொல்லுவர் திரியும் நெறியினை, இம்மூன்றும் அல்லாதது இயல்பென்று கொள்க.

எ - டு: *பொற்குடம், யானைக்கோடு, மரவேர் எனவரும்.*

குவளைமலர் என்பது இயல்பு.

இப்புணர்ச்சி நான்கும் ஒருபுணர்ச்சிக்கண்ணே நிகழ்வு பெறு மென்பது உரையிற்கொள்க. மேல் 'இடம்' (புணரியல்-சு) என்றத னால், ஒருபுணர்ச்சிக்குத் திரிபு மூன்றனுள் ஒன்றாயினும் இரண்டாயி னும் மூன்றாயினும் வரப்பெறும் எனக்கொள்க.

'மகத்தாற் கொண்டான்' என்பது அம்மிகுதி இரண்டு வந்தது. 'நீயிர் குறியிர்' என்பது அம்மிகுதி மூன்றுவந்தது. பிறவும் அன்ன. (எ)

அடைமொழிகளோடு புணர்தல்

கககக. நிறுத்த சொல்லுங் குறித்துவரு கிளவியும்
அடையொடு தோன்றினும் புணர்நிலைக் குரிய.

இது, "நிறுத்தசொல்லே குறித்துவருகிளவி" (புணரியல் ௫) என்ப தற்கு ஓர் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவரு கிளவியும்- நிலைமொழியாக நிறுத்தின சொல்லும் அதனைக்குறித்து வரு சொல்லும், அடையொடு தோன்றினும் புணர்நிலைக்கு உரிய* - (தாமேவந்து புணர்வதன்றி,) அவ்விரண்டினும் ஓரோர் சொல் லடைவந்து ஒன்றித்தோன்றினும் புணர்நிலைக்கு உரிய.

எ - டு: பதினாயிரத்தொன்று, ஆயிரத்தொருபது, பதினாயிரத் தொருபஃது என வரும்.

ஈண்டு அடையென்றது உம்மைத் தொகையினையும், இருபெய ரொட்டுப் பண்புத்தொகையினையும்* எனவுணர்க. அவையல்லாத

---

* பன்னிரண்டுகள் என்னும்போது, பன்னிரண்டு என்பது பத் தும் இரண்டும் எனப் பொருள்படுவதால் உம்மைத்தொகை.

பதினாயிரத்தொன்று என்னும்போது, பதினாயிரம் என்பது பத் தாகிய ஆயிரம் எனப் பொருள்படுதலின் பண்புத்தொகையாம்; ஆனால் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையன்று. இருபெயரொட்டாயின் பத்து ஆயிரம் என்னும் சொற்கள் தனித்தனி நின்றும் ஒரு பொருளை யுணர்த்தல் வேண்டும். அங்ஙனம் உணர்த்தாமையும், பனைமரம் என் னும் இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையில் இருசொல்லும் தனித் தனி ஒரே பொருளை உணர்த்துவதையும் நோக்குக.

மரக்கிளை என்னும் வேற்றுமைத் தொகை மரம்+கிளை என்றும், முத்துப்பல் என்னும் உவமைத் தொகை முத்து+பல் என்றும் பிளந்து முடிதல் காண்க.

செந்தாமரை என்னும் பண்புத்தொகையும் கொல்களிறு என்னும் வினைத்தொகையும் இட்டமாக அல்லது தெளிவாக இரு சொல்லாய்ப் பிளந்து முடியாமையும் ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டு நிற்றலும் காண்க.

அன்மொழித் தொகை என்றும் வெளிப்படாத சொல்லாய் வினைத் தொகைகளின் ஈற்றில் பிறத்தலாலும் ஒரு சொற்றன்மைப்பட்டு நிற்ற லாலும் ஒரு சொல்லாம்.

உண்ட சாத்தனும் வந்தான். உண்டு வந்தவனாகிய சாத்தன் எனப் பொருள்படும்போது இவை ஒருசொற்றன்மைப்படும்.

(பாவாணர்.)

தொகைகளுள் வினைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும் பிளந்து முடியாமையின், ஒருசொல் எனப்படும். அன்மொழித்தொகையும் தனக்கு வேறு ஓர் முடிபு இன்மையின் ஒருசொல் எனப்படும். இனி ஒழிந்த வேற்றுமைத்தொகையும் உவமைத்தொகையும் "தன்னின முடித்தல்" என்றதனான் ஈண்டு ஒருசொல் எனப்படும்.

உண்டசாத்தன் வந்தான், உண்டுவந்தான் சாத்தன் என்பனவும் அவ்வாறே ஒருசொல் எனப்படும். பிறவும் அன்ன. (அ)

மரூஉ மொழிப் புணர்ச்சி

௧௧௨. மருவின் தொகுதி மயங்கியல் மொழியும்
உரியவை உளவே புணர்நிலைச் சுட்டே.

இது, இலக்கணவழக்கேயன்றி மரூஉக்களும் புணர்க்கப்படும் என்பது உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *மருவின் தொகுதி மயங்கு இயல் மொழியும்- (இலக்கணவழக்கேயன்றி) மரூஉத்திரளாகிய தலைதடுமாறாக மயங்கின இயல்பையுடைய இலக்கணத்தொடு பொருந்தின மரூஉவழக்கும், உரியவை உள புணர் நிலைச் சுட்டு-உரியனஉள புணரும் நிலைமைக்கண்.*

எ - டு : *மீகண், முன்றில் என வரும்.*

'நிலை' என்றதனான், இலக்கணத்தொடு பொருந்திய மரூஉவழக்கல்லா மரூஉவழக்கும் புணர்க்கப்படும் எனக்கொள்க. (கூ)

இருவகைப் புணர்ச்சி

௧௧௩. வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்
வேற்றுமை யல்வழிப் புணர்மொழி நிலையும்
எழுத்தே சாரியை ஆயிரு பண்பின்
ஒழுக்கல் வலிய புணருங் காலை.

இது, நால்வகைப்புணர்ச்சியுள் மிக்கபுணர்ச்சி இத்தன்மைத் தென்பதூஉம், அந்நால்வகைப்புணர்ச்சியும் வேறோராற்றன் இருவகையாமென்பதூஉம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *வேற்றுமை குறித்த புணர்மொழி நிலையும்— வேற்றுமையது பொருண்மையினைக் குறித்த புணர் மொழியது நிலைமையும், வேற்றுமை அல்வழி புணர்மொழி நிலையும் - வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துப் புணர்மொழியது நிலைமையும், எழுத்து சாரியை அ இரு பண்பின் ஒழுக்கல் வலிய - (மிக்க புணர்ச்சிக்கண்) எழுத்து மிகுதலும் சாரியை மிகுதலுமாகிய அவ்விரண்டு இலக்கணத்தானும் நடாத்துதலைத் தமக்கு வலியாகவுடைய, புணருங்காலை - அவை புணருங்காலத்து.*

எ-டு: விளங்கோடு, மகவின்கை, விளக்குறிது, பனையின்குறை எனக் கண்டுகொள்க.

'ஒழுக்கல் வலிய' என்றதனான், எழுத்தும் சாரியையும் உடன் பெறுதல் கொள்க.

அவற்றுக்கோடு, கலத்துக்குறை எனவரும்.

அல்வழி முற்கூறுதது, வேற்றுமையல்லாதது அல்வழியென வேண்டலின் என்பது. முன்னே 'புணர்மொழி' என்று வைத்து, 'புணருங்காலை' என்றதனாற் புணர்ச்சிக்கண்ணே வேற்றுமை அல்வழி என இரண்டாவது, அல்லாக்கால், வேற்றுமையெனவே படுமென்பது கொள்க. ஈண்டு அல்வழியென்றது பெரும்பான்மையும் எழுவாயினை.

௩. உருபு புணர்ச்சி

வேற்றுமை யுருபுகள்

கக௪. ஐஒடு குஇன் அதுகண் ணென்னும்
அவ்வா றென்ப வேற்றுமை யுருபே.

இது, மேல் வேற்றுமை யென்னப்பட்ட அவற்றது பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்னும் - ஐ ஒடு கு இன் அது கண் என்று சொல்லப்படும், அ ஆறு என்ப வேற்றுமை உருபு - அவ்வாறும் என்று சொல்லுவர் வேற்றுமை யுருபுகளை.

இவ்வாறும் அல்லன வெல்லாம் அல்வழி எனப்படும். அவை எழுவாயும், விளியும், உவமத்தொகையும், உம்மைத்தொகையும், பண்புத்தொகையும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையும், முற்றும், இருவகை எச்சமும், இடையும், உரியும் என இவை. (கக)

வலிமுதலுருபு புணருநிலை

ககரு. வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை யுருபிற்கு
ஒல்வழி ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இது, நான்காவதற்கும் ஏழாவதற்கும் உருபியலை நோக்கிற்றோர் கருவி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) வல்லெழுத்து முதலிய வேற்றுமை உருபிற்கு - வல்லெழுத்து முதலாகவுடைய வேற்றுமை யுருபிற்கு, ஒல்வழி ஒற்று இடை மிகுதல் வேண்டும் - பொருந்தின இடத்து வல்லொற்றுமிகும் மெல்லொற்றுமிகும் இடைக்கண் மிகுதல் வேண்டும்.

எ - டு: ஊர்க்கு, நீர்க்கு, ஊர்க்கண் நீர்க்கண் என வல்லெழுத்து மிக்கன. தங்கண், எங்கண் என மெல்லெழுத்து மிக்கன.

'ஒல்வழி' என்றதனால், அரசர்கண், பார்ப்பார்கண் என ஒற்று மிகாதனவும் கொள்க. "மெய்பிறிதாதல்" (புணரியல்-எ) முதலாய நான்கு புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சிக்கண்ணும் எய்தலின், மெய்பிறிதாதலை எடுத்தோதாது மிக்கதனை எடுத்தோதியவதனான், மிக்க புணர்ச்சியல்லனவும் ஈண்டே கொள்க. பொற்கு, பொற்கண், ஆங்கண், ஈங்கண், ஊங்கண், அவற்கு, இவற்கு, நுங்கண், கொற்றற்கு, சாத்தற்கு என வரும்.

அவன்கண், சாத்தன்கண் என்புழி இயல்பும் இதனானே கொள்க. (கஉ)

அது உருபின் அகரம் கெடும்

கககூ. ஆறன் உருபின் அகரக் கிளவி
ஈறு ஆகு அகரமுனைக் கெடுதல் வேண்டும்.

இது, ஆறுவதற்குத் தொகைமரபினை நோக்கியதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆறன் உருபின் அகரக்கிளவி - ஆறும் வேற்றுமையாகிய அது என்னும் சொல்விடத்து அகரமாகிய எழுத்து, ஈறு ஆகு அகரமுனை கெடுதல் வேண்டும்-(நெடுமுதல் குறுகும்) மொழியீற்று உளதாகின்ற அகரத்தின்முன்னர்த் தான் கெடுதல் வேண்டும்.

எ - டு: நமது, எமது, தனது, எனது, நினது எனவரும்.

மேல் ஈறுகு அகரம் இதற்குத் தாராது, இவ்வுருபகரமே ஏறி முடிய அமைதலின், அது கேடாதல் வேண்டா எனின், நெடுமுதல் குறுகி விகாரப்பட்டு நின்ற மொழியாகலின் அதன்மேல் உருபகரமேறி முடியல் வேண்டாராயினர் போலுமென்பது.* (கங)

வேற்றுமை யுருபுகள் நிற்குமிடம்

ககள. வேற்றுமை வழிய பெயர்புணர் நிலையே.

இது, வேற்றுமையுருபு பெயர்க்கண் நிற்குமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

*இது நிலைமொழிக்கு ஓர் அகரம் பெறுமென விதியாது உருபு அகரம் ஏறிமுடியுமென விதித்தால் வரும் குற்றம் உண்டோஎனின்? 'நின்வ கூறுவ லெனவ கேண்மதி' (புறம்-௩௫) என்றாற்போல ஆறுவதற்குரிய அகர உருபின் முன்னரும் ஓர் அகர எழுத்துப் பேறு நிலைமொழிக்கண் வருதலுளதாகக் கருதினாராதலின், ஆறனுருபிற்கும் நான்கன் உருபிற்கும் பொதுவாக நிலைமொழிக்கண் அகரப் பேறு விதித்து அது வென்னும் ஒருமையுருபு வந்தால் ஆண்டுப் பெற்று நின்ற அகரத்தின் முன்னர் அது வென்பதன்கண் அகரங் கெடுக வென்று ஈண்டுக் கூறினாராதலின், அதற்குக் குற்றம் உண்டென்று உணர்க. (நச்.)

(இ - ள்.) வேற்றுமை பெயர் வழிய புணர் நிலை - வேற்றுமை பெயர்களின் பின்னிடத்தன அவற்றோடு புணரும் நிலைமைக்கண்.

எ - டு: சாத்தனை, சாத்தனொடு என வரும்.

மேல் *"உருபுநிலை திரியாது ஈறுபெயர்க் காகும்" (வேற்றுமையியல்-அ) என்கின்றாரன்றோ வெனின், பெயரொடு பெயர் முதலிய நால்வகைப் புணர்ச்சியையும் வேற்றுமை அல்வழியென இரண்டாக அடக்கலின், வினைவழியும் உருபு வருமென்பதுபட நின்றதாகலின் ஈண்டு இது கூறப்பட்டது. (கஎ)

பெயர்களின் பெயர், முறை, தொகை

ககஅ. உயர்திணைப் பெயரே அஃறிணைப் பெயரென்
றாயிரண் டென்ப பெயர்நிலைச் சுட்டே.

இது, வேற்றுமையோடும் புணரும் பெயர்கட்குப் பெயரும், முறையும், தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணைப்பெயரே அஃறிணைப்பெயர் என்று அ இரண்டு என்ப - உயர்திணைப்பெயரும் அஃறிணைப்பெயருமாகிய அவ்விரண்டுமென்று சொல்லுப, பெயர் நிலை சுட்டு - பெயராகிய நிலைமையது கருத்தினை.

எ - டு: ஆடூஉ, மகடூஉ என்பன உயர்திணைப்பெயர். ஒன்று பல என்பன அஃறிணைப்பெயர்.

---

* "உருபுநிலை திரியா தீறுபெயர்க் காகும் என்பதை புள்ளியிட்ட சூத்திரத்தையும் அதன் உரையையும் எடுத்துக்காட்டையும் இதனடியிற் காண்க.

கூறிய முறையி னுருபுநிலை திரியா து
ஈறுபெயர்க் காகும் இயற்கைய வென்ப.
(சொல் - வேற்றுமையியல், அ.)

இது, உருபேற்றலும் பெயரிலக்கணமும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

மேல் அவைதாம் பெயர். ஐ, ஒடு, கு, இன், அது, கண் என்றோதிய முறையாற் கிடந்தவுருபு முறைமையிற் றிரியாதே, பெயரீற்றுக்கண் வந்து நிற்றல் இயல்பு என்றவாறு.

எ - டு: சாத்தனை, சாத்தனொடு, சாத்தற்கு, சாத்தனின், சாத்தனது, சாத்தன்கண் என வரும். நிலைதிரியா தென்றது இவை இடைச்சொல்லாகலால் தம் ஈறு திரிதலென்னும் இலக்கணமுடைய கொல்லோ வெனின்;—அவை யில வென்றற்குக் கூறினான் என்பது. அன்றியும், முன்னர் வேற்றுமை மயங்கியலுள், "கு, ஐ, ஆனென வருஉம் இறுதி அ ஒடு சிவணும்" என்ற செய்யுட்கண் திரிபு கூறுபவாகலானும் அது சொல்லினார்.

மற்று விரவுப்பெயர் கூறாராயது என்னையெனின், மற்றது சாத்தன் வந்தான்; வந்தது; எனப் புணர்ச்சிக்கண் பெரும்பான்மையும் ஒரு திணைப்பாற் படுதலின், அவ்விரண்டாக அடக்கிக் கூறினூ ரென்பது.

௩. சாரியைப் புணர்ச்சி

சாரியை வருமிடம்

௧௧௯. அவற்றுவழி மருங்கிற் சாரியை வருமே.

இது, சாரியை வரும் இடம் கூறுதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) அவற்றுவழி மருங்கின் சாரியை வரும் - அப் பெயர்களின் பின்னாகிய இடத்தின் கண்ணே சாரியை வரும்.

எ - டு : ஆடூஉவின் கை, மகடூஉவின் கை, பலவற்றுக் கோடு என வரும். (௧௯)

சாரியைகளின் பெயரும் முறையும் தொகையும்

௧௨௦. அவைதாம்
இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே
ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே
அன்னென் கிளவி உளப்படப் *பிறவும்
அன்ன என்ப சாரியை மொழியே.

இது, சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

* பிறவாவன தம் நம் நும் உம், ஞான்று கெழு எ ஐ என்பனவாம் இவற்றுள் ஞான்று ஒழிந்தன எடுத்து ஓதுவர் ஆசிரியர். 'எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்' (கலி. ௪0) இது வினைத்தொகை; சாரியை அன்று. இன்சாரியை வழக்குப் பயிற்சியும் பலகால் எடுத்தோதப்படுதலும் பொதுவகையான் ஓதியவழித் தானே சேறலுமாகிய சிறப்பு நோக்கி முன்வைத்தார். வற்றும் அத்தும் இன்போல முதல் திரியுமாகலானும், செய்கை ஒப்புமையானும் அதன்பின் வைத்தார். அம் ஈறுதிரியுமாதலின் திரிபு பற்றி அதன்பின் வைத்தார். ஒன் ஈறு திரியுமேனும் வழக்குப் பயிற்சியின்றி நான்காம் உருபின்கண் திரிதலின் அதன்பின் வைத்தார். ஆன் பொருட் புணர்ச்சிக்கும் உருபு புணர்ச்சிக்கும் வருமென்று அதன்பின் வைத்தார். அக்கு ஈறு திரியுமேனும் உருபு புணர்ச்சிக்கண் வாராமையின் அதன்பின் வைத்தார். இக்கு முதல் திரியுமேனும் சிறுபான்மைபற்றி அதன்பின் வைத்தார். அன் இன் போலச் சிறத்தலிற் பின் வைத்தார்.

ஆனுருபிற்கும் ஆன்சாரியைக்கும் இன்னுருபிற்கும் இன்சாரியைக்கும் வேற்றுமை யாதெனின், அவை சாரியையான இடத்து யாதானும் ஓர் உருபேற்று முடியும்; உருபாயின இடத்து வேறோர் உருபினை ஏலாவென்று உணர்க. இனி மகத்துக்கை என்புழித் தகர ஒற்றுந் தகர வுகரமும் வருமென்று கோடுமெனின், இருளத்துக் கொண்டான் என்றால் அத்து எனவே வேண்டுதலின் ஆண்டும் அத்து நின்றே கெட்டதென்று கோடும். அக்கு இக்கு என்பனவும் பிரித்துக் கூட்டத்

(இ - ள்.) அவைதாம்-மேற் சாரியை யென்னப்பட்டவை தாம், இன்னே வற்றே அத்தே அம்மே ஒன்னே ஆனே அக்கே இக்கே அன் என் கிளவி உளப்பட பிறவும் - இன்னும் வற்றும் அத்தும் அம்மும் ஒன்னும் ஆனும் அக்கும் இக்கும் அன் என்னும் சொல்லுமாகிய அவ்வொன்பதும் உளப்படப் பிறவும், அன்ன என்ப சாரியை மொழி - அச்சாரியையாம் தன்மைய என்று சொல்லுவர் சாரியையாகிய மொழிகளை.

'பிறவும்' என்றதனுல், தம், நம், நும், எம், கெழு, ஏ, ஐ, ஞான்று என்பனவுங் கொள்க. "எடுத்த நறவின் குலையலங் காந்தள்" என்புழி 'அலம்' என்பதோர் சாரியையும் உண்டாலெனின், அதனை 'அலங்கு காந்தள்' என்பதா் விகாரமென்ப. இன்சாரியை வழக்குப் பயிற்சி யானும் நூலுட் பலகாலும் எடுத்தோதப்படலானும், வாளா ஓதியவழித் தானே சேறலானும் முன்வைக்கப்பட்டது. அன்சாரியையும் அது போலச் சிறப்புடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது. இடை நின்றவற் றியல்பும் அறிந்துகொள்க. (கஎ)

சாரியைக்குப் புணர்ச்சி விதி

கஉக. அவற்றுள்
இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதி
முன்னர்க் கெடுதல் உரித்து மாகும்.

இது, அவற்றுள் இன்சாரியை முதல் திரியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்கூறப்பட்ட சாரியைகளுள், இன்னின் இகரம் ஆவின் இறுதிமுன்னர் - இன்சாரியையினது இகரம் ஆ என்னும் சொல்லீற்றுமுன்னர், கெடுதலும் உரித் தாகும். கெடாமையேயன்றிக் கெடுதலும் உரித்தாம்.

எ - டு : ஆனே, ஆவினை, ஆன்கோடு, ஆவின்கோடு* என வரும்.

'முன்னர்' என்றதனுன், 'மா' என்னும் சொல்லின்முன்னும் அவ்விரு விதியும் எய்தும். மானை, மாவினை, மான்கோடு, மாவின்கோடு என வரும். (கஅ)

இன் சாரியை ஈறு திரியுமிடம்

கஉஉ. அளபாகு மொழிமுதல் நிலைஇய உயிர்மிசை
னஃகான் றஃகான் ஆகிய நிலைத்தே.

இது, இன்இறுதி திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

கிடைக்கும். தாழக்கோலென அக்குப் பெற்று நிற்றலானும் ஆடிக்கு என் புழிக் குகரம் நான்கனுருபாகாமையானும் இவை சாரியையாமாறு உணர்க. (நச்.)

---

* ஆன்கோடு......மாவின்கோடு என உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கட் சென்றுழியுங்கொள்க. (நச்.)

(இ - ள்.) அளபாகும் மொழி முதல் - அளபுப்பெயராகும் மொழி முதற்கண், நிலைஇய உயிர்மிசை னஃகான்-நிலைபெற்ற உயிருக்குமேலாய்நின்ற இன்சாரியையது னகாரம், றஃகான் ஆகிய நிலைத்து - றகாரமாகிய நிலைமைத்து.

பதிற்றகல், பதிற்றுழக்கு என்புழி அவ்வாறு வருதல் அறிக.

'நிலைத்து' என்றதனால், பிறவழியும் இன்னின் னகரம் றகரமாதல் கொள்க.

எ - டு : பதிற்றொன்று, பதிற்றேழு என வரும் (கக)

வற்று முதல் கெடுதல்

கஉ௩. வஃகான் மெய்கெடச் சுட்டுமுதல் ஐம்முன்
அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பே*.

இது, வற்று முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதல் ஐமுன்-சுட்டெழுத்தினை முதலாக வுடைய ஐகார ஈற்றுச் சொல்முன்னர், வஃகான் மெய் கெட அஃகான் நிற்றல் ஆகிய பண்பு-வற்றுச்சாரியை தன் வகரமாகிய மெய்கெட அகரம் நிற்றலாகிய பண்பினையுடைய.[1]

எ - டு : அவையற்றை, இவையற்றை, உவையற்றை† எனவும், அவையற்றுக்கோடு எனவும் வரும்.

'ஆகிய பண்பு' என்றதனால், சுட்டு முதலாகிய ஐ என் ... ஐகாரத்தோடு நில்லாதவழி, வற்றின் வகரம் அகரம் நிற்கக் கெடாது வற்றாயே நிற்றல் கொள்க. மற்றிது, "திரிந்ததன் றிரிபு பிறிது" என்னும் நயத்தாற் கெடாதே நிற்கு மாகலின், இது கூறவேண்டா எனின், சுட்டு முதல் ஐ ஈற்றுச் சொல்லின் ஐமுன் என ஓதாது, 'சுட்டு முதல் ஐம்முன்' என அச்சொல்முன் எல்லாம் கெடுவதுபோல ஓதினமையின், வேண்டிற்றென்பது. (உ0)

னகர ஈற்றுச்சாரியை திரியுமிடம்

கஉ௪. னஃகான் றஃகான் நான்க னுருபிற்கு.

இது, னகர ஈற்றுச் சாரியை நான்கற்கும் ஈறு திரிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

* ஆகிய பண்பு என்றதனானே எவனென்பது படுத்தலோசையாற் பெயராயவழி எவன் என நிறுத்தி வற்றும் உருபும் கொடுத்து வற்று மிசை யொற்றென்று னகரங்கெடுத்து அகரவுயிர் முன்னர் வற்றின் வகரம் கெடுமெனக் கெடுத்து எவற்றை எவற்றொடு என முடிக்க. (நச்.)

† வற்றுச்சாரியையை நன்னூலார் அற்றுச் சாரியை என்பர். (பாவாணர்.)

[1] எவன் என்பது படுத்தலோசையாற் பெயராகும் எனவே, எடுத்தலோசையால் வினாவினைக்குறிப்பாகும் என்பதாம். (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) நான்கன் உருபிற்கு னஃகான் றஃகான் - நான்காம் உருபிற்கு (னகார ஈற்றுச் சாரியையெல்லாம்) னகாரம் றகாரமாம்.

எ - டு : விளவிற்கு, கோஒற்கு, ஒருபாற்கு, அதற்கு என வரும். (உக)

பொருட்புணர்ச்சியில் ஆன் ஈறு திரிதல்

கஉரு. ஆனி னகரமும் அதனோ ரற்றே
நாள்முன் வருஉம் வல்முதற் றொழிற்கே.

இது, ஆன்சாரியை பொருட்புணர்ச்சிக்கண் ஈறு திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நாள்முன் வரும் வல் முதல் தொழிற்கு ஆனின் னகரமும்-நாட்பெயர் முன்னர் வரும் வல்லெழுத்தை முதலாக வுடைய வினைச்சொற்கண் வரும் ஆன்சாரியையின் னகரமும், அதன் ஓர் அற்று - அந்நான்கனுருபின்கண் வரும் ஆன்சாரியையோடு ஒரு தன்மைத்தாய் னகாரம் றகாரமாம்.

'தொழிற்கு' என்பதனைத் 'தொழிற்கண்' ஆனினகரம் என மயக்கமாகக் கொள்க.

எ - டு : பரணியாற் கொண்டான் என வரும்.

உம்மையை இரட்டுற மொழிதலானே எதிரது தழீஇய தாக்கி, அதனான் நாளல்லவற்றுமுன் வரும் வன்முதற் றொழிற்கண் இன்னின் னகரமும் றகரமாய்த் திரிதல் கொள்க. பனியிற் கொண்டான் என வரும்.

தொழிற்கண் இன்னின் னகரம் திரியுமெனவே, பெயர்க்கண் இன்னின் னகரம் திரிதலும் திரியாமையுமுடைய வென்பது ஞாபகத்தாற்* கொள்ளப்படும். பறம்பிற் பாரி, வண்டின் கால் என வரும். (உஉ)

அத்து முதல் கெடுதல்

கஉசு. அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை.

இது, அத்து முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அத்தின் அகரம் அகரமுனை இல்லை - அத்துச் சாரியையின் அகரம் அகரவீற்றுச்சொல்முன்னர் இல்லையாகும்.

எ - டு : மகத்துக்கை என வரும். (உங)

* ஞாபகம் - ஞாபகம் கூறல் என்னும் உத்தி. அஃதாவது நூற்பாவைச்சொற்சுருங்கவும் பொருள் விளங்கவும் செய்யாது அரிதும் பெரிதுமாகச் செய்து அதனால் வேறுபல பொருளுணர்த்தல். (பாவாணர்.)

இக்கு முதல் கெடுதல்

கஉஎ. இக்கின் இகரம் இகரமுனை யற்றே.

இது, இக்குச்சாரியை முதல் திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இக்கின் இகரம் இகரமுனை அற்று - இக்குச் சாரியையினது இகரம் இகரஈற்றுச்சொல் முன்னர் மேற்கூறிய வாறுபோலக் கெடும்.

எ - டு : ஆடிக்குக் கொண்டான் என வரும். (உச)

கஉஅ. ஐயின் முன்னரும் அவ்வியல் நிலையும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஐயின் முன்னரும் அ இயல் நிலையும் - (இக்கின் இகரம்) இகரவீற்றுச்சொல்முன்னன்றி ஐகாரவீற்றுச்சொல் முன்னரும் மேற்கூறப்பட்ட கெடுதலியல்பிலே நிற்கும்.

எ - டு : சித்திரைக்குக் கொண்டான் என வரும். (உரு)

அக்கு அகரம் நிற்க ஏனைய கெடுமாறு

கஉகூ. எப்பெயர் முன்னரும் வல்லெழுத்து வருவழி
அக்கின் இறுதிமெய்ம் மிசையொடுங் கெடுமே
குற்றிய லுகரம் முற்றத்தோன் றாது.

இது, அக்கீறு திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எ பெயர்முன்னரும் வல்லெழுத்து வரு வழி அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முற்றத் தோன்றாது - எவ்வகைப்பட்ட பெயர்முன்னும் வல்லெழுத்து வருமிடத்து அக்கின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் முடியத் தோன்றாது, மெய் மிசையொடும் கெடும் - அதனாற் பற்றப்பட்ட வல்லெழுத்தாகிய மெய் தனக்கு மேல்நின்ற மெய்யோடும் கெடும்.

எ - டு : குன்றக்கூகை, மன்றப்பெண்ணை, சமக்குடம், அரசக் கன்னி, தமிழக்கூத்து, என வரும்.

['முற்ற' என்றதனால் வன்கணமன்றி மற்றக் கணங்கட்கும் கொள்க.] தமிழநூல், தமிழயாப்பு, தமிழவரையர் எனவரும்.* (உசு)

* இன்னும் இதனானே தமக்கேற்ற இயைபு வல்லெழுத்துக் கொடுத்து முடித்துக்கொள்க. அன்றிக் கேட்டாதிய ககரவொற்று நிற்குமெனின், சகரந் தகரம், பகரம் வந்தவற்றிற்குக் ககரவொற் றாகாமை உணர்க. (நச்.)

அம் ஈறு திரியுமிடம்

கரு௦. அம்மின் இறுதி கசதக் காலைத்
தன்மெய் திரிந்து ஙஞந ஆகும்.

இது, அம்மின் இறுதி திரியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அம்மின் இறுதி க ச த க்காலை - அம்மின் இறுதியாகிய மகரவொற்று க ச த க்கள் வருமொழியாக வந்த காலத்து, தன் மெய் திரிந்து ங ஞ ந ஆகும்-தன் வடிவு திரிந்து ங ஞ ந க்களாம்.

எ - டு: புளியங்கோடு, புளியஞ்செதிள். புளியந்தோல் என வரும்.

தன்மெய் என்றதனால், அம்மின் இறுதி மகரமேயன்றி,* தம் நம் நும் உம் என்பனவற்றின் இறுதி மகரமும் திரியுமென்பது கொள்க.

எல்லார்தங்கையும், எல்லார்நங்கையும், எல்லீர்நுங்கையும், வான வரி வில்லுந் திங்களும் என வரும். (உஎ)

அம் ஈறு கெடுமிடம்

கருக. மென்மையும் இடைமையும் வரூஉம் காலை
இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மென்மையும் இடைமையும் வரும்காலை - அம்மின் இறுதி மென்மையும் இடைமையும் வருமொழியாய் வருங் காலத்து; இன்மை வேண்டும் என்மனார் புலவர்-இன்றிமுடிதலை வேண்டும் என்றுசொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: புளிய ஞெரி, நுனி, முரி, யாழ், வட்டு என வரும்.

உரையிற்கோட லென்பதனால், புளிய விலை எனவும் உயிர் வரு வழிக் கேடும் கொள்க. (உஅ)

இன்சாரியை முழுதும் கெடுமிடம்

கருஉ. இன்னென வரூஉம் வேற்றுமை யுருபிற்கு
இன்னென் சாரியை இன்மை வேண்டும்.

இது, இன் சாரியை முழுவதூஉம் கேடும் இடம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

---

*"முன்னும் பின்னும் சாரியைப் பேறுகூறுவார் சாரியை பெறாது விகாரப்படுமொழிகளை இச்சூத்திரத்தால் தோன்ற இடையே கூறியது இப் பொதுப்பெயர்களை இங்ஙனம் தம், நம், நும் எனக்கூறிய சாரியை இடைச்சொல்லுமாயின என உய்த்துணர்தற்கென்க" என்பது நன் னூல் விருத்தி, சூ. உசள.

(இ - ள்.) இன் என வரும் வேற்றுமை உருபிற்கு - இன் என்று சொல்ல வருகின்ற வேற்றுமையுருபிற்கு, இன் என் சாரியை இன்மை வேண்டும் - இன் என்னும் சாரியைதான் இன்றி முடிதல்வேண்டும்.

எ - டு: விளவின், பலாவின் எனவரும்.

"அவற்றுள் இன்னின் இகரம்" (புணரியல்-கஅ) என்றதன்பின் வையாததனால், சிறுபான்மை இன் சாரியை கெடாதுநிற்றல் கொள்க. பரம்பினிற் கடிது தேள் என வரும். (உக)

புணர்மொழிகளிற் சாரியை வருதல்

கங௫. பெயருந் தொழிலும் பிரிந்தொருங் கிசைப்ப
வேற்றுமை யுருபு நிலைபெறு வழியும்
தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக் கண்ணும்
ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கொடு சிவணிச்
சொற்சிதர் மருங்கின் வழிவந்து விளங்காது
இடைநின் றியலுஞ் சாரியை இயற்கை
உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும்.

இது, சாரியைகட்கெல்லாம் பொதுவாயதோர் இலக்கணம் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெயரும் தொழிலும் பிரிந்து ஒருங்கு இசைப்ப - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் பெயரும் வினையுமாய்ப் பிரிந்தும் பெயரும் பெயருமாய்க் கூடியும் இசைப்ப, வேற்றுமை உருபு நிலை பெறு வழியும் - வேற்றுமை யுருபு தொகாது நிலைபெற்ற இடத்தினும், தோற்றம் வேண்டாத் தொகுதிக்கண்ணும்-அவை தோற்றுதல் வேண்டாத தொகுதிக் கண்ணும், *ஒட்டுதற்கு ஒழுகிய வழக்கொடு சிவணி-தாம்தாம் பொருந்துதற்கேற்ப நடந்த வழக்கோடு பொருந்தி, சொல் சிதர்மருங்கின் - சாரியை பெறும் புணர்மொழிகளைப் பிரித்துக் காணுமிடத்து, வழி வந்து விளங்காது இடைநின்று இயலும் - அவற்றின்பின் வந்து விளங்காது அவற்றிடையே நின்று நடக்கும், சாரியை இயற்கை - சாரியையின் இயல்பு, உடைமை

* ஒட்டுதற்கு ஒழுகிய வழக்கு-சாரியை பொருந்துதற்கேற்ப நடந்த வழக்கு.

இந்நூற்பாவிற்கு, பெயரும்பெயரும் பெயரும்வினையும் வேற்றுமை விரியில் இருசொல்லாய்ப் பிரிந்திசைக்கும் என்றும், வேற்றுமைத் தொகையில் ஒருசொல்போல் ஒருங்கிசைக்கும் என்றும், பொருள் கொள்வர் நன்னூலாருள்ளிட்ட ஆசிரியர் சிலர். (பாவலர்.)

யும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒக்கும் - அவைதாம் உண்டாதலும் இல்லையாதலும் ஒடு உருபினிடத்து ஒக்கும்.

எ-டு: விளவினைக்குறைத்தான், விளவினைக்குறைத்தவன் எனவும், நிலாத்துக்கொண்டான், நிலாத்துக்கொண்டவன் எனவும் வரும்.

ஒட்டுதற்கொழுகிய வழக்கன்மையின், நிலாக்கதிர் நிலாமுற்றம் என்பன சாரியை பெறாவாயின.

எல்லாநம்மையும் எனச் சாரியை ஈற்றின்கண்ணும் வருதலின், இடைநின்றியறல் பெரும்பான்மை யெனக்கொள்க.

பூவினொடுவிரிந்தகூந்தலெனவும், பூவொடுவிரிந்தகூந்தலெனவும், உடைமையும் இன்மையும் ஒடுவயின் ஒத்தவாறு.

'இயற்கை' என்றதனான் ஒடுவுருபின்கண் சாரியை பெறுதலும் பெறாமையும் ஒழிய, ஓரோவழிப் பெற்றே வருமென்பது கொள்க. பலவற்றோடு என வரும். (௩௦)

அத்து வற்று வருமிடத்து நிகழும் விகாரம்

௧௩௪. அத்தே வற்றே ஆயிரு மொழிமேல்
ஒற்றுமெய் கெடுதல் தெற்றென் றற்றே
அவற்றுமுன் வரூஉம் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, அத்தும் வற்றும் வருமிடத்து நிலைமொழியினும் வருமொழியினும் வருஞ் செய்கை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அத்தே வற்றே அ இருமொழிமேல் ஒற்றுமெய் கெடுதல் தெற்றென்றற்று - அத்தும் வற்றுமாகிய அவ்விருமொழி மேல்நின்ற எழுத்து (ஒற்று)த் தன்வடிவுகெடுதல் தெளியப்பட்டது. அவற்றுமுன் வரும் வல்லெழுத்து மிகும் - அவ்விரு சாரியை முன்னும் வரும் வல்லெழுத்து மிகும்.

எ - டு: கலத்துக்குறை, அவற்றுக்கோடு என வரும்.

கலன் என, னகாரமாக நிறுத்திக்கெடுக்கவே, 'ஒன்றினமுடித்தல்' என்பதனால், புள்ளியீறல்வழி விகாரவகையான் நின்றனவும் அவற்றின் மிசையொற்றென்று கெடுக்கப்படு மெனக்கொள்க.

அவற்றுக்கோடு என வரும். இஃது ஐகார ஈறு.

ஈண்டு வல்லெழுத்து மிகுமென்றது, ஈற்றுவல்லெழுத்தின்றித் திரிந்துமுடியும் னகாரமும் ணகாரமும் லகாரமும் ளகாரமும் என இவற்றை நோக்கி யெனவுணர்க.

அத்து முற்கூறிய முறையன்றிக் கூற்றினான், அத்தின்மிசை யொற்றுக் கெடாதுநிற்கவும் பெறும். விண்ணத்துக்கொட்கும், வெயிலத்துச்சென்றான், இருளத்துக்கொண்டான் என வரும்.

'மெய்' என்றதனால், அத்தின் அகரம், பிறவுயிரின்முன்னும் கெடுதல் கொள்க. அண்ணாத்தேரி எனவரும்.

'தெற்று' என்றதனால், அத்தின் அகரம் கெடாது நிற்றலும் கொள்க. விளவத்துக்கண் என வரும். (௩௧)

ரு. எழுத்துச் சாரியை

எழுத்துச் சாரியைகளின் பெயர்

கஙடு. காரமுங் கரமுங் கானொடு சிவணி
நேரத் தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை.

இது, எழுத்துச்சாரியைகட்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *காரமும் கரமும் கானொடு சிவணி - காரமும் கரமும் கானொடு பொருந்தி, நேரத்தோன்றும் எழுத்தின் சாரியை - எல்லா ஆசிரியரானும் உடன்படத் தோன்றும்; எழுத்துச்சாரியை யாதற்கு.*

எ - டு: *'நேரத்தோன்றும், என்றதனான், நேரத்தோன்றாதன ஆனம், ஓனம், என இவை.* (கஉ)

நெட்டெழுத்துக்குச் சாரியை

கஙசு. அவற்றுள்
கரமுங் கானும் நெட்டெழுத் திலவே.

இது, அவற்றுட் சில சாரியை சில எழுத்தோடு வாரா என எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அவற்றுள் கரமும் கானும் நெட்டெழுத்து இல - மேற் சொல்லப்பட்டவற்றுள் கரமும் கானும் நெட்டெழுத்திற்கு இல.*

எ - டு: *காரம் நெட்டெழுத்திற்கு உண்டு என்றவாறு. ஆகாரம், ஈகாரம் எனவரும்.* (கங)

குற்றெழுத்துக்குச் சாரியை

கஙஎ. வரன்முறை மூன்றுங் குற்றெழுத் துடைய.

இது, நெட்டெழுத்திற்குச் சில சாரியை விலக்கினமையின் குற்றெழுத்திற்கும் சில விலக்குவதுண்டுகொல் என்னும் ஐயம் தீர்த்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *வரன்முறை மூன்றும் குற்றெழுத்து உடைய - வரலாற்று முறைமையையுடைய மூன்று சாரியையும் குற்றெழுத்து உடைய.*

எ - டு: *அகரம், அகரம், அஃகான் எனவரும்.*

'வரன்முறை' என்றதனான், அஃகான் என்புழி ஆய்தமிக்கு முடியு மென்பது கொள்க. (கச)

ஐ ஔவின் சாரியை

கஙௗ. ஐகார ஔகாரங் கானொடுந் தோன்றும்.

இது, அவற்றுள் காரமுங் கானும் என்பதற்கு ஒரு புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐகாரம் ஔகாரம் கானொடும் தோன்றும் - நெட்டெழுத்துக்களில் ஐகாரமும் ஔகாரமும் முன்விலக்கப் பட்ட கானொடும் தோன்றும்.

எ - டு: ஐகான், ஔகான் என வரும். (௩௫)

௬. உயிரெழுத்தின் புணர்ச்சி இயல்புகள்

கங௬. புள்ளி யீற்றுமுன் உயிர்தனித் தியலாது
மெய்யோடுஞ் சிவணும் அவ்வியல் கெடுத்தே.

இது, உயிர்முதல்மொழி புள்ளியீற்றுமுன் வருங்காற் பிறப்பதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) புள்ளிஈற்றுமுன் உயிர் தனித்து இயலாது - புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் உயிர் தனித்து நடவாது, மெய்யொடு சிவணும் அ இயல் கெடுத்து - அப் புள்ளியோடும் கூடும் தான் தனிநின்ற அவ்வியல்பினைக் கெடுத்து.*

எ - டு: ஆல் + அடை—ஆலடை எனவரும்.

"ஒன்றெனமுடித்தல்" என்பதனால், இயல்பல்லாத புள்ளிமுன் உயிர்வந்தாலும் இவ்விதி கொள்க. அதனை எனவும், நாடுரி எனவும் வரும்.

புள்ளியீற்றுமுன்னும் என, தொகுத்துநின்ற உம்மையை விரித்ததனானே குற்றியலுகரத்தின் முன்னும் இவ்விதி கொள்க. நாகரிது என வரும். (௩௬)

உயிர் பிரிந்த மெய்யின் இயல்பு

கசO. மெய்யுயிர் நீங்கின் தன்னுரு வாகும்.

இது, புணர்ச்சியிடத்து உயிர்மெய் உயிர்நீங்கியவழிப் படுவதோர் விதி கூறுதல் நுதலிற்று.†

---

* 'அவ்வியல்கெடுத்து' என்பதற்கு, புள்ளிபெற்று நிற்கும் அம் மெய்யின் இயல்பைக்கெடுத்து என்றே பொருள்கொள்வது தக்கது; 'மெய்யுயிர்நீங்கின் தன்னுருவாகும்.' என்று அடுத்த நூற்பாவும் கூறுதல் காண்க. (பாவாணர்.)

† இவ்வியல்பு ஒன்றென முடித்தல் என்னும் உத்தியால் குற்றிய லுகரத்திற்கும் ஏற்கும். (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) மெய் உயிர் நீங்கின் தன் உரு ஆகும் - மெய் தன்னொடு கூடிய உயிர் புணர்ச்சியிடத்து நீங்கியவழித் தன் புள்ளி வடிவு பெறும்.

எ - டு: அதன் ஐ* என வரும். (கஎ)

உடம்படு மெய்தோன்றும் இடம்

கசக. எல்லா மொழிக்கும் உயிர்வரு வழியே
உடம்படு மெய்யின் உருபுகொளல் வரையார்.

இது, உயிரீறு உயிர்முதன்மொழியோடு புணரும்வழி நிகழ்வதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லா மொழிக்கும் - மூவகைப்பட்ட மொழிக்கும், உயிர் வரு வழி - உயிர் முதன்மொழி வரும் இடத்து, உடம்படுமெய்யின் உருபு கொளல் வரையார் - இடை உடம்படு மெய் வடிவு கோடலை நீக்கார்.

எ - டு: புளியங்கோடு, எருவங்குழி, விளவத்துக்கொட்கும் என வரும்.

"உரையிற் கோடல்" என்பதனால், உடம்படுமெய்யாவன யகரமும் வகரமும் எனக்கொள்க. இகரவீறும் ஈகாரவீறும் ஐகாரவீறும் யகரவுடம்படுமெய் கொள்வன; அல்லனவெல்லாம் வகரமெய்கொள்வன. "ஒன்றென முடித்தல்" என்பதனான், விகாரப்பட்ட மொழிக்கண்ணும் உடம்படு மெய் கொள்க. மரவடி, ஆயிருதிணை என வரும்.

"வரையார்" என்றதனால், உடம்படுமெய்கோடல் ஒருதலை அன்றென்பது கொள்ளப்படும். கிளி அரிது, மூங்கா இல்லை என வரும்.† (கஅ)

எ. புணர்ச்சியிற் பொருள் வேறுபடுமிடம்

ஒலிவேற்றுமையாற் பொருள் வேறுபடல்

கசஉ. எழுத்தோ ரன்ன பொருள்தெரி புணர்ச்சி
இசையில் திரிதல் நிலைஇய பண்பே.

இது, எழுத்துக்கள் ஒன்று பலவாதல் கூறுதல் நுதலிற்று.

---

* உயிர் இன்ன வடிவிற்றென்று ஆசிரியர் கூறாமையின் உயிர்க்கண் ஆராய்ச்சியின்று. இனி, எகர ஒகரங்களைப் புள்ளியான் வேற்றுமை செய்தலின், தொன்றுதொட்டு வழங்கின வடிவுடைய என்று கோடலுமாம். புணர்ச்சியுள் உயிர்மெய்யினைப் பிரிப்பாராதலின் இது கூறாக்காற் குன்றக் கூறலாம் என்று உணர்க. (நச்.)

† இத்தொடர்களால், தமிழும் ஒரு காலத்தில் ஆங்கிலத்தைப் போல் புணர்ச்சியின்றி எழுதப்பட்டமை ஊகிக்கப்படும். (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) எழுத்து ஓர் அன்ன பொருள் தெரி புணர்ச்சி- எழுத்து ஒரு தன்மையான பொருள் விளங்கிநிற்கும் புணர் மொழிகள், இசையின் திரிதல் நிலைஇய பண்பு - ஓசைவேற்று மையால் புணர்ச்சி வேறுபடுதல் நிலைபெற்ற பண்பு.

எ - டு : செம்பொன்பதின்றொடி, குன்றேறுமா* என வரும். (௩௬)

கசரு. அவைதாம்
முன்னப் பொருள புணர்ச்சி வாயின்
இன்ன என்னும் எழுத்துக்கடன் இலவே.

இது, மேலதற்கு ஓர் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவைதாம் - மேற்சொல்லிய புணர்மொழிகள் தாம், முன்னப் பொருள - முன்னத்தினான் உணரும் பொருண் மையையுடைய; புணர்ச்சிவாயின் இன்ன என்னும் எழுத்துக் கடன் இல - அவை புணர்ச்சியிடத்து இத்தன்மைய வென்னும் எழுத்து முறைமையை உடையவல்ல.

செம்பொன்பதின்றொடி என்றவழி, பொன்னாராய்ச்சி உள்வழிப் பொன்னெனவும், செம்பாராய்ச்சி உள்வழிச் செம்பெனவும் குறிப்பால் உணரப்பட்டது. மற்று, இதன்மேல் "இசையிற் றிரிதல் நிலைதல்" என அறியுமாறு கூறினானன்றேவெனின், ஓசை என்றமையான் அஃது † ஒலியெழுத்திற்கெனவும், 'இன்னவென்னுமெழுத்துக் கடனில' என்றதனான் இது வரிவடிவிற்கெனவுங் கொள்க. (௪0)

நான்காவது புணரியல் முற்றிற்று.

---

* செம்பொன்பதின்றொடி, செம்பருத்தி, குறும்பரம்பு, நாகன் றேவன்போத்து, தாமரைக்கணியார், குன்றேறுமா, என இவை இசை யில் திரிந்தன. (நச்.)

[1]செம்பொன்பதின்றொடி = செம்பொன் + பதின்றொடி, செம்பு + ஒன்பதின்றொடி; செம்பருத்தி = செம் + பருத்தி, செம்பு + அருத்தி; குறும்பரம்பு = குறும் + பரம்பு, குறும்பர் + அம்பு; நாகன்றேவன் போத்து = நாகன்றேவன் + போத்து, நாகன்றே + வன்போத்து; தாம ரைக்கணியார் = தாமரை + கணியார், தாம் + அரைக்கு + அணியார்; குன் றேறுமா = குன்றேறு + மா, குன்றேறு + ஆமா. (பாவாணர்.)

† ஒலி எழுத்திற்கும் வரிவடிவெழுத்திற்கும் இலக்கணம் பின்வரும் சூத்திரங்களான் உணர்க. (க) "இசைப்படு புள்ளியின் எழாஅல் போலச், செவிப்புல னாவ தொலியெழுத் தாகும்." (உ) "கட்புலன் இல்லாக் கடவுளைக் காட்டும், சட்டகம் போலச் செவிப்புல வொலியை, உட்கொளற் கிடுமுரு வரிவடி வெழுத்தே."

ரு. தொகைமரபு

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், மேல் அகத்தோத்தினுள் இருபத்துநான்கு ஈற்றினும் விரிந்து முடிவனவற்றையெல்லாம் தொகுத்துமுடித்தலின் தொகைமரபு எனப்பட்டது. மேல் புணரியலுட் கூறிய கருவிகளாற் செய்கைகூறும் வழி, தொக்குப்புணருஞ் செய்கை கூறலிற் புணரியலோடு இயைபுடைத்தாயிற்று.

க உயிரீறு மெய்யீறுகளின் பொதுப்புணர்ச்சி

மெல்லினம் தோன்றுமிடம்

கசச. கசதப முதலிய மொழிமேல் தோன்றும்
மெல்லெழுத் தியற்கை சொல்லிய முறையான்
ங ஞ ந ம வென்னும் ஒற்றா கும்மே
அன்ன மரபின் மொழிவயி னான.

இத்தலைச் சூத்திரம் என்னுதலிற்றோவெனின், அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய இருவழிக்கண்ணும், உயிர்மயங்கியலையும் புள்ளிமயங்கியலையும் நோக்கியதோர் வழிமொழிக்கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கசதப முதலிய மொழிமேல் தோன்றும் மெல்லெழுத்து இயற்கை - உயிரீற்றினும் புள்ளியீற்றினும் இருவழியும் க ச த பக்களை முதலாகவுடைய மொழிகளின்மேல் தோன்றும் மெல்லெழுத்தினது இயல்புகூறின், சொல்லிய முறையான் ங ஞ ந ம வென்னும் ஒற்றாகும் - மெல்லெழுத்து மேற்சொல்லும் முறைமையான் க ச த பக்களுக்கு நிரனிறை வகையானே ங ஞ ந ம வென்னும் ஒற்றாகும், அன்ன மரபின் மொழிவயின் ஆன - அத்தன்மைத்தாகிய முறைமையினையுடைய மொழிகளிடத்து,

எ - டு : விளங்கோடு, செதில், தோல், பூ என வரும்.

தோன்றுமென்றதனால், தோன்றிநின்றனவும் அவ்வாறே திரிந்து மெல்லெழுத்தா மென்பது மரங்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். அன்னமரபின் மொழியன்மையின், விளக்குறுமை என்புழி மெல்லெழுத்து மிகாதாயிற்று. (க)

வருமொழி இயல்பாதல்

கசரு. ஞ ந ம ய வ வெனும் முதலாகு மொழியும்
உயிர்முத லாகிய மொழியும் உளப்பட
அன்றி யனைத்தும் எல்லா வழியும்
நின்ற சொன்முன் இயல்பா கும்மே.

இது இருபத்துநான்கு ஈற்றின் முன்னும், வன்கணமொழிந்த கணங் கட்கு இருவழியும் வருமொழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஞ ந ம ய வ எனும் முதல் ஆகுமொழியும் - ஞ ந ம ய வ என்று சொல்லப்படும் முதலெழுத்து உளவாகும் மொழியும், உயிர்முதலாகிய மொழியும் உளப்பட - உயிர்முதலாகிய மொழியுமாக, அன்றி அனைத்தும் எல்லா வழியும் - அவ் வனைத்துமொழியும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லா விடத்தும், நின்ற சொல்முன் இயல்பாகும் - இருபத்துநான்கு ஈற்றுப் பெயராகிய நிலைமொழிமுன்னர் இயல்பாகி முடியும்.

ஈண்டு உளப்படவென்பது ஆகவென்னும் பொருண்மைத்து.

எ - டு: விள, தாழ் என நிறுத்தி ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது, அடைந்தது, ஆடிற்று, இடிந்தது, ஈரிற்று, உடைந்தது, ஊறிற்று, எழுந்தது, ஏறிற்று, ஐது, ஒடிந்தது, ஓடிற்று, ஔவியத்தது, நுந்தையது எனவும்; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம், இடிபு, ஈட்டம், உடைபு, ஊற்றம், எழு, ஏணி, ஐயம், ஒடுக்கம், ஓக்கம், ஔவியம், நுந்தை எனவும் ஒட்டிக் கொள்க.

'எல்லாம்' என்றதனான், ஒற்றிரட்டலும், உடம்படுமெய்கோடலும், உயிரேறி முடிதலும் எனவரும். இக்கருவித்திரிபு (மூன்றுதிரிபும் அன் மையின்) திரிபெனப் படா வென்பது கொள்க. இஃது இருபத்து நான்கு ஈற்றிற்கும், அல்வழியினும், வேற்றுமையினும், அகத்தோத்தி னுள் நாற்பத்தெட்டுச் சூத்திரத்தான் முடிவதனை, ஈண்டு ஒரு சூத்தி ரத்தான் தொகுத்து முடித்ததாயிற்று. மேலும் இவ்வாறே தொகுத்து முடிக்கின்றவாறு அறிக. (உ)

கசசு. அவற்றுள்

மெல்லெழுத் தியற்கை யுறழினும் வரையார்
சொல்லிய தொடர்மொழி யிறுதி யான.

இது, மேற்கூறிய முடிபிற் சிலவற்றிற்கு, அம்முடிபு விலக்கிப் பிறிது விதி எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்சொல்லப்பட்ட மூன்றுகணத் தினும், மெல்லெழுத்து இயற்கை உறழினும் வரையார் - மெல் லெழுத்தினது இயல்பு இயல்பாதலே யன்றி உறழ்ந்துமுடியினும் நீக்கார், சொல்லிய தொடர்மொழி இறுதியான - சொல்லப் பட்ட தொடர்மொழி ஈற்றுக்கண்.

எ - டு: கதிர்ஞெரி, கதிர்ஞ்ஞெரி, நுனி, முரி என வரும்.

வருமொழி முதற்கூறியவதனால், ஓரெழுத்தொருமொழியுள்ளும், ஈரெழுத்தொருமொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு உறழ்ச்சிமுடிபு கொள்க.

எ - டு: பூஞெரி, பூஞ்ஞெரி, நுனி, முரி எனவும்; காய்ஞெரி, காய்ஞ்ஞெரி, நுனி, முரி எனவும் வரும்.

'சொல்லிய' என்றதனான், ஓரெழுத்தொருமொழியுள்ளும் சிலவற்றிற்கு மிக்கு முடிதல் கொள்க.

கைஞ்ஞெரித்தார், நீட்டினார், முறித்தார் எனவும், மெய்ஞ்ஞானம், மெய்ந்நூல், மெய்ம்மறந்தார் எனவும் வரும். (கூ)

ண ன முன் யாவும் ஞாவும்

கசஎ. ணனவென் புள்ளிமுன் யாவும் ஞாவும்
வினையோ ரனைய என்மனார் புலவர்.

இது, யகர ஞகரங்கள் முதலாம்வழி நிகழ்வதோர் கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ண ன என் புள்ளிமுன் - ண ன என்று சொல்லப்படும் புள்ளிகளின் முன், யாவும் ஞாவும் வினை ஓர் அனைய என்மனார் புலவர் - யாவும் ஞாவும் வினைச் சொற்கண் முதலாதற்கு ஒருதன்மைய வென்றுசொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : மண்யாத்த எனவும், பொன்யாத்த எனவும், மண்ஞாத்த எனவும், பொன்ஞாத்த எனவும் வரும்.

ஞா முற்கூறாது யா முற்கூறியவதனான், யா முதன்மொழிக்கண் ஞா வருமென்றுகொள்க.* (ச)

ண ன ஈறு அல்வழியில் இயல்பாதல்

கசஅ. மொழிமுத லாகும் எல்லா எழுத்தும்
வருவழி நின்ற ஆயிரு புள்ளியும்
வேற்றுமை யல்வழித் திரிபிடன் இலவே.

இது, ணகாரவீற்றிற்கும் னகாரவீற்றிற்கும் அல்வழிக்கண் நிலைமொழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மொழிமுதல் ஆகும் எல்லா எழுத்தும் வருவழி - மொழிக்கு முதலாமென்று சொல்லப்பட்ட இருபத்திரண்டெழுத்தும் வருமிடத்து, நின்ற அ இரு புள்ளியும் வேற்றுமை அல்வழி திரிபு இடன் இல - மேற்சொல்லினின்ற ண னக்களாகிய அவ்விருபுள்ளியும் வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்துத் திரியும் இடம் இல.

எ - டு : மண், பொன் என நிறுத்தி, கடிது, சிறிது, தீது, பெரிது என வன்கணத்தோடு ஒட்டுக. பிற கணத்துக்கண்ணும் அவ்வாறே ஒட்டுக.

வருமொழிமுதற் கூறியவதனால், ணகாரத்திற்குச் சிறுபான்மை திரிபும் உண்டெனக்கொள்க. அது சாட்கோல் என வரும். (ரு)

* மண் ஞான்றது என்றவழி மண் யான்றது என்று வாராமை உணர்க. (நச்.)

அவை வேற்றுமையிலும் இயல்பாதல்

௧௪௯. வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத் தல்வழி
மேற்கூ றியற்கை யாவயி னான.

இது, அவ்விரண்டு ஈற்றிற்கும் வேற்றுமைக்கண் நிலைமொழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும், வல்லெழுத்து அல்வழி - வல்லெழுத்து அல்லாதவிடத்து, மேல்கூறு இயற்கை ஆவயின் ஆன - மேற் கூறிய இயல்புமுடிபாம் அவ்விரண்டு புள்ளியிடத்தும்.

எ - டு: மண், பொன் என நிறுத்தி, ஞாற்சி நீட்சி என வன்கணம் ஒழித்து எல்லாவற்றோடும் ஒட்டுக. (௬)

லனமுன் தநக்கள் திரிதல்

௧௫௦. லனவென வரூஉம் புள்ளி முன்னர்த்
த ந எனவரிற் றனவா கும்மே.

இது, புள்ளிமயங்கியலை நோக்கியதோர் வருமொழிக்கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ல ன என வரும் புள்ளி முன்னர் - ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற புள்ளிகளின்முன்னர், த ந என வரின் - த ந என வருமொழி வரின், ற ன ஆகும் - அத் தகர நகரங்கள் நிர னிறையானே றகர னகரங்களாம்.

எ - டு: கஃறீது, கன்னன்று, பொன்றீது, பொன்னன்று என வரும். (எ)

ணளமுன் தநமெய் டணவாதல்

௧௫௧. ணளவென் புள்ளிமுன் டணவெனத் தோன்றும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ண ள என் புள்ளிமுன் - ண ள என்னும் புள்ளிகளின் முன்னர் (அதிகாரத்தினால் தகார நகாரங்கள் வரின்), ட ண எனத் தோன்றும் - அவை நிரனிறையால் டகார ணகாரங்களாய்த் தோன்றும்.

எ - டு: மண்டீது, மண்ணன்று, முஃடீது, முண்ணன்று என வரும். (௮)

உ. உயிரீறு மெய்யீறுகளின் சிறப்புப் புணர்ச்சி

முன்னிலை வினைச்சொல் முடியுமாறு

கஙஉ. உயிரீ றாகிய முன்னிலைக் கிளவியும்
புள்ளி யிறுதி முன்னிலைக் கிளவியும்
இயல்பா குநவும் உறழ்பா* குநவுமென்று
ஆயீ ரியல வல்லெழுத்து வரினே.

இது, முன்னிலை வினைச்சொல் வன்கணத்துக்கண் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர் ஈறாகிய இறுதி முன்னிலைக்கிளவியும் - உயிர் ஈறாகிய முன்னிலைச்சொற்களும் புள்ளி இறுதியையுடைய முன்னிலைச்சொற்களும், வல்லெழுத்துவரின் - வல்லெழுத்து முதல்மொழி வரின், இயல்பு ஆகுநவும் உறழ்பு ஆகுநவும் என்று அ ஈர் இயல - இயல்பாவனவும் உறழ்ச்சியாவனவும் என அவ்விரண்டு இயல்பினையுடைய.

உயிரீறு புள்ளியீறு என்றமையான், முன்னிலை வினைச்சொல் என்பது கொள்க.

எ - டு: எறிகொற்றா, கொணகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; உண்கொற்றா, தின்கொற்றா எனவும் வரும். இவை இயல்பு.

நடகொற்றா, நடக்கொற்றா எனவும், ஈர்கொற்றா, ஈர்க்கொற்றா எனவும் வரும். இவை உறழ்ச்சி.† (க)

---

* (பாடம்) உறழாகுநவும். (நச்.)

† இவை முன்னின்றான் தொழிலுணர்த்துவனவும் அவனைத் தொழிற்படுத்துவனவும்[1] இருவகைய. இ, ஐ, ஆய் முதலியன தொழிலுணர்த்துவன. நட வா முதலியன உயிரீறும் புள்ளியீறும் தொழிற்படுத்துவன. நில்கொற்றா நிற்கொற்றா எனத் திரிந்துறழ்ந்தனவும், உறழாகுநவுமென்னும் பொதுவகையான் முடிக்க. இயல்பு முறழ்வுமென் றிரண்டியல்பின் என்னாது ஆகுநவு மென்றதனான் துக்கொற்றா நொக்கொற்றா ஞெள்ளா நாகா மாடா வடுகா என ஓரெழுத் தொருமொழி முன்னிலை வினைச்சொல் மிக்கே முடிதல் கொள்க. (நச்.)

[1]தொழிலுணர்த்துவன: செய்தாய் செய்கின்றாய் செய்வாய் என்ப போன்ற முக்கால முன்னிலை வினைமுற்று.

தொழிற்படுத்துவன: ஏவல் வினைமுற்று. (பாவாணர்.)

அதற்குச் சிறப்பு விதி

௧௫௩. ஔவென வரூஉம் உயிரிறு சொல்லும்
ஞ ந ம வ வென்னும் புள்ளி யிறுதியும்
குற்றிய லுகரத் திறுதியும் உளப்பட
முற்றத் தோன்றா முன்னிலை மொழிக்கே.

இது, மேல் முடிபு கூறியவற்றுட் சிலவற்றிற்கு அம்முடிபு விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஔ எனவரும் உயிர் இறு சொல்லும் - ஔ என வருகின்ற உயிரீற்றுச்சொல்லும், ஞ ந ம வ என்னும் புள்ளி இறுதியும் - ஞ ந ம வ என்று சொல்லப்படும் புள்ளியீற்றுச்சொல்லும், குற்றியலுகரத்து இறுதியும் உளப்பட - குற்றியலுகரமாகிய இறுதியையுடைய சொல்லுமாகிய இவை, முன்னிலை மொழிக்கு முற்ற தோன்றா - முன்னிலைமொழிக்குக் கூறிய இயல்பும் உறழ்வுமாகிய முடிவிற்கு முற்றத்தோன்றா.

'முற்ற' என்றதனான், ஈண்டு விலக்கப்பட்டவற்றுட் குற்றியலுகர ஈறு ஒழித்து, ஒழிந்தனவெல்லாம் நிலைமொழி உகரம்பெற்று, வருமொழி வல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடிதலும், குற்றியலுகர ஈறு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலுங் கொள்க.

எ - டு: கௌவுகொற்றா, கௌவுக்கொற்றா, உரிஞுகொற்றா, உரிஞுக்கொற்றா, பொருநுகொற்றா, பொருநுக்கொற்றா, திருமுகொற்றா திருமுக்கொற்றா, தெவ்வுகொற்றா, தெவ்வுக்கொற்றா எனவும்; கூடு கொற்றா, கூடுக்கொற்றா எனவும் வரும். (௪௦)

உயர்திணைப்பெயர் புணருமாறு

௧௫௪. உயிரீ றாகிய உயர்திணைப் பெயரும்
புள்ளி யிறுதி உயர்திணைப் பெயரும்
எல்லா வழியும் இயல்பென மொழிப.

இது, உயர்திணைப்பெயர் நான்கு* கணத்துக்கண்ணும், இருவழியும் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர் ஈறாகிய உயர்திணைப்பெயரும் - உயிர் ஈறாகிய உயர்திணைப்பெயர்களும், புள்ளி இறுதி உயர்திணைப்பெயரும் - புள்ளி இறுதியையுடைய உயர்திணைப்பெயர்களும், எல்லா வழியும் இயல்பு என மொழிப - நான்குகணத்தினும் அல்வழியும் வேற்றுமையுமாகிய எல்லாவிடத்தும் இயல்பாம் என்று சொல்லுவர்.

* நான்குகணம்: வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயிர்க்கணம் என்ப.

எ - டு: நம்பி எனவும் அவன் எனவும் நிறுத்தி, அல்வழிக்கண் குறியன், சிறியன், தீயன், பெரியன் எனவும்; ஞான்றான், நீண்டான், மாண்டான் எனவும்; யாவன், வலியன் எனவும்; அடைந்தான், ஒளவியத்தான் எனவும்; வேற்றுமைக்கண் கை, செவி, தலை, புறம் எனவும்; ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி எனவும்; யாப்பு, வலிமை எனவும்; அடைபு, ஒளவியம் எனவும் ஒட்டுக. ஒருவென் என நிறுத்தி, குறியென், சிறியென் எனவும்; கை, செவி, தலை, புறம் எனவும் தன்மைப்பெயர்க் கண்ணும் ஒட்டுக.

உயிரீறு புள்ளியிறுதி என்றதனால், உயர்திணைப்பெயருள் இயல்பன்றி முடிவனவெல்லாம் கொள்க.* பல்சான்றார், கபிலபரணர், இறைவநெடுவேட்டுவர், மருத்துவமாணிக்கர், பல்லரசர் என இவை ஈறுகெட்டு முடிந்தன.

கோலிகக்கருவி, வண்ணாரப்பெண்டிர், ஆசீவகப்பள்ளி என இவை ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கன.

குமரகோட்டம், குமரக்கோட்டம், பிரமகோட்டம், பிரமக்கோட்டம் என இவை ஈறுகெட்டு வல்லெழுத்து உறழ்ந்துமுடிந்தன. பிறவும் ...

எல்லாம் என்றதனால், உயர்திணைச்சொல் இயல்பாயும் திரிந்தும் முடிவன கொள்க. உண்ப சான்றார், உண்டார் சான்றார், உண்பேன் பார்ப்பேன் என இவை இயல்பு. உண்டேம் சான்றேம், உண்டேநாம் என இவை திரிந்தன. பிறவும் அன்ன. (கக)

அதற்குச் சிறப்பு விதி

கருரு. அவற்றுள்,
இகரஈற் †றுப்பெயர் திரிபிட னுடைத்தே.

இது, உயர்திணைப்பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - மேற்சொல்லப்பட்ட உயர்திணைப் பெயருள், இகர ஈற்றுப்பெயர் திரிபு இடன் உடைத்து - இகரமாகிய இறுதியையுடைய பெயர் திரிந்துமுடியும் இடமும் உடைத்து.

உரையிற்கோடல் என்பதனான், இது மிக்க திரிபென்பது கொள்ளப்படும்.

எ - டு: ‡எட்டிப்பூ, எட்டிப்புரவு, காவிதிப்பூ, காவிதிப்புரவு; நம்பிப்பூ, நம்பிப்பேறு என வரும்.

---

* "பலர்" என்பதன் ரகரமெய்யும் அகர உயிருடன் கெட்டன.

† (பாடம்) இகர இறுபெயர். (நச்.)

‡ எட்டி - வணிகருட் சிறந்தோர்க்கு அரசரால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டப்பெயர்.

காவிதி-உழுவித்துண்ணும் வேளாளருட் சிறந்தோர்க்கு அரசரால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டப்பெயர். (பாவாணர்.)

இடனுடைத்து என்பதனான், இகர ஈறன்றிப் பிற ஈறும் ஈறு திரியாது வல்லெழுத்து மிக்கு வருவன ஈண்டுக்கொள்க. தினைப்பூ, தினைப்புரவு எனவரும்.

விரவுப்பெயருள் இயல்பு

கருசு. அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்புமா ருளவே.

இது, விரவுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) அஃறிணை விரவுப்பெயர் இயல்பும் உள - உயர் திணையோடு அஃறிணை விரவும் விரவுப்பெயர் இயல்பாய் முடிவனவும் உள; இயல்பின்றி முடிவனவும் உள, இயல்பின்றிமுடிவன இன்னவாறு முடியுமெனை, மேல் அகத்தோத்தினுட் கூறப்படும்.

எ-டு: சாத்தன்குறியன், சாத்தன்குறிது எனவும்; சாத்தன்கை எனவும்; இவ்வாறு அல்வழியினும் வேற்றுமையினும் நான்கு கணத்தோடும் ஒட்டிக்கொள்க. (கசு)

மூன்றும் வேற்றுமை முடிபு

கருஎ. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையால்
தம்மி னாகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்
மெய்ம்மை யாகலும் உறழத் தோன்றலும்
அம்முறை யிரண்டும் உரியவை உளவே
வேற்றுமை மருங்கிற் போற்றல் வேண்டும்.

இது, மூன்றும் வேற்றுமைத்திரிபு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) புள்ளி இறுதியும் உயிர் இறு கிளவியும்-புள்ளியீற்றுச்சொல்லும் உயிரீற்றுச்சொல்லும், வல்லெழுத்து மிகுதி சொல்லிய முறையான் - வல்லெழுத்தினது மிகுதி மேற்சொல்லும் முறைமையான், தம்மின் ஆகிய தொழிற்சொல் முன்வரின்-அம்மூன்றுவதன் பொருளாகிய வினைமுதற் பொருள்கள் தம்மான் உளவாகிய வினைச்சொற்கள் தாம் அவற்றுமுன் வரின், மெய்ம்மையாகலும் உறழத்தோன்றலும் அ முறை இரண்டும் உரியவை உள - இயல்பாகலும் உறழத்தோன்றுதலுமாகிய அம்முறைமையினையுடைய இரண்டுசெய்கையும் உரியன உள, வேற்றுமை மருங்கின் போற்றல் வேண்டும் - அவற்றை மேலே வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு சொல்லுமிடத்துப் போற்றியறிதல் வேண்டும்.

எ-டு: நாய்கோட்பட்டான், புலிகோட்பட்டான், சாரப்பட்டான், தீண்டப்பட்டான், பாயப்பட்டான் என இவை இயல்பு. சூர்

கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான், வளிகோட்பட்டான், வளிக் கோட்பட்டான் என இவை உறழ்ச்சி.

புள்ளியீறு உயிரீறு என்றதனால், பேஎய்கோட்பட்டான், பேஎய்க் கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் எகரப்பேறு கொள்க. உரியவை யுள என்றதனன், பாம்புகோட்பட்டான், பாப்புக்கோட்பட்டான் என்னும் உறழ்ச்சியுள் நிலைமொழி யொற்றுத் திரியாமையும் திரிதலும் கொள்க. (கச)

இரண்டாம் வேற்றுமைத்திரிபு

கருஉ. மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்போடு தோன்றலும்
வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்போடு தோன்றலும்
இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும்
உயிர்மிக வருவழி யுயிர்கெட வருதலுஞ்
சாரியை யுள்வழிச் சாரியை கெடுதலுஞ்
சாரியை யுள்வழித் தன்னுருபு நிலையலுஞ்
சாரியை யியற்கை உறழத் தோன்றலும்
உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்
அஃறிணை விரவுப்பெயர்க் கவ்விய னிலையலும்
மெய்பிறி தாகிடத் தியற்கை யாதலும்
அன்ன பிறவுந் தன்னியன் மருங்கின்
மெய்பெறக் கிளந்து பொருள்வரைந் திசைக்கும்
ஐகார வேற்றுமைத் திரிபெண மொழிப.

இது, இரண்டாம் வேற்றுமைத்திரிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து மிகுவழி வலிப்பொடு தோன்றலும் - மெல்லெழுத்து மிகுமிடத்து வல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும், வல்லெழுத்து மிகுவழி மெலிப்பொடு தோன்றலும் - வல்லெழுத்து மிகுமிடத்து மெல்லெழுத்தாதலொடு தோன்றுதலும், இயற்கை மருங்கின் மிகற்கை தோன்றலும் - இயற்கையிடத்து மிகுதி தோன்றுதலும், உயிர் மிக வருவழி உயிர் கெட வருதலும் - உயிர்மிக வருமிடத்து அவ்வுயிர் கெட வருதலும், சாரியை உள்வழி சாரியை கெடுதலும் - சாரியையுள்ள இடத்துச் சாரியை கெடுதலும், சாரியை உள்வழி தன் உருபு நிலையலும் - சாரியை உள்ளவிடத்துச் சாரியையொடு தன்னுருபு நிற்றலும், சாரியை இயற்கை உறழத்தோன்றும் - சாரியை பெறுகவென்றவழிச் சாரியை பெறாது இயல்பாகிய மொழிகள் வருமொழியினும் நிலைமொழியினும் மிக்கும் இரிந்தும் வருமொழி வல்லெழுத்துக்கள் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றுதலும், உயர்திணை மருங்கின் ஒழியாது வருதலும்-உயர்திணைப்

பெயரிடத்துத் தன்னுருபு தொகாதே விரிந்து வருதலும், அஃறிணை விரவுப்பெயர்க்கு அ இயல் நிலையலும்- உயர்திணை யோடு அஃறிணைவிரவுப் பெயர்க்கும் அவ்வுருபு அவ்வியல்பிலே நிற்றலும், மெய்பிறிது ஆகு இடத்து இயற்கை ஆதலும்-மெய் பிறிதாய் முடியுமிடத்து இயல்பாய் முடிதலும், அன்ன பிற வும் - அத்தன்மையன பிறமுடிபுகளும், தன் இயல் மருங்கின் மெய்பெற கிளந்து பொருள் வரைந்து இசைக்கும் - தனது இயல்பாகிய கூற்றால் அகத்தோத்தினுட் பொருள் பெற எடுத் தோதப்பட்ட வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியது பொதுமுடி வினைத் தான் வரைந்து வேறுமுடிபிற்றாய் நின்று ஒலிக்கும், ஐகார வேற்றுமைத்திரிபு என மொழிப - ஐகார வேற்றுமை யினது வேறுபாட்டுப்புணர்ச்சி என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: விளக்குறைத்தான் என்பது மெல்லெழுத்து மிகுவழி வல்லெழுத்து மிக்கது. மரங்குறைத்தான் என்பது வல்லெழுத்து மிகுவழி மெல்லெழுத்து மிக்கது. தாய்க்கொலை என்பது இயல்பா மிடத்து மிக்கது. பலாக்குறைத்தான் என்பது உயிர்மிக வருவழி உயிர் கெட்டது. வண்டுகொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழிச் சாரியை கெட்டது வண்டினைக்கொணர்ந்தான் என்பது சாரியை உள்வழித் தன்னுருபு நிலையிற்று புளிகுறைத்தான், புளிக்குறைத் தான், பூல்குறைத்தான், பூற்குறைத்தான் என இவை சாரியை யியற்கை உறழத்தோன்றின. நம்பியைக்கொணர்ந்தான் என்பது உயர்திணைமருங்கின் ஒழியாது வந்தது. கொற்றனைக்கொணர்ந்தான் என்பது விரவுப்பெயர்க்கு அவ்வியல் நிலையது. மண்கொணர்ந்தான் என்பது மெய்பிறிதாகிடத்து இயற்கையாய் வந்தது.

அன்ன பிறவும் என்றதனாற்கொள்வன கழிகுறைத்தான், தினை பினர்த்தான் என்பன. பிறவும் அன்ன.

ஒழியாது என்றதனான் ஒரோவழி ஒழிந்தும் வரும். அவற் கண்டு எனவும், "ஒன்னார்த்தெறலும்" எனவும் இவை உயர்திணையுள் ஒழிந்துவந்தன. மகற்பெற்றான் மகட்பெற்றான் என இவை விரவுப் பெயருள் ஒழிந்துவந்தன. இவ்விலேசுதன்னானே, இவற்றின் முடிபு வேற்றுமையும் கொள்க.

'மெய்பெற' என்றதனான், உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் கொள்க. மைகொணர்ந்தான், மைக்கொணர்ந்தான் எனவும்; வில்கோள், விற் கோள் எனவும் வரும். இவ்வாறு திரிந்துமுடியாது, அகத்தோத்தில் பொதுமுடியே முடிபாய்க் கடுக்குறைத்தான், செப்புக்கொணர்ந்தான் என்றாற்போல்வன முடிவன அறிந்து கொள்க இவ்வாறு வேறுபட முடிவது பெரும்பான்மையும் இரண்டாவது வினையோடு முடியும்வழிப் போலும். அது "தம்மி னாகிய தொழிற்சொன் முன்வரின்" (தொகை மரபு - கஈ) என நின்ற அதிகாரத்தாற் கொள்ளவைத்தார் போலும். "தன்னினமுடித்தல்" என்பதனான், ஏழாம்வேற்றுமை வினையொடு முடியும்வழித் திரிபும் கொள்க. வரைபாய்வருடை, புலம்புக் கனனே புல்லணற் காளை என வரும். (கஅ)

இகர ஐகார ஈற்று அல்வழி முடிபு

கருகூ. வேற்றுமை யல்வழி இ ஐ யென்னும்
ஈற்றுப்பெயர்க் கிளவி மூவகை நிலைஇய*
அவைதாம்
இயல்பா குநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும்
உறழா குநவும் என்மனார் புலவர்.

இது, இகரவீற்றுப் பெயர்க்கும் ஐகாரவீற்றுப் பெயர்க்கும் அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை அல்வழி இ ஐ என்னும் ஈற்றுப் பெயர்க்கிளவி மூவகை நிலைய - வேற்றுமையல்லாத அல்வழியிடத்தும் இ ஐ என்னும் ஈற்றையுடைய பெயர்ச்சொற்கள் மூவகைமுடிபு நிலைமையுடைய, அவைதாம் இயல்பாகுநவும் வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழாகுநவும் என்மனார் புலவர்- அவைதாம் இயல்பாய் முடிவனவும் வல்லெழுத்துமிகுவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் இவையென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: பருத்தி குறிது, அரை குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என இவை இயல்பு. அலிக்கொற்றன், புலிக்கொற்றன் என இவை மிகுதி. கிளி குறிது, கிளிக் குறிது, திணை குறிது, திணைக் குறிது என இவை உறழ்ச்சி.

'பெயர்க்கிளவி' மூவகை நிலைய எனவே, பெயர்க்கிளவியல்லாத கிளவி மிகுதியும் இயல்பும் என இருவகைய எனக் கொள்க. ஒல்லைக் கொண்டான் என்பது ஐகாரவீற்று வினைச்சொல்மிகுதி. இகரவீற்று மிகுதி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

தில்லைச்சொல்லே, மன்னைச்சொல்லே என்றது ஐகாரவீற்றிடைச் சொல் மிகுதி. இவற்றியல்பு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

கடிகா என்பது இகரவீற்று உரிச்சொல்லியல்பு. இவ்வீற்றுமிகுதி வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. பணைத்தோள் என்பது ஐகாரவீற்று உரிச்சொல் மிகுதி. இவற்றியல்பு வந்தவழிக் கண்டுகொள்க. (கசு)

இ ஐ ஈற்று ஏழாம் வேற்றுமை முடிபு

கசுO. சுட்டுமுத லாகிய இகர இறுதியும்
எகரமுதல் வினாவின் இகர இறுதியுஞ்
சுட்டுச்சினை நீடிய ஐயென் இறுதியும்
யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்
வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழா குநவுஞ்
சொல்லிய மருங்கின் உளவென மொழிப.

* (பாடம்) நிலைய. (நச்.)

இது, அவ்விகர ஐகாரவீற்றுள் ஏழாம்வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர நின்ற இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதலாகிய இகர இறுதியும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய இகரவீற்று இடைச்சொல்லும், எகர முதல் வினாவின் இகர இறுதியும் - எகரமாகிய மொழிமுதல் வினாவினுடைய இகரவீற்று இடைச்சொல்லும், சுட்டுச்சினை நீடிய ஐயென் இறுதியும் - சுட்டாகிய உறுப்பெழுத்து நீண்ட ஐகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், யா என் வினாவின் ஐ என் இறுதியும் - யா என்னும் வினாவினை முதற்கண் ணுடைய ஐகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், வல்லெழுத்து மிகுநவும் உறழாகுநவும் சொல்லிய மருங்கின் உள என மொழிப - வல்லெழுத்து மிக்குமுடிவனவும் உறழ்ச்சியாய் முடிவனவும் மேற்சொல்லப்பட்ட இடத்தின் கண்ணே உள வென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: அதோளிக்கொண்டான், இதோளிக்கொண்டான், உதோளிக்கொண்டான், எதோளிக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; ஆண்டைக்கொண்டான், ஈண்டைக்கொண்டான், ஊண்டைக்கொண்டான், யாண்டைக்கொண்டான் எனவும் இவைமிக்கு முடிந்தன.

அவ்வழிகொண்டான், அவ்வழிக்கொண்டான்; இவ்வழிகொண்டான், இவ்வழிக்கொண்டான்; உவ்வழிகொண்டான்; உவ்வழிக்கொண்டான்; எவ்வழிகொண்டான். எவ்வழிக்கொண்டான் எனவும், ஆங்கவைகொண்டான், ஆங்கவைக்கொண்டான்; ஈங்கிவைகொண்டான், ஈங்கிவைக்கொண்டான்; ஊங்குவைகொண்டான், ஊங்குவைக்கொண்டான்; யாங்கவைகொண்டான், யாங்கவைக்கொண்டான்;* எனவும் இவை உறழ்ந்துமுடிந்தன. இவற்றுள் ஐகாரவீற்றுள் உறழ்ந்து முடிந்தன திரிபுடையன. திரிபில்லன பெற்றவழிக் கண்டுகொள்க.

'சொல்லியமருங்கு' என்றதனால், பிற ஐகாரவீறு மிக்குமுடிவன கொள்க. பண்டைச்சான்றோர், ஒருதிங்களைக்குழவி எனவரும். (கஎ)

நெடில்முன் குறில்முன் ஒற்றுக்கள்

ககூக. நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுமெய் கெடுதலுங்
குறியதன் முன்னர்த் தன்னுரு பிரட்டலும்†
அறியத் தோன்றிய நெறியிய லென்ப.

இது, புள்ளி மயங்கியலை நோக்கியதோர் நிலைமொழிக்கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெடியதன் முன்னர் ஒற்று மெய் கெடுதலும் - நெட்டெழுத்தின்முன் நின்ற ஒற்றுத் தன்வடிவு கெடுதலும்,

* மறுப்பு: ஆங்கவைகொண்டான் ஆங்கவைக்கொண்டான் ; என்பன காட்டுவாருமுளர். அவை திரிபுடையனவாம். (நச்.)

(பாடம்.) † தன்னுரு இரட்டலும். (நச்.)

குறியதன்முன்னர் தன்உருபு இரட்டலும் - குற்றெழுத்தின் முன்னர் நின்ற ஒற்றுத் தன்வடிவு இரட்டுதலும், அறியத்தோன்றிய நெறி இயல் என்ப - இவை அறியும்படி தோன்றிய முறைமையான இயல்பையுடையன வென்று சொல்லுவர்.

எ - டு: கோறீது, கோனன்று என இவை நெடியதன் முன்னர் ஒற்றுக்கெட்டன.

மண்ணகல், பொன்னகல் என இவை குறியதன் முன்னர்த் தன்னுருபு இரட்டின.

மேலைச்சூத்திரத்து நான்கனுருபிற் கூறியவதனான், ஒற்று இரட்டுதல் உயிர்முதன்மொழிக்கண்ணதென்று கொள்க. குறியது பின்கூறிய முறையன்றிய கூற்றினால் நெடியன குறுகிநின்ற வழியும் குறியதன் முன்னர் ஒற்றாய் இரட்டுதலும், குறியது திரிந்து நெடியதாயவழி அதன் முன்னர் ஒற்றுக்கெடுதலும் கொள்க.

தம்மை, நம்மை, என இவை நெடியன குறுகிநின்று ஒற்று இரட்டின. மற்றையது வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.

'அறிய' என்றதனான், நெடியதன்முன்னர் ஒற்றுக்கெடுவது தகார நகாரங்கள் வந்து திரிந்தவழியென்பதூஉம், ஆண்டெல்லாம் கெடாதென்பதூஉங் கொள்க. தேன்றீது என்பது ஆண்டுக்கெடாதது

'நெறியியல்' என்றதனாற் குறியதன்முன்னர் நின்ற ஒற்றின்றிய புணர்ச்சியாற் பெற்றதும் இரட்டுமென வுணர்க. அவ்வடை என வரும்.

குறில்முன் ஒற்று இரட்டாத இடம்

கசுஉ. ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும்
கூறிய குற்றொற் றிரட்ட லில்லை
ஈறுகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும்
நெடுமுதல் குறுகு மொழிமுன் னான.

இது, உருபியலை நோக்கியதோர் நிலைமொழிக்கருவி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆறன் உருபினும் நான்கன் உருபினும் ஈறு ஆகு புள்ளி அகரமொடு நிலையும் - ஆறனுருபின்கண்ணும் நான்கனுருபின்கண்ணும் ஈறாகு புள்ளிகள் அகரத்தொடு நிலைபெறும், நெடுமுதல் குறுகும் மொழிமுன் கூறிய குற்றொற்று இரட்டல் இல்லை - நெடிதாகிய முதலெழுத்துக் குறுகிமுடியும் மொழிக்கண் மேற்கூறிய குற்றொற்று இரட்டல் (ஆறனுருபின்கண்ணும் நான்கனுருபின்கண்ணும்) இல்லை.

எ - தமது, தமக்கு; நமது, நமக்கு என வரும்.

'கூறிய' என்றதனானே* நெடுமுதல் குறுகாதமொழிக்கு இவ்விருவிதியும் கொள்க. எல்லார்தமதும், எல்லார்தமக்கும் என வரும்.

நும் என் மொழிக்கும் அவ்விதி

கசுங. நும்மென் இறுதியும் அந்நிலை திரியாது.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நும் என் இறுதியும் அ நிலை திரியாது - நும் என்னும் மகரவிறுதி மேற்கூறிய ஈருகு புள்ளி அகரமொடு நிலையலும் குற்றொற்றிரட்டாமையுமாகிய அந்நிலைமையில் திரியாது.

எ - டு: நுமக்கு, நுமது என வரும். (உ0)

புள்ளியிறுதி உகரம் பெறாத இடம்

கசுச. உகரமொடு புணரும் புள்ளி யிறுதி
யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை.

இது, புள்ளிமயங்கியலை நோக்கியதோர் நிலைமொழிச்செய்கை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உகரமொடு புணரும் புள்ளி இறுதி-உகரப்பேற்றோடு புணரும் புள்ளியிறுதிகள், யகரமும் உயிரும் வருவழி இயற்கை - யகரமும் உயிரும் வருமொழியாய் வருமிடத்து அவ்வுகரம் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: உரிஞ் யாது, உரிஞ் அனந்தா; பொருந் யாது, பொருந் அனந்தா; உரிஞ் ஆதா, பொருந் ஆதா என ஒட்டுக. (உக)

அளவு நிறை எண்ணுப் பெயர்கள் தம்மிற் புணருமாறு

கசுரு. உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகி
அளவும் நிறையும் எண்ணுஞ் சுட்டி
உளவெனப் பட்ட எல்லாச் சொல்லும்
தத்தங் கிளவி தம்மகப் பட்ட
முத்தை வரூஉங் காலந் தோன்றின்
ஒத்த தென்ப ஏயென் சாரியை.

இது, அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் எண்ணுப்பெயரும் தம்மிற் புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

* நெடுமுதல் குறுகாத மொழிகள் தம், நம், நும் என்னும் சாரியை இடைச்சொற்கள். இளம்பூரணர் காட்டிய நெடுமுதல் குறுகாத மொழி யெட்டு, முன்னர் என்னூல் விருத்தியுட் காட்டினமை யுணர்க.

(இ - ள்.) உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகி அளவும் நிறையும் எண்ணும் சுட்டி உள எனப்பட்ட எல்லா சொல்லும் - உயிரும் புள்ளியும் ஈறாய் அளவையும் நிறையையும் எண்ணையும் கருதி உளவென்று சொல்லப்பட்ட எல்லாச்சொற்களும், தம் தம் கிளவி தம் அகப்பட்ட முத்தைவரும் காலம் தோன்றின் ஏ என் சாரியை ஒத்தது என்ப - தமக்கு இனமாகிய சொற்களாய்த் தமக்கு அகப்படும் மொழியாயுள்ளன தம்முன்னே வரும் காலம் தோன்றுமாயின் ஏ என்னுஞ் சாரியை பெற்று முடிதலைப் பொருந்திற்று என்ப.

எ - டு: உழக்கேயாழாக்கு, கலனேபதக்கு என இவை அளவுப் பெயர். தொடியேகஃசு, கொள்ளேஐயவி என இவை நிறைப்பெயர். காணியேமுந்திரிகை, காலேகாணி என இவை எண்ணுப்பெயர்.

உயிரீறு புள்ளியீறு என்றதனானே, ஏ என் சாரியை பெறாதனவும் உளவென்று கொள்க. குறுணி நாழி என வரும். (உஉ)

அவை ‘அரை’ என்பதனோடு புணர்தல்

கசுசு. அரையென வரூஉம் பால்வரை கிளவிக்குப்
புரைவ தன்றாற் சாரியை யியற்கை.

இது, எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அரை என வரும் பால் வரை கிளவிக்கு புரைவது அன்று சாரியை இயற்கை - அரை என்று சொல்ல வருகின்ற பொருட்கூற்றை யுணராநின்ற சொல்லிற்குப் பொருந்துவ தன்று மேற்கூறிய ஏ என் சாரியை பெறும் இயல்பு.

எ - டு: உழக்கரை, தொடியரை, ஒன்றரை என வரும்.

இது "ஒட்டுதற் கொழுகிய வழக்கு" (புணரியல் - ௩0) அன்று என்பதனான் விலக்குண்ணுமேனெனில், ‘தம்மகப்பட்ட’ என்று வருமொழியையும் வரைந்தோதினமையின் இதற்கு அவ்விதி செல்லாதென்பது. (உ௩)

அவை ‘குறை’ என்பதனோடு புணர்தல்

கசுஎ. குறையென் கிளவி முன்வரு காலை
நிறையத் தோன்றும் வேற்றுமை யியற்கை.

இது, எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குறை என் கிளவி முன் வருகாலை - குறை என்னும்சொல் அளவுமுதலியவற்றின்முன் வருங்காலத்து, நிறைய தோன்றும் வேற்றுமை இயற்கை - நிறையத் தோன்றும் மேல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபிற்குச் சொல்லும் இயல்பு.

எ - டு: உரிக்குறை, கலக்குறை, தொடிக்குறை, கொட்குறை, காணிக்குறை, காற்குறை என வரும்.

'முன்' என்றதனான், பொருட்பெயரோடு புணரும்வழியும் வேற்றுமைமுடிபு எய்துகவென்பது. கலப்பயறு என வரும்.

'நிறைய' என்பதனால், கூறு என்பதன் கண்ணும் வேற்றுமை முடிபு எய்துமென்பது. நாழிக்கூறு என வரும். (௨௪)

அவற்றுட் குற்றுகர மொழிகட்குச் சாரியை

கசுஅ. குற்றிய லுகரக் கின்னே சாரியை.

இது, வேற்றுமைமுடிபு விலக்கி முன் வதத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றியலுகரக்கு - குற்றுகரவீற்று அளவுப்பெயர் முதலியவற்றிற்கு, சாரியை இன்-(குறையொடுபுணரும் வழி வரும்) சாரியை இன்.

எ - டு: உழக்கின்குறை, கழஞ்சின்குறை, ஒன்றின் குறை என வரும். (௨௫)

'கலம்' அத்துச் சாரியை பெறுதல்

கசுகூ. அத்திடை வரூஉங் கலமென் அளவே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கலம் என் அளவு இடை அத்து வரும் - கலம் என்னும் அளவுப்பெயர் (குறையொடு புணருமவழி) இடையில் அத்து வரும்.

எ - டு: கலத்துக்குறை என வரும்.

இது, 'கலன்' என்னும் னகரவீறேல், நிலைமொழி ஒற்றுக்கேடும் வருமொழி ஒற்றுப்பேறும் "அத்தே வற்றே" (புணரியல்-௩௪) என்பதனாற் கொள்ளப்படும். 'கலனளவு' என ஓதாதது செய்யுளின்பம் நோக்கிப்போலும். சாரியை முற்கூறியவதனான், இன்சாரியை பெற்றவழி முன் மாட்டேற்றான் எய்திய வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (௨௬)

பனையும் காவும் இன்சாரியை பெறுதல்

கஎ௦. பனையென் அளவுங் காவென் நிறையும்
நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பனை என் அளவும் கா என் நிறையும் - பனை என்னும் அளவுப்பெயரும் கா என்னும் நிறைப்பெயரும், நினையுங் காலை இன்னொடு சிவணும் - (குறை என்பதனோடு புணருமிடத்து) ஆராயுங்காலத்து இன்சாரியையொடு பொருந்தும்.

எ - டு : பனையின்குறை, காவின்குறை என வரும்.

'நினையுங் காலை' என்றதனான், வல்லெழுத்துப்பேறும் சிறுபான்மை கொள்க. பனைக்குறை காக்குறை என வரும். (உஎ)

அளவுநிறைப் பெயர்களின் மொழிமுதலாம் எழுத்துக்கள்

களக. அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுத லாகி
உளவெனப் பட்ட ஒன்பதிற் றெழுத்தே
அவைதாம்
க ச த ப என்று ந ம வ என்று
அகர உகரமோ டவையென மொழிப.

இது, அளவுப்பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் முதலாம் எழுத்துக்கு வரையறை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அளவிற்கும் நிறையிற்கும் மொழிமுதலாகி உள எனப்பட்ட ஒன்பதிற்று எழுத்து - அளவுப் பெயர்க்கும் நிறைப்பெயர்க்கும் மொழிமுதலாய் உளவென்று சொல்லப் பட்டன ஒன்பதெழுத்து, அவைதாம் - அவை (யாவையோ வெனின்), க ச த ப என்று ந ம வ என்று அகரமோடு உகர மோடு அவை என மொழிப - க ச த பக் களும் ந ம வக் களும் அகரமும் உகரமுமாகிய அவை என்று சொல்லுவர்.

எ - டு : கலம், சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டில், அகல், உழக்கு எனவும்; கழஞ்சு, சீரகம், தொடி, பலம், நிறை, மா, வரை, அந்தை எனவும் வரும்.

'உளவெனப் பட்ட' என்றதனான், உளவெனப் படாதனவும் அளவை உளவென்பது. இம்மி, ஓரடை, ஓரால்டை என வரும்.

மற்று இவ்வரையறை கூறிப் பயந்தது என்னையெனின், மேல் அகத்தோத்தினுள் அவற்றிற்கு முடிபுகூறும்வழி, அதிகாரத்தான் வன் கணத்தும், மேற்சொல்லா தொழிந்தனத்தினும் சேறற்கு என்பது. (உஅ)

ங. புறனடை

இவ்வியலுக்குப் புறனடை

களஉ. ஈறியல் மருங்கின் இவையிவற் றியல்பெனக்
கூறிய கிளவிப் பல்லா றெல்லாம்
மெய்த்தலைப் பட்ட வழக்கொடு சிவணி
ஒத்தவை உரிய புணர்மொழி நிலையே.

இது, இவ்வோத்துப் புறனடை.

(இ - ள்.) ஈறு இயல் மருங்கின் - உயிருட ... தியானவை வருமொழியொடு கூடி நடக்குமிடத்து, இவை இவற்று இயல்பு என கூறிய கிளவிப் பல் ஆறு எல்லாம் - இம்மொழிகளின் முடிபு இவையெனக் கூறி முடிக்கப்பட்ட சொற்களின் (அவ்வாற்றான் முடியாதுநின்ற) பலவகை முடிபுக ளெல்லாம், மெய் தலைப்பட்ட வழக்கொடு சிவணி ஒத்தவை உரிய புணர்மொழிநிலை - உண்மையைத் தலைப்பட்ட வழக்கொடு கூடிப் பொருந்தினவை உரியவாம் புணரும் மொழிகள் ... மைக்கண்.

எ - டு : விள ஞான்றது என்புழி நிலைமொழிப் பெயராது இயல்பும், ஞான்ற ஞாயிறு என நிலைமொழி வினையாயவழி இருமொழி இயல்புமாகிய "ஞ ந ம ய வ" (தொகை-உ) என்பதன் ஒழிபும், மாண் கடிது என்புழி வருமொழி வன்கணத்து இயல்பாகிய "மொழிமுதலாகும்" (தொகை-௩) என்பதன் ஒழிபும், நட ஞெள்ளா என்னும் இயல்பு கணத்து இருமொழி இயல்பும், நில்கொற்று என்புழி நில்கொற்று, நிற் கொற்று என நிலைமொழி திரிந்த உறழ்ச்சியும், துக்கொற்று, துஞ் ஞெள்ளா என்னும் மிகுதியும், உரிஞுஞெள்ளா என்னும் இயல்பு கணத்து உகரப்பேறும், உரிஞ்யாது, உரிஞ் அனந்தா என்னும் இரு மொழி இயல்பும், மண்ணுக்கொற்று, மண்ணுக்கொற்று, ஞெள்ளா எனவரும் "ஒளவென வரூஉம்" (தொகை-கப) என்பதனுள் விலக் கப்படாத ணகர னகர வகரமாகிய புள்ளியிறுதிகளின் நிலைமொழி உகரப் பேறுமாகிய "உயிர் ஈறாகிய முன்னிலைக் கிளவி" (தொகை-க) என்பதன் ஒழிபும்; விரவுப்பெயர்த் திரியின்மேல் எடுத்து ஓதப்படாதன வாய நின்றான் என்றாற்போல வரும் "அஃறிணை விரவுப்பெயர்" (தொகை-கூ) என்பதன் ஒழிபும், காவிக்கண், குவளைக்கண் என்றாற் போல அல்வழிமுடிபாகிய "வேற்றுமை யல்வழி" (தொகை-கந) என்பதன் ஒழிபும், பதக்கு நாழி, சர்க்கரை, ஒருமாவரை என்னும் "உயிரும் புள்ளியு மிறுதியாகி" (குற்றியலுகரப் புணரியல் - எக) என்பதன் ஒழிபும், பிறவற்றின் ஒழிபுமெல்லாம் ஈண்டே கொள்க. (உக)

'யாவர்' 'யாது' என்னுஞ் சொற்களின் மரூஉ

களரு. பலரறி சொன்முன் யாவ ரென்னும்
பெயரிடை வகரங் கெடுதலும் ஏனை
ஒன்றறி சொன்முன் யாதென் வினாவிடை
ஒன்றிய வகரம் வருதலும் இரண்டும்
மருவின் பாத்தியின் திரியுமன் பயின்றே.

இது, மரூஉமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலர் அறி சொல்முன் யாவர் என்னும் பெயரிடை வகரம் கெடுதலும் - பலரை அறியும் சொல்முன்னர் வருகின்ற யாவர் என்னும் பெயரிடையில் வகரம் கெடுதலும், ஏனை ஒன்று அறி சொல்முன் யாது என் வினா இடை ஒன்றிய வகரம்

வருதலும் - ஒழிந்த ஒன்றனை அறியும் சொல்முன்னர்வரும் யாது என்னும் வினா மொழியிடை உயிரொடுபொருந்திய வகரம் வருதலும், இரண்டும் மருவின் பாத்தியில் பயின்று திரியும் - இரண்டும் மரூஉக்களது முடிபினிடத்துப் பயின்று வழங்கும்.

எ - டு: அவர் யார் எனவும், அது யாவது எனவும் வரும்.

'ஒன்றிய' என்றதனான், வகரஉயிர்மெய் என்று கொள்க. இன்னும் அதனானே, யாரென்பதும் யாவதென்பதும் நிலைமொழியாய்ப் பிற வரு மொழியொடு புணரும் வழியும் இம்முடிபுகொள்க. "யார் யார்க்கண்டே யுவப்பர்" எனவும், "யாவதுநன்றெனை வுணரார்மாட்டும்" எனவும் வரும்.

'பயின்று' என்றதனால், பலரறிசொல்லும் ஒன்றறிசொல்லும் வரு மொழியாய வழியும் இம்முடிபுகொள்ளப்படும். யாரவர், யாவதது என வரும். (கூ0)

ஐந்தாவது தொகைமரபு முற்றிற்று.

௬. உருபியல்

உருபெழுத்துக்களின் புணர்ச்சியிலக்கணம் உணர்த்துவது.

௧. உயிரீறுகள்

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ வெனின், உருபுகளோடு பெயர் புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின், உருபியல் என்னும் பெயர்த்து. மேல் தொகுத்துப் புணர்த்த செய்கை ஈண்டு நின்றும் விரித்துப்புணர்க் கின்றாராகலின், தொகைமரபினோடு இயைபு உடைத்தாயிற்று.

அகர ஈறு முதலியவற்றில் வேற்றுமை யுருபிற்கு இன்சாரியை

௧௭௪. அ ஆ உ ஊ ஏ ஔ என்னும்
அப்பா லாறன் நிலைமொழி முன்னர்
வேற்றுமை உருபிற் கின்னே சாரியை.

இத்தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின் அகர ஆகார உகர ஊகார ஏகார ஔகார ஈறுகளும் உருபினோடு புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அ ஆ உ ஊ ஏ ஔ என்னும் அப்பால் ஆறன் நிலைமொழி முன்னர் - அ ஆ உ ஊ ஏ ஔ என்று சொல்லப் படுகின்ற அக்கூற்று ஆறனையும் ஈறாகவுடைய நிலைமொழி களின் முன்னர், வேற்றுமை உருபிற்கு சாரியை இன்-வேற் றுமையுருபுகள் வருமொழியாய் வந்த நிலைமைக்கு இடை வரும் சாரியை இன் சாரியை.

எ - டு: விளவினை, விளவினொடு, விளவிற்கு, விளவினது, விள வின்கண் எனவும்; பலாவினை, பலாவினொடு எனவும்; கடுவினை, கடுவி னொடு எனவும்; கழூஉவினை, கழூஉவினொடு எனவும்; சேவினை, சேவி னொடு எனவும்; வௌவினை வௌவினொடு எனவும் கருவி அறிந்து ஒட்டுக. (௧)

அகர ஈற்றுப் பன்மைப் பெயர்கட்கு வற்றுச்சாரியை

௧௭௫. பல்லவை நுதலிய அகர இறுபெயர்
வற்றொடு சிவணல் எச்ச மின்றே.

இது, மேற்கூறிய ஈற்றுள் அகாரவீற்றுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ. - ள்) பல்லவை நுதலிய பெயர் இறு அகரம் - பன் மைப் பொருளைக் கருதின பெயர்களின் இறுதி அகரம், வற்

றொடு சிவணல் எச்சம் இன்று - வற்றுச்சாரியையொடு பொருந்துதலை ஒழிதல் இல்லை.

எ - டு : பல்லவற்றை, பல்லவற்றோடு; உள்ளவற்றை, உள்ளவற்றோடு; இல்லவற்றை, இல்லவற்றோடு; சில்லவற்றை, சில்லவற்றோடு என ஒட்டுக.

'எச்சமின்று' என்றதனான் ஈண்டு மூன்றும் உருபின் கண் சாரியை பெற்றே முடியுமென்று கொள்க. இன்னும் இதனானே மேல் இன் பெற்றன பிறசாரியையும் பெறுமெனக்கொள்க. மகத்தை, நிலாத்தை என வரும். (உ)

'யா' என் வினாவுக்கும் வற்றுச்சாரியை

களகூ. யாவென் வினாவும் ஆயியல் திரியாது.

இது ஆகார வீற்றுள் ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

யா என் வினாவும் அ இயல் திரியாது - யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினாப்பெயரும் மேற்கூறப்பட்ட வற்றுப் பெறும் அவ்வியல்பில் திரியாது.

எ - டு: யாவற்றை, யாவற்றோடு என ஒட்டுக. (௩)

உகர வீற்றுச் சுட்டுக்கு அன்சாரியை

களஎ. சுட்டுமுத லுகரம் அன்னொடு சிவணி
ஒட்டிய மெய்யொழித் துகரங் கெடுமே.

இது, உகரவீற்றுட் சிலமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதல் உகரம் அன்னொடு சிவணி - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகரவீற்றுச்சொல் அன்சாரியையொடு பொருந்தி, ஒட்டிய மெய் ஒழித்து உகரம் கெடும்-தான் பொருந்திய மெய்யை ஒழித்து உகரம் கெடும்.

எ - டு : அதனை, அதனொடு; இதனை, இதனொடு; உதனை, உதனொடு என ஒட்டுக. (௪)

ஐகார ஈற்றிற்கு வற்றுச்சாரியை

களஅ. சுட்டுமுத லாகிய ஐயென் இறுதி
வற்றொடு சிவணி நிற்றலும் உரித்தே.

இது, ஐகாரவீற்றுட் சிலமொழிக்கு முடிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதலாகிய ஐ என் இறுதி - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகாரவீற்றுச்சொல், வற்றொடு சிவணி

நிற்றலும் உரித்து - வற்றுச்சாரியையொடு பொருந்தி அவ்வீற்றுஐகாரம் நிற்றலு முரித்து; (நில்லாமையு முரித்து.)

எ - டு : அவையற்றை, அவையற்றோடு; இவையற்றை, இவையற்றோடு; உவையற்றை, உவையற்றோடு என ஒட்டுக.

ஐகாரம் கெட்டவழி, நின்ற வகரத்தினை வற்றின்மிசை ஒற்றென்று கெடுத்து அவற்றை, இவற்றை, உவற்றை என ஒட்டுக.

மற்று இம்முடிபு சுட்டுமுதல் வகர வீற்றோடு ஒத்தமையின், ஈண்டு இது கூறல் மிகைபடக் கூறலாம் பிற எனின், அஃது ஒக்கும்; இவ்வாறு கூறுவன மேலும் உள; அவற்றிற்கெல்லாம் ஆசிரியன் கருத்து அறிந்துகொள்ளப்படு மென்பது. (இ)

யாவென் வினாவின் ஐக்கும் வற்றுச்சாரியை

களகூ. யாவென் வினாவின் ஐயென் இறுதியும்
ஆயியல் திரியா தென்மனார் புலவர்
ஆவயின் வகரம் ஐயொடுங் கெடுமே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) யா என் வினாவின் ஐ என் இறுதியும் - யா என்னும் வினாவினையுடைய ஐகாரவீற்றுச்சொல்லும், ஆ இயல் திரியாது என்மனார் புலவர் - மேற்கூறிய சுட்டுமுதல் ஐகாரம் போல வற்றுப்பெறும் இயல்பில் திரியாதென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர் ; ஆ வயின் வகரம் ஐயொடும் கெடும் - அவ்விடத்து வகரம் ஐகாரத்தோடுகூடக் கெடும்.

எ - டு : யாவற்றை, யாவற்றோடு என ஒட்டுக.

வகரம் வற்றின்மிசை ஒற்றென்று கெடுவதனை; ஈண்டுக் கேடோதியவதனால் பிற ஐகாரமும் வற்றுப்பெறுதல் கொள்க.

கழியவற்றை, செய்யவற்றை எனவரும். (சு)

நீ என்னும் ஈகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு னகர வொற்று

கஅ௦. நீயென் ஒருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும்
ஆவயின் னகரம் ஒற்றா கும்மே.

இது, ஈகாரவீற்றுள் ஒருமொழிக்கு முடிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நீ என் ஒருபெயர் நெடுமுதல் குறுகும் - நீ என்னும் ஒரு பெயர் நெடிதாகிய முதல் குறுகும் ; ஆ வயின் னகரம் ஒற்றாகும் - அவ்விடத்து வரும் னகரம் ஒற்றாகும்.

எ - டு : நின்னை, நின்னொடு என ஒட்டுக.

'ஒரு பெயர்' என்றது, நின் என்பதும் வேறொரு பெயர்போறலை விலக்கிற்று. பெயர்குறுகும் என்னாது முதல்குறுகும் என்றது, அப் பெயரின் நெட்டெழுத்து நிலையது அக்குறுக்க மென்றற்கென்பது. நெடுமுதல் என்றது அம்மொழிமுதலின் நகரம் குறுகுதலை விலக்கிற்று. ஈண்டு, உயிர்மெய் யொற்றுமைபற்றி நெடியது முதலாயிற்று. சாரியைப்பேற்றிடை எழுத்துப்பேறு கூறியது, மூன்றும் உருபின்கண் சாரியை பெற்றே வந்த அதிகாரம் மாற்றி நின்றது. (௭)

ஒகார ஈற்றுக்கு ஒன்சாரியை

௧௨௧. ஒகார இறுதிக்கு ஒன்னே சாரியை.

இது, ஒகார ஈறு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ-ள்.) ஒகார இறுதிக்குச் சாரியை ஒன் - ஒகாரவீற்றுக்கு இடைவரும் சாரியை ஒன்சாரியை.

எ-டு: கோஒனை, கோஒனொடு என ஒட்டுக.* (௮)

அகர ஆகார ஈற்றுப் பெயர்க்கு அத்துச் சாரியை

௧௨௨. அ ஆ என்னும் மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு
அத்தொடுஞ் சிவணும் ஏழன் உருபே.

இது, அகர ஆகாரவீற்றுச் சிலமொழிக்கு, உருபின்கண் எய்தியதன்

சொற்கு, அத்தொடும் சிவணும் ஏழன் உருபு - முன்கூறிய இன்னோடன்றி அத்தோடும் பொருந்தும் ஏழாம் உருபு.

எ-டு: விளவத்துக்கண், பலாவத்துக்கண் என வரும். (௯)

௨. மெய்யீறுகள்

ஞ, ந, மெய் ஈற்றுக்கு இன் சாரியை

௧௨௩. ஞ ந என் புள்ளிக்கு இன்னே சாரியை.

இது, புள்ளியீற்று ஞகாரவீறும் நகாரவீறும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

---

* சிறுபான்மை இன்சாரியை வருமென்று கொள்க. 'ஒன்றாக நின்ற கோவினை யடர்க்க வந்த' எனவும், கோவினை கோவினொடு சோவினை சோவினொடு ஓவினை ஓவினொடு எனவும் வரும். ஓவென்பது மதகுநீர் தாங்கும் பலகை. (நச்.)

(இ - ள்.) ஞ ந என் புள்ளிக்கு இன்னேசாரியை - ஞ ந என்று சொல்லப்படுகின்ற புள்ளியீறுகட்கு வரும் சாரியை ரியை.

எ - டு: உரிஞினை, உரிஞினொடு; பொருநினை, பொருநினொடு என ஒட்டுக. (௧0)

வகர ஈற்றுச் சுட்டுக்கு வற்றுச்சாரியை

௧௮௪. சுட்டுமுதல் வகரம் ஐயும் மெய்யும்
கெட்ட இறுதி யியல்திரி பின்றே.

இது, வகரவீறு நான்கனுள் ஒன்றும் சுட்டுமுதல் வகரவீற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டுமுதல் வகரம் - சுட்டெழுத்தினை முதலாக வுடைய வகாரவீற்றுச்சொல், ஐயும் மெய்யும் கெட்ட இறுதி இயல்திரிபு இன்று - ஐகாரமும் அதனாற் பற்றப்பட்ட மெய்யும் கெட்டு வற்றுப்பெற்று முடிந்த சுட்டுமுதல் ஐகாரவீற்றியல்பில் திரிபின்றி வற்றுப்பெற்று முடியும்.

எ - டு: அவற்றை, அவற்றொடு; இவற்றை, இவற்றொடு; உவற்றை, உவற்றொடு என ஒட்டுக. (௧௧)

ஏனை வகர ஈற்றுக்கு இன்சாரியை

௧௮௫. ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும்.

இது, வகரவீற்றுள் ஒழிந்த வகரவீற்றிற்கு முடிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனை வகரம் இன்னொடு சிவணும் - ஒழிந்த வகரவீறு இன்சாரியையோடு பொருந்தி முடியும்.

எ - டு: தெவ்வினை, தெவ்வினொடு என ஒட்டுக.

மற்று இது உரிச்சொல்லன்றோவெனின், உரிச்சொல்லேயெனி னும் படுத்தலோசையாற் பெயராயிற்றெனக் கொள்க. (௧௨)

மகர ஈற்றுக்கு அத்துச் சாரியை

௧௮௬. மஃகான் புள்ளிமுன் அத்தே சாரியை.

இது, மகரஈறு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மஃகான் புள்ளிமுன் அத்து சாரியை - மகர மாகிய புள்ளியீற்றுச் சொல்முன் வரும்சாரியை அத்துச் சாரியை.

எ - டு: மரத்தை மரத்தொடு என வரும். (௧௩)

சில மகரஈறு இன்சாரியை பெறுதல்

௧௭௭. இன்னிடை வரூஉம் மொழியுமா ருளவே.

இது, மகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இன் இடைவரும் மொழியும் உள - மகரவீறு அத்துச்சாரியை யொழிய இன்சாரியை இடைவந்து முடியும் மொழிகளும் உள.

எ - டு: உருமினை, உருமினொடு என ஒட்டுக. (௧௪)

'நும்' என்னும் மகர ஈற்றுப்பெயர் சாரியை பெறாமை

௧௭௮. நும்மென் இறுதி இயற்கை யாகும்.

இது, மகரவீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நும் என் இறுதி இயற்கை ஆகும் - நும் என்னும் மகரவீறு மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: நும்மை, நும்மொடு என ஒட்டுக. (௧௫)

'தாம்' 'நாம்' 'யாம்' என்னும் மகர ஈறுகளும் அன்ன

௧௭௯. தாம்நாம் என்னு மகர இறுதியும்
யாமென் இறுதியும் அதனோ ரன்ன
ஆ எ* ஆகும் யாமென் இறுதி
ஆவயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும்
ஏனை யிரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும்.

இது, மகரவீற்றுள் முன்கூறிய முடிபு ஒவ்வாதனவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தாம் நாம் என்னும் மகர இறுதியும் யாம் என் இறுதியும் அதன் ஓர் அன்ன - தாம் நாம் என்று சொல்லப்படும் மகரவீறும் யாம் என்னும் மகரவீறும் மேற்கூறிய நும் என்னும் மகரவீறுபோல அத்தும் இன்னும் பெறாது முடிதலையுடையவாம்; யாம் என் இறுதி ஆ எ ஆகும் - யாம் என்னும் மகரவீற்று மொழி ஆகாரம் எகரமாம்; அ வயின் யகரமெய் கெடுதல் வேண்டும் - அவ்விடத்து யகரமாகிய மெய் கெடுதல்வேண்டும்; ஏனை இரண்டும் நெடுமுதல் குறுகும் - ஒழிந்த இரண்டும் நெடியவாகிய முதல் குறுகின்று முடியும்

(பாடம்) * ஆஎவ் வாகும். (௧௬.)

எ - டு: தம்மை, தம்மொடு; நம்மை, நம்மொடு; எம்மை, எம்மொடு என ஒட்டுக.

'ஆவயின்மெய்' என்றதனால், பிறவயின்மெய்யும் கெடுமெனக் கொள்க. தங்கண், நங்கண், எங்கண் என வரும். (கசு)

'எல்லாம்' என்னும் மகர ஈற்றிற்கு வற்றும் உம்மும்

கக0. எல்லா மென்னும் இறுதி முன்னர்
வற்றென் சாரியை முற்றத் தோன்றும்
உம்மை நிலையும் இறுதி யான.

இது, மகரவீற்றுள் ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாம் என்னும் இறுதிமுன்னர் - எல்லாம் என்னும் மகரவீற்றுச் சொல்லின்முன்பு, வற்று என் சாரியை முற்றத்தோன்றும் - மேற்கூறிய அத்தும் இன்னுமன்றி வற்று என்னும் சாரியை முடியத்தோன்றி முடியும், உம்மை நிலையும் இறுதியான - உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும் இறுதிக்கண்.

எ - டு: எல்லாவற்றையும், எல்லாவற்றோடும் என ஒட்டுக.

'முற்ற' என்றதனான், மூன்றும் உருபின்கண்ணும் நான்காம் உருபின்கண்ணும் ஆறும் உருபின்கண்ணும் உம்மின் உகரக்கேடு கொள்க.* (கஎ)

உயர்திணையில் அது 'நம்' சாரியை பெறுதல்

ககக. உயர்திணை யாயின் நம்மிடை வருமே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உயர்திணையாயின் நம் இடைவரும் - எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயர் அஃறிணைப்பெயரன்றி உயர்திணைப் பெயராய் நிற்குமாயின், நம் இடைவரும்—நம் என்னும் சாரியை இடைவந்து புணரும்.

நிலைமொழியொற்றும் மேல் 'வற்று மிசையொற்று' என்று கெட்டுநின்ற அதிகாரத்தாற் கெடுக்க. இன்னும் அதனானே உம்முப்பெற்றும், அதன்கண் உகரம் சில உருபின்கண் கெடுதலும் கொள்க.

எ - டு: எல்லாநம்மையும், எல்லாநம்மொடும் என ஒட்டுக.† (கஅ)

---

* எல்லாவற்றோடும், எல்லாவற்றுக்கும், எல்லாவற்றதும் என வரும். முற்றுகர[1]மாதலின் ஏறி முடியா. (நச்.)

[1] இங்கு முற்றுகரம் என்றது ஒடு, கு, அது என்னும் உருபுகளை. (பாவாணர்.)

† மகர ஈற்றினை மேல் வற்றின்மிசை யொற்றெனக் கெடுத்த அதி காரத்தாற் கெடுக்க, எல்லா நம்மையும் எல்லா நம்மினும் எல்லா

'எல்லாரும்' 'எல்லீரும்' என்னும் மகர ஈறுகளின் முடிபு

ககூஉ. எல்லாரு மென்னும் படர்க்கை யிறுதியும்
எல்லீரு மென்னு முன்னிலை யிறுதியும்
ஒற்றும் உகரமுங் கெடுமென மொழிப
நிற்றல் வேண்டும் ரகரப் புள்ளி
உம்மை நிலையும் இறுதி யான
தம்மிடை வரூஉம் படர்க்கை மேன
நும்மிடை வரூஉம் முன்னிலை மொழிக்கே.

இது, மகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எல்லாரும் என்னும் படர்க்கை இறுதியும் எல்லீரும் என்னும் முன்னிலை இறுதியும் - எல்லாரும் என்று சொல்லப்படும் படர்க்கையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும் எல்லீரும் என்று சொல்லப்படும் முன்னிலையிடத்து மகரவீற்றுச் சொல்லும், ஒற்றும் உகரமும் கெடும் என மொழிப-இவற்றின் மகரவொற்றும் அதன்முன் நின்ற உகரமும் கெட்டுமுடியு மென்றுசொல்லுவர், ரகரப்புள்ளி நிற்றல் வேண்டும் - அவ்வுகரம் கெடுவழி அதனால் ஊரப்பட்ட ரகரப்புள்ளி கெடாதுநிற்றல் வேண்டும், இறுதியான உம்மை நிலையும் - அவ்விருமொழிக்கும் இறுதிக்கண் உம் என்னும் சாரியை நிலைபெறும், படர்க்கை மேன தம் இடைவரும் - படர்க்கையிடத்துத் தம்முச்சாரியை இடைவரும்; முன்னிலைமொழிக்கு நும் இடைவரும் - முன்னிலை மொழிக்கு நும்முச்சாரியை இடைவரும்.

எ - டு: எல்லார்தம்மையும், எல்லார்தம்மொடும்; எல்லீர் நும்மையும், எல்லீர் நும்மொடும் என ஒட்டுக.

நங்கணும் என உகரம் பெற்றும் எல்லா நம்மொடும் எல்லா நமக்கும் எல்லா நமதும் என உகரங்கெட்டும், மகரம் நிற்கும். இவற்றிற்கு எல்லாரையும் எல்லாரொடும் என்பது பொருளாக[1] ஒட்டுக. இதற்கு நம்மு வகுத்ததே வேறுபாடு. 'ஈறுகு புள்ளி அகரமொடு நிற்றல்' (எழு : கஅக) நான்காவதற்கும் ஆறாவதற்குங் கொள்க. (நச்.)

[1] எல்லாம் என்பதில் 'ஆம்' ஈறு தன்மைப் பன்மையாதலாலும் அது பெற்றுவரும் 'நம்' சாரியை தன்மையிடத்திற் குரியதாதலாலும், அடுத்த நூற்பாவில் எல்லாரும் எல்லீரும் என்னும் படர்க்கை முன்னிலைப் பெயர்கள் முறையே தம் நும் என்னும் சாரியை பெறுமென்று கூறியிருப்பதாலும், எல்லா நம்மையும் எல்லா நம்மொடும் என்பவற்றிற்கு நம்மெல்லாரையும் நம் எல்லாரோடும் என்று தன்மைப்பொருள் கொள்ளாது எல்லாரையும் எல்லாரொடும் என்று படர்க்கைப்பொருள் கொள்வது பொருந்தாது. (பாவாணர்.)

'படர்க்கை' 'முன்னிலை' என்ற மிகுதியான், மகரவீற்றுத் தன்மைப் பெயரிடைக்கண் நம்முச்சாரியையும், ஈற்றுக்கண் உம்முச்சாரியையும் பெற்றுமுடிவன கொள்க. சரியேநம்மையும், சரியேநம்மொடும் என ஒட்டுக.

படர்க்கைப்பெயர் முற்கூறியவதனால், ரகாரவீற்றுப் படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் இறுதிக்கண் தம்மொடு நும்முச்சாரியையும் பெற்று முடிவனகொள்க. சரியார்தம்மையும், சான்றீர்நும்மையும் என ஒட்டுக. உகரமும் ஒற்றும் என்னாத முறையன்றிய கூற்றினான், அம்மூன்று உருபின்கண் உம்மின் உகரக்கேடு எடுத்தோதியவற்றிற்கும் இலேசினாற் கொண்டவற்றிற்கும் கொள்க. (கக)

'தான்' 'யான்' என்னும் னகரம் ஈற்றுப்பெயர்கள் சாரியை பெறுமை

கக௩. தான்யான் என்னும் ஆயீ ரிறுதியும்
மேன்முப் பெயரொடும் வேறுபா டிலவே.

இது, னகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யான் என்னும் ஆ ஈர் இறுதியும்-தான் யான் என்று சொல்லப்படும் அவ்விரண்டு னகரவீறும், மேல் முப்பெயரொடும் வேறுபாடு இல - மேல் மகர வீற்றுட்சொல்லப் பட்ட மூன்று பெயரோடும் வேறுபாடின்றித் தானென்பது நெடுமுதல் குறுகியும் யான் என்பதன்கண் ஆகாரம் எகாரமாய் யகரங்கெட்டும் முடியும்.

எ - டு : தன்னை, தன்னொடு; என்னை, என்னொடு என ஒட்டுக. (உ0)

'அழன்' 'புழன்' என்னும் னகர ஈறுகள் அத்தும் இன்னும் பெறுதல்

கக௪. அழனே புழனே ஆயிரு மொழிக்கும்
அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல்
ஒத்த தென்ப உணரு மோரே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) அழன் புழன் அ இரு மொழிக்கும் - அழன் புழனாகிய அவ்விருமொழிக்கும், அத்தும் இன்னும் உறழத் தோன்றல் ஒத்தது என்ப உணருமோர் - அத்துச்சாரியையும் இன்சாரியையும் மாறிவரத்தோன்றுதலைப் பொருந்திற்றென்ப உணருவோர்.

எ - டு : அழத்தை, அழத்தொடு; அழனினை, அழனினொடு; புழத்தை, புழத்தொடு; புழனினை, புழனினொடு என ஒட்டுக.

'தோன்றல்' என்றதனான், எவன் என்றும், என் என்றும் நிறுத்தி, வற்றுக்கொடுத்து வேண்டும் செய்கைசெய்து எவற்றை, எவற்றொடு எனவும், எற்றை, எற்றொடு எனவும் முடிக்க.

'ஒத்தது' என்றதனால், எகின் என நிறுத்தி, அத்தும் இன்னும் கொடுத்துச் செய்கைசெய்து எகினத்தை, எகினத்தொடு எகினினை, எகினினொடு எனவும் முடிக்க.

அத்து முற்கூறியவதனான், அத்துப் பெற்றவழி இனிது இசைக்குமெனக்கொள்க.

அழன் - பிணம். (௨௧)

௩. முற்றுகர குற்றுகர ஈறுகள்

'ஏழு' என்னும் எண்ணுப்பெயர்க்கு அன்சாரியை

௧௬௫. அன்னென் சாரியை ஏழன் இறுதி
முன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத் தென்ப.

இது, ழகாரவீற்று ஒருமொழிக்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அன் என் சாரியை ஏழன் இறுதிமுன்னர்த் தோன்றும் இயற்கைத்து என்ப - அன் என்னும் சாரியை ஏழென்னும் சொல்லிறுதியின் முன்னே தோன்றும் இயல்பினையுடைத்தென்று சொல்லுவர்.

எ - டு : ஏழனை, ஏழனொடு என ஒட்டுக.

சாரியை முற்கூறியவதனால், பிறவும் அன்பெறுவன கொள்க. பூழனை, பூழனொடு; யாழனை; யாழனொடு என ஒட்டுக.* (௨௨)

குற்றுகர ஈற்றிற்கு இன்சாரியை

௧௬௬. குற்றிய லுகரத் திறுதி முன்னர்
முற்றத் தோன்றும் இன்னென் சாரியை.

இது, குற்றியலுகர ஈற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்,) குற்றியலுகரத்து இறுதிமுன்னர் முற்றத் தோன்றும் இன் என் சாரியை - குற்றியலுகாரமாகிய ஈற்றின் முன்னர் முடியத்தோன்றும் இன் என்சாரியை.

எ - டு : வரகினை, வரகினொடு; நாகினை, நாகினொடு என ஒட்டுக.

'முற்ற' என்றதனால், பிறசாரியை பெறுவனவும்கொள்க. வழக்கத்தார் பாட்டாராய்த்தான், கரியதனை, கரியதனொடு எனவரும். (௨௩)

* மேல் வருகின்ற இன்சாரியையைச் சோர வைத்தமையான் அவையெல்லாம் இன்சாரியை பெற்று வருதலுங்கொள்க. ஏழினை பூழினை யாழினை எனவரும். (ந.)

சில குற்றுகர ஈறுகள் இரட்டி முடிதல்

கக௲எ. நெட்டெழுத் திம்பர் ஒற்றுமிகத் தோன்றும்
அப்பான் மொழிகள் அல்வழி யான.

இது, அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) நெட்டெழுத்து இம்பர் ஒற்று மிகத்தோன்றும்- நெட்டெழுத்தின் பின்னாக (இடை) இனவொற்று மிகத்தோன்றும், அப்பால் மொழிகள் அல்வழியான - அக்கூற்றுமொழிகள் அல்லாத இடத்தின்கண்ணே.

அவ்வீறு இன்சாரியை பெறுவது ஆண்டாயின் பெறாது.

எ - டு: யாட்டை, யாட்டொடு எனவரும்.

அப்பான்மொழிகளாவன க ச த ப க்கள். இவை இனவொற்று மிகாதென்று கொள்க.

'தோன்றும்' என்றதனான், உயிர்த்தொடர்மொழியும் இன்பெறாது, இனவொற்று மிகுதல்கொள்க. முயிற்றை, முயிற்றொடு எனவரும். (உ௪)

இரட்டி முடிவன சாரியை பெறுமை

கக௲அ. அவைதாம்,
இயற்கைய வாகுஞ் செயற்கைய என்ப.

இது, மேற் சாரியை விலக்கப்பட்டவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அவைதாம் - மேற் சாரியை பெறாவென விலக்கப்பட்ட அவைதாம், இயற்கையவாகும் செயற்கைய என்ப - இயல்பாய் முடிதலையுடையவாகும் செய்தியையுடைய வென்று சொல்லுவர்.

எ - டு: யாட்டை, யாட்டொடு என ஒட்டுக.

'செயற்கைய' என்றதனான், இனவொற்றுமிக்கன சிறுபான்மை இன்பெறுதலும் கொள்க. யாட்டினை, யாட்டினொடு, முயிற்றினை, முயிற்றினொடு எனவரும். (உ௫)

குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயர்க்கு அன்சாரியை

கக௲௯. எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும்.

இது, அவ்வீற்று எண்ணுப்பெயர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) எண்ணின் இறுதி அன்னொடு சிவணும் - எண்ணுப் பெயர்களினது குற்றுகாவீறு அன்சாரியையொடு பொருந்தும்.

எ - டு : ஒன்றனை, ஒன்றனொடு; இரண்டனை, இரண்டனொடு என ஒட்டுக.* (உசு)

ஒருபஃது முதலிய குற்றுகர ஈறுகள் அன்சாரியையும் பெறுதல்

உ00. ஒன்று முதலாகப் பத்தூர்ந்து வரூஉம்
எல்லா எண்ணுஞ் சொல்லுங் காலை
ஆனிடை வரினும் மான மில்லை
அஃதேன் கிளவி ஆவயிற் கெடுமே
உய்தல் வேண்டும் பஃகான் மெய்யே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஒன்று முதலாக பத்து ஊர்ந்து வரும் எல்லா எண்ணும் - ஒன்று என்னும் எண்ணுப்பெயர் முதலாகப் பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயரால் ஊரப்பட்டுவரும் எல்லா எண்ணுப் பெயர்களும், சொல்லுங்காலை - முடிபு சொல்லுங்காலத்து, ஆன் இடைவரினும் மானம் இல்லை - அவ்வீற்றிற்கு மேற்கூறிய அன்னேயன்றி ஆன்சாரியை இடைவரினும் குற்றமில்லை, அவயின் அஃது என் கிளவி கெடும்- அவ்வான்சாரியை பெற்றவழி அஃது என்னும் சொல்கெடும், பஃகான்மெய் உய்தல்வேண்டும்- அது கெடுவழி அவ்வகரத்தான் ஊரப்பட்ட பகரமாகியமெய் கெடாது நிற்றலை வேண்டும்.

எ - டு : ஒருபானை, ஒருபானொடு; ஒருபஃதினை, ஒருபஃதினொடு; இருபஃதினை, இருபஃதினொடு என ஒட்டுக.

'சொல்லுங்காலை' என்றதனான், ஒன்பதென்னும் எண்ணுப்பெயரும் ஆன் பெற்று அவ்வீற்றின் அது என்னும் சொற்கெட்டு முடிதல் கொள்க. ஒன்பானை, ஒன்பானொடு என ஒட்டுக. (உஎ)

'யாது' 'அஃது' என்னும் குற்றுகர ஈறுகட்கு அன்சாரியை

உ0க. யாதேன் இறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் அன்னொடு சிவணும்
ஆய்தங் கெடுதல் ஆவயி னான.

இதுவும், அக்குற்றுகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யாது என் இறுதியும்-யாது எனவரும் குற்றுகர ஈறும், சுட்டு முதலாகிய ஆய்த இறுதியும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றுகர ஈறும், அன்

* முன்னர் 'செயற்கைய' என்ற இலேசினான் ஒன்றினை இரண்டினை என இன்சாரியையும் கொடுக்க. (கச.)

ஒடு சிவணும் - அன்சாரியையொடு பொருந்தும்; ஆ வயினை ஆய்தம்கெடுதல் - அவ்விடத்து ஆய்தம் கெடுக.

எ - டு: யாதனை, யாதனொடு; அதனை, அதனொடு; இதனை, இதனொடு; உதனை, உதனொடு என ஒட்டுக. (௨அ)

குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர் ஏழனுருபிற் சாரியை பெறுமலும் வருதல்

௨0௨. ஏழன் உருபிற்குத் திசைப்பெயர் முன்னர்ச்
சாரியைக் கிளவி இயற்கையு மாகும்
ஆவயின் இறுதி மெய்யொடுங் கெடுமே.

இதுவும் குற்றுகரவீற்றுட் சிலவற்றிற்கு ஏழாம் உருபோடு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏழன் உருபிற்கு - ஏழாம் வேற்றுமைக்கு, திசைப்பெயர் முன்னர் - திசையை உணர்த்துகின்ற பெயர்களின் முன்னர், சாரியைக்கிளவி இயற்கையும் ஆகும் - இவ்வீற்றிற்கு முன்கூறிய இன்சாரியையாகிய சொல் நின்று முடிதலேயன்றி நில்லாது இயல்பாயும் முடியும்; ஆ வயின் இறுதி மெய்யொடும் கெடும் - இயல்பாயவழிப் பெயர் இறுதிக் குற்றுகரம் தன்னால் ஊரப்பட்ட மெய்யொடும் கெடும்.

எ - டு: வடக்கின்கண், கிழக்கின்கண், தெற்கின்கண், மேற்கின்கண் எனவும்; வடக்கண், கிழக்கண், தெற்கண், மேற்கண் எனவும் வரும்.

உருபு முற்கூறியவதனால், கீழ்சார், கீழ்புடை; மேல்சார், மேல்புடை; தென்சார், தென்புடை; வடசார், வடபுடை என இவ்வாறு சாரியை பெறாது திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க.* (௨௯)

௩. புறனடை

இவ்வியலின் புறனடை

௨0௩. புள்ளி யிறுதியும் உயிரிறு கிளவியும்
சொல்லிய அல்ல ஏனைய வெல்லாம்
தேருங் காலை உருபொடு சிவணிச்
சாரியை நிலையுங் கடப்பா டிலவே.

இது, இவ்வோத்திற்கெல்லாம் புறனடை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) புள்ளி இறுதியும் உயிர் இறு கிளவியும் சொல்லிய அல்ல ஏனைய எல்லாம் - புள்ளியீற்றுச் சொல்லும்

* இன்னும் இதனானே கீழைக்குளம் மேலைக்குளம், கீழைச்சேரி மேலைச்சேரி என ஐகாரம் பெறுதலும் கொள்க. (நச்.)

உயிரீற்றுச்சொல்லுமென முடிபுசொல்லியவை அல்லாத ஒழிந்தவையெல்லாம், தெரும் காலை - ஆராயுங்காலத்து, உருபொடு சிவணி சாரியை நிலையும் கடப்பாடு இல - உருபுகளொடு பொருந்தி இன் சாரியை நின்று முடியும் முறைமையை யுடையவல்ல. (நின்று நில்லாதும் முடியும்.)

புள்ளியீற்றுள் ஒழிந்தன ஐந்து; உயிரீற்றுள் ஒழிந்தது ஒன்று* இவையும் எடுத்தோதிய ஈற்றுள் ஒழிந்தனவுமெல்லாம் ஈண்டுக் கொள்ளப்படும்.

எ - டு: மண்ணினை, மண்ணை; வேயினை, வேயை; நாரினை, நாரை; கல்லினை, கல்லை; முள்ளினை, முள்ளை எனவும்; கிளியினை, கிளியை எனவும்; பொன்னினை, பொன்னை எனவும்; தாழினை, தாழை; தீயினை, தீயை; கழையினை, கழையை எனவும் ஒட்டுக.

புள்ளியீற்றுள் ஒழிந்தன பலவாகலின், அது முற்கூறப்பட்டது. 'தெருங்காலை' என்றதனான், உருபுகள் நிலைமொழியாகநின்று தம் பொருளோடு புணருமவழி முடியும் முடிபுவேற்றுமையெல்லாம் கொள்க.

மண்ணினைக் கொணர்ந்தான், நம்பியைக் கொணர்ந்தான், கொற்றனைக் கொணர்ந்தான்; மலையொடு பொருது மரத்தாற் புடைத்தான், மரத்துக்குப் போனான்; காக்கையிற் கரிது; காக்கையது பலி; மரத்துக் கண் கட்டினான் எனவும் ஒட்டுக.

இஃது உருபியலாகலின், 'உருபொடுசிவணி' என வேண்டாவன்றே, அதனான், உருபு புணர்ச்சிக்கண் சென்ற சாரியைகளெல்லாம் ஈற்றுப்பொதுமுடிபு உள்வழிப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் செல்லுமென்பது கொள்க. இன்னும் அதனானே, உயிரீறும் மெய்யீறும் சாரியை பெறாது இயல்பாய் முடிவன கொள்க. நம்பியை, கொற்றனை எனவரும். (௩0)

ஆறாவது உருபியல் முற்றிற்று.

* கூறாத புள்ளியீறுகள் ஐந்து. அவை ணகர யகர ரகர லகர ளகரங்களாம். உயிரீற்றுள் ஒழிந்தது இகரம் ஒன்றுமே. (நச்.)

எ. உயிர்மயங்கியல்

உயிரீறுகளின் புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது.

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், உயிரீறு வன்கணைத் தொடும் சிறுபான்மை பிறகணைத்தொடும் மயங்கிப் புணரும் இயல்பு உணர்த்தலின் உயிர்மயங்கியல் என்னும் பெயர்த்து. மேல் உருபு புணர்ச்சி கூறி ஈண்டுப் பொருட்புணர்ச்சி கூறுகின்றமையின், மேலதனோடு இயைபுடைத்தாயிற்று.

க. அகர ஈறு

அல்வழியில் அகர ஈற்றுப்பெயர் புணருமாறு

உ0௪. அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யல்வழிக் கசதபத் தோன்றின்
தத்தம் ஒத்த ஒற்றிடை மிகுமே.

இத் தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், அகரவீற்றுப் பெயர்க்கு வன்கணைத்தோடு அல்வழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர் - அகரமாகிய இறுதியையுடைய பெயர்ச்சொல் முன்னர், வேற்றுமை அல்வழிக் க ச த பத் தோன்றின் - வேற்றுமையல்லாத அல்வழிக்கண் க ச த ப முதல்மொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின், தம் தம் ஒத்த ஒற்று இடைமிகும் - தத்தமக்குப் பொருந்தின அக் க ச த ப க்களாகிய ஒற்று இடைக்கண் மிகும்.

எ - டு: விளக்குறிது, மகக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'ஒத்த' ஒற்றென்னாது 'தத்தம்' என்றதனான், அகரவீற்று உரிச்சொல் வல்லெழுத்துமிக்கும் மெல்லெழுத்துமிக்கும் முடியும் முடிபும், இடைச்சொற்களுள் எடுத்தோதாதவற்றின் முடிவும்,* அகரம் தன்னை உணரநின்றவழி முடியும் முடிபும் கொள்க.

தடக்கை, தவக்கொண்டான் என இவை உரிச்சொல் வல்லெழுத்துப்பேறு. தடஞ்செவி, தடந்தோள் என இவை மெல்லெழுத்துப் பேறு. "மடவ மன்ற தடவுநிலைக்கொன்றை" என்பது இடைச்சொல் முடிபு. அக்குறிது, சிறிது, தீது, பெரிது என்பது தன்னை உணரநின்றவழி வல்லெழுத்து மிகுதி. அவ்யாது என்பதும் இடையெழுத்து மிகுதி. அவ்வழகிது என்பதற்கு உயிர்க்கணத்து முடிபு. (க)

* 9, இடைச்சொல் வல்லொற்றுப் பெற்று வருவன உளவேல் அவற்றையும் இவ்விலேசினான் முடித்துக்கொள்க. (நச்.)

அகர ஈற்று வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்

௨0௫. வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக் கிளவியும்
எனவென் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும்
ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும்
ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, அகரஈற்று வினைச்சொல்முடிபும் இடைச்சொல்முடிபும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினையெஞ்சு கிளவியும் உவமக் கிளவியும் - அகரவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லும் உவமச்சொல்லும், என என் எச்சமும் சுட்டின் இறுதியும் - என என்று சொல்ல வருகின்ற எச்சச்சொல்லும் சுட்டாகிய அகரவீறும், ஆங்க என்னும் உரையசைக் கிளவியும் - ஆங்க என்று சொல்லப்படும் உரையசையாகிய சொல்லும், ஞாங்கர்க் கிளந்த வல்லெழுத்து மிகும் - மேலைச்சூத்திரத்துச் சொன்ன வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : உணக்கொண்டான், தினக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என்பன வினையெச்சம். மேலனவெல்லாம் இடைச்சொல். புலிபோலக் கொன்றான் என்பது உவமம். கொள்ளெனக்கொண்டான் என்பது என என் எச்சம். அக்கொற்றன்; சாத்தன், தேவன், பூதன் என்பன சுட்டின் இறுதி. ஆங்கக்கொண்டான் என்பது உரையசைக் கிளவி. (௨)

சுட்டின்முன் ஞநம மெய்

௨0௬. சுட்டின் முன்னர் ஞ ந மத் தோன்றின்
ஒட்டிய ஒற்றிடை மிகுதல் வேண்டும்.

இது, அகரச்சுட்டு மென்கணத்தோடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டின்முன்னர் ஞ ந ம தோன்றின் - அகரச் சுட்டின் முன்னர் ஞ ந மக்கள் முதலாகியமொழி வருமொழியாய்த் தோன்றின், ஒட்டிய ஒற்று இடைமிகுதல் வேண்டும் - தத்தமக்குப் பொருந்திய ஒற்று இடைக்கண்ணே மிகுதலை வேண்டும்.

எ - டு : அஞ்ஞாலம்; நூல், மணி என வரும். (௩)

சுட்டின்முன் யவ மெய்

௨0௭. யவமுன் வரினே வகரம் ஒற்றும்.

இது, சுட்டு இடைக்கணத்தோடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ய வ முன் வரின் வகரம் ஒற்றும் - யகர வகரம் முதல்மொழியாகச் சுட்டின் முன்னே வரின் இடைக்கண் வகரம் ஒற்றும்.

எ - டு : அவ்யாழ், அவ்வளை என வரும்.* (ச)

சுட்டின்முன் உயிர்

உ0அ. உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இது, அச்சுட்டு உயிர்க்கணத்தோடு முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயிர் முன் வரினும் ஆ இயல் திரியாது - உயிர் முதல்மொழி அகரச் சுட்டின் முன்னர் வரினும் மேற்கூறிய வகரம் மிக்குமுடியும் அவ்வியல்பில் திரியாது.

எ - டு : அவ்வாடை, அவ்வாண்டை என ஒட்டுக.

இடைமிக்க வகரத்தினை "செறியியல்" என்ற இலேசினான் இரட்டுதல் கூறினமையின், அது நிலைமொழித் தொழிலென்பதுவே கூறப்பட்டது. 'திரியாது' என்றதனானே, மேற் சுட்டு நீண்டவழி யகரத்தோடு கொள்க. (இ)

செய்யுளில் சுட்டு நீளுதல்

உ0கூ. நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

இது, அச்சுட்டுச் செய்யுளுள் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நீட வருதல் செய்யுளுள் உரித்து - அகரச் சுட்டிற்கு நீளும்படியாக வருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து.

எ - டு : "ஆயிரு திணையி னிசைக்குமன சொல்லே" (கிளவியாக்கம் - க) என வரும்.

வருமொழி வரையாது கூறினமையின், இம்முடிபு வன்கணமொழிந்த கணமெல்லாவற்றோடும் சென்றது. உதாரணம் பெற்றவழிக்கொள்க. (சு)

'சாவ' என்னுஞ் சொல்

உகO. சாவ என்னுஞ் செயவென் எச்சத்து
இறுதி வகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

இது, மேல் "வினையெஞ்சு கிளவியும்" (உயிர்மயங்கியல் - உ) என்ற முடிபிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சாவ என்னும் செய என் எச்சத்து வகரம் கெடுதலும் உரித்து - சாவ என்று சொல்லப்படும் செய

* வருமொழி முற்கூறியவதனால் அகரந் தன்னை புணர நின்ற வழியும் வகரம் மிகுதல் கொள்க. அவ்வளைந்தது என வரும். (நச்.)

என் எச்சத்து இறுதிக்கண் அகரமும் அதனொடு பற்றப்பட்ட வகரவொற்றும் கெடாதுநிற்றலேயன்றி கெட்டுமுடிதலும் உரித்து.

எ - டு: சாக்குத்தினன், சீறினன், தகர்த்தான், புடைத்தான் என வரும்.

இதனை "வினையெஞ்சுகிளவியும்" (உயிர்மயங்கியல்-உ) என்றதன்பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினன், இயல்பு கணத்தும் அந்நிலைமொழிக்கேடு கொள்க. சானன்றூர் என வரும். (எ)

இயல்பாகும் அகர ஈற்றுச் சொற்கள்

உகக. அன்ன என்னும் உவமக் கிளவியும்
அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும்
செய்ம்மன என்னுந் தொழிலிறு சொல்லும்
ஏவல் கண்ணிய வியங்கோட் கிளவியும்
செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியும்
செய்யிய என்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அம்ம என்னும் உரைப்பொருட் கிளவியும்
பலவற் றிறுதிப் பெயர்க்கொடை உளப்பட
அன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப

இது, அகரவீற்றுள் ஒருசார் பெயர்க்கும் வினைக்கும் இடைக்கும் முன் எய்தியது விலக்கியும் எய்தாதது எய்துவித்தும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று. அன்னவென்பதும் செய்யியவென்பதும் பலவற்றிறுதிப் பெயர்க்கோடை யென்பதும் எய்தியது விலக்கின. மற்றையன எய்தாதது எய்துவித்தன.

(இ - ள்.) அன்ன என்னும் உவமக்கிளவியும் - அன்ன என்று சொல்லப்படும் உவம உருபாகிய இடைச்சொலலும், அண்மை சுட்டிய விளிநிலைக் கிளவியும் - அணியாரைக் கருதிய விளியாகிய நிலைமையையுடைய உயர்திணைப் பெயர்ச்சொல்லும், செய்ம்மன என்னும் தொழில் இறு சொல்லும் - செய்ம்மன என்று சொல்லப்படும் வினைச்சொல்லாகிய அகரவீற்றுச் சொல்லும், ஏவல் கண்ணிய வியங்கோள் கிளவியும் - ஏவலைக் கருதிய வியங்கோளாகிய வினைச்சொல்லும், செய்த என்னும் பெயரெஞ்சு கிளவியும் - செய்த என்று சொல்லப்படும் பெயரெச்சமாகிய வினைச்சொல்லும், செய்யிய என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும் - செய்யிய என்று சொல்லப்படும் வினையெச்சமாகிய வினைச்சொல்லும், அம்ம என்னும் உரைப்பொருள் கிளவியும் - அம்ம என்று சொல்லப்படும் உரையசைப் பொருண்மையை யுடைய இடைச்சொல்லும், பலவற்று இறுதிப் பெயர்க்கொடை

உளப்பட அன்றி அனைத்தும் - பன்மைப்பொருள்களின் அகர வீற்றுப் பலவென்னும் பெயர்ச்சொல்லுமாகிய அவ்வனைத்துச் சொல்லும், இயல்பு என மொழிப - இயல்பாய் முடியுமென்று சொல்லுவர் (ஆசிரியர்.)

எ - டு : பொன் அன்ன குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; ஊரகொள், செல், தா, போ எனவும்; உண்மன குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; செல்க குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; உண்ட குதிரை, செந்நாய் தகர், பன்றி எனவும்; இதன் எதிர்மறை உண்ணாத குதிரை எனவும்; இதன்குறிப்பு நல்ல குதிரை, செந்நாய் எனவும்; உண்ணிய கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; அம்ம கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; பல குதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும் வரும்.

'ஊரகொள்' என்பது உயிரீறாகிய உயர்திணைப்பெயர் என்பதனுள் அடங்காதோவெனின், ஊரன் என்பது ஊர என ஈறு திரிந்தமையின்

விளிநிலைக்கிளவியாகிய பெயரை முன்வைத்ததனால், செய்தவென்பதன் மறையன்றிச் செய்யும் என்பதற்கு மறையாகிய செய்யாத என்பதும் அவ்வியல்பு உடைத்தெனக்கொள்க. அது வாராத கொற்றன் என வரும்.

'உரையிற்கோடல்' என்பதனால், வியங்கோள் முன் வைக்கற்பாலதனை முன்வையாது செய்ம்மன என்பதனை முன்வைத்ததனான், இவ்வியல்பு முடிபின்கண் செய்ம்மன என்பது சிறப்புடைத்தெனப் பெறப்பட்டது. அதனால், ஏவல்கண்ணாத வியங்கோளும்*இவ்வியல்பு முடிபு உடைத்தெனக் கொள்க. அது; "மன்னிய பெருமநீ" (புறம்-சு) என வரும்.

'பலவற்றிறுதிப்பெயர்க்கொடை' என்பதனை அம்ம என்பதற்கு முன் வையாததனால், பல என்பது மேற்கூறும் செய்யுள் முடிபில் திரிந்து முடிதல் ஈண்டை இயல்பிற் சிறப்பின்றென்பதூஉம், அகர வீற்றுள் முடிபுகூறாத முற்றுவினையும் வினைக்குறிப்பும் அவ்வியல்பினவென்பதூஉம் பெறப்படும். உண்டன குதிரை என்பது முற்றுவினை. கரியகுதிரை என்பது முற்றுவினைக்குறிப்பு.

"தன்னின முடித்தல்" (பொருள்-ககக உரை) என்பதனால், பல என்பதின் இனமாகிய சில என்பதற்கும் அவ்வியல்பு கொள்க. சில குதிரை என வரும். (அ)

'வாழிய' என்னும் சொல்

உகஉ. வாழிய வென்னுஞ் சேயென்† கிளவி
இறுதி யகரங் கெடுதலும் உரித்தே.

* மாறுபாடு: கூறுகின்றான் அவன் நிலைபெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்றே கருதிக் கூறுதலின் அதுவும் ஏவல் கண்ணிற்றேயாம். (நச்.)

† (பாடம்) செயவென். (நச்.)

இது, ஏவல்கண்ணாத வியங்கோட்களில் ஒன்றற்கு எய்திய இயல்பு விலக்கி விகாரம் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வாழிய என்னும் சேய் என் கிளவி - வாழிய என்று சொல்லப்படுகின்ற அவ்வாழுங்காலம் அண்மையவன்றி சேய்மைய என்று உணர்த்தும் சொல், இறுதி யகரம் கெடுதலும் உரித்து - தன்னிறுதிக்கண் அகரமும் அதனாற்பற்றப்பட்ட யகரவொற்றும் கெடாது முடிதலேயன்றிக் கெட்டுமுடிதலும் உரித்து.

எ - டு: வாழிகொற்றா எனவரும்.

'சேயென்கிளவி' என்றதனான், அம்முடிபு இவ் 'வாழிய' என்பதற்கு ஏவல் கண்ணாத நிலையதென்பது விளக்கிய நின்றது. "ஒன்றென முடித்தல்" (பொருள்-கூகூகூ உரை) என்பதனால், பிற கணத்துக்கண்ணும் இவ்விதிகொள்க. வாழிஞெள்ளா என வரும். (கூ)

'அம்ம' என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒருவிதி

உகரு. உரைப்பொருட் கிளவி நீட்டமும் வரையார்.

இது, அம்ம என்பதற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உரைப்பொருள் கிளவி நீட்டமும் வரையார் - உரையசைப் பொருண்மையினையுடைய அம்ம என்னும் இடைச்சொல் தன் ஈற்றகரம் அகரமாய் நிற்றலேயன்றி ஆகாரமாய் நீண்டுமுடிதலையும் வரையார்.

எ - டு: அம்மாகொற்றா என வரும்.

"ஒன்றெனமுடித்தல்" (பொருள்-கூகூகூ உரை) என்பதனான், அந் நீட்சி இயல்பு கணத்தும்கொள்க. அம்மாஞெள்ளா என வரும். (கO)

'பல' என்னுஞ் சொல்

உகச. பலவற் றிறுதி நீடுமொழி உளவே
செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழி யான.

இது, மேற் "பலவற்றிறுதிப்பெயர்க்கொடை" (உயிர்மயங்கியல் அ) என்று ஓதியதற்குச் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலவற்று இறுதி நீடும் மொழி உள - பல என்னும் சொல்லின் இறுதி அகரம் நீண்டு முடியும் மொழிகளும் உள; (யாண்டு உளவெனில்), செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழியான - செய்யுளாதலைக் கருதிய ஒன்றோடொன்று தொடர்ச்சிப்படும் செய்யுள்முடிபுடைய மொழிகளின் கண்ணே.

'செய்யுள் கண்ணியமொழி' என்னாது 'தொடர்மொழி' என்றதனான், இப்பலவென்பது நீளும்வழி வருமொழியாவது சிலவென்பதே

என்று கொள்ளப்படும். 'செய்யுளான' என்னாது 'செய்யுள் கண்ணிய தொடர்மொழியான' என்றதனால், பல என்னும் மொழியீறு நீண்டவழி நிலைமொழி அகரப்பேறும் வருமொழி ஞகாரமெல்லெழுத்துப்பேறும், வருமொழியீறு நீண்டவழி அகரப்பேறும் மகரமாகிய மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. 'உண்டு' என்னாது 'உள' என்றதனால், சிலவென்னும் வருமொழியிறுதி நீடலுங் கொள்க.

எ - டு : "பலாஅஞ் சிலாஅ மென்மனார் புலவர்" என வரும். இதன்சொல்நிலை பலசில என்னும் செவ்வெண்.* (கக)

'பல' 'சில' என்னுஞ் சொற்கள்

உகரு. தொடரல் இறுதி தம்முன் தாம்வரின்
லகரம் றகரவொற் றாதலு† முரித்தே.

இது, பல சில என்பவற்றிற்கு இயல்பேயன்றித் திரிபும் உண்டென எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொடரல் இறுதி தம்முன் தாம்வரின்-தொடர்மொழியல்லாத ஈரெழுத்தொருமொழியாகிய பல சில என்னும் அகரவீற்றுச்சொல் தம்முன்னே தாம் வரின், லகரம் றகர ஒற்று ஆதலும் உரித்து - தம் ஈற்றில்நின்ற லகரவொற்று றகர வொற்றாய்த் திரிந்து முடிதலும் உரித்து.

எ - டு : பற்பல கொண்டான் எனவும், சிற்சிலவித்தி எனவும் வரும்.

'தன்முற்றான்' என ஒருமையாற்கூறாது 'தம்முன் தாம்வரின்' என்ற பன்மையான், மேல் பல சில என நின்ற இரண்டும் தழுவப்பட்டன. 'தொடரலிறுதி தம்முன்வரின்' என்னாது 'தாம்' என்றதனான், இம்முடிபின்கண் பலவென்பதன்முன் பலவருக, சிலவென்பதன்முன் சில என்பது கொள்ளப்பட்டது.

'லகரம் றகரமாம்' என்னாது 'லகரம் றகரவொற்றும்' என்ற ஞாபகத்தான், அகரம் கெடுமென்றுணர்க் கொள்க. அருத்தாபத்திமுகத்தால், தம்முன் தாம்வரின் லகரம் றகரவொற்றுமெனவே, தம்முன் பிற வந்தவிடத்து லகரம் றகரவொற்றாகாது அகரம் கெடுமென்பது கொள்ளப்படும். பல்படை, பல்யானை, சில்படை, சில்வேள்வி என வரும்.

'தொடரலிறுதி' என்பது சுட்டல்லது ஓரெழுத்தொருமொழி அகரமின்மையின், ஓரெழுத்தொருமொழிமேற் செல்லாதாயிற்று. உரித்தென்றது, அகரவீற்றொருமைபற்றி. (கஉ)

* செவ்வெண் - எண்ணும்மை தொக்கு வருவது. (பாவாணர்.)

† (பாடம்) றாகலு. (நச்.)

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒருமுடிபு

உகசு. வல்லெழுத் தியற்கை உறழத் தோன்றும்.

இதுவும், மேற்கூறிய இரண்டிற்கும் இன்னும் ஓர் முடிபு வேற்றுமை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல் எழுத்து இயற்கை உழறத்தோன்றும்-மேற் கூறிய பலசில என்னும் இரண்டிற்கும் அகரவீற்றுப் பொதுவிதி யிற் கூறிய வல்லெழுத்து மிகுதியது இயல்பு மிகுதலும் மிகா மையுமாகி உறழ்ந்துவரத்தோன்றும்.

எ - டு ; பலப்பல, சிலச்சில, பலபல, சிலசில என வரும்.

ஈண்டும் தம்முற்றும் வருதல் கொள்க. 'இயற்கை' என்றதனுன் முன்கூறிய பற்பல, சிற்சில என்னும் முடிபோடு பல்பல, சில்சில என் னும் முடிபுபெற்று உறழ்ச்சியாதல் கொள்க.

'தோன்றும்' என்றதனுன், அகரம் கெட லகரம் ஆய்தமும் மெல் லெழுத்துமாய்த் திரிந்து முடிதல் கொள்க.

எ - டு : பஃறுளை, பன்மரம்; சிஃறுழிசை, சின்னூல் என வரும்.

வேற்றுமையில் அகர ஈறு

உகஎ. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இது, அகர ஈற்றுப்பெயர்க்கு வன்கணத்தோடு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று-அகா வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணும் மேற் கூறிய அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய்க் க ச த ப முதல் மொழி வந்தவழி தத்தம் ஒற்று இடைமிக்குமுடியும்.

எ - டு : இருவிளக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் என வரும். விளக்குறுமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண்ணும் கொள்க. (இருவிள - ஓலை; வேணாட்டகத்து ஓர் ஊர்.)* (கச)

மரப்பெயர்க்குப் பிறிதுவிதி

உகஅ. மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, அகரவீற்று மரப்பெயர்க் கிளவிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

* கருவூரினகத்து ஒரு சேரியுமென்ப, இருவிளவிற் கொற்றன் என விரிக்க. (நச்.)

(இ - ள்.) *மரப்பெயர்க் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகும் - அகரவீற்று மரப்பெயராகிய சொல் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.*

எ - டு : *விளங்கோடு, விளஞ்செதிள்; தோல், பூ என வரும்.* (௧௫)

மக என்னும் பெயர்

௨௧௯. மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்னே சாரியை.

இது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *மகப்பெயர்க் கிளவிக்கு இன்சாரியை - அகர வீற்று மக என்னும் பெயர்ச்சொல்லிற்கு வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண் வரும் சாரியை இன்.*

எ - டு : *மகவின்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.*

சாரியைப்பேறு வரையாது கூறியவழி நான்கு கணத்துக்கண்ணும் செல்லுமென்பதாகலின், மகவின்ஞாண் என இயல்புகணத்துக்கண்ணும் கொள்க. (௧௬)

௨௨௦. அத்தவண் வரினும் வரைநிலை இன்றே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) *அத்து அவண் வரினும் வரை நிலை இன்று - மேற்கூறிய இன்னேயன்றி அத்து என்னும் சாரியை இயைபு வல்லெழுத்தினோடு அம் மக என்னும் சொல்லிடத்து வந்து முடியினும் நீக்கும் நிலைமை இன்று.*

எ - டு : *மகத்துக்கை; செவி, தலை, புறம் எனச்செய்கை அறிந்து முடிக்க.*

'அவண்' என்றதனால், மகப்பால்யாடு என வல்லெழுத்துப்பேறும் மகவின்கை என மேல் இன்சாரியைபெற்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்வும், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் வந்தவழி விளவின்கோடு என இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க. 'நிலை' என்றதனால், மகம்பால்யாடு என மெல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க. (௧௭)

அகர ஈற்றுப் பன்மைச் சொற்கள்

௨௨௧. பலவற் றிறுதி உருபியல் நிலையும்.

இது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பலவற்று இறுதி உருபுஇயல் நிலையும் - பல என்னும் அகரவீற்றுச்சொல் உருபு புணர்ச்சிக்கண் வற்றுப்பெற்றுப் புணர்ந்த இயல்பின்கண்ணே நிற்கும்.

எ - டு: பலவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும். (கஅ)

உ. ஆகார ஈறு

அல்வழியின் ஆகார ஈற்றுப்பெயர்

உஉஉ. ஆகார இறுதி அகர இயற்றே.

இது, ஆகார ஈற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆகார இறுதி அகர இயற்று - ஆகாரவீற்றுப் பெயர் (அல்வழிக்கண்) அகரவீற்று அல்வழியது இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்துப் பெற்று முடியும்.

எ - டு: தாராக்கடிது; சிறிது, தீது பெரிது என வரும். (கக)

ஆகார ஈற்றுவினை

உஉங. செய்யா வென்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அவ்வியல் திரியா தென்மனார் புலவர்.

இது, அவ்வீற்று வினைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யா என்னும் வினை எஞ்சு கிளவியும்- (பெயரோயன்றி) செய்யா என்று சொல்லப்படும் ஆகாரவீற்று வினையெச்சச்சொல்லும், அ இயல் திரியாது என்மனார் புலவர்- வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் அவ்வியல்பில் திரியாதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: உண்ணாக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'திரியாது'* என்றதனால், 'செய்யா' என்னும் பெயரெச்சமும் அவ்வாறு முடியுமெனக்கொள்க.

உண்ணாக்கொற்றன் என வரும். (உ0)

உம்மைத் தொகை முடிபு

உஉச. உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த் தொகைமொழி
மெய்ம்மை யாக அகரம் மிகுமே.

* 'உம்மை'யாற் பெயரெச்ச மறையாகிய சொல்லும். (நச்.)

இது, அவ்வீற்று அல்வழிக்கண் உம்மைத் தொகைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உம்மை எஞ்சிய இருபெயர்த் தொகைமொழி - உம்மைதொக்க இருபெயராகிய தொகைச்சொல், மெய்ம்மையாக அகரம் மிகும் - மெய்யாக நிலைமொழியீற்று அகரம் மிக்கு முடியும்.

எ - டு: உவா அப்பதினான்கு.

'மெய்ம்மையாக' என்றதனால் வல்லெழுத்துக்கொடுக்க 'உம்மைதொக்க' என்னாது 'எஞ்சிய' என்ற வாய்பாட்டு வேற்றுமையான், இம்முடிபு இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைக்கும் கொள்க. அராஅப் பாம்பு எனவரும்

இன்னும் அதனான், எழுவாய்முடிபிற்கும் பெயரெச்சத்திற்கும் அகரப்பேறு கொள்க. இராஅக்கொடிது; இரா அக்காக்கை எனவரும்.

நிலைமொழி எழுத்துப்பேறு வருமொழிவரையாது கூறினவழி நான்கு கணத்துக்கணும் செல்லுமாகலின், இயல்புகணத்துக் கண்ணும் அகரப்பேறுகொள்க. இருஅ வழுதுணங்காய் என வரும். (உக)

இயல்பாகும் ஆகார ஈற்றுச்சொற்கள்

உஉ௫. ஆவு மாவும் விளிப்பெயர்க் கிளவியும்
யாவென் வினாவும் பலவற் றிறுதியும்
ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும்
தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியோ
டன்றி அனைத்தும் இயல்பென மொழிப.

இது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு இயல்புகூறி எய்தியது விலக்குதலும் எய்தாதது எய்துவித்தலும் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆவும் மாவும் விளிப்பெயர்க்கிளவியும் - ஆ என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் மா என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் விளித்தலையுடைய பெயராகிய உயர்திணைச்சொல்லும், யா என் வினாவும் பலவற்று இறுதியும் - யா என்னும், வினாப்பெயரும் அஃறிணைப் பன்மைப்பொருளை உணர்த்தும் ஆகாரவீற்று முற்று வினைச்சொல்லும், ஏவல் குறித்த உரையசை மியாவும் - முன்னிலையில் ஏவல் வினைச்சொல்லைக் குறித்துவரும் உரையசையாகிய மியா என்னும் ஆகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், தன்தொழில் உரைக்கும் வினாவின் கிளவியொடு அன்றி அனைத்தும்- தனது தொழிலினைச் சொல்லும் ஆகாரவினாவினையுடைய வினைச்சொல்லுமாகிய அவ்வனைத்தும், இயல்பு என மொழிப - இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: ஆகுறிது, சிறிது, தீது பெரிது எனவும்; மாகுறிது, சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; ஊராகொள், செல், தா, போ எனவும் வரும்; யாகுறிய, சிறிய, தீய, பெரிய எனவும்; உண்ணுகுதிரை, செந்நாய், தகர், பன்றி எனவும்; கேண்மியாகொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும்; உண்கா*கொற்றா, சாத்தா, தேவா, பூதா எனவும் வரும்.

விளிப்பெயர்க் கிளவியும், பலவற் றிறுதியும், ஏவல்குறித்த உரையசை மியாவும், தன்தொழிலுரைக்கும் வினாவும் எய்தாதது எய்துவிக்கப்பட்டன. ஊரா கொள் என்பது உயிரீறாகிய உயர்திணைப்பெயரென்பதனுள் அடங்காதோ வெனின், முன் (உயிர்மயங்கியல் - அ) கூறிற்றே கூறுக. (உஉ)

வேற்றுமையில் ஆகார ஈறு

உஉசு. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இது, அவ்வீற்று வேற்றுமை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - (ஆகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண்ணேயன்றி) வேற்றுமைக் கண்ணும் அகரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: தாராக்கால்; சிறகு, தலை, புறம் என வரும். (உகூ)

குறிற்கீழ் ஆகாரமும் தனி ஆகாரமும்

உஉஎ. குறியதன் முன்னரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
அறியத் தோன்றும் அகரக் கிளவி.

இது, அவ்வீற்றில் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குறியதன்முன்னரும் ஓர் எழுத்து மொழிக்கும் - குற்றெழுத்தின்முன் நின்ற ஆகாரவீற்றிற்கும் ஓரெழுத்தொருமொழி ஆகாரவீற்றிற்கும், அகரக்கிளவி அறிய தோன்றும் - (நிலைமொழிக்கண்) அகரமாகிய எழுத்து அறியத் தோன்றும்.

எ - டு: பலாஅக்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; காஅக்குறை, செய்கை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

ஓரெழுத்தொருமொழி முற்கூறாதவதனால், அதன்கண் அகரப்பேறு சிறுபான்மையெனக் கொள்க. 'அறிய' என்றதனால் அவ்விருவழியும் அகரம் பொருந்திய வழியே வருதலும், அவ்வீற்று வேற்றுமையுள் எடுத்தோதாதவற்றின் முடிபும், இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்வும், இவ்வுயிரீற்றில் வரும் உருபீற்றுச்செய்கையும் கொள்க.

* 'உண்கா' என்பது யானுண்பேனோ என்னும் பொருட்டு. (ஈஃ)

எ - டு: அண்ணஅத்துக்குளம், உவா அத்துஞான்றுகொண்டான், உவாஅத்தாற் கொண்டான், யாவற்றுக்கோடு என இவை பிறமுடிபு. மூங்காவின்றோல் என்பது வல்லெழுத்து வீழ்வு. இடாவினுட் கொண்டான் என்பது உருபீற்றுச்செய்கை. (உசு)

'இரா' என்னும் சொல்

உஉஅ. இராவென் கிளவிக் ககர மில்லை.

இது, அவ்வகரப்பேற்றிற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்குதல் நுதலிற்று

(இ - ள்.) இரா என் கிளவிக்கு அகரம் இல்லை - இரா என்னும் ஆகாரவீற்றுச் சொல்லிற்கு முன்கூறிய அகரப்பேறு இல்லை.

எ - டு: இராக்கொண்டான்*என வரும் (உரு)

'நிலா' என்னும் சொல்

உஉகூ. நிலாவென் கிளவி அத்தோடு சிவணும்.

இது, அவ்வீற்றுள் ஒருவழி அகரம் விலக்கி அத்துவகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நிலா என் கிளவி அத்தொடு சிவணும் - நிலா என்னும் சொல் அத்துச் சாரியையொடு பொருந்திமுடியும்.

எ - டு: நிலாத்துக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

நிலைமொழித்தொழிலை நிலைமொழித் தொழில்†விலக்குமாகலின், அத்து வகுப்ப அகரம் வீழ்ந்தது. (உசு)

சில மரப் பெயர்கள்

உஙo. யாமரக் கிளவியும் பிடாவுந் தளாவும்
ஆமுப் பெயரும் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யா மரக்கிளவியும் பிடாவும் தளாவும் ஆ முப் பெயரும் - யா என்னும் மரத்தை உணரநின்ற சொல்லும் பிடா

* இரா என்னும் சொல் இராத என்னும் பொருள்பட்டு, வினையைக்குறிப்பின் அகரம் பெறும்; இராவில் என்று பொருள்பட்டுக் காலத்தைக் குறிப்பின் அகரம் பெறாது. (பாவாணர்.)

† நிலைமொழித்தொழில் அத்துப்பேறு, நிலைமொழித் தொழிலை விலக்கல், உசு-ஆம் நூற்பாவில் விதித்த அகரத்தை விலக்கல்.

என்னுஞ் சொல்லும் தளா என்னும் சொல்லுமாகிய அம்மூன்று பெயரும், மெல்லெழுத்து மிகும் - வல்லெழுத்து மிகாது மெல் லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு : யாஅங்கோடு, பிடாஅங்கோடு, தளாஅங்கோடு, செதிள் தோல், பூ என வரும்.

மெல்லெழுத்துப்பேறு வருமொழித்தொழிலாதலின், வருமொழி வல்லெழுத்தை விலக்கிற்று. (உஎ)

அவற்றிற்கு மேலும் ஒருமுடிபு

உ௩க. வல்லெழுத்து மிகினு மான மில்லை.

இது, மேலனவற்றிற்கு வல்லெழுத்தும் சிறுபான்மை மிக்குமுடியும் என இறந்தது காத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - மேற் கூறிய மூன்றுபெயரும் மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை

எ - டு : யாஅக்கோடு, பிடாஅக்கோடு, தளாஅக்கோடு, செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'மானமில்லை' என்றதனால், யா முதலிய மூன்றற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபுவல்லெழுத்து

இன்னும் அதனானே, யாஅத்துக்கோடு எனச் சிறுபான்மை அத்துப்பேறுண்டேனும் கொள்க, அவ்வகரப்பேற்றோடு வல்லெழுத் துப்பெறுதலின். "யாமரக்கிளவி" என்பதனைக், "குறியதன்முன் னரும்" என்பதன்பின் வையாத விதனால், இராவிற்கொண்டான், நிலா விற்கொண்டான் என உருபிற்குச்சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க. நிலாவிற்கொண்டான் என்பதற்கு நிலாத்துக்கொண்டான் என்பது ஈற்றுப் பொதுமுடிபா யினவாறு அறிக. (உஅ)

'மா' என்னும் மரப்பெயரும் 'ஆ' 'மா' என்னும் விலங்கின் பெயர்களும்

உ௩உ. மாமரக் கிளவியும் ஆவும் மாவும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன
அகரம் வல்லெழுத் தவையவண் நிலையா
னகரம் ஒற்றும் ஆவும் மாவும்.

இது, அவ்வீற்றில் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மாமரக்கிளவியும் ஆவும் மாவும் ஆ முப்பெயரும் அவற்று ஓர் அன்ன - மாமரமாகியசொல்லும் ஆ என்னும் சொல்லும் மா என்னும்சொல்லுமாகிய அம் மூன்று பெயர்ச்சொல்லும் மேற்கூறிய யா முதலிய மூன்றனோடும் ஒருதன்மையவாய வல்லெழுத்துப்பெறுதது மெல்லெழுத்துப்பெற்று முடிதலுமுடைய, ஆவும் மாவும் அகரம் வல்லெழுத்து அவை அவண் நிலையா னகரம் ஒற்றும் - அவற்றுள் ஆவும் மாவும் முன்பெற்றுநின்ற அகரமும் வல்லெழுத்துமாகிய அவை அவ்விடத்து நிலைபெறுவாய் னகரம் ஒற்றாகப் பெற்றுமுடியும்.

எ - டு: மாஅங்கோடு, செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஆன்கோடு, மான்கோடு, செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

"அறிய" (உயிர்மயங்கியல் - உச) என்றதனால், சிறுபான்மை மாங்கோடு என அகரமின்றியும் வரும். இனி 'அவண்' என்றதனால், காயாங்கோடு, ஆணங்கோடு, நுணங்கோடு என்றாற்போலப் பிறவும் மெல்லெழுத்துப் பெறுதலும்; அங்காக்கொண்டான், இங்காக்கொண்டான், உங்காக்கொண்டான், எங்காக்கொண்டான் என இவ்வீற்று ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்கள் வல்லெழுத்துப்பெறுதலும் ; ஆவின்கோடு, மாவின்கோடு எனச் சிறுபான்மை இன்பெறுதலும், பெற்றவழி வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க. 'அவற்றோரன்ன' என்ற மாட்டேற்றால் பெற்றுநின்றது மெல்லெழுத்தாகலின், 'அகரம் வல்லெழுத் தவையவ ணிலையா' என்று ஓதற்பாலதன்றெனின், மேல் "ஊவென் ஒருபெய ராவொடு சிவணும்" (உயிர் மயங்கியல் - கஎ) என்றவழி, அம்மாட்டேற்றானே அதன்வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொளல்வேண்டித் "திரிந்ததன்றிரிபது" என்னும் நயத்தானே மெல்லெழுத்தை வல்லெழுத்தாக ஓதினானெனக் கொள்க. (௩௯)

'ஆன்' என்னும் சொல்

உ௩௩. ஆனொற் றகரமொடு நிலையிட னுடைத்தே.

இது, அவ்வீற்றுள் ஆ என்றதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆன் ஒற்று அகரமொடும் நிலை இடன் உடைத்து - முன்பு பெற்றுநின்ற ஆன் என்னும் சொல்லினது னகரவொற்று அகரத்தொடும் நிற்கும் இடனுடைத்து.

'இடனுடைத்து' என்றதனான், வன்கணம் ஒழிந்தகணத்து இம்முடிபெனக் கொள்க.

எ - டு : "ஆனநெய்தெளித்து நான நீவி" என வரும்.

'அகரமொடும்' என்ற உம்மையான், அகரமின்றி வருதலே பெரும்பான்மை எனக் கொள்க. (௪0)

உ௩௪. ஆன்முன் வரூஉம் ஈகார பகரம்
தான்மிகத் தோன்றிக் குறுகலு முரித்தே.

இது, இன்னும் ஆன் என்பதற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆன்முன் வரும் ஈகாரபகரம் - ஆன் என்னும் சொல்முன்னர் வருமொழியாய் வருகின்ற ஈகாரத்தொடுகூடிய பகரமாகியமொழி, தான்மிகத் தோன்றி குறுகலும் உரித்து - அப்பகரமாகிய தான் மிகத் தோன்றி அவ்வீகாரம் இகரமாகக் குறுகி முடிதலையும் உடைத்து.

'தோன்றி' என்றதனால், நிலைமொழிப்பேறாகிய னகரவொற்றின் கேடு கொள்க.

எ - டு : ஆப்பி என வரும்.

உம்மையான், ஆன்பீ என்பதே பெரும்பான்மையெனக் கொள்க.

சிலவற்றிற்கு உகரப் பேறு

உ௩௫. குறியதன் இறுதிச் சினைகெட உகரம்
அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்தே.

இது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குறியதன் இறுதிச்சினை கெட உகரம் அறிய வருதல் செய்யுளுள் உரித்து - குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற ஆகாரத்தினது சினையாகி அகார மாத்திரை கெட ஆண்டு உகரம் அறியவருதல் செய்யுளிடத்து உரித்து.

எ - டு : "இறவுப் புறத்தன்ன பிணர்படு தடவுமுதல்"* என வரும்.

'அறிய' என்றதனான், உகரம்பெறாது சினைகெடுதலும் கொள்க.

பிணவுநாய் முடுக்கிய என்றாற்போல வரும் அல்வழிமுடிபு "இளந்த வல்ல" (குற்றியலுகரப்புணரியல் - எஎ) என்னும் புறனடையதெனக் கொள்க. (௩௨)

௩. இகர ஈறு

உ௩௬. இகர இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, இகரவீற்றுப்பெயர்க்கு அல்வழிமுடிபு தொகைமரபினுட் கூறி நின்றமையின் அதன் வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

* 'சுறவுக்கோட் டன்ன முள்ளிலைத் தாழை' (நற்-௧௯)
'புறவுப் புறத்தன்ன புன்காய் உகாய்' (குறுந்-உ௭௪) (ப.)

(இ - ள்.) இகர இறுதிப் பெயர்நிலைமுன்னர் வேற்றுமை யாயின் வல்லெழுத்து மிகும் - இகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்முன் னர் அதிகாரத்தாற் க ச த ப முதல்மொழி வந்தவழி வேற்று மைப் பொருட்புணர்ச்சி யாயின் தமக்குப் பொருந்தின வல் லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: கிளிக்கால்; சிறகு, தலை, புறம் என வரும். (கக)

இகர ஈற்று வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும்

உகஎ. இனிஅணி என்னுங் காலையும் இடனும்
வினையெஞ்சு கிளவியுஞ் சுட்டும் அன்ன.

இது, இவ்வீற்றுள் சில இடைச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் முடியு மாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இனி அணி என்னும் காலையும் இடனும் வினை யெஞ்சு கிளவியும் சுட்டும் அன்ன - இனி என்றும் அணி என் றும் சொல்லப்படுகின்ற காலத்தையும் இடத்தையும் உணர நின்ற இடைச்சொல்லும் இவ்விகரவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லும் இவ்வீற்றுச் சுட்டாகிய இடைச்சொல்லும் மேற் கூறியவாறே வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் தன்மைய.

எ - டு: இனிக்கொண்டான், அணிக்கொண்டான், சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; தேடிக்கொண்டான், சென்றான், தந் தான், போயினான் எனவும்; இக்கொற்றன், சாத்தன், தேவன், பூதன் எனவும் வரும். (கச)

'இன்றி' என்னும் சொல்

உகஅ. இன்றி யென்னும் வினையெஞ் சிறுதி
நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்
தொன்றியல் மருங்கின் செய்யுளுள் உரித்தே.

இது, இவ்வீற்றுள் வினையெச்சக்குறிப்பினுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இன்றி என்னும் வினையெஞ்சு இறுதி நின்ற இகரம் உகரம் ஆதல்-இன்றி என்று சொல்லப்படும் வினை யெச்சத்து இறுதிக்கண் நின்ற இகரம் உகரமாய்த் திரிந்து முடி தல் பழக நடந்த கூற்றையுடைய செய்யுட்களிடத்து உரித்து.

எ - டு: "உப்பின்று புற்கை யுண்கமா கொற்கையோனே" என வரும்.

'நின்ற' என்றதனான், முன் பெற்றுநின்ற வல்லெழுத்து வீழ்க்க. 'தொன்றியல் மருங்கு' என்றதனால், அன்றி என்பதும் செய்யுளுள் இம்முடிபிற்றாதல் கொள்க. "நாளன்று போகிப் புள்ளிடை தட்ப" என வரும். (கரு)

சுட்டுப்பெயர்

உ௩௯. சுட்டி னியற்கை முற்கிளந் தற்றே.

இது, இவ்வீற்றுச் சுட்டுப்பெயர் இயல்புகணத்தோடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டின் இயற்கை முன்கிளந்த அற்று-இகர வீற்றுச் சுட்டினது இயல்பு இயல்புகணம் வரும்வழியும் உயிர்க் கணம் வரும்வழியும் முன் அகரவீற்றுச் சுட்டிற்குச் சொல்லப் பட்ட தன்மைத்தாம்.

என்றது மென்கணம் வரும்வழி அம்மெல்லெழுத்து மிக்கும் (உயிர்மயங்கியல்-௩) இடைக்கணம் வரும்வழியும் உயிர்க்கணம் வரும் வழியும் நிலைமொழி வகரம் பெற்றும் (உயிர்மயங்கியல் - ச, ரு.) செய்யுட் கண் வகரம்கெட்டுச் சுட்டுநீண்டும் (உயிர்மயங்கியல் - சு) முடியும் என்றவாறு.

எ - டு : இஞ்ஞானம், இந்நூல், இம்மணி எனவும்; இவ்யாழ், இவ் வட்டு எனவும்; இவ்வடை, இவ்வாடை, இவ்வௌவியம் எனவும் ஈவயினான* என்வும் வரும். (௩௯)

'தூணி' முன் 'பதக்கு'

உ௪௰. பதக்குமுன் வரினே தூணிக் கிளவி
முதற்கிளந் தெடுத்த வேற்றுமை யியற்றே.

இது, இவ்வீற்று அல்வழிகளில் அளவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு மேல் தொகை மரபினுள் (சூத்-உஉ) எய்திய ஏ என்சாரியை விலக்கி வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பதக்கு முன் வரின் தூணிக்கிளவி முதல் கிளந்து எடுத்த வேற்றுமை இயற்று - பதக்கு என்னும்சொல் தன்முன்வரின் தூணி என்னும் சொல்லளவு முன்பு விதந் தெடுத்த வேற்றுமைமுடிபின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : தூணிப்பதக்கு என வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனால், இருதூணிப்பதக்கு என அடை யடுத்துவந்த வழியும் இவ்விதி கொள்க. 'கிளந்தெடுத்த' என்றதனால், தூணிமுன்னர்ப் பிறபொருட்பெயர் வந்தவழியும் ஆண்டு நிலைமொழி யடை யடுத்துவந்தவழியும் தன்முன்னர்த் தான் வந்தவழியும் இம்முடிபு கொள்க. இன்னும் அதனானே, தன்முன்னர்த் தான் வந்தவழி இக் குச்சாரியைப்பேறும் கொளக.

---

* ஈ - இதோ. ஈ என்பதே அண்மைச் சுட்டின் முதல்வடிவம். இத்தகைய முதல் வடிவங்கள் சில, செய்யுளில் அருமையாய்ப் போற்றப்பட்டுள. (பாவாணர்.)

எ - டு : தூணிக்கொள், தூணிச்சாமை எனவும்; இருதூணிக்கொள் எனவும்; தூணித்தூணி எனவும்; தூணிக்குத்தூணி* எனவும் வரும். (௩௭)

'நாழி' முன் 'உரி'

உசக. உரிவரு காலை நாழிக் கிளவி
இறுதி இகர மெய்யொடுங் கெடுமே
டகார மொற்றும் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) உரி வரு காலை நாழிக்கிளவி இறுதி இகரம் மெய்யொடும் கெடும் - உரி என்னும்சொல் வருமொழியாய் வந்தகாலத்து நாழி என்னும் சொல் தன் ஈற்றில் நின்ற இகரம் தான் ஊர்ந்துநின்ற மெய்யோடும் கெடும், அ வயின் டகாரம் ஒற்றும் - அவ்விடத்து டகரம் ஒற்றாய் வரும்.

எ - டு : நாடுரி என வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், நிலைமொழி அடையடுத்து இருநாடுரி என்ற வழியும் இம்முடிபுகொள்க. 'இகரம்' என்னாது 'இறுதி இகரம்' என்றதனான் ஈண்டை நிலைமொழியும் வருமொழியும் நிலைமொழிகளாய் நின்று பிறபொருட்பெயரோடு வல்லெழுத்துமிக்கு முடிதலும் கொள்க. நாழிக்காயம், உரிக்காயம் என வரும். (௩௮)

'பனி' என்னும் காலச்சொல்

உசஉ. பனியென வரூஉங் கால வேற்றுமைக்
கத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும்.

இது, இவ்வீற்று வேற்றுமையுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினோடு சாரியை பெறுமென எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) பனி என வரும் காலவேற்றுமைக்கு அத்தும் இன்னும் சாரியை ஆகும் - பனி என்று சொல்ல வருகின்ற பனிக்காலத்தை உணரநின்ற வேற்றுமை முடிபுடைய பெயர்க்கு வரும் சாரியை அத்தும் இன்னும் ஆகும்.

எ - டு : பனியத்துக் கொண்டான், பனியிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'வேற்றுமை' என்றதனான், இன்பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்தை வீழ்க்க. (௩௯)

* இன்னும் இதனானே தன் முன்னர்த் தான் வந்தவழியும் அது தான் அடையடுத்து வந்தவழியும் இக்குச்சாரியை பெறுதலும் கொள்க. தூணிக்குத்தூணி இருதூணிக்குத்தூணி என வரும். இவற்றுட் பண்புத்தொகையும் உள. (நச்.)

'வளி' என்னும் பூதச்சொல்

உசரு. வளியென வரூஉம் பூதக் கிளவியும்
அவ்வியல் நிலையல் செவ்வி தென்ப.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) வளி எனவரும் பூதக்கிளவியும் அ இயல் நிலையல் செவ்விது என்ப - வளி என்று சொல்லவருகின்ற இடக்கரல்லாத*ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணராநின்ற சொல்லும் மேற்கூறிய அத்தும் இன்னும் பெறும் அவ்வியல்பின்கண் நிற்றல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: வளியத்துக்கொண்டான், வளியிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'செவ்விது' என்றதனால், 'இன்பெற்றுழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (சு0)

'உதி' என்னும் மரப்பெயர்

உசச. உதிமரக் கிளவி மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, இவ்வீற்று மரப்பெயர் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உதிமரக்கிளவி மெல்லெழுத்து மிகும் - உதி என்னும் மரத்தினை உணராநின்ற சொல் வல்லெழுத்து மிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: உதிங்கோடு; செதிள், தோல், பூ†என வரும். (சுக)

'புளி' என்னும் மரப்பெயர்

உசரு. புளிமரக் கிளவிக்கு அம்மே சாரியை.

இது, இவ்வீற்று மரப்பெயர் ஒன்றற்கு மேல் எய்திய வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) புளிமரக்கிளவிக்கு சாரியை அம் - புளி என்னும் மரத்தினை உணராநின்ற சொல்லிற்கு வரும் சாரியை அம்முச்சாரியை.

எ - டு: புளியங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

சாரியைப்பேற்றிடை எழுத்துப்பேறு கூறியவதனால், அம்முப்பெற்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க. (சுஉ)

* இடக்கர் என்றது மலவாய்க் காற்றை. (பாவாணர்.)

† அம்முச்சாரியை விதிக்கின்ற புளி மரத்தினை இதன்பின் வைத்தன்மையான் உதியங்கோடு என இதற்கும் அம்முப்பெறுதல் கொள்க. இக்காலத்து ஒதியென மருவிற்று. (நச்.)

'புளி' என்னும் சுவைப்பெயர்

உசகூ. ஏனைப் புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகுமே.

அம்மரப்பெயரல்லாத புளிப்பெயர்க்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனை புளிப்பெயர் மெல்லெழுத்து மிகும் - அம் மரப்பெயரன்றி ஒழிந்த சுவைப்புளி உணரநின்ற பெயர் வல் லெழுத்துமிகாது மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: புளிங்கூழ்; சோறு, தயிர் பாளிதம்* என வரும். (சகூ)

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

உசஎ. வல்லெழுத்து மிகினு மானம் இல்லை
ஒல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

இது, மேலதற்கு வல்லெழுத்து மிகுமெனா எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - ஏனைப் புளிப்பெயர்முன் எய்திய மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியினும் குற்றம் இல்லை, ஒல்வழி அறிதல் வழக்கத் தான் - பொருந்தும் இடமறிக வழக்கிடத்து.

எ - டு: புளிக்கூழ்; சோறு, பாளிதம் என வரும்.

'ஒல்வழியறிதல்' என்றதனால், புளிச்சோறு என்றதுபோல மற்றை யவை வழக்குப் பயிற்சி இலவென்பதும் கொள்க. 'வழக்கத்தான' என்றதனான், இவ்வீற்றுள் †எடுத்தோத்தும் இலேசும் இல்லாதனவற் றின் முடிபு வேற்றுமையெல்லாம் கொள்க. கூதாளங்கோடு எனவும், கணவிரங்கோடு எனவும், துளியத்துக்கொண்டான் எனவும், பருத்திக் குச்சென்றான் எனவும், கப்பிதந்தை கப்பிந்தை எனவும், கட்டி அகல் கட்டகல் எனவும், குளிகுறுமை குளிக்குறுமை எனவும், இன்னினிக் கொண்டான் அண்ணணிக் கொண்டான் எனவும், புளியங்காய் எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச்சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்தலும் கொள்க. இளியின்கால் என வரும். (சஅ)

நாட்பெயர்

உசஅ. நாள்முன் தோன்றுந் தொழில்நிலைக் கிளவிக்கு
ஆன்இடை வருதல் ஐயம் இன்றே.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்குச் சாரியை விதித்தல் நுதலிற்று.

* பாளிதம் - பாற்சோறு.

† எடுத்தோத்து - எடுத்துக்கூறல்.

(இ - ள்.) நாள் முன் தோன்றும் தொழில்நிலைக்கிளவிக்கு - இகரவீற்றுள் நாட்பெயர்களின் முன்னர்த்தோன்றும் வினைச்சொல்லிற்கு, ஆன்இடை வருதல் ஐயம் இன்று - ஆன் சாரியை இடை வந்துமுடிதல் ஐயம்இல்லை.

எ - டு: பரணியாற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'ஐயமின்று' என்றதனான், இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (௪௫)

திங்கட் பெயர்

உ௪௬. திங்கள் முன்வரின் இக்கே சாரியை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) திங்கள்முன் வரின் சாரியை இக்கு - திங்களை உணர நின்ற இகரவீற்றுப் பெயர்முன்னர்த் தொழில்நிலைக் கிளவிவரின் வரும் சாரியை இக்குச்சாரியை.

எ - டு: ஆடிக்குக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (௪௬)

௩. ஈகார ஈறு

அல்வழியில் ஈகார ஈற்றுப்பெயர்

உ௪௭. ஈகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

இது, ஈகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழியின்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஈகார இறுதி ஆகார இயற்று - ஈகாரவீற்றுப் பெயர் அல்வழிக்கண் ஆகாரவீற்று அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வரும்வழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: தீக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (௪௭)

'நீ' 'மீ' முதலிய சொற்கள்

உ௪௮. நீஎன் பெயரும் இடக்கர்ப் பெயரும்
மீஎன மரீஇய இடம்வரை கிளவியும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நீ என் பெயரும் இடக்கர்ப்பெயரும் மீ என மரீஇய இடம்வரை கிளவியும் - நீ என்னும் பெயரும் இடக்கர்ப்

பெயராகிய (பீ என்னும்) ஈகாரவீற்றுப்பெயரும் மீ என்று சொல்ல வரூஉம் மருவாய் வழங்கின ஓர் இடத்தினை வரைந் துணர்த்தும் சொல்லும், ஆ வயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும்-மேல் இவ்வீற்றுட்கூறிய வல்லெழுத்துப் பெறாது இயல் பாய் முடியும்.

எ - டு: நீ குறியை; சிறியை, தீயை, பெரியை எனவும்; பீ குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; மீகண்; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'நீ குறியை' என்பது மேல் "அஃறிணை விரவுப்பெய ரியல்புமா ருளவே" (தொகை மரபு - க௩) என்றவழி அடங்காதோவெனின், மேல் வேற்றுமைக்கண் நின்கை எனத் திரிந்துமுடிதலின் அடங்கா தாயிற்றென்க. மீகண் என்பது அல்வழி முடிபன்றெனினும், இயல் பாதல்நோக்கி உடன்கூறப்பட்டது. (௪அ)

'மீ' என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒரு முடிபு

உ௫உ. இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம்
உடனிலை மொழியும் உளவென மொழிப.

இது, மேற்கூறியவற்றுள் மீ என்பதற்கு வேறோரு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இடம்வரை கிளவிமுன் வல்லெழுத்து மிகூஉம் உடன்நிலைமொழியும் உள என மொழிப - இடத்தினை வரைந் துணர்த்தும் மீ என்னும் சொல்முன் இயல்பாய் முடிதலேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும் தம்மில் இயைந்து நிற்றலையுடைய மொழிகளும் உளவென்று சொல்லுவர்.

எ - டு: மீக்கோள், மீப்பல் என வரும்.

'உடனிலை' என்றதனால், மீங்குழி, மீந்தோல் என மெல்லெழுத் துப்பெற்று முடிவனவும் கொள்க. (௪௯)

வேற்றுமையில் ஈகார ஈற்றுப்பெயர்

உ௫௩. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இது, அவ்வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று-ஈகார வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் ஆகாரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்துப்பெற்று முடியும்.

எ - டு: ஈக்கால்; சிறகு, தலை, புறம் என வரும். (௫௦)

'நீ' என்னும் பெயர்

உருச. நீஎன் ஒருபெயர் உருபியல் நிலையும்
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இது, அவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபினுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறு தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நீ என் ஒருபெயர் உருபுஇயல் நிலையும்-நீ என நின்ற ஒருபெயர் உருபு புணர்ச்சிக்கண் நெடுமுதல் குறுகி னகர வொற்றுப்பெற்று முடிந்த இயல்பின்கண்ணே நின்றுமுடியும், ஆவயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - அவ்வாறு முடிந்த விடத்து இயைபுவல்லெழுத்து மிகாது.

எ - டு : நின்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும். (ருக)

ரு. உகர ஈறு

அல்வழியில் உகர ஈற்றுப்பெயர்

உருரு. உகர இறுதி அகர இயற்றே.

இது, உகரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உகர இறுதி அகர இயற்று - உகரஈற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் அகரஈற்று அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு : கடுக்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (ருஉ)

உகரச் சுட்டு

உருசு. சுட்டின் முன்னரும் அத்தொழிற் றாகும்.

இது, இவ்வீற்றுச்சுட்டு வன்கணத்தொடு கூடி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டின் முன்னரும் அத்தொழிற்று ஆகும்- உகரவீற்றுச் சுட்டின்முன்னரும் வல்லெழுத்து வரும்வழி அவ் வகரவீற்று அல்வழியின் தொழிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : உக்கொற்றன்; சாத்தன், தேவன், பூதன் என வரும். (ருங)

சுட்டின்முன் மென்கணம் முதலியன

உருஎ. ஏனவை வரினே மேல்நிலை யியல்பே.*

இது, அவ்வீற்றுச்சுட்டு ஒழிந்த கணத்தோடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனவை வரின் மேல் நிலை இயல்பு - உகரவீற்றுச் சுட்டின்முன் ஒழிந்த கணம் வருமொழியாக வரின் மேல் அகரவீற்றுச்சுட்டு முடிந்து நின்ற நிலைமையின் இயல்பையுடையவாய் முடியும்.

எ - டு: உஞ்ஞாண், உந்நூல், உம்மணி எனவும்; உவ்யாழ், உவ்வட்டு எனவும்; உவ்வடை, உவ்வாடை, உவ்வெளவியம் எனவும்; ஊவயினை எனவும் வரும். (ருஎ)

சுட்டின்முன் வலி இயல்பாதல்

உருஅ. சுட்டுமுதல் இறுதி இயல்பா கும்மே.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி இயல்பு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதல் இறுதி இயல்பாகும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகர ஈற்றுப்பெயர் மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: அதுகுறிது, இதுகுறிது, உதுகுறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (ருஅ)

செய்யுளிற் சுட்டுப்பெயர்

உருகூ. அன்றுவரு காலை ஆவா குதலும்
ஐவரு காலை மெய்வரைந்து கெடுதலும்
செய்யுள் மருங்கின் உரித்தென மொழிப.

இது, இவ்வீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயர்க்கு ஓர் செய்யுள் முடிபு கூறு

(இ - ள்.) அன்று வருகாலை ஆ ஆகுதலும் - அதிகாரத்தான் நின்ற சுட்டுமுதல் உகர வீற்றுப்பெயர் அன்று என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து அவ்வுகரம் ஆகாரமாகித் திரிந்துமுடிதலும், ஐ வருகாலை மெய் வரைந்து கெடுதலும் - ஐ என்னும் சாரியை இடைவந்து முடியுங்காலத்து அவ்வுகரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யை ஒழித்துக் கெட்டுமுடிதலும், செய்யுள் மருங்கின் உரித்து என மொழிப - அவ்விருமுடிபும் செய்யுட்கண் உரித்தென்று சொல்லுவர்.

---

* (பாடம்) இயல. (நச்.)

எ - டு : அதாஅன்றம்ம, இதாஅன்றம்ம, உதாஅன்றம்ம எனவும்; அதை மற்றம்ம, இதைமற்றம்ம, உதைமற்றம்ம எனவும் வரும்.* (கூ)

வேற்றுமையின் உகர ஈற்றுப்பெயர்

உகூ௦. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இது, இவ்வீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - உகரவீற்றுப்பெயர் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ் அகரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : கடுக்காய்; செதிள், தோல், பூ என வரும். (௭)

'எரு' 'செரு' என்னும் சொற்கள்

உகூக. எருவுஞ் செருவும் அம்மொடு சிவணித்
திரிபிடன் உடைய தெரியுங் காலை
அம்மின் மகரஞ் செருவயின் கெடுமே
தம்மொற்று மிகூஉம் வல்லெழுத் தியற்கை.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை விதியும் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்தினோடு சாரியை விதியும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எருவும் செருவும் அம்மொடு சிவணித் திரிபு இடன் உடைய தெரியும் காலை- எரு என்னும் சொல்லும் செரு என்னும் சொல்லும் அம்முச்சாரியையொடு பொருந்தி முன் சொன்ன வேற்றுமைப் பொதுவிதியின் வேறுபட்டு முடியும் இடனுடைய ஆராயுங்காலத்து; அம்மின் மகரம் செருவயின் கெடும் - அவ்வம்முச்சாரியையது ஈற்றின் மகரம் செரு என்னும் சொல்லிடத்துக் கெட்டு முடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை தம் ஒற்று மிகூஉம் - அவ்வாறு கெட்டவிடத்துச் செரு என்பது வல்லெழுத்தாகிய இயல்பையுடைய தமது ஒற்று மிக்கு முடியும்.

எ - டு : எருவங்குழி; சேறு, தாது, பூழி எனவும்; செருவக்களம்; சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

'தெரியுங்காலை' என்றதனால், எரு என்பதற்குப் பெரும்பான்மை மெல்லெழுத்துப்பேறும், சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப்பேறும், செரு என்பதற்குச் சிறுபான்மை வல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க. எருங்குழி, எருக்குழி, செருக்களம் என வரும்.

---

* மொழிந்த பொருளோ டொன்ற அவ்வயின் முடியாததனை முட்டின்றி முடித்தல் என்பதனால், அதன்று இதன்று உதன்று என உகரங் கெட்டுத் தகரவொற்று நிற்றல் கொள்க. (நச்.)

'வல்லெழுத்தியற்கை' என்றதனன், உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி அவ்விருமொழிக்கும் அதிகார வல்லெழுத்து வீழ்வும் கொள்க. எருவின்கடுமை, செருவின்கடுமை என வரும்.

இன்னும் அதனனே, 'அம்மொடு சிவணித் திரிபிட னுடைய' என வல்லெழுத்தின்கண்ணதாக வரைந்து கூறினமையின், அம்முச்சாரியை இயல்புகணத்துக்கண் பெறுவன கொள்க. எருவஞாற்சி, செருவஞாற்சி என வரும். (௫அ)

ழகர உகர ஈறு

௨௬௨. ழகர உகரம் நீடிடன் உடைத்தே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இது, இவ்வீற்றில் சிலவற்றிற்குச் செய்யுளுள் எய்தியதன்மேல் சிறப்பு விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ழகர உகரம் நீடு இடன் உடைத்து - இவ்வீற்று மொழிகளுள் ழகரத்தொடு கூடிய உகரவீற்றுமொழி அவ்வுகரம் ஊகாரமாய் நீண்டு முடியும் இடன் உடைத்து; ஆ வயின் உகரம் வருதல் - அவ்விடத்து உகரம் வந்துமுடிக.

'இடனுடைத்து' என்றதனன், இது செய்யுளிடத்தெனக் கொள்க.

எ - டு: "பழூஉப்பல் லன்ன பருவுகிர்ப் பாவடி" எனவரும். (௫௯)

'ஒடு' என்னும் மரப்பெயர்

௨௬௩. ஒடுமரக் கிளவி யுதிமர இயற்றே

இது, இவ்வீற்று மரப்பெயருள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒடு மரக்கிளவி உதிமர இயற்று - ஒடு என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல் உதி என்னும் மரத்தின் இயல் பிற்றாய் மெல்லெழுத்துப் பெற்றுமுடியும்

எ - டு: ஒடுங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (௬0)

சுட்டுப் பெயர்க்குச் சாரியை

௨௬௪. சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்
ஒற்றிடை மிகாஅ வல்லெழுத் தியற்கை.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் நிலையும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய உகரவீற்றுச் சொற்கள் உருபு

புணர்ச்சியிற்சொன்ன இயல்பிலே நின்று அன்சாரியை பெற்று உகரம் கெட்டு முடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை ஒற்று இடைமிகா - அவ்விடத்து வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய ஒற்று இடைக்கண் மிகா.

எ - டு: அதன்கோடு, இதன்கோடு, உதன்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'ஒற்று இடைமிகா' என்றதனால், சாரியை வகுப்ப வல்லெழுத்து வீழாதென்பது பெற்றாம். 'வல்லெழுத்தியற்கை' என்றதனால், இவ்வீற்றுள் உருபிற்குச்சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க. கடுவின்குறை, ஒடுவின்குறை என வரும். (சுக)

சஉ. ஊகார ஈறு

அல்வழியில் ஊகார ஈற்றுப்பெயர்

உசுரு. ஊகார இறுதி ஆகார இயற்றே.

இது, ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஊகார இறுதி ஆகார இயற்று - ஊகாரவீற்றுப்பெயர் அல்வழிக்கண் ஆகாரவீற்று அல்வழியின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: கொண்மூக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (சுஉ)

ஊகார ஈற்று வினைச்சொல்

உசுசு. வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும்
நினையுங் காலை அவ்வகை வரையார்.

இது, இவ்வீற்று வினைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வினையெஞ்சு கிளவிக்கும் முன்னிலை மொழிக்கும் - ஊகாரவீற்று வினையெச்சமாகிய சொல்லிற்கும், முன்னிலைமொழியாகிய வினைச்சொல்லிற்கும், நினையுங்காலை அவ்வகை வரையார் - ஆராயுங்காலத்து அவ்வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும் கூற்றினை நீக்கார்.

எ - டு: உண்ணூக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; கைதூக்கொற்றா; சாத்தா தேவா, பூதா எனவும் வரும்.

'நினையுங்காலை' என்றதனான், இவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர் அல்வழிக்கண் வல்லெழுத்து மிக்கு முடிவனகொள்க. ஆடூஉக்குறியன், மகடூஉக்குறியள் என வரும். (சுங)

வேற்றுமையில் ஊகார ஈறு

உகூஎ. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இது, ஊகாரவீறு வேற்றுமைக்கண் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஊகாரவீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக் கண்ணும் அவ் ஆகாரவீற்று அல்வழியோடு ஒத்த இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: கொண்மூக்குழாம்; செலவு, தோற்றம், மறைவு என வரும். (௬௪)

குறிற்கீழ் ஊகாரமும் தனிமொழி ஊகாரமும்

உகூஅ. குற்றெழுத் திம்பரும் ஓரெழுத்து மொழிக்கும்
நிற்றல் வேண்டும் உகரக் கிளவி.

இது, இவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குற்றெழுத்து இப்பரும் ஓர் எழுத்து மொழிக்கும் உகரக்கிளவி நிற்றல் வேண்டும் - குற்றெழுத்தின்பின் நின்ற ஊகாரவீற்றுமொழிக்கும் ஓரெழுத்தொரு மொழியாகிய ஊகார வீற்றுமொழிக்கும் உகரமாகிய எழுத்து நிற்றலை வேண்டும்.

எ . டு: உடூஉக்குறை, தூஉக்குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

'நிற்றல்' என்றதனால் இவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர் வேற்றுமைக் கண் வல்லெழுத்து மிகுவனவும் கொள்க. ஆடூஉக்கை, மகடூஉக்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும். (௬௫)

பூ என்னும் பெயர்

உகூகூ. பூஎன் ஒருபெயர் ஆஇயல் பின்றே
ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

இது, அவற்றுள் ஒன்றற்கு உகரமும் வல்லெழுத்தும் விலக்கிப் பெரும்பான்மை மெல்லெழுத்தும் சிறுபான்மை வல்லெழுத்தும் பெறு மென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பூ என் ஒரு பெயர் அ இயல்பு இன்று - பூ என்னும் ஊகாரவீற்றையுடைய ஒரு பெயர் மேற்சொன்ன உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் அந்த இயல்பில்லா மையை உடைத்து; எனவே, வேறு ஓர் இயல்பிற்றாய் மெல் லெழுத்து மிக்குமுடியும். ஆ வயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும்

உரித்து - அவ்விடத்து அம் மெல்லெழுத்தே யன்றி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலும் உரித்து.

மெல்லெழுத்துப் பெறுமென்றது, உரையிற் கோடலாற் கொள்ளப்பட்டது.

எ - டு: பூங்கொடி, பூக்கொடி; செய்கை, தாமம், பந்து எனவரும். (சுசு)

'ஊ' என்னும் பெயர்

உஎ௦. ஊஎன் ஒருபெயர் ஆவோடு சிவணும்.

இது, இன்னும் அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு உகரமும் வல்லெழுத்தும் விலக்கி நிலைமொழி னகரம் பெறுமென எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஊ என் ஒரு பெயர் ஆவொடு சிவணும் - ஊ என்று சொல்லப்படும் ஊகாரவீற்றையுடைய ஒரு பெயர் ஆகார வீற்றில் ஆ என்னும் சொல்லொடு பொருந்தி வல்லெழுத்துப் பெறாது நிலைமொழி னகரவொற்றுப் பெற்றுமுடியும்.

எ - டு: ஊன்குறை; செய்கை தலை, புறம் என வரும். (சுஎ)

இதுவும் அது

உஎக. அக்கென் சாரியை பெறுதலும் உரித்தே
தக்கவழி அறிதல் வழக்கத் தான.

இது, இன்னும் அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அக்கு என் சாரியை பெறுதலும் உரித்து - அதிகாரத்தான் நின்ற ஊ என்னும் பெயர் மேற்கூறிய னகரத்தோடு அக்கு என்னும் சாரியை பெற்று முடிதலும் உரித்து; வழக்கத்தான் தக்கவழி அறிதல் - வழக்கிடத்து அம்முடிபு தக்க இடம் அறிக.

'தக்க வழியறிதல்' என்றதனால், சாரியை பெற்றவழி நிலைமொழி னகரம் விலக்குண்ணாது நிற்றலும் முன் மாட்டேற்றால் விலக்குண்ட வல்லெழுத்துக் கெடாது நிற்றலும் கொள்க.

எ - டு: ஊனக்குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

'வழக்கத்தான' என்றதனான், இவ்வீற்று உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க. கொண்மூவின் குழாம் என வரும். (சுஅ)

'ஆடூஉ' 'மகடூஉ' என்னும் பெயர்கள்

உஎஉ. ஆடூஉ மகடூஉ ஆயிரு பெயர்க்கும்
இன்னிடை வரினும் மான*மில்லை.

இது, அவ்வீற்று உயர்திணைப்பெயர்க்குமுன் எய்திய வல்லெழுத்தே யன்றி, சாரியையும் பெறுமெனை எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆடூஉ மகடூஉ ஆ இரு பெயர்க்கும் - ஆடூஉ மகடூஉவாகிய அவ்விரண்டு பெயர்க்கும், இன் இடைவரினும் மானம் இல்லை - மேல் "குற்றெழுத்திம்பரும்" (உயிர்மயங் கியல் - சுஙு) என்னும் சூத்திரத்தின் "நிற்றல்" என்பதனால் வந்த வல்லெழுத்தேயன்றி இன்சாரியை இடை வரினும் குற்றம்

எ - டு: ஆடூஉவின்கை, மகடூஉவின்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

'மானமில்லை' என்றதனான், இன் பெற்றவழி மேல் இலேசினா னெய்திய வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (சுகூ)

எ. எகர ஒகர ஈறு

அல்வழியில் எகர ஒகர ஈறுகள்

உஎஙு. எகர ஒகரம் பெயர்க்கீ றாகா
முன்னிலை மொழிய என்மனார் புலவர்
தேற்றமுஞ் சிறப்பும் அல்வழி யான.

இது, எகரவீற்றிற்கும் ஒகரவீற்றிற்கும் ஈறுகாத நிலையில் வேறுபாடு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எகரம் ஒகரம் பெயர்க்கு ஈறு ஆகா - எகரமும் ஒகரமும் பெயர்ச்சொற்கு ஈறு ஆகா; முன்னிலைமொழிய என் மனார் புலவர் - வினைச்சொல்லுள் முன்னிலை மொழியிடத்தன வென்று சொல்லுவர் புலவர்; தேற்றமும் சிறப்பும் அல்வழி யான - தேற்றப்பொருண்மையில் வரும் இடைச்சொல் எகார வீறும் சிறப்புப்பொருண்மையின் வரும் இடைச்சொல் ஒகார

எ - டு: எஎ எனவும், ஓஒ எனவும் வரும். இவை முன்னிலை r.

எஎ கொண்டான், ஓஒ கொண்டான் இவை இடைச்சொல். (எ0)

* மானம் - அளவு, வரை. வரைதல் - நீக்குதல். 'உருவுகொளல் வரையார்.' (எழு. கசப) என்றும், 'அவ்வகை வரையார்' (எழு. உசுசு) என்றும் ஆசிரியர் கூறுதல் காண்க. மானமில்லை-வரைவில்லை, விலக்கில்லை. (பாவாணர்.)

எகர ஒகர இடைச்சொற்கள்

உஎச. தேற்ற எகரமுஞ் சிறப்பின் ஒவ்வும்
மேற்கூ றியற்கை வல்லெழுத்து மிகா.

இது, முன்னீறும் என்னப்பட்ட எகர ஒகர ஈற்று இடைச்சொற்கும் அவ்வீற்று முன்னிலைவினைச்சொற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தேற்ற எகரமும் சிறப்பின் ஒவ்வும் - தேற்றப் பொருண்மையில் வரும் எகரவீற்று இடைச்சொல்லும் சிறப்புப் பொருண்மையில் வரும் ஒகரவீற்று இடைச்சொல்லும், மேல் கூறு இயற்கை வல்லெழுத்து மிகா - மேலை முன்னிலை வினைச் சொற்குக் கூறப்படும் இயல்புடைய வல்லெழுத்து மிகாவாய் இயல்பாய் முடியும்.

'மேற் கூறியற்கை வல்லெழுத்து மிகா' என்றதனால் "வந்தது கொண்டு வாராதது உணர்க" என்னும் தந்திரவுத்திவகையான் வல்லெழுத்து மிகுமென்பது கூறப்பட்டதாயிற்று.

எ - டு: யானேஎ கொண்டேன், நீயேஎ கொண்டாய், அவனேஎ கொண்டான் எனவும்; (ஓஒகொண்டேன், ஓஒகொண்டாய்,) ஓஒ கொண்டான் எனவும் வரும். இவை இடைச்சொல்.

எஎக்கொற்றா, ஓஒக்கொற்றா; சாத்தா, தேவா, பூதா என இவை முன்னிலைவினை. 'இயற்கை' என்றதனான், அம் முன்னிலை வினைகளை அளபெடையாக நிறீஇக்கொள்க. (எக)

அ. ஏகார ஈறு

அல்வழியில் ஏகார ஈற்றுப்பெயர்

உஎரு. ஏகார இறுதி ஊகார இயற்றே.

இது, ஏகாரவீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏகார இறுதி ஊகார இயற்று - ஏகாரவீற்றுப் பெயா அல்வழிக்கண் ஊகாரவீற்று அல்வழி இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: சேக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (எஉ)

ஏகார இடைச்சொற்கள்

உஎசு. மாறுகோள்* எச்சமும் வினவும் எண்ணும்
கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை யாகும்.

இது, அவ்வீற்று இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

* (பாடம்) மாறுகோள். (நச்.)

(இ - ள்.) மாறுகொள் எச்சமும் வினவும் எண்ணும் - மாறுபாடுகோடலையுடைய எச்சப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகாரவீற்று இடைச்சொல்லும் வினப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகாரவீற்று இடைச்சொல்லும் எண்ணுப்பொருண்மைக்கண் வரும் ஏகாரவீற்று இடைச்சொல்லும், கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - மேற்கூறிய வல்லெழுத்துப் பெறாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: யானே கொண்டேன்; சென்றேன், தந்தேன், போயினேன் எனவும்; நீயே கொண்டாய்; சென்றாய், தந்தாய், போயினாய் எனவும்; கொற்றனே சாத்தனே, தேவனே பூதனே எனவும் வரும்.

'கூறிய' என்றதனால், பிரிநிலைப்பொருண்மைக்கண்ணும் ஈற்றசைக்கண்ணும் வரும் ஏகாரங்களின் இயல்புமுடிபு கொள்க.

அவனே கொண்டான் என்பது பிரிநிலை. கடலே பாடெழுந் தொலிக்கும் என்பது ஈற்றசை. (எங)

வேற்றுமையின் 'ஏகார' ஈறு

உஎஎ. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே.

இது, இவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஏகாரவீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் அவ்வூகாரவீற்று அல்வழியோடு ஒருதன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: வேக்குடம்;* சாடி, தூதை, பானை என வரும். (எச)

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

உஎஅ. ஏயென் இறுதிக்கு எகரம் வருமே.

இது, அவ்வீற்றிற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏ என் இறுதிக்கு எகரம் வரும் - அவ்வேற்றுமைக்கண் ஏ என்னும் இறுதிக்கு எகரம் வரும்.

எ - டு: ஏஎக்கொட்டில்; சாலை, துளை, புழை என வரும்.

† 'உரையிற்கோடல்' என்பதனான், அவ்வெகரப்பேறு பொருந்தின வழிக் கொள்க. (எரு)

---

* வேக்குடம் - வேதலையுடைய குடமென விரியும். (நச்.)

† வருமொழி வரையாது கூறினமையின் இயல்புகணத்துக்கண்ணும் வருமெனக் கொள்க. ஏஎ ஞெகிழ்ச்சி நேர்மை என வரும். (நச்.)

'சே' என்னும் மரப்பெயர்

உஎகூ. சேஎன் மரப்பெயர் ஒடுமர இயற்றே.

இது, அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சே என் மரப்பெயர் ஒடு மர இயற்று - சே என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற பெயர் ஒடுமரத்தின் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : சேங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (எக)

சே என்னும் விலங்கின் பெயர்

உஅ௦. பெற்றம் ஆயின் முற்றஇன் வேண்டும்.

இது, அம்மரப்பெயரல்லாத சே என்பதற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பெற்றம் ஆயின் முற்ற இன் வேண்டும் - மேற்கூறிய சே என்பது பெற்றத்தினை உணரநின்ற பொழுதாயின் முடிய இன்சாரியை பெற்று முடியவேண்டும்.

எ - டு : சேவின்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

'முற்ற' என்றதனான் இச் சே என்பது எடுத்தோத்தான் இன் பெற்றவழியும், அதுவே மரப்பெயராய் உருபிற்கு எய்திய சாரியை பெற்றவழியும், பிறசொல் அவ்வாறு இன் பெற்றவழியும் இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

எ - டு : சேவின்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும், சேவின்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஏவின் கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

கூ. ஐகார ஈறு

வேற்றுமையில் ஐயீற்றுப் பெயர்

உஅக. ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
வேற்றுமை ஆயின் வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, ஐகாரவீற்று அல்வழிமுடிபு தொகைமரபினுட் கூறிநின்றமையின் அதன் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) ஐகார இறுதிப் பெயர்நிலைமுன்னர் - ஐகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் முன்னர், வேற்றுமை ஆயின் வல்லெழுத்து மிகும் - அதிகாரத்தாற் க ச த ப முதல்மொழி வந்தவழி வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சியில் தமக்குப்பொருந்தின வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - யானைக்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும். (எஅ)

சுட்டுப்பெயர்

உ௬உ. சுட்டுமுதல் இறுதி உருபியல் நிலையும்.

இது, இவ்வீற்றுச் சுட்டுமுதற்பெயர்க்கு வல்லெழுத்தோடு வற்று வருத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டு முதல் இறுதி உருபு இயல் நிலையும்-சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய ஐகாரவீற்றுப்பெயர் உருபு புணர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பின்கண்ணே நின்று ஐகாரம் கெடாதும் கெட்டும் வற்றுப்பெற்று முடியும். (உருபியல், சூத் - ரு பார்க்க.)

எ - டு : அவையற்றுக்கோடு, இவையற்றுக்கோடு, உவையற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும்; அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும். (எகூ).

'விசை' 'ஞெமை' 'நமை' என்னும் மரப்பெயர்கள்

உ௬௩. விசைமரக் கிளவியும் ஞெமையும் நமையும்
அவைமுப் பெயருஞ் சேமர இயல.

இது, இவ்வீற்றுள் மரப்பெயர் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) விசை மரக்கிளவியும் ஞெமையும் நமையும் அவை முப்பெயரும் - விசை என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல்லும் ஞெமை என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல்லும் நமை என்னும் மரத்தினை உணரநின்ற சொல்லும் ஆகிய அம் மூன்று பெயரும், சேமர இயல - மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகாது சே என்னும் மரத்தினது இயல்பினவாய் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : விசைங்கோடு, ஞெமைங்கோடு, நமைங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (அ0).

'பனை' 'அரை' 'ஆவிரை' என்னும் மரப்பெயர்கள்

உ௬௪. பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும்
நினையுங் காலை அம்மொடு சிவணும்
ஐயென் இறுதி யரைவரைந்து கெடுமே
மெய்அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பனையும் அரையும் ஆவிரைக் கிளவியும் - பனை என்னும் சொல்லும் அரை என்னும் சொல்லும் ஆவிரை என்னும் சொல்லும், மேற்கூறிய வல்லெழுத்து மிகா. நினையுங்

காலை அம்மொடு சிவணும் - ஆராயுங்காலத்து அம் என்னும் சாரியையொடு பொருந்திமுடியும், ஐ என் இறுதி அரை வரைந்துகெடும் - அவ்விடத்து ஐ என்னும் ஈறு அரை என்னும் சொல்லை நீக்கிக்கெடும், மெய் அவண் ஒழிய என்மனார் புலவர் - தன்னானூரப்பட்ட மெய் அச்சொல்லிடத்தே ஒழியவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : பனங்காய்; செதிள், தோல், பூ எனவும்; அரையங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்; ஆவிரங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

'நினையுங்காலை' என்றதனால், பிறவும் தூதுணை, வழுதுணை, தில்லை ஓலை என வருவனவற்றிற்கும் அம்முக்கொடுத்து ஐகாரம் கெடுத்துத் தூதுணங்காய், வழுதுணங்காய் தில்லங்காய், ஓலம்போழ் என்று முடிக்க. (அக)

'பனை' முன் 'அட்டு'

உஅரு. பனையின் முன்னர் அட்டுவரு காலை
நிலையின் றாகும் ஐயென் உயிரே
ஆகாரம் வருதல் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) பனையின்முன்னர் அட்டு வருகாலை-மேற்கூறிய வழியேயன்றி பனை என்னும் சொல்லின்முன்னர் அட்டு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, நிலை இன்றாகும் ஐ என் உயிர் - நிற்றல் இன்றாம் ஐ என்னும் உயிர்; ஆ வயின் ஆன ஆகாரம் வருதல் - அவ்விடத்து ஆகாரம் வந்து அம்மெய்ம்மேல் ஏறி முடிக.

எ - டு : பனாஅட்டு என வரும்.

'ஆவயின்' என்றதனால், விச்சாவாதி என்றாற்போல்வனவற்றது வேற்றுமை முடிபுகொள்க. (அஉ)

'பனை' முன் 'கொடி'

உஅசு. கொடிமுன் வரினே ஐயவண் நிற்பக்
கடிநிலை யின்றே வல்லெழுத்து மிகுதி.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) கொடிமுன் வரின் - கொடி என்னும் சொல் பனை என்னும் சொல்முன்னர் வரின், ஐ அவண் நிற்ப வல்லெழுத்து மிகுதி கடிநிலை இன்று - மேற்கெடுக்க எனப்பட்ட ஐகாரம் ஆண்டுக் கெடாதே நிற்ப வல்லெழுத்துமிகுதி நீக்கும் நிலைமையின்று.

எ - டு : பனைக்கொடி என வரும்.

'கடிநிலை' என்றதனன், இவ்வீற்றுள் எடுத்தோத்தானும் இலேசினானும் அம்முச்சாரியையும் பிறசாரியையும் பெற்றவழி இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க. இன்னும் இதனானே, உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்குச் சென்றவழியும் இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்க்க. பனையின் காய், அரையின்கோடு, ஆவிரையின்கோடு எனவும்; விசையின்கோடு, ஞெமையின்கோடு, நமையின்கோடு எனவும்; தாதுணையின்காய், வழுதுணையின்காய் எனவும்; வழையின்கோடு, வழையின் பூ எனவும் வரும். 'அவண்' என்றதனல், பனைத்திரள் என வல்லெழுத்துப்பேறும் கொள்க. (அகூ)

திங்கட்பெயரும் நாட்பெயரும்

உ அஎ. திங்களும் நாளும் முந்துகிளந் தன்ன.

இது, இயைபுவல்லெழுத்தினோடு சாரியைப்பேறும் வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியைப்பேறும் கூறுகின்றமையின் எய்தியதன்மேற் சிறப்பு விதியும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதியும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திங்களும் நாளும் முந்து கிளந்தன்ன - ஐகார வீற்றுத் திங்களை உணரநின்ற பெயரும் அவ்வீற்று நாள் உணரநின்ற பெயரும் முன் இகரவீற்றுத் திங்களும் நாளும் கிளந்த தன்மையவாய் இக்கும் ஆனும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : சித்திரைக்குக் கொண்டான், கேட்டையாற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

நாள் முன்கூறாது திங்கள் முன்கூறியவதனல், கரியவற்றுக்கோடு எனவும் ; அவையத்துக்கொண்டான் எனவும்; வழைங்கோடு எனவும்; கலைங்கோடு, கலைக்கோடு எனவும் இவ்வீற்று முடியாதனவெல்லாம் கொள்க. (அச)

'மழை' என்னும் சொல்

உ அஅ. மழையென் கிளவி வளியியல் நிலையும்.

இது, இயைபுவல்லெழுத்தினோடு அத்துப்பேறும் வல்லெழுத்து விலக்கி இன்னும் வகுக்கின்றமையின் எய்தியதன்மேற் சிறப்பும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மழை என் கிளவி வளி இயல் நிலையும் - மழை என்னும் ஐகாரவீற்றுச்சொல் இகரவீற்று வளி என்னும் சொல் அத்தும் இன்னும் பெற்று முடிந்த இயல்பின் கண்ணே நின்று முடியும்.

எ - டு : மழையத்துக் கொண்டான், மழையிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (அரு)

'வேட்கை' முன் 'அவா'

உஅகூ. செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும்
ஐயென் இறுதி அவாமுன் வரினே
மெய்யொடுங் கெடுதல் என்மனார் புலவர்
டகாரம் ணகார மாதல் வேண்டும்.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண் செய்யுள் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) செய்யுள் மருங்கின் வேட்கை என்னும் ஐ என் இறுதி - செய்யுளிடத்து அல்வழிக்கண் வேட்கை என்னும் ஐகார வீற்றுச்சொல், அவா முன்வரின் - அவா என்னும் சொல் தனக்கு முன் வரின், மெய்யொடும் கெடுதல் என்மனார் புலவர் - அவ்வைகாரம் தான் ஊர்ந்த மெய்யோடுங்கூடக் கெடுகவென்று சொல்லுவர் புலவர்; டகாரம் ணகாரம் ஆதல் வேண்டும் - அவ்விடத்து நின்ற டகாரவொற்று ணகாரவொற்றாய்த் திரிந்துமுடிதல் வேண்டும்.

எ - டு: "வேணவா* நலிய வெய்ய வுயிரா" என வரும். இதனை உம்மைத்தொகையாகக் கொள்க. அவாவென்பது அவ்வேட்கையின் மிகுதி.

இவ்வல்வழியை வேற்றுமை முடிபிற்கு முன் கூறாததனால் விச்சாவாதி என்றாற்போல வரும் உம்மைத்தொகை அல்வழி முடிபும், பாறங்கல் என இருபெயரொட்டு அல்வழி முடிபும் கொள்க. (அகூ)

கம. ஓகார ஈறு

அல்வழியில் ஓகார ஈற்றுப்பெயர்

உகூ௦. ஓகார இறுதி ஏகார இயற்றே.

இது, ஓகாரவீற்று அல்வழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஓகார இறுதி ஏகார இயற்று - ஓகாரவீற்று அல்வழிப்பெயர்ச்சொல் ஏகாரவீற்று அல்வழி இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: ஓக்கடிது; சிறிது தீது, பெரிது என வரும். (அஎ)

* "வேட்கையாவது பொருள்கள்மேல் தோன்றும் பற்றுள்ளம் எனவும், அவாவாவது அப்பொருள்களைப் பெறவேண்டும் என்று மேன்மேல் நிகழும் ஆசை எனவும்" பொருள்கூறி வேணவா என்பதனை வேட்கையாலுண்டாகிய அவா என மூன்றனுருபும் பயனும் தொக்கதொகையாகக் கொண்டார்.[1] (நச்.)

[1] இந்நூற்பாவின்படி, வேட்கை + அவா = வேணவா என்று முடிக்காமல் வேண் + அவா = வேணவா என்றே முடிக்கவும் கூடும். வேள்- வேண், ஒ. நோ; பெள் - பெண்: (பாவாணர்.)

ஓகார இடைச்சொல்

உகூக. மாறுகோள் எச்சமும் வினாவும் ஐயமும்
கூறிய வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இது, ஓவீற்று இடைச்சொல் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *மாறுகோள் எச்சமும் வினாவும் ஐயமும் - மாறுபாட்டினைக் கொண்ட எச்சப்பொருண்மையினையுடைய ஓகாரமும், வினாப்பொருண்மையையுடைய ஓகாரமும் ஐயப் பொருண்மையினையுடைய ஓகாரமும், கூறிய வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - முன் பெயர்க்குக் கூறிய வல்லெழுத்தன்றி இயல்பாய் முடியும்.*

எ - டு : *யானோகொண்டேன் எனவும், நீயோ கொண்டாய் எனவும், பத்தோபதினொன்றோ எனவும் வரும்.*

'கூறிய' என்றதனால், பிரிநிலையும், தெரிநிலையும், எண்ணும் ஈற்றசையும் இயல்பாய் முடிதல் கொள்க. அவனோகொண்டான் எனவும் நன்றோ தீதோவன்று எனவும், "குன்றுறழ்ந்த களிறென்கோ கொய்யுளைய மாவென்கோ" எனவும், யானோ தேறேன் எனவும் வரும். (அஅ)

இதுவும் அது

உகூஉ. ஒழிந்ததன் நிலையும் ஒழிந்தவற்* றியற்றே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) *ஒழிந்ததன் நிலையும் ஒழிந்தவற்று இயற்று - ஒழியிசை ஓகாரத்தினது நிலையும் மேற்சொல்லியொழிந்த ஓகாரங்களின் இயல்பிற்றாய் இயல்பாய் முடியும்.*

எ - டு : *கொளலோகொண்டான் என வரும்.* (அகூ)

வேற்றுமையில் ஓகார ஈற்றுப்பெயர்

உகூந. வேற்றுமைக் கண்ணும் அதனோ ரற்றே
ஓகாரம் வருதல் ஆவயி னான.

இது, அவ்வீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *வேற்றுமைக்கண்ணும் அதன் ஓர் அற்று - ஓகாரவீற்று வேற்றுமைக்கண்ணும் அவ்வோகாரவீற்று அல் வழியோடொத்து வல்லெழுத்துப்பெற்றுப் புணரும். ஆவயின் ஆன ஒகரம் வருதல் - அவ்விடத்து ஒகரம் வருக.*

எ - டு : ஓஒக்கடுமை; *சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவரும்.* (கூ0)

* (பாடம்) மொழிந்தவற். (நச்.)

'கோ' முன் 'இல்'

உகூச. இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

இது, எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இல்லொடு கிளப்பின் இயற்கை ஆகும் - ஓகார வீற்றுக் கோ என்னும் மொழியினை இல் என்னும் வருமொழி யொடு சொல்லின் ஒகாரம் மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : கோயில் என வரும்.

நிலைமொழி ஒகரவெழுத்துப்பேறும் வரையாது கூறினவழி நான்கு கணத்துக்கண்ணும் செல்லுமென்பதனாற் பெற்றாம். கோவென்றது உயர்திணைப்பெயரன்றோவெனின், கோவந்ததென அஃறிணையாய் முடிதலின் அஃறிணைப்பாற் பட்டது போலும்.* (கக)

சில ஈறுகட்குச் சாரியை

உகூரு. உருபியல் நிலையும் மொழியுமா ருளவே
ஆவயின் வல்லெழுத் தியற்கை யாகும்.

இது, அவ்வீற்றிற் சிலவற்றிற்கு வல்லெழுத்து விலக்கிச் சாரியை வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உருபு இயல் நிலையும் மொழியுமார் உள - அவ் வீற்றுட் சில உருபுபுணர்ச்சியது இயல்பிலே நின்று ஒன்சாரியை பெற்றுமுடியும் மொழிகளும் உள; ஆ வயின் வல்லெழுத்து இயற்கை ஆகும் - அவ்விடத்து வல்லெழுத்தின்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : கோஒன்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

இதனானும் பெற்றாம், சாரியைப்பேறு வருமொழி வல்லெழுத்து விலக்காமை. (கஉ)

கக. ஔகார ஈறு

இருவழியினும் ஔகார ஈற்றுமெய்

உகூகு. ஔகார இறுதிப் பெயர்நிலை முன்னர்
அல்வழி யானும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை யின்றே
அவ்விரு ஈற்றும் உகரம் வருதல்
செவ்வி தென்ப சிறந்திசி னோரே.

* அஃறிணைப்பாற் படுதலாவது சொல்லால் அஃறிணையாயும் பொருளால் உயர்திணையாயுமிருத்தல். (பாவாணர்.)

இது, ஔகார ஈறு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஔகார இறுதி பெயர்நிலை முன்னர் அல்வழியானும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வல்லெழுத்து மிகுதல் வரைநிலை இன்று - ஔகாரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல்முன்னர் வல்லெழுத்து முதல்மொழி வரின் அவை அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதல் நீக்கும் நிலையின்றாம். அ இரு ஈற்றும் உகரம்வருதல் செவ்விது என்ப சிறந்திசினோர் - அவ்விருகூற்று முடிபின்கண்ணும் நிலைமொழிக்கண் உகரம் வந்துமுடிதல் செவ்விதென்று சொல்லுவர் சிறந்தோர்.

எ - டு : கௌவுக்கடிது ; சிறிது, தீது பெரிது எனவும்; கௌவுக் கடுமை ; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

'செவ்விது' என்றதனான், மென்கணத்துக்கண்ணும் இடைக் கணத்துக்கண்ணும் இருவழியும் உகரப்பேறு கொள்க. கௌவு ஞான்றது, கௌவுஞாற்சி எனவும்; கௌவு வலிது, கௌவு வலிமை எனவும் வரும்.

'நிலை' என்றதனால், கௌவின் கடுமை என உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி, இயைபுவல்லெழுத்து வீழ்வு கொள்க. (கூ௩)

ஏழாவது உயிர்மயங்கியல் முற்றிற்று.

அ. புள்ளிமயங்கியல்

[மெய்யீறுகளின் புணர்ச்சி இலக்கணம் உணர்த்துவது]

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோவெனின், புள்ளியீறு வன்கணத்தோடும் சிறுபான்மை பிறகணத்தோடும் மயங்கிப்புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் புள்ளிமயங்கியல் என்னும் பெயர்த்து.

க. மெல்லொற்று ஈறுகள்

இருவழியிலும் ஞகாரஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

உகூஎ. ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இந் நிலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோவெனின், ஞகாரவீறு வன்கணத்தோடு இருவழிக்கண்ணும் புணருமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஞகாரை ஒற்றிய தொழிற்பெயர் முன்னர் - ஞகாரம் ஈற்றின்கண் ஒற்றாகநின்ற தொழிற்பெயரின் முன்னர், அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும் - அல்வழிக் கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும், வல்லெழுத்து இயையின் அவ்வெழுத்து மிகும் - வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருமொழியாயின் வல்லெழுத்து வருமொழிக்கண் மிக்கு முடியும், ஆவயின் ஆன உகரம் வருதல் - ஆண்டு நிலைமொழிக்கண் உகரம் வருக.

எ - டு : உரிஞுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; உரிஞுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும். (க)

அதற்குமேலும் ஒருமுடிபு

உகூஅ. ஞநமவ இயையினும் உகர நிலையும்.

இது, அவ்வீறு மென்கணத்தோடும் இடைக்கணத்து வகரத்தோடும் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஞ ந ம வ இயையினும் உகரம் நிலையும் - அந்த ஞகரவீறு வன்கணமன்றி ஞ ந ம வ முதன்மொழி வருமொழியாய் இயையினும் நிலைமொழிக்கண் உகரம் நிலைபெற்று முடியும்.

எ - டு : உரிஞுஞான்றது; நீண்டது, மாண்டது எனவும்; உரிஞுஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி எனவும்; உரிஞுவலிது; வலிமை எனவும் வரும்.

இடைக்கணத்து யகரத்தோடும் உயிரோடும் புணருமாறு தொகை மரபினுள் "உகரமொடு புணரும் புள்ளியிறுதி" (சூத் - உக) என்பதனுட் கூறப்பட்டது. (உ)

அல்வழியில் நகர ஈறு

உகூகூ. நகர இறுதியும் அதனோ ரற்றே.

இது, நகரவீறு மேற்கூறிய கணங்களோடு ஒருவழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நகர இறுதியும் அதன் ஓர் அற்று - நகரவீற்றுப் பெயரும் மேற்கூறிய கணங்களொடு புணரும் வழி அஞ்ஞகார வீற்றோடு ஓர் இயல்பிற்றாய் முடியும்.

எ - டு: பொருநுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; ஞான்றது; நீண்டது; மாண்டது எனவும்; பொருநுவலிது எனவும் ஒட்டுக. (ங)

வேற்றுமையில் நகர ஈறு

௩௦௦. வேற்றுமைக்கு உக்கெட அகர நிலையும்.

இது, அவ்வீற்று வேற்றுமைக்கண் நிலைமொழிமுடிபு வேறாய் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமைக்கு உ கெட அகரம் நிலையும் - அந் நகரவீறு வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் எய்திய நிலைமொழி உகரம் கெட அகரம் நிலைபெற்று முடியும்.

எ - டு: *பொருநக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; பொருநஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி எனவும்; பொருநவலுமை எனவும் வரும்.

'அகரம்நிலையும்' என்னாது 'உகரங்கெட' என்றதனான், அவ்விரு வீற்றின் உருபிற்குச்சென்ற சாரியை பொருட்கண் சென்றவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்வும் சிறுபான்மை உகரப்பேறும் கொள்க. பொருநின்குறை, உரிஞின்குறை எனவும்; "உயவல் யானை வெரிநுச் சென்றன்ன" (அகம்-கூ௫) எனவும் வரும். (ச)

'வெரிந்' என்னும் சொல்

௩௦க. வெரிநென் இறுதி முழுதுங் கெடுவழி
வருமிடன் உடைத்தே மெல்லெழுத் தியற்கை.

இது, அந்நகரவீற்று ஒருமொழிக்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

---

* பொருந் என்பது ஒருசாதிப் பெயரும், பொருநுதல் என்னும் வினைப்பெயருமாம். (நச்.)

(இ - ள்.) வெரிந்*என் இறுதி முழுதும் கெடுவழி-வெரிந் என்று சொல்லப்பட்ட நகரவீற்றுமொழி தன் ஈற்றுநகரம் முன் பெற்ற அகரத்தோடு எஞ்சாமற் கெட்டவிடத்து, மெல்லெழுத்து இயற்கை வரும் இடன் உடைத்து - மெல்லெழுத்துப் பெறும் இயல்பு வந்துமுடியும் இடனுடைத்து.

எ - டு: வெரிங்குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும். (இ)

அதற்கு மேலும் ஒருமுடிபு

ஙூ0உ. ஆவயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்தே.

இது, இன்னும் அம்மொழிக்கு எய்தியதோர் முடிபு கூறுதல் நுத லிற்று.

(இ - ள்.) ஆ வயின் வல்லெழுத்து மிகுதலும் உரித்து - அவ்வெரிந் என்னும் சொல் அவ்வாறு ஈறு கெட்டு நின்றவிடத்து மெல்லெழுத்தேயன்றி வல்லெழுத்து மிக்குமுடிதலும் உரித்து.

எ - டு: வெரிக்குறை; செய்கை, தலை, புறம் என வரும்.

ஞகாரவீற்றொடு நகாரவீறு ஒத்தமுடிபிற்றாதலின் உடன் கூறப் பட்டது. (ஈ)

வேற்றுமையில் ணகர ஈறு

ஙூ0ஙூ. ணகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
டகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது, ணகாரவீறு வேற்றுமைப்பொருட்கண் புணருமாறு உணர்த்து தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ணகார இறுதி வல்லெழுத்து இயையின் - ணகாரவீற்றுப்பெயர் வல்லெழுத்துமுதன்மொழி இயையின், டகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கு - டகாரமாய் முடியும் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சிக்கண்.

எ - டு: மட்குடம்; சாடி, தூதை, பானை என வரும். (எ)

'ஆண்' 'பெண்' என்னும் சொற்கள்

ஙூ0ச. ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை இயற்கை.

இது, அவ்வீற்றுவிரவுப்பெயருட் சிலவற்றிற்கு எய்தியதுவிலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

---

* "வெயில் வெரி நிறுத்த...இட்டெழுதப." (அகம் - ஙூஎ.) என்பது ந ன ண என்னும் மூன்று இனவெழுத்துக்களுள் முதலதே முந்தினது என்பதை உணர்த்தும். (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) ஆணும் பெண்ணும் அஃறிணை இயற்கை - ஆண் என்னும் பெயரும் பெண் என்னும் பெயரும் மேல் தொகை மரபினுள் "மொழிமுத லாகும்" (சூத்திரம் - ரு) என்பதன் கண் அஃறிணைப்பெயர் முடிந்த இயல்புபோலத் தாம் வேற்று மைக்கண் இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : ஆண்கை, பெண்கை ; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

மற்றிது தொகைமரபினுள் "அஃறிணை விரவுப்பெயர்" (சூத்திரம் - கூ) என்பதனுள் இயல்பாய் முடிந்ததன்றோ வெனின், இவை ஆண்டுமுடிந்தனபோலத் தத்தம் மரபின் வினையாற் பாலறியப் படுவன வன்றி, இருதிணைக்கண்ணும் அஃறிணையாய் முடிதலின் அவ் வஃறிணைப்பெயரது இயல்போடு மாட்டெறிந்து முடித்தான் எனக் கொள்க. இவ்வாறுதலின், ஆண்கடிது பெண்கடிது என்னும் அல் வழியும் "மொழிமுத லாகும்" (தொகைமரபு - ரு) என்பதனுட் கொள்ளப்படும். (அ)

'ஆண்' என்னும் மரப்பெயர்

௩௦௫. ஆண்மரக் கிளவி அரைமர இயற்றே.

இது, திரிபுவிலக்கிச் சாரியை வகுத்தமையின் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆண் மரக் கிளவி அரை மர இயற்று - ஆண் என்னும் மரத்தை உணரநின்ற பெயர்ச்சொல் அரைமரம் அம் முப்பெறும் இயல்பிற்றாய்த் தானும் அம்முப்பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஆணங்கோடு ; செதிள், தோல், பூ என வரும். (கூ)

'விண்' என்னும் சொல்

௩௦௬. விண்ணென வரூஉங் காயப் பெயர்வயின்
உண்மையும் உரித்தே அத்தென் சாரியை
செய்யுள் மருங்கின் தொழில்வரு காலை.

இது, செய்யுளுள் திரிபு விலக்கிச் சாரியை வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) விண் என வரும் காயப் பெயர்வயின் - விண் என்று சொல்லவருகின்ற ஆகாயத்தை உணரநின்ற பெயர்க் கண், அத்து என் சாரியை உண்மையும் உரித்து - அத்து என்னும் சாரியை உண்டாதலும் உரித்து இல்லையாதலும் உரித்து, செய்யுள் மருங்கின் தொழில் வரு காலை - செய்யு ளிடத்து வினைவரும் காலத்து.

எ - டு: விண்ணத்துக் கொட்கும் எனவும், "விண்குத்து நீள் வரை" (நாலடி - உஉக) எனவும் வரும். (க0)

ணகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

௩௦எ. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இது. இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்குத் திரிபு விலக்கி உகாமும் வல்லெழுத்தும் வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொழிற் பெயரெல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல - ணகாரவீற்றுத் தொழிற் பெயரெல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரது இயல்பாய் வன்கணம் வந்தவழி வல்லெழுத்தும் உகரப்பேறும் மென்கணமும் இடைக்கணத்துவகாரமும் வந்தவழி உகரமும் பெற்று முடியும்.

எ - டு: மண்ணுக்கடிது எனவும்; மண்ணுக்கடுமை எனவும்; மண்ணுஞான்றது, ஞாற்சி எனவும்; மண்ணுவலிது, வலிமை எனவும் இருவழியும் ஒட்டுக.

'எல்லாம்' என்றதனான், தொழிற்பெயரல்லனவும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெறுவன கொள்க.* வெண்ணுக்கரை, எண்ணுப்பாறு, மண்ணுச்சோறு என வரும். (கக)

ணகர ஈற்றுக் கிளைப்பெயர்

௩௦அ. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கொளத்திரி பிலவே.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்குத் திரிபு விலக்கி இயல்பு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிளைப்பெயரெல்லாம் கொள திரிபு இல - ணகர வீற்றுள் ஓர் இனத்தை உணரநின்ற பெயரெல்லாம் திரிபுடைய வென்று கருதும்படியாகத் திரிதலுடையவன்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: உமண்குடி ; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், இவ்வீறு சாரியை பெற்று முடிவனவும் இயல்பாய் முடிவனவும் கொள்க. மண்ணக்கடி, எண்ணநோலை† எனவும்; பரண்கால், கவண்கால் எனவும் வரும்

'கொள' என்றதனான், இவ்வீற்று ஏழாம் வேற்றுமைப் பொருண்மை உணரநின்ற இடைச்சொல் திரிந்து முடிவனகொள்க. அங்கட்கொண்டான், இங்கட்கொண்டான், உங்கட்கொண்டான் எனவும்; ஆங்கட்கொண்டான் ஈங்கட்கொண்டான், ஊங்கட்கொண்டான் எனவும்; அவட்கொண்டான், இவட்கொண்டான், உவட்கொண்டான் எனவும் ஒட்டுக. (கஉ)

* வெண் - வெண்ணாறு (சோழநாட்டில் ஓர் ஆறு) எண்ணுப்பாறு - எள்ளேற்றிய மரக்கலம். எண் - எள். பாறு - தோணி. (பாவாணர்.)

† எண்ணநோலை - எள்ளுருண்டை, நோலை என்பதே எள்ளுருண்டையைக் குறிக்கும் ஆதலால், எண்ணநோலை என்பது நாண்கயிறு என்றாற்போல ஓரளவு மிகைபடக் கூறலாம். (பாவாணர்.)

அல்வழியில் 'எண்' என்னும் உணவுப்பெயர்

௩௦௯. வேற்றுமை யல்வழி எண்ணெனன் உணவுப்பெயர்
வேற்றுமை யியற்கை நிலையலு முரித்தே.

இது, அவ்வீற்றுள் ஒன்று அல்வழியுள் வேற்றுமைமுடிபுபோலத் திரிந்துமுடிவது கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை அல்வழி - வேற்றுமையல்லாத விடத்து, எண் என் உணவுப்பெயர் - எண் என்று சொல்லப் படுகின்ற உணவினையுணர்த்தும் பெயர், வேற்றுமை இயற்கை நிலையலும் உரித்து - வேற்றுமையது திரிந்துமுடியும் இயல்பு நிற்றலும் உரித்து.

எ - டு : எட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

உம்மையால், எண்கடிது என்று இயல்பாதலே பெரும்பான்மை. (௧௩)

இருவழியிலும் 'முரண்' என்னும் தொழிற்பெயர்

௩௧௦ முரணெனன் தொழிற்பெயர் முதலியல் நிலையும்.

இது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயருள் ஒன்றற்குத் தொழிற்பெயர் முடிபு விலக்கி இவ்வீற்று அல்வழி முடிபும் வேற்றுமை முடிபும் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முரண் என் தொழிற்பெயர் முதல் இயல் நிலையும் - முரண் என்று கூறப்படும் தொழிற்பெயர் இவ்வீற்றிற்கு இருவழியும் முன்கூறிய இயல்பும் திரிபுமாகிய இயல்பின் கண்ணே நின்று முடியும்.

எ - டு : முரண்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; முரட் கடுமை; சேனை, தானை, பறை எனவும் வரும்.

இதனைத் "தொழிற்பெயரெல்லாம்" (சூத்திரம்-௧௧) என்பதன்பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினான், முரண்கடுமை என்னும் இயல்பும் அரண்கடுமை, அரட்கடுமை என்னும் உறழ்ச்சியும் கொள்க. (௧௪)

வேற்றுமையில் மகர ஈறு

௩௧௧. மகர இறுதி வேற்றுமை யாயின்
துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, மகரவீற்றிற்கு மேற்கூறிய ணகரவீற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மகர இறுதி வேற்றுமையாயின் - மகரவீற்றுப் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணாயின்,

துவரக் கெட்டு வல்லெழுத்து மிகும் - அம்மகரம் முற்றக் கெட்டு வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: மரக்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'துவர' என்றதனான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் உயர்திணைப் பெயர்க்கண்ணும் விரவுப்பெயர்க்கண்ணும் மகரக்கேடு கொள்க.

எ - டு: மரஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும்; நங்கை; எங்கை,-செவி, தலை, புறம் எனவும்: நுங்கை, தங்கை எனவும் வரும்.

(௧௰)

அதற்கு மேலும் இருமுடிபுகள்

௩௱௧௨. அகர ஆகாரம் வரூஉங் காலை
ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்தே.

இது, அவ்வீற்று முடிபு வேற்றுமையுடையன கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகரம் ஆகாரம் வருங்காலை - அகரமுதல் மொழியும் ஆகார முதல்மொழியும் வருமொழியாய் வருங்காலை, ஈற்றுமிசை அகரம் நீடலும் உரித்து - நிலைமொழிக்கண் ஈற்றின் மேல் நின்ற அகரம் நீளாது நிற்பதேயன்றி நீண்டுமுடிதலும் உரித்து.

எ - டு: மராஅடி, குளாஅம்பல் எனவும்; மரவடி, குளவாம்பல் எனவும் வரும்.

வருமொழி முற்கூறியவதனான், இவ்வீற்றுட் பிறவும் வேறுபாட்டின் முடிபுகொள்க. கோணுகோணம், கோணுவட்டம்* என வரும்.

முன்னர்ச் "செல்வழியறிதல்" (சூத்-௩௱௧௩) என்பதனால், குளாஅம்பல் என்புழி வருமொழி ஆகாரக்குறுக்கமும், கோணுகோணம் என்புழி வருமொழி வல்லெழுத்துக்கேடும் கொள்க.

(௧௩)

௩௱௧௩. மெல்லெழுத் துறழு மொழியுமா ருளவே
செல்வழி யறிதல் வழக்கத் தான.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமார் உள-மெல்லெழுத்தோடு உறழ்ந்து முடியும் மொழிகளும் உள; வழக்கத்தான செல்வழி அறிதல் - வழக்கின்கண் அவை வழங்கும் இடம் அறிக.

* கோணு கோணம் கோணு வட்டம் என்பனவற்றுள் கோணத்துள் கோணம் கோணத்துள் வட்டம் என ஏழனுருபு விரிக்க.

எ - டு: குளங்கரை, குளக்கரை; சேறு, தாது, பூழி என வரும்.
'செல்வழியறிதல்' என்றதனால், குளங்கரை, குளக்கரை, என்றது போல, அல்லன ஒத்த உறழ்ச்சியல்ல வென்பதுகொள்க. 'வழக்கத் தான' என்றதனான், இவ்வீற்று வேற்றுமைக்கண் முடியாதனவெல்லாம் முடித்துக்கொள்க. இலவங்கோடு எனவும், புலம்புக்கனனே எனவும், நிலத்துக்கடந்தான் எனவும் வரும். (கஎ)

'இல்லம்' என்னும் மரப்பெயர்

௩கச. இல்ல மரப்பெயர் விசைமர வியற்றே.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு வல்லெழுத்து விலக்கி மெல்லெழுத்து விதித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இல்ல மரப்பெயர் விசை மர இயற்று-இல்லம் என்னும் மரத்தினை உணரநின்றபெயர் விசையென்னும் மரத்தின் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.

எ - டு: இல்லங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

இதன்கண் மகரக்கேடு முன்னர் "எல்லாம்" (சூத்திரம்-கக) என்பதனாற் கொள்க. (கஅ)

அல்வழியில் மகர ஈறு

௩கரு. அல்வழி யெல்லாம் மெல்லெழுத் தாகும்.

இது, அவ்வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்வழி எல்லாம் மெல்லெழுத்து ஆகும் - மகரவீறு அல்வழிக்கணெல்லாம் மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு: மரங்குறிது;* சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், இவ்வீற்று அல்வழிமுடிபில் முடியாதனவெல்லாம் கொள்க. மரஞான்றது; நீண்டது, மாண்டது எனவும்: வட்டத்தழை, வட்டப்பலகை எனவும்: கலக்கொள், கலநெல் எனவும்: நீலக்கண், பவளவாய் எனவும்: நிலநீர் எனவும்: கொல்லுங்கொற்றன், பறக்குநாரை எனவும் வரும். (கக)

'அகம்' முன் கை

௩கசு. அகமென் கிளவிக்குக் கைமுன் வரினே
முதனிலை யொழிய முன்னவை கெடுதலும்
வரைநிலை யின்றே யாசிரி யர்க்க
மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆவயி னான.

* ஆணை கூறல் - இவ்வாசிரியன் கருத்து இதுவெனக்கொள்ள வைத்தல். மகரம் பகரத்திற்கு இன மெல்லெழுத்தாதலின் அதன் முன் திரியாது என்பது கருத்து. (பாவாணர்.)

இது, இவ்வீற்றுள் மருஉ முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அகம் என் கிளவிக்கு கை முன்வரின் - அகம் என்னும் சொல்லிற்கு கை என்னும் சொல் முன்வரின், முதல் நிலை ஒழிய முன்னவை கெடுதலும்-முன் "மகரவிறுதி" (சூத்திரம்-கரு) என்றதனான் மகரம் கெட்டுநின்ற நிலைமொழி முதல் நின்ற அகரம் ஒழிய அதன்முன்நின்ற அகரமும் அகரத்தாற் பற்றப்பட்ட ககரமெய்யும் கெட்டு முடிதலும் அவைகெடாது நின்று முடிதலும், வரைநிலை இன்று ஆசிரியர்க்கு - நீக்கும் நிலைமையின்று ஆசிரியர்க்கு; ஆவயின் ஆன மெல்லெழுத்து மிகுதல் - அவ்விரண்டிடத்தும் மெல்லெழுத்து மிக்குமுடிக.

எ - டு: அங்கை, அகங்கை என வரும். (உ0)

'இலம்' முன் 'படு'

௩௧௭. இலமென் கிளவிக்குப் படுவரு காலை
நிலையலும் உரித்தே செய்யு ளான.

இது, அவ்வீற்று உரிச்சொல்லுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) இலம் என் கிளவிக்கு படு வருகாலை - இலம் என்னும் சொல்லிற்குப் படு என்னும் சொல் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, நிலையலும் உரித்து செய்யுளான - முன் "மகரவிறுதி" (சூத்திரம்-கரு) என்பதனாற் கெட்ட ஈறு கெடாது நின்று முடிதலும் உரித்துச் செய்யுட்கண்.

எ - டு: *"இலம்படு புலவ ரேற்றகை நிறைய" என வரும்.

உரிச்சொல்லாகலான் உருபுவிரியாதெனினும் இலத்தாற் பற்றப் படும் புலவரென்னும் பொருள் உணர நிற்றலின், வேற்றுமை முடிபாயிற்று. உம்மை மகரவீறு என்னும் சாதியொருமை பற்றிவந்த எதிர்மறை. (உக)

---

* 'இலம்படு புலவர்' ஏற்றகை நிறைய (மலைபடு, ௫௭௬) என்பதற்கு "இலத்தாற் பற்றப்பட்ட புலவர் என வேற்றுமை என்றாரால் உரையாசிரியர் எனின், பற்றப்பட்ட புலவர் என்பது பெயரெச்சமாதலின் பற்றவென்னும் தொழில் தோற்றுவிக்கின்ற முதனிலைச் சொல்லைச் சூத்திரத்து ஆசிரியர் எடுத்தோதிற்றிலர் ஆகலானும், படு என்பது தானும் புலவரென்னும் பெயரோடு முடியுங்கால் இரண்டு காலமும் காட்டும் ஈறுகள் தொக்க முதனிலைச் சொல்லாய்நிற்றலின் அதனை எடுத்தோதினார் ஆகலானும், ஆசிரியர்க்கு அங்ஙனம் கூறுதல் கருத்தன்மை உணர்கவென்பதூஉம், நெற்பாடு பெரிது என்பதில் பாடு உண்டாதற் பொருளுணர்த்தல் நின்றாற்போல இதற்கு இல்லாமை உண்டாகின்ற புலவர் எனப் பொருள் கூறுக." (நச்.)

ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர்

௩கஅ. அத்தொடு சிவணும் ஆயிரத் திறுதி
ஒத்த எண்ணு முன்வரு காலை.

இது, இவ்வீற்று எண்ணுப்பெயருள் ஒன்றற்குத் தொகைமரபினுள் எய்திய ஏ என்சாரியை விலக்கி அத்து வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *ஆயிரத்து இறுதி - ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப் பெயரின் மகரமெய், ஒத்த எண்ணு முன் வருகாலை - தனக்கு அகப்படுமொழியாய்ப் பொருந்தின எண்ணுப்பெயர் தன்முன் வருங்காலத்து, அத்தொடு சிவணும் - தொகைமரபிற் கூறிய ஏ என் சாரியை ஒழித்து அத்துச்சாரியை பொருந்திமுடியும்.*

எ - டு: *ஆயிரத்தொன்று, ஆயிரத்திரண்டு; மூன்று, நான்கு என ஒட்டுக.*

நிலைமொழி முற்கூறாது சாரியை முற்கூறியவதனான், இதன்முன் னர்க் குறை, கூறு, முதல் என்பன வந்தவழியும் இம்முடிபுகொள்க. ஆயிரத்துக்குறை கூறு, முதல் என ஒட்டுக. (உஉ)

அடையடுத்த ஆயிரம்

௩கக. அடையொடு தோன்றினும் அதனோ ரற்றே.

இது, அவ்வெண்ணுப்பெயர் அடையடுத்தவழி முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அடையொடு தோன்றினும் அதன் ஓர் அற்று - அவ்வாயிரம் என்னும் எண்ணுப்பெயர் அடையடுத்த மொழி யோடு தோன்றினும் மேற்சொன்னதனோடு ஒரு தன்மைத்தாய் அத்துப்பெற்று முடியும்.*

எ - டு: *பதினாயிரத்தொன்று; இரண்டு என ஒட்டுக.*

மேல் இலேசினான் வந்தனவும் அடையடுத்து ஒட்டுக. பதினாயிரத் துக்குறை,-கூறு, முதல் என வரும். (உ௩)

அதன்முன் அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும்

௩உ0. அளவும் நிறையும் வேற்றுமை யியல.

இது, அவ்வெண்ணின் முன்னர் அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் வந்தால் முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அளவும் நிறையும் வேற்றுமை இயல - ஆயிரத்து முன் அளவும் நிறையும் வந்தால் இவ்வீற்று வேற்றுமை இயல் பாய் மகரங்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.*

எ - டு: ஆயிரக்கலம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்; ஆயிரக் கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் ஒட்டுக.

இம்மாட்டேற்றானே, மேல் "தூவர" (சூத்திரம்-கூ0) என்ற இலேசினான், இயல்புகணத்துக்கட்கு எய்திய மகரம் ஈண்டும் கெடுத்துக் கொள்க. ஆயிரநாழி; வட்டி, அகல் என வரும்.

பதினாயிரக்கலம் என்றாற்போல அடையடுத்து வந்த வழியும் ஒட்டுக. (உச)

வேற்றுமையில் உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும்

கூஉக. படர்க்கைப் பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும்
தொடக்கங் குறுகும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்
வேற்றுமை யாயின் உருபியல் நிலையும்
மெல்லெழுத்து மிகுத லாவயி னான.

இது, இவ்வீற்றுட் சில உயர்திணைப்பெயரும் விரவுப்பெயரும் உருபியலுள் முடிந்தவாறே ஈண்டுப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணும் முடியுமென உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப் பெயரும் தொடக்கம் குறுகும் பெயர்நிலைக்கிளவியும் - எல்லாரும் என்னும் படர்க்கைப்பெயரும் எல்லீரும் என்னும் முன்னிலைப்பெயரும் கிளைத்தொடர்ச்சிப்பொருளவாய் நெடுமுதல் குறுகி முடியும் தாம் நாம் யாம் என்னும் பெயரும்,வேற்றுமையாயின் உருபு இயல் நிலையும் - வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்ணாயின் உருபுபுணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின் கண்ணே நின்று, சாரியைபெறுவன ஈறுகெட்டு இடையும் ஈறும் சாரியைபெற்றும், நெடுமுதல் குறுகுவன நெடுமுதல் குறுகியும் முடியும், அவ்வயின் மெல்லெழுத்து மிகுதல் ஆன - அந்நெடுமுதல் குறுகு மொழிக்கண் மெல்லெழுத்து மிகும்.

எ - டு: எல்லார்தங்கையும், எல்லீர்நுங்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்; தங்கை, நங்கை, எங்கை;- செவி, தலை, புறம் எனவும் ஒட்டுக.

'வேற்றுமையாயின்' என்றதனால், படர்க்கைப்பெயர்க்கும் முன்னிலைப்பெயர்க்கும் இயல்புகணத்து ஞகாரமும் நகாரமும் வந்தவழி தம்முச்சாரியையும் நும்முச்சாரியையும் ஈறு கெடுதல் கொள்க.

'ஆவயினான' என்றதனால், படர்க்கைப்பெயர்க்கும் முன்னிலைப் பெயர்க்கும் ஞகாரமும் நகாரமும் வந்தவழி அவை மிகுதலும், தொடக்கம் குறுகும் பெயர்க்கும் அஞ் ஞகாரமும் நகாரமும் வந்தவழி மகரங்கெட்டு அவை மிகுதலுங் கொள்க. எல்லார் தஞ்ஞாணும், எல்லீர் நுஞ்ஞாணும்; நூலும் எனவும்; தஞ்ஞாண், நஞ்ஞாண், எஞ்ஞாண்; நூல் எனவும் வரும்.

இன்னும் 'ஆவயினான' என்றதனால், படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் சாரியைபெறாது இறுதி உம்முப்பெறுதலும் கொள்க. எல்லார்கையும், எல்லீர்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் என வரும். இன்னும் அதனானே, உருபீற்றுச் செய்கை யெல்லாம் கொள்க. தமகாணம்* என வரும். (உ௫)

அல்வழியில் அவை

௩உஉ. அல்லது கிளப்பின் இயற்கை யாகும்.

இது, மேலனவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்லது கிளப்பின் இயற்கை ஆகும் - மேற்கூறிய படர்க்கைப்பெயரும் முன்னிலைப்பெயரும் தொடக்கங்குறுகும் பெயர்நிலைக்கிளவியும் அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்து இயல்பாய் முடியும்.

ஈண்டு இயல்பென்பது சாரியை பெறாமை நோக்கி. இவற்றின் ஈறு திரிதல் "அல்வழியெல்லாம்" (சூத்திரம் - ௧௧) என்றதனுள் "எல்லாம்" என்னும் இலேசினாற் கொள்க.

எ - டு: எல்லாருங் குறியர்; சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்; எல்லீருங்குறியீர்; சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் எனவும்; தாம் குறியர்; சிறியர், தீயர், பெரியர் எனவும்; நாங்குறியம்; சிறியம், தீயம், பெரியம் எனவும்; யாங்குறியேம்; சிறியேம், தீயேம், பெரியேம் எனவும் வரும்.

இன்னும் "எல்லாம்" என்னும் இலேசினானே, இவ்வீற்றுக்கண் மென்கணத்து மகரம் ஒழிந்தன வந்தவழி மகரம் அவ்வொற்றாய்த் திரிதலும் கொள்க. எல்லாருஞ் ஞான்றார்; நீண்டார் எனவும்; எல்லீருஞ் ஞான்றீர் ; நீண்டீர் எனவும்; தாஞ்ஞான்றார் ; நீண்டார் எனவும்: நாஞ்ஞான்றாம்; நீண்டாம் எனவும்; யாஞ்ஞான்றேம்; நீண்டேம் எனவும் கொள்க. (உ௬)

'எல்லாம்' என்னும் விரவுப்பெயர்

௩உ௩. அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா மெனும்பெயர் உருபியல் நிலையும்
வேற்றுமை அல்வழிச் சாரியை நிலையாது.

இது, அவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் உருபியலோடு மாட்டெறிந்து முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக்கண்ணும் - அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்தும் வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியிடத்தும், எல்லாம் எனும் பெயர் உருபு இயல் நிலையும் - எல்

* தமகாணம், அகர உருபேற்றது.

லாம் என்னும் விரவுப்பெயர்* உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பிலே நின்று வற்றுச்சாரியையும் இறுதி உம்முச்சாரியையும் பெற்று முடியும், வேற்றுமை அல்வழி சாரியை நிலையாது - அப்பெயர் வேற்றுமையல்லாத இடத்துச் சாரியை பெறுதல் நிலையாதாயே முடியும்.

மாட்டேறு ஏலாத அல்வழியினையும் உருபியலோடு மாட்டெறிந்து விலக்கிய மிகுதியான், அல்வழிக்கண் வன்கணத்திறுதி உம்முப்பேறும், நிலைமொழி மகரக்கேடும் வருமொழி வல்லெழுத்துப்பேறும், மென் கணத்து மகரக்கேடும், பண்புத்தொகைக்கண் மகரக்கேட்டோடு இறுதி உம்முப்பேறும் கொள்க.

எ - டு: எல்லாக்குறியவும்; சிறியவும் தீயவும், பெரியவும் என வும்; எல்லாவற்றுக்கோடும்; செவியும், தலையும், புறமும் எனவும்; எல் லாஞான்றனை; நீண்டன, மாண்டன எனவும்; எல்லாஞானும்; நூலும், மணியும், யாப்பும், வலிமையும், அடைவும், ஆட்டமும் என வும்; எல்லாவற்றுஞானும்; நூலும், மணியும், யாப்பும், வலிமையும், அடைவும், ஆட்டமும் எனவும் வரும்.

எல்லாக் குறியரும்; - சிறியரும், - தீயரும், பெரியரும் என உயர் திணைக்கண்ணும் ஒட்டுக.

ஈண்டுச் சாரியை பெற்றவழி, மகரக்கேடு வற்றின்மிசை ஒற்றாய்க் கெட்டது. இது விரவுப்பெயராகலின், ஈற்றுப் பொதுமுடிவிற்கு ஏலா தென்று சாரியை வல்லெழுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. (உஎ)

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

௩உச. மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இது, மேற்கூறிய எல்லாம் என்பதற்கு அல்வழிக்கண் எய்தியதன் மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - அவ் வெல்லாமென்பது அல்வழிக்கண் மேல் இலேசினாற் கூறிய வல் லெழுத்தேயன்றி மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியினும் குற்றம் இல்லை.

மேற்கூறிய செய்கைமேலே இது கூறினமையின், மகரக்கேடும் இறுதி உம்முப்பேறுங் கொள்க.

எ - டு: எல்லாங்குறியவும்; சிறியவும், தீயவும், பெரியவும் என வும்; எல்லாங்குறியரும்; சிறியரும், தீயரும், பெரியரும் எனவும் ஒட்டுக.

---

* எல்லாம் என்பது, எல்லா மாந்தரும் எல்லா மரமும் மாந்தரெல் லாம் மரமெல்லாம் என, நிலைமொழியாயும் வருமொழியாயும் இருதிணை யிலும் செல்லுதலின் விரவுப்பெயராயிற்று. எல்லாம் என்னும் தன் மைப் பன்மைப்பெயரும், எல்லாம் என்னும் விரவுப்பெயரும் வெவ் வேறு. (பாவாணர்)

இனி, உரையிற்கோடல் என்பதனால், இறுதி உம்மின்றி எல்லாங் குறிய, எல்லாருங்குறியர் எனவும் வரும்.

மேல் இலேசினாற் கூறிநின்ற வல்லெழுத்தினோடு மெல்லெழுத்து வகுத்தமையின், இஃது அல்வழியாயிற்று. (உஅ)

அதற்கு, உயர்திணை முடிபு

௬உ௫. உயர்திணை யாயின் உருபியல் நிலையும்.

இது, மேலதற்கு உயர்திணை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உயர்திணையாயின் உருபு இயல் நிலையும் - அவ் வெல்லாமென்பது அஃறிணைப்பெயராயன்றி உயர்திணைப்பெயராய் நின்ற நிலைமையாயின் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பிலே நின்று ஆண்டுக்கூறிய நம்முச்சாரியை பெற்று முடியும்.

வற்றுவகுத்த செய்கை மேல் வகுத்தமையின், மகரக்கேடு கொள்க. இறுதி உம்மையும் அச் செய்கை மேலே வகுத்தமையிற் கொள்க.

எ - டு: எல்லாநங்கையும்; செவியும், தலையும், புறமும் என வரும்.

மேல் "மானமில்லை" (சூத்திரம் - உஅ) என்றதனால், அல்வழிக் கண் வன்கணத்து மகரம்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு இறுதி உம்மூப் பெற்று முடிதலும், இயல்புகணத்துக்கண் மகரம் கெட்டு இறுதி உம் மூப்பெற்று முடிதலும் கொள்க. எல்லாக்கொல்லரும்; சேவகரும், தச்சரும், புலவரும் எனவும்; எல்லாஞாயிறும்; - நாயகரும், மணியகாரரும், வணிகரும், அரசரும் எனவும் வரும். (உகூ)

வேற்றுமையில் 'நும்' என்னும் பெயர்

௬உசு. நும்மே னொருபெயர்* மெல்லெழுத்து மிகுமே.

இதுவும், அவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நும் என் ஒரு பெயர் மெல்லெழுத்து மிகும் - நும் என்று சொல்லப்படுகின்ற ஓர் விரவுப்பெயர் வேற்றுமைக் கண் மெல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: நுங்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

* நும் என்பது நாம் என்னும் வழக்கற்ற பழம்பெயரின் வேற்றுமைக் குறுக்கம், எம் தம் என்னும் பிறவிடக் குறுக்கங்கள்போன்றே நும் என்பதும் உருபுபெற்றும் பெறாதும் ஆறும்வேற்றுமைப் பொருள் தரும். (பாவாணர்.)

மகரம் "துவர" (சூத்திரம் - சுடு) என்ற இலேசினாற்கெட்டது. 'ஒரு பெயர்' என்றதனான், ஞகர நகரங்கள்வந்த இடத்தும் அவ்வொற்று மிகுதல் கொள்க.

நுஞ்ஞாண், நுந்நூல் என வரும்.

'ஒன்றினமுடித்தல்' என்பதனால், உங்கை என உம் என்பதன் முடிபும் இவ்வீற்றாகக்கொள்க. (௩௦)

அல்வழியில் 'நும்' என்னும் பெயர்

௩௨௭. அல்லதன் மருங்கிற் சொல்லுங் காலை
உக்கெட நின்ற மெய்வயின் ஈவர
இ இடை நிலைஇ ஈறுகெட ரகரம்
நிற்றல் வேண்டும் புள்ளியோடு புணர்ந்தே
அப்பான் மொழிவயி னியற்கை யாகும்.*

இது, மேலதற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்லதன் மருங்கின் சொல்லும் காலை - அந் நும் என் ஒரு பெயர் தன்னை அல்வழியிடத்துச் சொல்லுங்காலை, உ கெட நின்ற மெய்வயின் ஈ வர இ இடைநிலை இ ஈறு கெட ரகரம் புள்ளியொடு புணர்ந்து நிற்றல்வேண்டும் - நகரத்து உகரங் கெட அந்நின்ற மெய்யிடத்து ஈகாரம் வர, ஓர் இகரம் இடையிலே பெற மகரம் கெட அவ்விடத்து ஒரு ரகரம் புள்ளியோடு பொருந்தி நிற்றல்வேண்டும், அப்பால் மொழிவயின் இயற்கை யாகும்-வருமொழியிடத்து அம்மொழிதான் இவ்வாறு திரியாது இயல்பாதல் வேண்டும்.

எ - நீயிர்குறியீர்; சிறியீர், தீயீர், பெரியீர் என வரும்.

ஞான்றீர், நீண்டீர், மாண்டீர் என இயல்புகணத்தோடும் ஒட்டுக.

மகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

௩௨௮. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கண் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடிபுவேற்றுமை கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொழிற்பெயரெல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல - மகரவீற்றுத் தொழிற்பெயரெல்லாம் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்

* நும் என்னும் வேற்றுமைத் திரிபுப்பெயர் எழுவாய் வேற்றுமையில் நீயிர் என்றாகும் என, இந்நூற்பாவிற் கூறியிருப்பது தமிழியல்புக்கும் உத்திக்கும் பொருந்தாது. 'நும்' வேறு 'நீயிர்' வேறு. நீன் என்னும் முன்னிலையொருமைப் பெயர் ஈறுகெட்டு நீ என வழங்குவதே இர் ஈறு பெற்று நீயிர் என்னும் பன்மைப்பெயராகும். (பாவாணர்.)

றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பினவாய் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் வரும்.

எ - டு: செம்முக்கடிது; சிறிது, தீது பெரிது எனவும்; செம்மு ஞான்றது; நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; செம்முக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; செம்முஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், உகரம்பெறாது அல்வழிக்கண் நாட்டங் கடிது என, மெல்லெழுத்தாய்த் திரிவனவும்; வேற்றுமைக்கண் நாட்டக்கடுமை என மகரங்கெட்டு வல்லெழுத்து மிக்கு வருவனவுங் கொள்க. (கூஉ)

'ஈம்' 'கம்' 'உரும்' என்னும் பெயர்கள்

௩உ௯. ஈமுங் கம்மும் உருமென் கிளவியும்
ஆமுப் பெயரும் அவற்றோ ரன்ன.

இது, பொருட்பெயருட் சில அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் தொழிற்பெயரோடு ஒத்து முடியுமெனக் கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஈமும் கம்மும் உரும் என் கிளவியும் ஆமுப் பெயரும் - ஈம் என்னும் சொல்லும் கம் என்னும் சொல்லும் உரும் என்னும் சொல்லுமாகிய அம்மூன்று பெயரும், அவற்று ஓர் அன்ன - அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் அத் தொழிற்பெயரோடு ஒரு தன்மையவாய் வன்கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் இயல்புகணத்து உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு: ஈமுக்கடிது, கம்முக்கடிது, உருமுக்கடிது;* சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; ஈமுக்கடுமை, கம்முக்கடுமை, உருமுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும். (கூகூ)

'ஈம்' 'கம்' 'உரும்' இருபெயர்க்கும் சாரியை

௩௩௦. வேற்றுமை யாயின் ஏனை யிரண்டும்
தோற்றம் வேண்டும் அக்கென் சாரியை.

இது, மேல் முடிபு கூறிய மூன்றனுள் இரண்டற்கு வேற்றுமைக்கண் வேறு ஓர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின், ஏனைஇரண்டும் அக்கு என் சாரியை தோற்றம் வேண்டும் - இறுதி உரும் ஒழிந்த இரண்டும் அக்கு என்னும் சாரியை தோற்றி முடிதல் வேண்டும்.

* ஈம் - இடுகாடு, கம் - கம்மியரதுதொழில், உரும் - இடி.

'தோற்றம்' என்றதனான் உகரம் நீக்குதல் வேண்டுமென்க.

எ - டு: ஈமக்குடம், கம்மக்குடம்; சாடி, தூதை, பானை என வரும்.

மேல் வேற்றுமை கூறிய முடிபு குணவேற்றுமைக் கண்ணதென்றும், ஈண்டுக் கூறிய முடிபு பொருட்பெயர்க்கண்ணதென்றும் கொள்க. (ருஐ)

மகரம் குறுகுமிடம்

ருருக. வகார மிசையும் மகாரங் குறுகும்.

இது, பருந்து விழுக்காடாய் "அரை யளபு குறுகல்" (நூன்மரபு-சூத்திரம், கங) என்பதற்கு ஓர் புறனடை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) வகாரம் மிசையும் மகாரம் குறுகும் - மேல் ஒருமொழிக்கண் கூறிய "னகாரை முன்னர்" (மொழிமரபு-சூத்திரம், கக) அன்றி ஈண்டுப் புணர்மொழிக்கண் வகரத்தின் மேலும் மகரங் குறுகும்.

எ - டு: நிலம் வலிது என வரும். (ருகூ)

மகர ஈற்று நாட்பெயர்

ருருஉ. நாட்பெயர்க் கிளவி மேற்கிளந் தன்ன
அத்தும் ஆன்மிசை வரைநிலை யின்றே
ஒற்றுமெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர்.

இது, இவ்வீற்று நாட்பெயர்க்கு வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நாள்பெயர்க் கிளவி மேல் கிளந்து அன்ன - மகரவீற்று நாட்பெயர்ச்சொல் மேல் இகரவீற்று நாட்பெயரிற் கிளந்த தன்மையவாய் ஆன் பெற்று முடியும்; அத்து ஆன் மிசையும் வரைநிலை இன்று - அத்துச்சாரியை அவ்வான்சாரியை மேலும் பிறசாரியை மேலும் நீக்கும் நிலைமையின்றாம்; ஒற்று மெய் கெடுதல் என்மனார் புலவர் - அவ்விடத்து மகரவொற்றுத் தம் வடிவு கெடுகவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: மகத்தாற் கொண்டான்; மகத்தினான்று கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'ஒற்று' என்றது 'மெய்' என்றதனான், நாட்பெயரல்லாத பொருட்பெயர்க்கண்ணும் அம்முடிபு கொள்க. மரத்தாற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (ருக)

வேற்றுமையில் னகார ஈறு

ருருரு. னகார இறுதி வல்லெழுத் தியையின்
றகார மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

இது, னகார ஈற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) னகார இறுதி வல்லெழுத்து இயையின்-னகார வீற்றுப்பெயர் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வருமொழியாய் வந்து இயையின், றகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கு - றகாரம் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்.

எ - டு: பொற்குடம்; சாடி, தூதை, பானை என வரும். (௩௭)

சில னகர ஈற்றுச் சொற்கள்

௩௩௪. மன்னுஞ் சின்னும் ஆனும் ஈனும்
பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்
அன்ன இயல என்மனார் புலவர்.

இது, அவ்வீற்று அசைநிலை இடைச்சொல்லும் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்களும் வினையெச்சமும் முடியு மாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மன்னும் சின்னும் ஆனும் ஈனும் பின்னும் முன்னும் வினையெஞ்சு கிளவியும்-மன் என்னும் சொல்லும் சின் என்னும் சொல்லும் ஆன் என்னும் சொல்லும் ஈன் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும் முன் என்னும் சொல்லும் வினையெச்சமாகிய சொல்லும், அன்ன இயல என்மனார் புலவர் - மேற்கூறிய இயல்பினவாய் னகரம் றகரமாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: அதுமற் கொண்கன் றேரே, காப்பும் பூண்டிசிற் கடையும் போகல் எனவும்; ஆற்கொண்டான், ஈற்கொண்டான், பிற்கொண்டான், முற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும்; வரிற்கொள்ளும்; செல்லும், தரும், போம் எனவும் வரும்.

பெயராந் தன்மையவாகிய ஆன், ஈன்* என்பனவற்றை முற்கூறு தலான், ஆன்கொண்டான், ஈன்கொண்டான் எனத் திரியாது முடிதலும் கொள்க.

பின், முன் என்பன பெயர்நிலையும் வினையெச்சநிலையும் உருபு நிலையும் படும். அவற்றுள் வினையெச்சநிலை ஈண்டு வினையெஞ்சுகிளவியும் என்பதனான் முடியும். உருபுநிலை உருபியலுள் முடியும். ஈண்டுப் பெயர் கூறுகின்றது. அப்பெயரை முன்கூறுதலால், பின்கொண்டான், முன்கொண்டான் எனத் திரியாமையும் கொள்க.

'இயல' என்றதனான், ஊன் என்னும் சுட்டு ஊன்கொண்டான் என இயல்பாய் முடிதல் கொள்க. (௩௮)

'வயின்' என்னும் சொல்

௩௩௫. சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும்
அப்பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப.

* ஆன் - அங்கு. ஈன் - இங்கு. ஊன் - உங்கு, உவ்விடம்.

இது, இவ்விற்றுள் ஒருசார் ஏழாம் வேற்றுமை இடப்பொருள் உணர்த்திநின்ற இடைச்சொல்லிற்கு முடிபுகூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டுமுதல் வயினும் எகரமுதல் வயினும் - சுட்டெழுத்தினை முதலாகவுடைய வயின் என்னும் சொல்லும் எகரமாகிய முதலையுடைய வயின் என்னும் சொல்லும், அ பண்பு நிலையும் இயற்கைய என்ப - மேல் றகரமாய் முடியுமென்ற அப் பண்பு நிலைபெற்று முடியும் இயற்கையுடைய என்று சொல்லுவர்.

எ - டு: அவ்வயிற்கொண்டான், இவ்வயிற்கொண்டான், உவ்வயிற்கொண்டான், எவ்வயிற்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'இயற்கைய' என்றதனால், திரியாது இயல்பாய் முடிவனவும் கொள்க. கான்கோழி என வரும். (கூக)

'குயின்' என்னும் சொல்

ஙஙக. குயினென் கிளவி இயற்கை யாகும்.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) குயின் என் கிளவி இயற்கையாகும் - குயின் என்னும் சொல் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: குயின்குழாம்; செலவு, தோற்றம், பறைவு என வரும். குயின் என்பது மேகம். (௪0)

'எகின்' என்னும் மரப்பெயர்

ஙஙஎ. எகின்மர மாயின் ஆண்மர இயற்றே.

இது, திரிபு விலக்கி அம்மு வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) எகின் மரம் ஆயின் ஆண்மர இயற்று - எகின் என்னும் சொல்லும் மரப்பெயராயின் ஆண்மரத்தினது இயல்பிற்றாய் அம்முப்பெற்று முடியும்.

எ - டு: எகினங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (௪க)

'எகின்' என்னும் பிற உயிரி*யின் பெயர்

ஙஙஅ. ஏனை யெகினே அகரம் வருமே
வல்லெழுத் தியற்கை மிகுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

* உயிரி - பிராணி.

(இ - ள்.) ஏனை எகின் அகரம் வரும் - ஒழிந்த மரமல்லா எகின் நிலைமொழிக்கண் அகரம் வந்து முடியும்; வல்லெழுத்து இயற்கை மிகுதல் வேண்டும் - அவ்விடத்து வருமொழி வல்லெழுத்து இயல்பு மிக்கு முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு: எகினக்கால்; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றாக ஓதாததனான், இயல்பு கணத்துக்கண்ணும் அகரப்பேறு கொள்க. எகினஞாற்சி; யாப்பு, அடைவு என வரும்.

'இயற்கை' என்றதனான், அகரப்பேற்றோடு மெல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. எகினங்கால்; செவி, தலை, புறம் என வரும். (சஉ)

கிளைப்பெயர்

நுநுகூ. கிளைப்பெய ரெல்லாங் கிளைப்பெய ரியல.

இது, இவ்வீற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிளைப்பெயர் எல்லாம் கிளைப்பெயர் இயல - னகாரவீற்றுக் கிளைப்பெயரெல்லாம் ணகாரவீற்றுக் கிளைப்பெயர் போலத் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: எயின்குடி; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனான், அக்குச்சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று எயினக்கன்னி என முடிதலும், பார்ப்பனக்கன்னி என நிலைமொழி திரிந்து அக்கும் வல்லெழுத்தும் பெறுதலும், இனிச் சாரியை பெறாது திரிந்து வேளாண்குமரி, வேளாண் வாழ்க்கை என முடிதலும் கொள்க. (சநு)

'மீன்' என்னும் சொல்

நுசO. மீனென் கிளவி வல்லெழுத் துறழ்வே.

இதுவும், அவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மீன் என் கிளவி வல்லெழுத்து உறழ்வு - மீன் என்னும் சொல் தன் திரிபு வல்லெழுத்தினோடு உறழ்ந்து முடியும்.

எ - டு: மீன்கண், மீற்கண்; சினை, தலை, புறம் என வரும். (சச)

'தேன்' என்னும் சொல்

நுசக. தேனென் கிளவி வல்லெழுத் தியையின்
மேனிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும்
ஆமுறை யிரண்டும் உரிமையு முடைத்தே
வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி யில்லை.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) தேன் என் கிளவி வல்லெழுத்து இயையின் - தேன் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து முதன்மொழியாய் வந்து பொருந்தின், மேல்நிலை ஒத்தலும் வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஆ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்து - மேல் மீன் என்னும் சொல்லிற்குச் சொன்ன திரிபுறழ்ச்சியின் நிலைமையை யொத்து முடிதலும் வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதலுமாகிய அம் முறைமையயுடைய இரண்டினையும் உரித்தாதலையும் உடைத்து; வல்லெழுத்து மிகுவழி இறுதி இல்லை - வல்லெழுத்து மிகு மிடத்து நிலைமொழியிறுதி னகரவொற்று நிலையின்றிக் கெடும்.

'உரிமையும்' என்றவும்மை "மெல்லெழுத்து மிகினும்" (சூத் - ௩௪௨) என மேல்வருகின்ற முடிவினை நோக்கி நின்றது.

எ - டு: தேன்குடம், தேற்குடம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்; தேக்குடம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும் வரும். (௪௧)

அதற்கு, மேலும் முடிபுகள்

௩௪௨. மெல்லெழுத்து மிகினும் மான மில்லை.

இது, மேலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து மிகினும் மானம் இல்லை - மேற் கூறிய தேன் என் கிளவி வல்லெழுத்து வந்தால் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி மெல்லெழுத்து மிக்குமுடியினும் குற்றம் இல்லை.

னகரக் கேடு அதிகாரத்தாற் கொள்க.

எ - டு: தேங்குடம்; சாடி, தூதை; பானை என வரும். (௪௨)

௩௪௩. மெல்லெழுத் தியையின் இறுதியோ டுறழும்.

இது, மேலதற்கு மென்கணத்துக்கண் தொகைமரபிற் கூறிய முடிபு ஒழிய வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து இயையின் இறுதியோடு உறழும் - அத்தேன் என் கிளவி மெல்லெழுத்து முதல்மொழி வந்து இயையின் நிலைமொழியிறுதி னகார வொற்றுக்கெடுதலும் கெடாமையுமாகிய உறழ்ச்சியாய் முடியும்.

எ - டு: தேன்ஞெரி, தேஞெரி; நுனி, முரி எனக் கொள்க.

மேல் "மானமில்லை" (சூத்திரம் - ௪௧) என்றதனான், இறுதி யோடு உறழும் என்ற ஈறுகெட்டு வருமொழி மெல்லெழுத்து மிக்கும் மிகாதும் உறழ்தற்கும், வருமொழி மிகாது இறுதி கெட்டும் கெடாதும் உறழ்தற்கும், அவ்விரண்டற்கும் உரித்தாய்ச் சென்றதனை விலக்கி வருமொழி மிகாதே நிற்ப அவ்வீறே கெட்டும் கெடாதும் நின்று உறழுமென்பது கொள்ளப்பட்டது.

அதன்மேல் "ஆறுமறை" (சூத்திரம் - சுடு) என்றதனான், சிறுபான்மை ஈறு கெட்டுத் தேஞெரி; நனி, முரி என மெல்லெழுத்து மிகுதலும் கொள்க. (சுஎ)

'தேன்' முன் 'இறால்'

௩சச. இறுஅல் தோற்றம் இயற்கை யாகும்.

இது, இன்னும் அதற்கு உயிர்க்கணத்து ஒரு மொழிக்கண் முடியும் வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இறுஅல் தோற்றம் - தேன் என்னும் சொல் இறால் என்னும் வருமொழியது தோற்றத்துக்கண், இயற்கை ஆகும் - நிலைமொழி னகாரங்கெடாதே நின்று இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: தேனிறால் என வரும். (சுஅ)

அதற்கு மேலும் ஒருமுடிபு

௩சடு. ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்தே.

இது, அதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஒற்றுமிகு தகரமொடு நிற்றலும் உரித்து - அத் தேன் என்பது இறால் என்னும் வருமொழிக்கண் பிறிதும் ஓர் தகரவொற்று உடன்மிகு தகரத்தோடு நின்று முடிதலும் உரித்து.

மேல் "வல்லெழுத்து மிகுவழி யிறுதி யில்லை" (சூத்-சுடு) என்றதனான் நிலைமொழி யீறு கெடுக்க. 'தகரமிகும்' என்னாது, 'ஒற்றுமிகு தகரம்' என்றதனால் ஈரொற்றாக்குக.

எ - டு: தேத்திறால் என வரும்.

மேலைச் சூத்திரத்தோடு இதனை ஒன்றாக ஓதாததனால், பிற வருமொழிக்கண்ணும் இம்முடிபு கொள்க. தேத்தடை, தேத்தீ என வரும்.

'தோற்றம்' என்றதனால், தேனடை, தேனீ என்னும் இயல்பும் கொள்க. (சுகூ)

'மின்' 'பின்' 'பன்' 'கன்' என்னும் சொற்கள்

௩சசூ. மின்னும் பின்னும் பன்னுங் கன்னும்
அந்நாற் சொல்லும் தொழிற்பெய ரியல.

இது, அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மின்னும் பின்னும் பன்னும் கன்னும் அ நாற் சொல்லும் - மின் என்னும் சொல்லும் பின் என்னும் சொல்லும்

பன் என்னும் சொல்லும் கன் என்னும் சொல்லுமாகிய அந் நான்கு சொல்லும், தொழிற்பெயர் இயல - வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்போல வன் கணம் வந்தவழி உகரமும் வல்லெழுத்தும் மென்கணத்துக் கண்ணும் இடைக்கணத்துக்கண்ணும் உகரமும் பெற்று முடியும்.

எ - டு: மின்னுக்கடிது, பின்னுக்கடிது, பன்னுக்கடிது, கன்னுக் கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது, யாது எனவும்; மின்னுக்கடுமை, பின்னுக்கடுமை, பன்னுக் கடுமை, கன்னுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை, யாப்பு எனவும் வரும்.

'தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல' என்று ஓதாது இவ் வாறு எடுத்தோதியவதனால், இம்முடிபினைத் தொழிற்பெயர்க்கும் பொருட்பெயர்க்கும் உடன் கொள்க. மின் என்பது ஓர் தொழிலு முண்டு; பொருளுமுண்டு பிறவும் அன்ன. (௩0)

'கன்' என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒருமுடிபு

௩சஎ. வேற்றுமை யாயின் ஏனை யெகினொடு
தோற்ற மொக்குங் கன்னென் கிளவி.

இது, மேல் முடிபு கூறியவற்றுள் ஒன்றற்கு வேறு ஓர் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்) கன் என் கிளவி வேற்றுமையாயின்-கன் என் னும் சொல் வேற்றுமைப்பொருட் புணர்ச்சியாயின், ஏனை எகி னொடு தோற்றம் ஒக்கும்-ஒழிந்த மரமல்லா எகினொடு தோற்றம் ஒத்து அகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றுமுடியும்.

எ - டு: கன்னக்குடம்,* சாடி, தூதை, பானை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை என வரும்.

சிறுபான்மை கன்னக்கடுமை எனக் குணவேற்றுமைக்கண்ணும் இம்முடிபு கொள்க.

'தோற்றம்' என்றதனால், அல்வழிக்கண் அகரமும், வன்கணத் துக்கண் மெல்லெழுத்தும் கொள்க. கன்னங்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, யாது, வலிது என வரும்.

இன்னும் 'தோற்றம்' என்றதனால், சிறுபான்மை கன்னங்கடுமை; சிறுமை தீமை, பெருமை என்ற குணவேற்றுமைக்கண்ணும் அகரமும் மெல்லெழுத்தும் கொள்க.

இக் 'கன்' என்பது வேற்றுமை முடிபிற்கு மேற்கூறியது குண வேற்றுமைக்கு எனவும், ஈண்டுக் கூறியது பொருட்பெயர்க்கு† எனவும் கொள்க. (௩க)

---

* கன்னம் - கன்னாரத்தொழில். (பாவாணர்.)

† கன்னம் - நோய் தணியும் பொருட்டுக் கோயிற்கு நேர்த்திக் கடனாகச்செய்து கொடுக்கும் சிறு படிமம்.

இயற்பெயர் முன் 'தந்தை' என்னும் சொல்

ரு சஅ. இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை முறைவரின்
முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும்
மெய்யொழித் தன்கெடும் அவ்வியற் பெயரே.

இது, இவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் இயற்பெயர்க்குத் தொகை மரபினுள் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *இயற்பெயர் முன்னர் தந்தை முறைவரின் - னகாரவீற்று இயற்பெயர் முன்னர்த் தந்தை என்னும் முறைப்பெயர் வருமொழியாய் வரின், முதற்கண் மெய்கெட அகரம் நிலையும் - முதற்கண் மெய்கெட அதன்மேல் ஏறிநின்ற அகரம் கெடாது நிலைபெறும், அ இயற்பெயர் மெய் ஒழித்து அன் கெடும் - நிலைமொழியாகிய இயற்பெயர் அவ் அன் என்னும் சொல்லில் அகரம் ஏறிநின்ற மெய்யை ஒழித்து அவ் அன் தான் கெட்டு முடியும்.*

எ - டு: *சாத்தந்தை, கொற்றந்தை என வரும்.*

'முதற்கண் மெய்' என்றதனால், சாத்தன்றந்தை, கொற்றன்றந்தை என்னும் இயல்பு முடியும் கொள்க. (இஉ)

அதற்கு, மேலும் ஒருமுடிபு

ரு சகூ. ஆதனும் பூதனுங் கூறிய இயல்பொடு
பெயரொற் றகரந் துவரக் கெடுமே.

இது. மேலதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *ஆதனும் பூதனும் - மேற்கூறிய இயற்பெயருள் ஆதனும் பூதனும் என்னும் இயற்பெயர்கள், கூறிய இயல்பொடு பெயர் ஒற்று அகரம் துவரக்கெடும்-மேற்கூறிய செய்கையோடு நிலைமொழிப்பெயருள் அன் கெடநின்ற ஒற்றும் வருமொழியுள் ஒற்றுக்கெடநின்ற அகரமும் முற்றக்கெட்டு முடியும்.*

எ - டு: *ஆந்தை, பூந்தை என வரும்.*

இயல்பு என்றதனால், பெயரொற்றும் அகரமும் கெடாதே நின்று முடிந்தவாறே முடிந்தாலும் கொள்க. ஆதந்தை, பூதந்தை என வரும்.

'துவர' என்றதனால், அழான், புழான் என நிறுத்திப் பொருந்தின செய்கை செய்து அழாந்தை புழாந்தை என முடிக்க. (இங)

அதற்கு வேறொரு முடிபு

ருடுo. சிறப்போடு வருவழி யியற்கை யாகும்.

இது, எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சிறப்பொடு வருவழி இயற்கை ஆகும் - அவ்வியற்பெயர் பண்படுத்து வருவழி முன்கூறிய இருமொழிச் செய்கையும் தவிர்ந்து இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: பெருஞ்சாத்தன்றந்தை, பெருங்கொற்றன்றந்தை என வரும். (௩௪)

இயற்பெயர்முன் 'மகன்' முதலிய பிற பெயர்கள்

௩௫௧. அப்பெயர் மெய்யொழித் தன்கெடு வழியும்
நிற்றலும் உரித்தே அம்மென் சாரியை
மக்கள் முறைதொகூஉம் மருங்கி னான.

இது, மேலதற்கு வேறு ஓர் வருமொழிக்கண் எய்தாதது எய்துவித்தது.

(இ - ள்.) அ பெயர் மக்கள் முறை தொகூஉம் மருங்கின் ஆன மெய் ஒழித்து அன்கெடு வழி - அவ்வியற்பெயர் மக்கள் என்னும் முறைப்பெயர் வந்துகூடும் இடத்தின்கண்ணும் பிறிதிடத்தும், தான் ஏறிய மெய்யை ஒழித்து அன்கெடும் அவ்வழி, அம் என்சாரியை நிற்றலும் உரித்து - அம் என்னும் சாரியை நிற்றலும் உரித்து.

எ - டு: சாத்தங்கொற்றன், கொற்றங்கொற்றன் எனவும்; சாத்தங்குடி, கொற்றங்குடி எனவும் வரும். (௩௫)

'தான்' 'பேன்' 'கோன்' என்னும் இயற்பெயர்கள்

௩௫௨. தானும் பேனும் கோனும் என்னும்
ஆமுறை இயற்பெயர் திரிபிட னிலவே.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தானும் பேனும் கோனும் என்னும் ஆ முறை இயற்பெயர் - அவ்வியற்பெயருள் தானும் பேனும் கோனும் என்னும் முறைமையினையுடைய இயற்பெயர்கள் தந்தை மக்கள் என்னும் முறைப்பெயரோடு புணரும்வழி, திரிபு இடன் இல - மேற்கூறிய திரிபுகள் இன்றி இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: தான்றந்தை, பேன்றந்தை, கோன்றந்தை எனவும்; தான்கொற்றன், பேன்கொற்றன், கோன்கொற்றன் எனவும் வரும். (௩௬)

'தான்' 'யான்' என்னும் சொற்கள்

௩௫௩. தான்யா னெனும்பெயர் உருபியல் நிலையும்.

இது, விரவுப்பெயருள் தான் என்பதற்கும் உயர்திணைப்பெயருள் யான் என்பதற்கும் வேற்றுமைக்கண் தொகைமரபினுள்எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தான் யான் எனும் பெயர் உருபு இயல் நிலையும் - தான் என்னும் விரவுப்பெயரும் யான் என்னும் உயர்திணைப்பெயரும் மேல் தொகைமரபினுட் கூறிய இயல்புகள் ஒழித்து உருபு புணர்ச்சியிற் கூறிய இயல்பின்கண்ணே நிலைபெற்றுத் தான் என்பது நெடுமுதல் குறுகித் தன் என்றாயும் யான் என்பது யகரம்கெட்டு ஆகாரம் எகாரமாய் என் என்றாயும் முடியும்.

எ - டு: தன்கை, என்கை; செவி, தலை, புறம் எனவும்; தன் ஞாண், என்ஞாண்; நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும் வரும். (௩எ)

அல்வழியில் அச்சொற்கள்

௩௫௪. வேற்றுமை யல்வழிக் குறுகலுந் திரிதலும்
தோற்றம் இல்லை யென்மனார் புலவர்.

இது, மேலவற்றிற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை அல்வழி - மேற்கூறிய தான் யான் என்னும் பெயர்கள் வேற்றுமைப்புணர்ச்சி யல்லாதவிடத்து, குறுகலும் திரிதலும் தோற்றம் இல்லை என்மனார் புலவர் - தான் என்பது நெடுமுதல் குறுகலும் யான் என்பது அவ்வாறு திரிதலும் தோற்றமின்றி இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: தான்குறியன்; சிறியன், தீயன், பெரியன், ஞான்றான், நீண்டான், மாண்டான் எனவும்; யான்குறியேன், சிறியேன், தீயேன், பெரியேன், ஞான்றேன், நீண்டேன், மாண்டேன் எனவும் வரும்.

'தோற்றம்' என்றதனான், வேற்றுமைக்கண் அவ்வாறன்றித் திரிதலும் கொள்க.

எ - டு: தற்புகழ், தற்பகை எனவும்; எற்பகை, எற்பாடி எனவும் வரும். (௩அ)

அழன் என்னும் சொல்

௩௫௫. அழனேன் இறுதிகெட வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அழன் என் இறுதி கெட வல்லெழுத்து மிகும் - அழன் என்னும் சொல் அழன் என்னும் னகரவீறு கெட வருமொழி வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: அழக்குடம்; சாடி, தூதை, பானை என வரும்; அழனென்பது, பிணம். (௩௯)

'முன்' என்பதற்குமுன் 'இல்'

௩௫௬. முன்னேன் கிளவி முன்னர்த் தோன்றும்
இல்லென் கிளவிமிசை றகர மொற்றல்
தோல்லியன் மருங்கின் மரீஇய மரபே.

இது, இவ்வீற்றுள் இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மருஉக்களுள் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முன் என் கிளவிமுன்னர்த் தோன்றும் இல் என் கிளவிமிசை றகரம் ஒற்றல் - முன் என்னும் சொல்லின் முன்னர்த் தோன்றும் இல் என்னும் சொல்லின்மேல் றகர வொற்று வந்து முடிதல், தொல் இயல் மருங்கின் மரீஇய மரபு - பழையதாகிய இயல்பினையுடைய விடத்து மருவிவந்த இலக்கண முடிபு.

எ - டு: முன்றில் என வரும்.

இது கடைக்கண் என்றாற்போல வரூஉம் மரூஉ முடிபுபோலன்றி முன்னில் என ஒற்றிரட்டி முடியற்பாலது இருமொழிக்கும் இயல்பில தோர் ஒற்று மிக்கு முடிந்த மரூஉ முடிபு. (௬0)

'பொன்' என்னும் சொல்

௩௫௭. போன்னேன் கிளவி யீறுகெட முறையின்
முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரம்
செய்யுள் மருங்கின் தொடரிய லான.*

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்குச் செய்யுள்முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பொன் என் கிளவி ஈறு கெட முன்னர் முறையின் லகாரம் மகாரம் தோன்றும் - பொன் என்னும் சொல் பகாரமுதன்மொழி வந்தவிடத்துத் தன் ஈற்றின் னகரம்கெட அதன்முன்னர் முறையானே லகரமும் மகரமும் தோன்றி முடியும்; செய்யுள் மருங்கின் தொடர் இயலான - (யாண்டெனில்,) செய்யுளிடத்துச் சொற்கள் தம்மில் தொடர்ச்சிப் படும் இயல்பின்கண்.

'முறையின்' என்றதனால், லகரம் உயிர்மெய்யாகவும் மகரம் தனி மெய்யாகவும் கொள்க.

---

* பொல் - பொன் = அழகு. அழகிய உலோகம் என்றுமாம்; பொல் + அம் = பொலம். பொல்பு = பொற்பு = அழகு. பொல்லுதல் = பொருந்துதல், அழகாயிருத்தல். ஒ. நோ: ஒப்பித்தல் - பொருந்தச் செய்தல், அலங்கரித்தல், பொல்லாத - பொல்லா = பொருந்தாத, அழகில்லாத "பொல்லாக் கருங்காக்கை" என்று காரிகையாசிரியருங் கூறுதல் காண்க. (பாவாணர்.)

எ - டு: "பொலம்படை பொலிந்த கொய்சுவற் புரவி" என வரும்.

'தொடரியலான' என்றதனான், பகரம் அல்லாத வன்கணத்துக்கண்ணும் சிறுபான்மை ஈறுகெட்டு லகரமும் வல்லெழுத்திற்கேற்ற மெல்லெழுத்தும் மிக்குமுடிதல் கொள்க.

பொலங்கலம், பொலஞ்சுடர், பொலந்தேர் என வரும்.

'ஒன்றினமுடித்தல்' என்பதனால், பொலநறுந்தெரியல், பொலமலராவிரை என்றாற்போல வரும் பிறகணத்து முடியும் கொள்க. (சுக)

உ. இடைச்சொற்று ஈறுகள்

வேற்றுமையின் யகர ஈறு

நடுஅ. யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின்
வல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத்து மிகுமே.

இது, யகாரவீற்றிற்கு வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யகர இறுதி வேற்றுமைப் பொருள்வயின் - யகாரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண், வல்லெழுத்து இயையின் அ எழுத்து மிகும் - வல்லெழுத்து முதன்மொழி வந்து இயையின் அவ்வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு: நாய்க்கால்; செவி, தலை, புறம் என வரும். (சுஉ)

'தாய்' என்னும் சொல்

நடுகூ. தாயென் கிளவி யியற்கை யாகும்.

இது, இவ்வீற்று விரவுப்பெயருள் ஒன்றற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தாய் என் கிளவி இயற்கையாகும் - தாய் என்னும் சொல் வல்லெழுத்து மிகாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: தாய்கை; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

இவ்வியல்பு மேல் இன்னவழி மிகும் என்கின்றமையின், அஃறிணை விரவுப்பெயர் என்பதனுள் அடங்காதாயிற்று. (சுங)

அதற்கு மேலும் ஒருமுடிபு

நசுO. மகன்வினை கிளப்பின் முதனிலை யியற்றே.

இது, மேலதற்கு அடையடுத்து வந்தவழி இன்னவாறு முடியுமென எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மகன் வினை கிளப்பின் முதல்நிலை இயற்று - அத் தாய் என்னும் சொல் மகனது வினையைக் கிளந்து சொல்லுமிடத்து இவ்வீற்று முதற்கண் கூறிய நிலைமையின் இயல்பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : மகன்றாய்க் கலாம் ; செரு, தார், படை என வரும்.

'மகன்வினை' என்றது, மகற்குத் தாயாற் பயன்படும் நிலைமையன்றி, அவளோடு பகைத்த நிலைமையை. (௬௪)

யகர ஈற்றிற்கு வேறுமுடிபு

௩௬௧. மெல்லெழுத் துறழும் மொழியுமா ருளவே.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து உறழும் மொழியுமார் உள - மேற்கூறிய வல்லெழுத்தினோடு மெல்லெழுத்து மிக்கும் உறழ்ந்தும் முடியும் மொழிகளும் உள.

எ - டு : வேய்ங்குறை ; வேய்க்குறை : சிறை, தலை, புறம் என வரும். (௬௫)

அல்வழியில் யகர ஈறு

௩௬௨. அல்வழி யெல்லாம் இயல்பென மொழிப.

இது, இவ்வீற்று அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்வழி எல்லாம் இயல்பு என மொழிப - யகரவீற்று அல்வழியெல்லாம் இயல்பாய் முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு : நாய்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனால், இவ்வீற்று உருபு வாராது, உருபின் பொருள்பட வந்த இடைச்சொல் முடிபும், வினையெச்சமுடிபும், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகைமுடிபும், அல்வழியுறழ்ச்சிமுடிபும் கொள்க. அவ்வாய்க்கொண்டான், இவ்வாய்க்கொண்டான், உவ்வாய்க்கொண்டான், எவ்வாய்க்கொண்டான் ; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும் ; தாய்க்கொண்டான் ; சென்றான், தந்தான், போயினான் எனவும் ; பொய்ச்சொல், மெய்ச்சொல் எனவும் ; வேய்கடிது, வேய்க்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும். (௬௬)

வேற்றுமையில் ரகார ஈறு

௩௬௩. ரகார இறுதி யகார இயற்றே.

இது, ரகாரவீற்று வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ரகார இறுதி யகார இயற்று - ரகாரவீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் யகாரவீற்று இயல் பிற்றாய் வல்லெழுத்து வந்தவழி மிக்கு முடியும்.

எ - டு : தேர்க்கால் ; செய்கை, தலை, புறம் என வரும். (கூஎ)

'ஆர்' 'வெதிர்' 'சார்' 'பீர்' என்னும் சொற்கள்

ரு.கூச. ஆரும் வெதிருஞ் சாரும் பீரும்
மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெறத் தோன்றும்.

இது, இவ்வீற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆரும் வெதிரும் சாரும் பீரும் - ஆர் என்னும் சொல்லும் வெதிர் என்னும் சொல்லும் சார் என்னுஞ் சொல்லும் பீர் என்னும் சொல்லும், மெல்லெழுத்து மிகுதல் மெய்பெற தோன்றும் - மெல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் மெய்ம்மைபெறத் தோன்றும்.

எ - டு : ஆர்ங்கோடு, வெதிர்ங்கோடு, சார்ங்கோடு, பீர்ங்கோடு ; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'மெய்பெற' என்றதனான், பிறவும் மெல்லெழுத்து மிகுதல் கொள்க.

குதிர்ங்கோடு, துவர்ங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

இன்னும் அதனானே, பீர் என்பது மேல் அம்முப் பெற்றவழி இயைபு வல்லெழுத்துவீழ்வும் கொள்க. (கூஅ)

'சார்' முன் 'காழ்'

ரு.கூரு. சாரென் கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும்.

இது, மேலனவற்றுட் சார் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சார் என்கிளவி காழ்வயின் வலிக்கும் - சார் என்னும் சொல் காழ் என்னும் சொல்லொடு புணருமிடத்து வல்லெழுத்து மிக்குப் புணரும்.

எ - டு : சார்க்காழ்* என வரும். (கூகூ)

---

* சாரினது வித்தென்பதே பொருள். இதனை வயிரமெனிற் கிளர்தோதுவரென்று உணர்க. (நச்.)

'பீர்' என்னுஞ் சொற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

ங௲௬. பீரென் கிளவி அம்மொடுஞ் சிவணும்.

இது, அவற்றுட் பீர் என்பதற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *பீர் என் கிளவி அம்மொடும் சிவணும் - பீர் என்னும் சொல் மெல்லெழுத்தேயன்றி அம்முச்சாரியையும் பெற்றுவந்து முடியும்.*

எ - டு: *பீரங்கோடு ; செதிள், தோல், பூ என வரும்.* (எ0)

வேற்றுமையில் லகார ஈறு

ங௲௭. லகார இறுதி னகார இயற்றே.

இது, லகாரஈற்றிற்கு னகாரஈற்று வேற்றுமையோடு இயைய வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *லகார இறுதி னகார இயற்று - லகார வீற்றுப் பெயர் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வரின் னகாரவீற்றின் இயல்பிற்றாய் லகாரம் றகார மாய்த் திரிந்து முடியும்.*

எ - டு: *கற்குறை ; சிறை, தலை, புறம் என வரும்.* (எக)

அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

ங௲௮. மெல்லெழுத் தியையின் னகார மாகும்.

இது, அவ்வீற்று மென்கணத்தோடு முடியுமாறு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *மெல்லெழுத்து இயையின் னகாரம் ஆகும் - அவ்வீறு மென்கணம் வந்து இயையின் லகாரம் னகாரமாய்த் திரிந்துமுடியும்.*

எ - டு: *கன்ஞெரி ; நுனி, முறி என வரும்.*

இச்சூத்திரத்தினை வேற்றுமையது ஈற்றுக்கண் அல்வழியது எடுத்துக்கோடற்கண் சிங்கநோக்காக வைத்தமையான், அல்வழிக்கும் இம் முடிபு கொள்க.

கன்ஞெரிந்தது ; நீண்டது, மாண்டது என வரும். (எஉ)

அல்வழியில் லகார ஈறு

ங௲௯. அல்வழி யெல்லாம் உறழெ்ன மொழிப.

இது, அவ்வீற்றிற்கு அல்வழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்வழி எல்லாம் உறழ்என மொழிப - அவ் வீறு அல்வழிக்கணெல்லாம் தந்திரிபு வல்லெழுத்திேனாடு உறழ்ந்து முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: கல்குறிது, கற்குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனால், கல்குறுமை, கற்குறுமை எனக் குணம் பற்றி வந்த வேற்றுமைக்கும் இவ்வுறழ்ச்சி கொள்க.

இன்னும் அதனானே, இவ்வீற்று வினைச்சொல்லீறு திரிந்தனவும் கொள்க. வந்தாறற்கொற்றன் என வரும்.

இன்னும் அதனானே, அக்காற்கொண்டான், இக்காற்கொண் டான், உக்காற்கொண்டான், எக்காற்கொண்டான்; சென்றான், தந் தான், போயினான் என உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்த வற்றின் முடிபும் ஈண்டே கொள்க.

இதனால் பிறவும் உள்ளவாறு அறிந்து ஒட்டிக்கொள்க. (எங)

லகார மெய் ஆய்தமாதல்

ருஎ௦. தகரம் வரும்வழி ஆய்தம் நிலையலும்
புகரின் றென்மனார் புலமை யோரே.

இது, மேலதனுள் ஒரு கூற்றிற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறு தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தகரம் வரும் வழி - அவ்வாறு றகாரமாய்த் திரிந்த லகாரம் தகரமுதல்மொழி வருமொழியாய் வந்தவழி, ஆய்தம் நிலையலும் புகர் இன்று என்மனார் புலவர் - அவ்வாறு றகாரமாய்த் திரிதலேயன்றி ஆய்தமாய்த் திரிந்து நிற்றலும் குற்றமின்றென்று சொல்லுவர் ஆசிரியர்.

எ - டு: கஃறீது, கற்றீது என வரும்.

'புகரின்று' என்றதனால், "நெடியத னிறுதி" (சூத் - எகு) என்பத னுள், வேறீது, வேற்றீது என்னும் உறழ்ச்சிமுடிபுங்கொள்க. (எச)

லகார ஈற்றிற்கு வேறுமுடிபு

ருஎக. நெடியதன் இறுதி இயல்புமா ருளவே.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெடியதன் இறுதி இயல்புமார் உள - நெடி யதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரவீறு குறியதன் இறுதிக்கண் நின்ற லகாரம்போலத் திரிந்து உறழ்தலேயன்றி இயல்பாய் முடிவனவும் உள.

எ - டு: பால்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

இயல்பாகாது திரிந்தன வேல்கடிது, வேற்கடிது என்றாற் போல்வன. (எ௫)

நெல் முதலிய சொற்கள்

௩எ௨. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை யியல.

இது, இவ்வீற்று அல்வழியுட் சிலவற்றிற்கு வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் - நெல் என்னும் சொல்லும் செல் என்னும் சொல்லும் கொல் என்னும் சொல்லும் சொல் என்னும் சொல்லும் ஆகிய இவை நான்கு சொல்லும், அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமை இயல - அல்வழியைச் சொல்லுமிடத்தும் தம் வேற்றுமை முடிபின் இயல்பிற்றாய் லகாரம் றகாரமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு: நெற்கடிது, செற்கடிது, கொற்கடிது, சொற்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (எ௬)

'இல்' என்னும் இன்மைச் சொல்

௩எ௩. இல்லென் கிளவி யின்மை செப்பின்
வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐயிடை வருதலும்
இயற்கை யாதலும் ஆகாரம் வருதலும்
கொளத்தகு மரபின் ஆகிட னுடைத்தே.

இது, இவ்வீற்று வினைக்குறிப்புச் சொல் ஒன்றற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இல் என் கிளவி இன்மை செப்பின் - இல் என்னும் சொல் புக்குறையும் இல்லை உணர்த்தாது ஒரு பொருளது இல்லாமையை உணர்த்துமிடத்து, வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும் இயற்கை ஆதலும் ஆகாரம் வருதலும் - அல்வழி வல்லெழுத்து மிகுதலும் ஐ இடை வருதலும் இயல்பாதலும் ஆகாரம் மிக்குமுடிதலும் ஆகிய இம்முடிபு நான்கும், கொளத்தகும் மரபின் ஆகு இடன் உடைத்து - இச்சொல்லிற்கு முடிபாகக் கொளத்தகும் மரபானே இதன் முடிபு ஆகும் இடன் உடைத்து.

'கொளத்தகு மரபு' என்றதனான், வல்லெழுத்து மிக்கவழி ஐகாரம் வருதலும், ஆகாரம் மிக்கவழி வல்லெழுத்து மிகுதலும் கொள்க. இயல்பு முற்கூறாது ஒழிந்ததினால், வல்லெழுத்துமிகுதி ஆகாரம் வந்த

வழி மிக்கே முடிதலின் சிறப்புடைத்தாதலும், ஐகாரம் வந்தவழி மிகுதலும் மிகாமையுமுடைமையின் சிறப்பின்றாதலும் கொள்க.

எ - டு : இல்லைக்கல், இல்லைகல்; இல்கல்; இல்லாக்கல்; சுனை, துடி, பறை என வரும்.

இல்லைக்கல், இல்லைகல் என்பன இல்லை என்னும் ஐகாரவீற்றுச் சொல் முடிபன்றோவென்றும், இல்லாக்கல் என்பது உள்ள என்னும் பெயரெச்சத்து எதிர்மறையாகிய ஆகாரவீற்றுச் சொல்லது முடிபன்றோ வென்றும், இல்கல் என்பது பண்புத்தொகை முடிபன்றோ வென்றும் கூறின் அம்முடிபுகளோடு இம்முடிபுகள் எழுத்தொப்புமை யன்றி, இவை ஓசைவேற்றுமையுடைய வென்பது போலும் கருத்து. அவ்வோசை வேற்றுமையாவன, ஐகார வீறாயவழி அவ்வைகாரத்து மேல் ஒலியூன்றியும், லகாரவீறாயவழி அந்த லகாரவொற்றின்மேல் ஒலியூன்றியும், அந்த லகாரவீறு இயல்பு முடிபாயவழிப் பண்புத் தொகைபோல ஒரு திரண்மையாக ஒலியாது இடையற்று லகாரத்து மேல் ஒலியூன்றியும், ஆகாரவீறாயவழி ஒரு திரண்மையாய் அவ் வாகாரத்துமேல் ஒலியூன்றியும், ஆண்டு லகாரவீறாயவழி ஒரு திரண்மை யாக ஒலியாது அந்த லகாரத்துமேல் ஒலியூன்றியும் வரும் வேறுபாடு கள் போலும்.

இல் என்பது எதிர்மறை வினைக்குறிப்புமுற்று விரவுவினை. (எஎ)

'வல்' என்னும் சொல்

நஎச. வல்லென் கிளவி தொழிற்பெய ரியற்றே.

இதுவும், இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்த அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக் கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல் என் கிளவி தொழிற்பெயர் இயற்று - வல் என்னும் சொல் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் வன்கணத்து உகர மும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும், மென்கணத்தும் இடைக் கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

எ - டு : வல்லுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண் டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; வல்லுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும். (எஅ)

அதற்கு வேறொரு முடிபு

நஎரு. நாயும் பலகையும் வரூஉங் காலை
ஆவயின் உகரங் கெடுதலும் உரித்தே
உகரங் கெடுவழி அகரம் நிலையும்.

இது, மேலதற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்துப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நாயும் பலகையும் வரூஉம் காலை - மேல்நின்ற வல் என்பதன்முன் நாய் என்னும் சொல்லும் பலகை என்னும் சொல்லும் வருமொழியாய் வருங்காலத்து, ஆ வயின் உகரம் கெடுதலும் உரித்து - அவ்விடத்து உகரம் கெடாதே நின்று முடிதலேயன்றிக் கெட்டு முடியவும் பெறும், உகரம் கெடுவழி அகரம் நிலையும் - அவ்வுகரம் கெடுமிடத்து அகரம் நிலைபெற்று முடியும்.

எ - டு : வல்லநாய், வல்லப்பலகை என வரும்.*

'அகரம் நிலையும்' என்னாது 'உகரம் கெடும்' என்றதனால், பிற வருமொழிக்கண்ணும் அவ் அகரப்பேறு கொள்க.

எ - டு : வல்லக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை என வரும். (எக)

'பூல்' 'வேல்' 'ஆல்'

௩எ௬. பூல்வே லென்று ஆலென் கிளவியொடு
ஆமுப் பெயர்க்கும் அம்மிடை வருமே.

இதுவும், அவற்றுட் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பூல் வேல் ஆல் என் கிளவியொடு ஆ முப் பெயர்க்கும்-பூல் என்னும் சொல்லும் வேல் எனனும் சொல்லும் ஆல் என்னும் சொல்லும் ஆகிய அம்மூன்று பெயர்க்கும், அம் இடை வரும் - வேற்றுமைக்கண் திரிபின்றி அம்முச்சாரியை இடை வந்து முடியும்.

எ - டு : பூலங்கோடு, வேலங்கோடு: ஆலங்கோடு; செதிள், தோல், பூ என வரும். (அ0)

லகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

௩எஎ. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெயர் இயல.

இது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல-லகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரெல்லாம் ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயரின் இயல்பினவாய் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும் முடியும்.

* உம்மை எதிர்மறையாகலான், உகரம் கெடாதே நின்று வல்லுநாய், வல்லுப்பலகை என வருதலுங்கொள்க. (நச்.)

எ - டு: கல்லுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; கல்லுக்கடுமை, சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனால், இவ்வாறு முடியாது பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க. பின்னல்கடிது, துன்னல்கடிது; பின்னற்கடுமை, துன்னற்கடுமை என வரும்.

இன்னும் அதனானே, மென்கணம் வந்தவழி, பின்னன் ஞான்றது, பின்னன் ஞாற்சி என மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடிவனவும் கொள்க. (அக)

'வெயில்' என்னும் சொல்

௩௭௭. வெயிலேன் கிளவி மழையியல் நிலையும்.

இதுவும், எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வெயில் என் கிளவி மழை இயல் நிலையும் - வெயில் என்னும் கிளவி மழை என்னும் சொல்லியல்பின் கண்ணே நிலைபெற்று அத்தும் இன்னும் பெற்று முடியும்.

எ - டு: வெயிலத்துக் கொண்டான்; வெயிலிற் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (அஉ)

வேற்றுமையில் வகர ஈறு

௩௭௮. சுட்டுமுத லாகிய வகர விறுதி
முற்படக் கிளந்த உருபியல் நிலையும்.

இது, வகாரவீற்றுப் பெயர் நான்கினும் சுட்டுமுதல் வகரம் மூன்றற்கும் வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) சுட்டுமுதலாகிய வகர இறுதி - சுட்டெழுத்தை முதலாகவுடைய வகர வீற்றுச்சொல், முற்படக்கிளந்த உருபு இயல் நிலையும் - வேற்றுமைக்கண் முற்படச்சொன்ன உருபு புணர்ச்சியின் இயல்பு நிலைபெற்று வற்றுப் பெற்றுப் புணரும்.

எ - டு: அவற்றுக்கோடு, இவற்றுக்கோடு, உவற்றுக்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும்.

'முற்படக்கிளந்த' என்றதனான், வற்றினோடு இன்னும் பெறுதல் கொள்க. அவற்றின்கோடு, இவற்றின்கோடு, உவற்றின்கோடு; செவி, தலை, புறம் என வரும். (அ௩)

அதற்கு அல்வழி முடிபு

௩௭௯. வேற்றுமை அல்வழி ஆய்த மாகும்.

இது, மேலவற்றிற்கு அல்வழிமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வேற்றுமை அல்வழி ஆய்தம் ஆகும்-அச்சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு வன்கணம் வந்தால் வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியல்லாத அல்வழிக்கண் அவ்வகரம் ஆய்தமாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு: அஃகடிய, இஃகடிய, உஃகடிய; சிறிய, தீய, பெரிய என வரும். (அ௯)

அதற்கு வேறு முடிபுகள்

௩அக. மெல்லெழுத் தியையின் அவ்வெழுத் தாகும்.

இது, மேலனவற்றிற்கு மென்கணத்து முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து இயையின் அ எழுத்து ஆகும்-அச்சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு மென்கணம் வந்து இயைந்த விடத்து அவ்வகரம் அம்மெல்லெழுத்தாய்த் திரிந்து முடியும்

எ - டு: அஞ்ஞாண், இஞ்ஞாண், உஞ்ஞாண்; நூல், மணி என வரும். (அ௰)

௩அஉ. ஏனவை புணரின் இயல்பென மொழிப.

இது, மேலனவற்றிற்கு இடைக்கணத்தும் உயிர்க்கணத்தும் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஏனவை புணரின் இயல்பு என மொழிப - அச்சுட்டு முதலாகிய வகரவீறு ஒழிந்த இடைக்கணமும் உயிர்க்கணமும் வந்து புணரின் அவ்வகரம் திரியாது இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு: அவ்யாழ், இவ்யாழ், உவ்யாழ்; வட்டு, அடை, ஆடை என ஒட்டுக. (அக)

வகர ஈற்று உரிச்சொல்

௩அ௩. ஏனை வகரந் தொழிற்பெய ரியற்றே.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒழிந்த ஒன்றற்கும் அல்வழிக்கண்ணும் வேற்றுமைக்கண்ணும் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஏனை வகரம் தொழிற்பெயர் இயற்று - ஒழிந்த வகரவீறு ஞகாரவீற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் அல்லனவற்றுக் கண் உகரமே பெற்றும் முடியும்.

எ - டு: தெவ்வுக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும்; தெவ்வுக்கடுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும். (அஎ)

வேற்றுமையில் ழகார ஈறு

நூ.அசஅ. ழகார இறுதி ரகார இயற்றே.

இது, ழகாரவீற்று வேற்றுமை முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *ழகார இறுதி ரகார இயற்று - ழகார ஈற்றுப் பெயர் வன்கணம் வந்தால் வேற்றுமைக்கண் ரகார ஈற்று இயல் பிற்றாய் வல்லெழுத்து மிக்குமுடியும்.*

எ - டு: *பூழ்க்கால்; சிறகு, தலை புறம் என வருக்.* (அஅ)

'*தாழ்*' என்னும் சொல்

நூ.அரு. தாழென் கிளவி கோலொடு புணரின்
அக்கிடை வருதல் உரித்து மாகும்.

இது, இவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேற் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *தாழ் என் கிளவி கோலொடு புணரின் - தாழ் என்னும் சொல் கோல் என்னும் சொல்லொடு புணரும் இடத்து, அக்குஇடை வருதலும் உரித்து - வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்குச்சாரியை இடை வந்து முடிதலும் உரித்து.*

எ - டு: *தாழக்கோல் என வரும்.* (அக)

'*தமிழ்*' என்னும் சொல்

நூ.அசு. தமிழென் கிளவியும் அதனோ ரற்றே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) *தமிழ் என் கிளவியும் அதன் ஓர் அற்று-தமிழ் என்னும் சொல்லும் அதனோடு ஒரு தன்மைத்தாய் வல்லெழுத்து மிகுதலேயன்றி அக்கும் பெற்று முடியும்.*

எ - டு: *தமிழ்க்கூத்து; சேரி, தோட்டம், பள்ளி என வரும்.* (கூ0)

'*குமிழ்*' என்னும் மரப்பெயர்

நூ.அஎ. குமிழென் கிளவி மரப்பெய ராயின்
பீரென் கிளவியோ டோரியற் றாகும்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *குமிழ் என் கிளவி மரப்பெயர் ஆயின் - குமிழ் என்னும் சொல் குமிழ்த்தல் என்னும் தொழிலன்றி மரப்பெய*

ராயின், பீர் என் கிளவியொடு ஓர் இயற்று ஆகும் - பீர் என் கிளவியோடு ஓர் இயல்பிற்றாய் மெல்லெழுத்தும் அம்முச்சாரியை யும் பெற்று முடியும்.

எ - டு : குமிழங்கோடு ; செதிள், தோல், பூ என வரும்.

'ஓர்இயற்று' என்றதனால், பிறவற்றிற்கும் இம்முடிபு கொள்க.

மகிழங்கோடு என வரும். (கக)

'பாழ்' என்னும் சொல்

௩அஅ. பாழென் கிளவி மெல்லெழுத் துறழ்வே.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பாழ் என் கிளவி மெல்லெழுத்து உறழ்வு-பாழ் என்னும் சொல் வல்லெழுத்தோடு மெல்லெழுத்து உறழ்ந்து முடியும்.

எ - டு : பாழ்க்கிணறு, பாழ்ங்கிணறு ; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும். (கஉ)

'ஏழ்' என்னும் எண்ணுப்பெயர்

௩அகூ. ஏழென் கிளவி உருபியல் நிலையும்.

இது, இவ்வீற்று எண்ணுப்பெயர்க்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏழ் என் கிளவி - ஏழ் என்னும் எண்ணுப் பெயராகிய இறுதி, உருபு இயல் நிலையும் - உருபுபுணர்ச்சிக்கண் சொன்ன இயல்பின்கண்ணே நிலைபெற்று அன்பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஏழன் காயம்; சுக்கு, தோரை, பயறு என வரும்.

இயல்பு வல்லெழுத்து இவ்வோத்தின் புறனடையான் வீழ்க்க. ( )

'ஏழ்' முன் அளவு முதலிய பெயர்கள்

௩கூ0. அளவு நிறையும் எண்ணும் வருவழி
நெடுமுதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும்
கடிநிலை யின்றே ஆசிரி யர்க்க.

இது, மேலதற்கு எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் எண்ணும் வருவழி - (அவ் ஏழ் என்னும் எண்ணுப்பெயர்) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெய

ரும் எண்ணுப்பெயரும் (வருமொழியாய்) வருமிடத்து நெடு முதல் குறுகலும் உகரம் வருதலும் ஆசிரியர்க்கு கடிநிலை இன்று - நெடுமுதல் குறுகுதலும் (ஆண்டு) உகரம் வருதலும் ஆசிரியர்க்கு நீக்கும் நிலைமை இன்று.

எ - டு: எழுகலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு, பலம் எனவும்; எழுகழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும்; எழுமூன்று, எழுநான்கு எனவும் வரும்.

'நிலையின்று' என்றதனான், வன்கணத்துப் பொருட்பெயர்க்கும் இம்முடிபு கொள்க.

எழுகடல்; சிலை, திசை, பிறப்பு என வரும். (கூச)

ரூகூக. பத்தென் கிளவி ஒற்றிடை கெடுவழி
நிற்றல் வேண்டும் ஆய்தப் புள்ளி.

இது, மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பத்து என் கிளவி இடைஒற்று கெடுவழி ஆய்தப்புள்ளி நிற்றல் வேண்டும் - (அவ்) ஏழ் என்பதனோடு பத்து என்பது புணரும் இடத்து அப்பத்து என்(னும்) கிளவி(யின்) இடை ஒற்றுக் கெடுவழி ஆய்தமாகிய புள்ளி நிற்றல் வேண்டும்.

எ - டு: எழுபஃது என வரும். (கூரு)

ரூகூஉ. ஆயிரம் வருவழி உகரங் கெடுமே.

இது, மேலதற்கு எய்தியது ஒருமருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வருவழி உகரம் கெடும் - (அவ் ஏழ் என்பது) ஆயிரம் என்பது வருமிடத்து (முன்பெற்ற) உகரம் பெறாது முடியும்.

எ - டு: எழாயிரம் என வரும். (கூசு)

ரூகூரு. நூறூர்ந்து வரூஉம் ஆயிரக் கிளவிக்குக்
கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றே.

இதுவும், மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது

(இ - ள்.) நூறு ஊர்ந்துவரும் ஆயிரக்கிளவிக்கு - (அவ் ஏழ் என்பது) நூறு என்னும் சொல் ஊர்ந்து வருகின்ற ஆயிரக் கிளவியாகிய நூறாயிரம் என்பதற்கு, கூறிய நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்று - (முன்) கூறிய நெடுமுதல் குறுகி உகரம் பெறுதல் இன்று.

எ - டு: ஏழ் நூறாயிரம் என வரும்.

'கூறிய' என்றதனான், நெடுமுதல், குறுகி உகரம் பெற்று எழுநூறுயிரம் என்றும் ஆம்.

இவ்விலேசினானே எழாயிரம் என்றும் ஆம்.

இன்னும் அதனானே, இயல்புகணத்து முடிவு கொள்க.

எழுஞாயிறு, எழுநாள் என வரும். (கஎ)

ருகூச. ஐஅம் பல்லென வருஉம் இறுதி
அல்பெய ரெண்ணு* மாயியல் நிலையும்.

இதுவும், மேலதற்கு ஒருவழி எய்தியது முழுவதும் விலக்குகின்றது.

(இ - ள்.) ஐ அம் பல் என வரும் இறுதி அல் பெயர் எண்ணும் - (அவ் எழ் என்னும் எண்தான்) ஐ என்றும் அம் என்றும் பல் என்றும் வருகின்ற இறுதிகளையுடைய (பொருட்பெயர்) அல்லாத எண்ணுப்பெயராகிய தாமரை வெள்ளம் ஆம்பல் என்பனவும் (வந்தால்), ஆ இயல் நிலையும் - (நெடுமுதல் குறுக்கம் இன்றி உகரம் பெறாது) அவ் இயல்பின் கண்ணே நின்றுமுடியும்.

எ - டு: எழ்தாமரை, எழ்வெள்ளம், எழாம்பல் என வரும். (கஅ)

ருகூரு. உயிர்முன் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இதுவும், மேலதற்கு எய்தியது ஒருவழி விலக்கிப் பிறிதுவிதி வதக்கின்றது.

(இ - ள்.) உயிர் முன் வரினும்-(அவ் எழ் என்பது அளவு முதலிய பெயர்களுள்) உயிர் முதல்மொழி(முன்) வரினும், ஆ இயல் திரியாது - (நெடுமுதல் குறுகி உகரம் வாராது முடியும்) அவ் இயல்பில் திரியாது முடியும்.

எ - டு: எழ்கல், எழுழக்கு, எழொன்று, எழிரண்டு என வரும். ()

'கீழ்' என்னும் சொல்

ருகூசு. கீழென் கிளவி உறழத் தோன்றும்.

இது, இவ் ஈற்றுள் ஒன்றற்கு வேற்றுமைக்கண் வேறுமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கீழ் என் கிளவி உறழ தோன்றும் - கீழ் என்னும் சொல் உறழ்ச்சியாகத் தோன்றி முடியும்.

எ - டு: கீழ்குளம், கீழ்க்குளம் என வரும்.

'தோன்றும்' என்றதனான், நெடுமுதல் குறுகாது உகரம் வருதலும் கொள்க. (ஆங்கு) இயைபு வல்லெழுத்து இவ்வோத்தின் புறனடையான் வீழ்க்க.

எ - டு: கீழுகுளம்; சேரி, தோட்டம், பாடி என வரும். (கூ௦)

---

* (பாடம்) ரெண்ணினும். (நச்.)

வேற்றுமையில் ளகர ஈறு

௩கூஎ. ளகார இறுதி ணகார இயற்றே.

இது, ளகார ஈற்றிற்கு ணகார ஈற்று வேற்றுமை முடிபோடு இயைய வேற்றுமைமுடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ளகார இறுதி ணகார இயற்று - ளகார (ஈற்றுப் பெயர் வேற்றுமைக்கண்) ணகார ஈற்று இயல்பிற்றாய் (வன் கணம் வந்தால் ளகாரம் டகாரமாய்த் திரிந்து) முடியும்.

எ - டு: முட்குறை ; சிறை, தலை, புறம் என வரும். (க0க).

அதற்கு, வேறு முடிபு

௩கூஅ. மெல்லெழுத் தியையின் ணகார மாகும்.

இது, மேலதற்கு மென்கணத்து முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) மெல்லெழுத்து இயையின் ணகாரம் ஆகும் - (ளகார ஈறு) மெல்லெழுத்து (வருமொழியாய் வந்து) இயையின் ணகாரமாய் (த்திரிந்து) முடியும்.

எ - டு: முண்ஞெரி; நுனி, முறி என வரும். இதனை வேற்றுமை இறுதிக்கண் அல்வழியது எடுத்துக்கோடற்கண் சிங்கநோக்காக வைத்தலின், அல்வழிக்கும் இம்முடிபு கொள்க.

முண்ஞெரிந்தது ; நீண்டது, மாண்டது என வரும். (க0உ).

அல்வழியில் ளகர ஈறு

௩கூகூ. அல்வழி யெல்லாம் உறழென மொழிப.

இது, மேலதற்கு அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்வழி எல்லாம் உறழ் என மொழிப-(ளகார ஈற்று) அல்வழிகளெல்லாம் (திரிந்தும் திரியாதும்) உறழ்ந்து முடியும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்).

எ - டு : முள்கடிது, முட்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவரும்.

'எல்லாம்' என்றதனுல், குணவேற்றுமைக்கண்ணும் இவ் வுறழ்ச்சி கொள்க.

முள்குறுமை, முட்குறுமை; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும்; கோள்கடுமை, கோட்கடுமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனனே, உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்த வற்றின் முடிபும் கொள்க.

* அதோட்கொண்டான், இதோட்கொண்டான், உதோட்கொண் டான் ; சென்றான், தந்தான், போயினன் என வரும். (க0௩).

---

* அதோள் இதோள் முதலியன, அவ்விடத்து இவ்விடத்து எனச் சுட்டுவினைவிட்டுப் பொருள்படுவன. (பாவாணர்.)

அதற்கு வேறு முடிபு

௪௦௦. ஆய்த நிலையலும் வரைநிலை யின்றே
தகரம் வரூஉங் காலை யான.

இது, மேலதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆய்தம் நிலையலும் வரை நிலை இன்று-(ளகாரம் டகாரமாயே திரியாது) ஆய்தமாய் (த்திரிந்து) நிற்றலும் வரையும் நிலைமை இன்று, தகரம் வரும் காலை - தகர முதல்மொழி வரும் காலத்து.

எ - டு : முஃடீது, முட்டீது என வரும். (௪0௪)

அதற்கு மேலும் ஒருமுடிபு

௪0௪. நெடியத னிறுதி இயல்பா குநவும்
வேற்றுமை யல்வழி வேற்றுமை நிலையலும்
போற்றல் வேண்டும் மொழியுமா ருளவே.

இது, மேலதற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) நெடியதன் இறுதி இயல்பாகுநவும் - (ளகாரம்) நெடியதன் இறுதி திரியாது இயல்பாய் முடிவனவற்றையும், வேற்றுமை அல்வழி வேற்றுமை நிலையலும் - வேற்றுமை அல்லாத அல்வழியிடத்து வேற்றுமை(யின் இயல்புடையனவாய்த் திரிந்து) முடிதலையும், போற்றல் வேண்டும் மொழியுமார் உள - போற்றுதல் வேண்டும் மொழிகளும் உள.

எ - டு : வாள்கடிது, கோள்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும்; தோட்கடிது, நாட்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் வரும்.

'போற்றல் வேண்டும்' என்றதனான், உதளங்காய்; செதிள், தோல், பூ என அம்முப்பெற்று முடிவன கொள்க. (௪0௫)

ளகர ஈற்றுத் தொழிற்பெயர்

௪0௨. தொழிற்பெய ரெல்லாந் தொழிற்பெய ரியல.

இது, இவ்வீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்கு வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) தொழிற்பெயர் எல்லாம் தொழிற்பெயர் இயல- (ளகார ஈற்றுத்) தொழிற்பெயரெல்லாம் (வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் ஞகார ஈற்றுத் தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் (வன்கணம் வந்தவழி வல்லெழுத்தும் உகரமும் பெற்றும் மென்கணமும் இடைக்கணத்து வகரமும் வந்தவழி உகரம் பெற்றும்) முடியும்.

எ - டு : துள்ளுக் கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் ; துள்ளுக்கடுமை ; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனால், தொழிற்பெயர்கள் இருவழியும் இவ்வாறன்றிப் பிறவாறு முடிவனவும் கொள்க.

கோள்கடிது, கோட்கடிது; வாள்கடிது, வாட்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது எனவும் ; கோள் கடுமை ; கோட் கடுமை ; வாள் கடுமை, வாட் கடுமை ; சிறுமை, தீமை, பெருமை எனவும் வரும்.

ஈண்டு, வாள் என்றது கொல்லுதலை. (கOசு)

'இருள்' என்னும் சொல்

சOரு. இருளேன் கிளவி வெயிலியல் நிலையும்.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இருள் என் கிளவி வெயில் இயல் நிலையும் - இருள் என்னும் சொல் (வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கண்) வெயில் என்னும் சொல்லின் இயல்பிலே (நின்று அத்தும் இன்னும் பெற்று) முடியும்.

எ - டு : இருளத்துக் கொண்டான், இருளிற் கொண்டான் ; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (கOஎ)

'புள்' 'வள்' என்னும் சொற்கள்

சOச. புள்ளும் வள்ளுந் தொழிற்பெய ரியல.

இதுவும், அவ்வீற்றுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயர் இயல - புள் என்னும் சொல்லும் வள் என்னும் சொல்லும் (வேற்றுமைக்கண்ணும் அல்வழிக்கண்ணும் ளகார ஈற்றுத்) தொழிற்பெயர் இயல்பிற்றாய் (வன்கணத்து உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்றும் மென்கணத்தும் இடைக்கணத்து வகரத்தும் உகரம் பெற்றும்) முடியும்.

எ - டு : புள்ளுக்கடிது, வள்ளுக்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் ; புள்ளுக்கடுமை, வள்ளுக்கடுமை ; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

இதனைத் "தொழிற்பெயரெல்லாம்" (சO) என்றதன்பின் வையாத முறையன்றிய கூற்றினான், இருவழியும் வேற்றுமைத்திரிபு எய்தி முடிவனவும் கொள்க.

புட்கடிது, வட்கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது, வலிது எனவும் ; புட்கடுமை, வட்கடுமை ; சிறுமை, தீமை, பெருமை, ஞாற்சி, நீட்சி, மாட்சி, வலிமை எனவும் வரும்.

இன்னும் அதனானே, பள் என்பதன்கண்ணும், கள் என்பதன் கண்ணும் இருவழியும் இவ்விரு முடிபு பெற்றவழிக் கொள்க.

பள்ளுக்கடிது, கள்ளுக்கடிது ; பள்ளுக்கடுமை, கள்ளுக்கடுமை எனவும் ; பட்கடிது, கட்கடிது ; பட்கடுமை, கட்கடுமை எனவும் ஒட்டுக. (க0அ)

'மக்கள்' என்னும் சொல்

சா0டு. மக்க ளென்னும் பெயர்நிலைக் கிளவியும்*
தக்கவழி அறிந்து வலித்தலு முரித்தே.

இது, மக்கள் என்னும் உயர்திணைப்பெயருக்கு "உயிரீறாகிய வுயர்திணைப்பெயரும்" (தொகை மரபு - சூத்திரம் கக) என்பதனுள் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மக்கள் என்னும் பெயர்நிலை கிளவி - மக்கள் என்னும் பெயர்ச்சொல்லின் இறுதி, தக்கவழி அறிந்து வலித்தலும் உரித்து - (இயல்பேயன்றித்) தக்க இடம் அறிந்து வல்லொற்றாய் (த்திரிந்து) முடிதலும் ஆம்.

'தக்கவழி' என்றதனால், அம்மக்கள் உடம்பு, உயிர்நீங்கிய காலத்து இம்முடிபு எனக் கொள்க.

எ - டு : மக்கட்கை ; செவி, தலை, புறம் என வரும். (க0கூ)

ங. புறனடை

இவ்வியலின் புறனடை

சா0கூ. உணரக் கூறிய புணரியன் மருங்கின்
கண்டுசெயற் குரியவை கண்ணினர் கோளலே.

இது, இவ்வோத்திற்குப் புறனடை உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உணரக் கூறிய-உணரக் கூறப்பட்ட புள்ளியீறு (கள்), புணர் இயல் மருங்கின் - (வருமொழியோடு) புணரும் இயல்பிடத்து, கண்டு செயற்கு உரியவை கண்ணினர் கொளல் - (மேல் முடித்த முடிபுகளேயன்றி வழக்கினுள்) கண்டு முடித்தற்குரிய பிற முடிபுகளைக் கருதிக்கொண்டு முடிக்க.

எ . டு : விழன்குளம் ; சேறு, தரை, பழனம் என இவை, னகார ஈற்று வேற்றுமைக்கண் திரியாது இயல்பாய் முடிந்தன.

* (பாடம்) பெயர்ச்சொலிறுதி. (நச்.)

பொன்னப்பத்தம் என்பது அவ்வீறு அக்குப்பெற்று முடிந்தது.

நீர் குறிது; சிறிது, தீது, பெரிது என்பது ரகார ஈற்று அல்வழி முடிபு.

வேர் குறிது; வேர்க்குறிது (என்பது) அவ்வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி.

அம்பர்க்கொண்டான், இம்பர்க்கொண்டான், உம்பர்க்கொண்டான், எம்பர்க்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என்பன அவ்வீற்றுள் உருபு வாராது உருபின் பொருள்பட வந்தவற்றின் முடிபு.

தகர்க்குட்டி என்பது அவ்வீற்று இருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகையாகிய அல்வழி முடிபு.

வடசார்க்கூரை, தென்சார்க்கூரை என்பன அவ்வீற்று இலக்கணத்தோடு பொருந்திய மரூஉ முடிபு.

உசிலங்கோடு, எலியாலங்கோடு என்பன லகார ஈற்று அம்முப்பேறு.

கல்லம்பாறை என்பது அவ்வீற்று அல்வழி அம்முப்பேறு.

அழலத்துக்கொண்டான் என்பது அவ்வீற்று அத்துப்பேறு.

அழுக்கற்போர் என்பது அவ்வீற்று அல்வழித்திரிபு.

யாழ்குறிது; சிறிது, பெரிது என்பன ழகார ஈற்று அல்வழி முடிபு.

வீழ்குறிது, வீழ்க்குறிது என்பன அவ்வீற்று அல்வழி உறழ்ச்சி.

தாழப்பாவை என்பது அவ்வீற்று அல்வழி அக்குப்பேறு.

இனி "உணரக்கூறிய" என்றதனால், குளத்தின்புறம், மரத்தின்புறம் என உருபிற்கு எய்திய அத்தோடு இன்பெறுதலும் கொள்க.

இனிக் "கண்ணினர்" என்றதனால், ஒருநாளைக் குழவி என ளகர ஈறு ஐ என்னும் சாரியையும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடிந்தன கொள்க.

பிறவும், இவ்வோத்தின் வேறுபட வருவனவெல்லாம் இதன் அகத்து முடித்துக் கொள்க. (கக0)

எட்டாவது புள்ளிமயங்கியல் முற்றிற்று.

௯. குற்றியலுகரப் புணரியல்

குற்றியலுகர ஈறுகட்குரிய புணர்ச்சி யிலக்கணம் உணர்த்துவது

இவ்வோத்து என்ன பெயர்த்தோ எனின், குற்றியலுகர ஈறு வருமொழியோடு புணரும் இயல்பு உணர்த்தினமையின் குற்றியலுகரப் புணரியல் எனப்பட்டது.

க. குற்றியலுகரத்தின் இயல்பு

குற்றியலுகரத்தின் பெயர், முறை, தொகை

சா௦எ. ஈரெழுத் தொருமொழி உயிர்த்தொடர் இடைத்தொடர்
ஆய்தத் தொடர்மொழி வன்றொடர் மென்றொடர்
ஆயிரு மூன்றே உகரங் குறுகிடன்.

இத்தலைச்சூத்திரம் என் நுதலிற்றோ எனின், இக்குற்றியலுகரம் வரும் இடத்திற்குப் பெயரும் முறையும் தொகையும் உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *ஈர் எழுத்து ஒரு மொழி* - இரண்டு எழுத்தாலாகிய ஒரு மொழியும், *உயிர்த்தொடர்* - உயிர்த்தொடர்மொழியும், *இடைத்தொடர்* - இடைத்தொடர்மொழியும், *ஆய்தத் தொடர்* - ஆய்தத்தொடர்மொழியும், *வன்தொடர்* - வன்தொடர் மொழியும், *மென்தொடர்* - மென்தொடர்மொழியும், *ஆ இரு மூன்று (ஆகிய)* - அவ் ஆறு (என்று சொல்லப்படும்), *உகரம் குறுகு இடன்* - உகரம் குறுகி வரும் இடன்.

எ - டு : நாகு, வரகு, தெள்கு, எஃகு, கொக்கு, குரங்கு என வரும். (க)

அவற்றுள், ஈரொற்றுத் தொடர்கள்

சா௦அ. அவற்றுள்,
ஈரொற்றுத் தொடர்மொழி யிடைத்தொட ராகா.

இது, அவ் ஆறனுள் ஓர் ஈற்றிற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *அவற்றுள் ஈர் ஒற்று தொடர்மொழி* - அவற்றுள் ஈர் ஒற்றுத்தொடர்மொழி(களில்), *இடைத்தொடர் ஆகா* - இடைத்தொடர் ஆகா, (வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும் ஆம்.)

எ - டு : ஈர்க்கு ; மொய்ம்பு என வரும். (உ

இருவழியினும் குற்றுகரம் வருமாறு

௪௦௯. அல்லது கிளப்பினும் வேற்றுமைக் கண்ணும்
எல்லா இறுதியும் உகர நிறையும்.*

இது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) அல்லது கிளப்பினும் - அல்வழியைச் சொல்லும் இடத்தும், வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சிக்கண்ணும், எல்லா இறுதி உகரமும் நிறையும் - ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் நிறைந்தே நிற்கும்.

எ - டு : நாகு கடிது, நாகு கடுமை, வரகு கடிது, வரகு கடுமை என வரும். (௯)

அதற்கு, மேலும் ஒருமுடிபு

௪௧௦. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து வருவழித்
தொல்லை இயற்கை நிலையலு முரித்தே.

இது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி, - (அவ் ஈற்றுள்ளும்) வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி, வல்லெழுத்து வருவழி - வல்லெழுத்து (முதல்மொழி வருமொழியாய்) வரும் இடத்து, தொல்லை இயற்கை நிலையலும் உரித்து - முன் (கூறிய) இயற்கை நிற்றலும் உரித்து.

எ - டு : கொக்குக் கடிது, கொக்குக் கடுமை என வரும். (௧௦)

௨. குற்றியலிகரம்

குற்றியலிகரம் வருமாறு

௪௧௧. யகரம் வருவழி இகரங் குறுகும்
உகரக் கிளவி துவரத்தோன் றாது.

இது, குற்றியலிகரம் புணர்மொழியுள் வருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யகரம் வருவழி உகரக்கிளவி துவர தோன்றாது - யகர முதல்மொழி வரும் இடத்து நிலைமொழி உகரம் முற்றத் தோன்றாது; இகரம் குறுகும் - (ஆண்டு) ஓர் இகரம் (வந்து) குறுகும்.

எ - டு : நாகியாது, வரகியாது, தெள்கியாது, எஃகியாது, கொக்கியாது, குரங்கியாது என வரும்.

---

* (பாடம்) நிலையும். (நச்)

இதனானே, ஆகார ஈறு அகரம் பெற்றாற் (உயிர்மயங்கியல் - சூத்திரம். உ௪) போல ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரமும் இகரம் பெற்று யகர முதல்மொழியோடு புணருமாறு கூறிற்றாயிற்று. (௫)

௩. குற்றுகரப் பொதுப் புணர்ச்சி

நெடிற்றொடர், உயிர்த்தொடர்

௪௧௨. ஈரெழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும்
வேற்றுமை யாயின் ஒற்றிடை இனமிகத்
தோற்றம் வேண்டும் வல்லெழுத்து மிகுதி.

இது, மேற்கூறிய ஆறினுள் ஏனம்மூன் நின்ற இரண்டிற்கும் வேற்றுமைப் பொருட்புணர்ச்சி முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஈர் எழுத்து மொழியும் உயிர்த்தொடர் மொழியும்-ஈர் எழுத்து ஒருமொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் உயிர்த்தொடர் மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வேற்றுமை ஆயின் -வேற்றுமைப் பொருட் புணர்ச்சியாயின், இன ஒற்று இடைமிக வல்லெழுத்து மிகுதி தோற்றம் வேண்டும் - இனமாகிய ஒற்று இடையிலே மிக வல்லெழுத்துமிகுதி தோற்றி முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு: யாட்டுக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவும்; முயிற்றுக்கால்; சினை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'தோற்றம்' என்றதனால், இவ்விரண்டிற்கும் (எனைக்கணத்து) இயல்பு கணத்து முடிபு கொள்க.

யாட்டுஞாற்சி, முயிற்றுஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம் என வரும். (௬)

அதற்கு, வேறுமுடிபு

௪௧௩. ஒற்றிடை யினமிகா மொழியுமா ருளவே
அத்திறத் தில்லை வல்லெழுத்து மிகலே.

இது, எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) இன ஒற்று இடை மிகா மொழியுமார் உள - இன ஒற்று இடை(யில்) மிக்கு முடியாத மொழிகளும் உள; வல்லெழுத்து மிகல் அ திறத்து இல்லை - வல்லெழுத்து மிக்கு முடிதல் அக்கூற்றுள் இல்லை.

எ - டு: நாகுகால்; சினை, தலை, புறம் எனவும்; வரகுகதிர்; சினை தலை, புறம் எனவும் வரும்.

'அத்திறம்' என்றதனால், உருபிற்கு எய்திய சாரியை பொருட்கு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

யாட்டின்கால், முயிற்றின்கால், நாகின்கால், வரகின்கால் என வரும். (௭)

இடைத்தொடர், ஆய்தத்தொடர்

௪௧௪. இடையொற்றுத் தொடரும் ஆய்தத் தொடரும்
நடைஆ இயல என்மனார் புலவர்.

இது, இடை நின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) *இடை ஒற்றுத்தொடரும் ஆய்தத்தொடரும் நடை - இடை ஒற்றுத்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் ஆய்தத்தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் நடக்கும் இடத்து, ஆ இயல என்மனார் புலவர் - மேற்கூறிய இயல்பு முடிபினை உடைய என்று சொல்லுவர் புலவர்.*

எ - டு: *தெள்குகால்; சிறை, தலை, புறம் எனவும்; எஃகுகால் சிறை, தலை, புறம் எனவும் வரும்.* (அ)

வன்றொடர், மென்றொடர்

௪௧௫. வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும்
வந்த வல்லெழுத் தொற்றிடை மிகுமே
மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி மெல்லொற் றெல்லாம்
வல்லொற் றிறுதி கிளையொற் றாகும்.

இது, பின் நின்ற இரண்டிற்கும் முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *வன்றொடர் மொழியும் மென்றொடர் மொழியும் - வன்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும் மென்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வந்த வல்லெழுத்து ஒற்று இடை மிகும் - (வருமொழியாய்) வந்த வல்லொற்று இடையிலே மிக்கு முடியும்; மெல்லொற்று தொடர்மொழி மெல்லொற்று எல்லாம் - (அவ்விரண்டு ஈற்றினுள்) மெல்லொற்றுத் தொடர்மொழி(க்கண் நின்ற) மெல்லொற்றெல்லாம், இறுதி வல்லொற்று கிளை ஒற்று ஆகும் - இறுதி வல்லொற்றும் கிளைவல்லொற்றும் ஆய் முடியும்.*

எ - டு: *கொக்குக்கால்; சிறகு, தலை, புறம் எனவும்; குரக்குக்கால்; செவி, தலை, புறம் எனவும்; எட்குக் குட்டி;* செவி, தலை, புறம் எனவும் வரும்.*

---

* *கொக்குக்கால் - வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வந்த வல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தது. குரங்குக்கால் - மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் வந்தவல்லெழுத்து மிக்கு முடிந்தது. குரக்குக்கால் - மென்றொடரின் இடையில் நின்ற மெல்லொற்று இறுதிவல்லொற்றாய்த் திரிந்தது. எட்குக் குட்டி - மென்றொடரின் இடையில் நின்ற மெல்லொற்று இனவல்லொற்றாய்த் திரிந்தது.*

'வந்த' என்றதனால், இவ்விரண்டிற்கும் உருபிற்குச் சென்ற சாரியை பொருட்டு எய்தியவழி இயைபு வல்லெழுத்து வீழ்க்க.

கொக்கின்கால், குரங்கின்கால் என வரும்.

'எல்லாம்' என்றதனால், பறம்பிற்பாரி என்றாற் போல்வன மெல் லொற்றுத் திரியாமையும் கொள்க.

'ஒற்று' என்ற மிகுதியான், இயல்புகணத்துக்கண்ணும் குரக்கு ஞாற்சி; நீட்சி, மாட்சி, யாப்பு, வலிமை, அடைவு, ஆட்டம் என மெல் லொற்றுத் திரிதலும் கொள்க. (௯)

மரப்பெயர்

௪கசு. மரப்பெயர்க் கிளவிக் கம்மே சாரியை.

இது, அவ்வீற்று இரண்டிற்கும் எய்தியது விலக்கிப் பிறிதுவிதி கூறு தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மரப்பெயர் கிளவிக்கு சாரியை அம்-(வன்றொட ரின் கண்ணும் மென்றொடரின் கண்ணும்) மரப்பெயராகிய சொல்லிற்கு(வரும்) சாரியை அம்(மூச்சாரியை).

எ - டு: தேக்கங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்; வேப்பங் கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும். (௧0)

அதற்கு, மேலும் ஒருமுடிபு

௪கஎ. மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரு முளவே.

இது, மென்றொடர் மொழிக்கு எய்தியது ஒரு மருங்கு மறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) மெல்லொற்று வலியா மரப்பெயரும் உள-மெல் லொற்று வல்லொற்றாய்த் திரியாது முடியும் மரப்பெயரும் உள.

எ - டு: ' குருந்தங்கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும்; புன்கங் கோடு; செதிள், தோல், பூ எனவும் வரும்.

மற்று, இது நிலைமொழித்தொழிலை நிலைமொழி விலக்குமாதலின்* சாரியை வகுப்பவே முடியும் பிற எனின், இது நிலைமொழியின் உள் தொழிலாகலின் அவ்வாறு விலக்குண்ணா தென்பது கருத்து. (௧௧)

நெடிற்றொடர், வன்றொடர்

௪கஅ. ஈரெழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத் தொடரும்
அம்மிடை வரற்கும் உரியவை உளவே
அம்மர பொழுகு மொழிவயி னான.

இது, ஈரெழுத்து ஒருமொழிக்கும் வன்றொடர்மொழிக்கும் எய்தாதது எய்துவித்தல் நுதலிற்று

* ௧0 ௬ -

(இ - ள்.) ஈர் எழுத்து மொழியும் வல்லொற்றுத்தொடரும் - ஈரெழுத்து ஒருமொழிக் குற்றியலுகரமும் வன்றொடர் மொழிக் குற்றியலுகரமும், அம் இடை வரற்கும் உரியவை உள- (முன் முடித்துப்போந்த முடிபுகளன்றி) அம்முச்சாரியை இடை வந்து முடித்தற்கு உரியனவும் உள. (யாண்டெனின்,) அம்மரபு ஒழுகும் மொழிவயின் ஆன - அவ் இலக்கணம் நடக்கும் மொழியிடத்து.

எ - டு: ஏறங்கோள், வட்டம்போர் என வரும்.

'உள' என்றதனால், தெங்கங்காய், பயற்றங்காய் என வன்றொடர் அல்லனவற்றிற்கு அம் (மும்) பேறு கொள்க.

'அம்மரபொழுகும்' என்றதனால், அரசக்கன்னி, முரசக்கடிப்பு* என அக்குப்பேறும் கொள்க.

இன்னும் அதனானே, இருட்டத்துக்கொண்டான் என்னும் அத்துப் பேறும் கொள்க.

இன்னும் அதனானே, மயிலாப்பிற் கொற்றன், பறம்பிற்பாரி என இன் பேறும் கொள்க. (கஉ)

சில மென்றொடர் மொழிகள்

சகக. ஒற்றுநிலை திரியா தக்கொடு வரூஉம்
அக்கிளை மொழியும் உளவென மொழிப.

இது, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்கு எய்தியது விலக்குதலும் எய்தியதன்மேல் சிறப்பும் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒற்று நிலை திரியாது அக்கொடு வரும் அ கிளை மொழியும் உள என மொழிப - ஒற்று (முன் நின்ற) நிலை திரியாது அக்குச்சாரியையோடு(ம் பிறசாரியையோடும்) வரும் அக் கிளையெழுத்து மொழியும் உள என்று சொல்லுவர் (ஆசிரியர்).

எ - டு: குன்றக் கூகை, மன்றப் பெண்ணை என வரும்.

'உம்'மையால், கொங்கத்துழவு, வங்கத்து வாணிகம் என அத்துப் பெற்றன.

'நிலை' என்றதனான், ஒற்றுநிலை திரியா அதிகாரத்துக்கண் இயைபு வல்லெழுத்து விலக்குக.

'அக்கிளைமொழி' என்றதனால், பார்ப்பனக்கன்னி, பார்ப்பனச்சேரி என அன்னும் அக்கும் வந்தன கொள்க. (கங)

---

* அரசக்கன்னி, அரச வாழ்க்கை முதலிய தொடர்களின் இடையில் வந்துள்ளது அக்குச் சாரியை என்பதைவிட அகரச்சாரியை என்பதே பொருத்தமாம்.

எண்ணுப்பெயர்

௪உ0. எண்ணுப் பெயர்க்கிளவி உருபியல் நிலையும்.

இது, குற்றுகர ஈற்று எண்ணுப்பெயரோடு பொருட்பெயர் முடிக்கின்றது.

(இ - ள்.) *எண்ணுப்பெயர் கிளவி உருபு இயல் நிலையும் - எண்ணுப் பெயராகிய சொற்கள் உருபுபுணர்ச்சியின் இயல்பின் கண்ணே நின்று (அன்பெற்று) முடியும்.*

எ - டு: *ஒன்றன்காயம், இரண்டன்காயம்; சுக்கு, தோரை, பயறு என வரும்.* (௪௪)

௬. குற்றுகரச் சிறப்புப் புணர்ச்சி

'வண்டு' 'பெண்டு' என்னும் சொற்கள்

௪உக. வண்டும் பெண்டும் இன்னொடு சிவணும்.

இது, மென்றொடர் மொழியுள் சிலவற்றிற்குப் பிறமுடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) *வண்டும் பெண்டும் இன் ஒடு சிவணும் - வண்டு என்னும் சொல்லும் பெண்டு என்னும் சொல்லும் இன்சாரியையோடு பொருந்தி முடியும்.*

எ - டு: *வண்டின்கால் பெண்டின்கால் என வரும்.* (௪௫)

'பெண்டு' என்னும் சொல்லுக்கு மேலும் ஒருமுடிபு

௪உஉ. பெண்டென் கிளவிக் கன்னும் வரையார்.

இது, மேற்கூறியவற்றுள் ஒன்றற்கு எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *பெண்டு என் கிளவிக்கு அன்னும் வரையார் - பெண்டு என்னும் சொல்லிற்கு (இன்னேயன்றி) அன் சாரியையும் வரையார்.*

எ - டு: *பெண்டன்கை என வரும்.* (௪௬)

வினாப்பெயர், சுட்டுப்பெயர்

௪உ௩. யாதென் இறுதியுஞ் சுட்டுமுத லாகிய
ஆய்த இறுதியும் உருபியல் நிலையும்.

இது, ஈரெழுத்து ஒருமொழியுள் ஒன்றற்கும் சுட்டுமுதல் ஆய்தத் தொடர்மொழிக்கும் வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *யாது என் இறுதியும் சுட்டுமுதல் ஆகிய ஆய்த இறுதியும் - யாது என்னும் ஈறும் சுட்டு முதலாகிய ஆய்தத்*

தொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், உருபு இயல் நிலையும் - உருபு புணர்ச்சியின் இயல்பின் (கண்ணே) நின்று அன்பெற்று, சுட்டு முதல் மொழிகள் ஆய்தம் கெட்டும் முடியும்.

எ - டு யாதன் கோடு, அதன் கோடு, இதன் கோடு, உதன் கோடு* என வரும். (கள)

அல்வழியிற் சுட்டுப்பெயர்

சஉச. முன்னுயிர் வருமிடத் தாய்தப் புள்ளி
மன்னல் வேண்டும் அல்வழி யான.

இது, மேற்கூறிய ஈற்றுள் சுட்டு முதல் ஈற்று உகரத்திற்கு ஒருவழி அல்வழி முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) முன் உயிர் வரும் இடத்து - (அவற்றுள் சுட்டு முதல் ஆய்தத் தொடர்மொழி உகர ஈறு தன்) முன்னே உயிர் வரும் இடத்து, ஆய்தப்புள்ளி மன்னல் வேண்டும் - ஆய்தப் புள்ளி (முன்பு போலக் கெடாது) நிலைபெற்று முடிதல் வேண்டும், அல்வழியான - அல்வழிக்கண்.

எ - டு: அஃதடை, இஃதடை, உஃதடை; ஆடை, இலை என ஒட்டுக.

'முன்' என்றதனான், வேற்றுமைக்கண்ணும் உயிர் முதல் மொழி வந்த இடத்து அஃதடைபு, அஃதாட்டம் என ஆய்தம் கெடாமை கொள்க. (கஅ)

அல்வழியில் அதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

சஉரு. ஏனைமுன் வரினே தானிலை யின்றே.

இது, மேலனவற்றிற்குப் பிறகணத்தோடு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஏனை முன்வரின் தான் நிலையின்று - (அச்சுட்டு முதல் உகர ஈறு உயிர்க்கணம் ஒழிந்த) பிற கணங்கள் முன் வரின் அவ் ஆய்தம் நிலையின்றி முடியும்.

எ - டு: அது கடிது, இது கடிது, உது கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது, ஞான்றது, நீண்டது, மாண்டது; யாது, தீது, வலிது என வரும்.

பொதுவாக அல்வழியில் குற்றுகர ஈறுகள்

சஉசு. அல்லது கிளப்பின் எல்லா மொழியும்
சொல்லிய பண்பின் இயற்கை யாகும்.

இது, ஆறு ஈற்றுக் குற்றியலுகரத்திற்கு, அல்வழி முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

---

* ஆய்தங்கெடா முன்னே அன்னின் அகரத்வதக் குற்றுகரத்தின் மேல் ஏற்றுக; ஆய்தங்கெட்டால் அது முற்றுகரமாய் நிற்றலின். (நச்.)

(இ - ள்.) அல்லது கிளப்பின் - அல்வழியைச் சொல்லும் இடத்து, எல்லா மொழியும் - ஆறு ஈற்றுக்குற்றியலுகரமும், சொல்லிய பண்பின் இயற்கை ஆகும் - மேற்சொல்லிய பண்பினை யுடைய இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : நாகு கடிது, வரகு கடிது, தெள்கு கடிது, எஃகு கடிது, குரங்கு கடிது ; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும்.

'எல்லா மொழியும்' என்றதனால், வினைச்சொல்லும் வினைக்குறிப் புச்சொல்லும் இயல்பாய் முடிந்தன கொள்க. கிடந்தது குதிரை, கரிது குதிரை என வரும்.

'சொல்லிய' என்றதனான், இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை முடிபு கொள்க. காட்டுக்காளை, குருட்டெருது என வரும்.

'பண்பின்' என்றதனான் ஐ என்னும் சாரியை பெற்று வரும் அல்வழி முடிபும் கொள்க. அன்றைக்கூத்தன், பண்டைச் சான்றோர், ஓர் யாட்டை யானை, மற்றை யானை என வரும். (௨0)

வன்றொடர்

சஉ௧. வல்லொற்றுத் தொடர்மொழி வல்லெழுத்து மிகுமே.

இது, அவ்வாறீற்றின் ஒன்றற்கு எய்தியது விலக்கிப் பிறிது விதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) வல்லொற்றுத்தொடர் மொழி - வல்லொற்றுத் தொடர்மொழிக் குற்றியலுகரம், வல்லெழுத்து மிகும் - (வல் லெழுத்து வருவழி) வல்லெழுத்து மிக்கு முடியும்.

எ - டு : கொக்குக்கடிது; சிறிது, தீது, பெரிது என வரும். (௨௧)

'ஆங்கு' 'யாங்கு' முதலிய மென்றொடர் மொழிகள்

சஉ௨. சுட்டுச்சினை நீடிய மென்றொடர் மொழியும்
யாவினா முதலிய மென்றொடர் மொழியும்
ஆயியல் திரியா வல்லெழுத் தியற்கை

இதுவும், அவ் வாறீற்றின் ஒன்றன்கண் ஏழாம் வேற்றுமை இடப் பொருள் உணரநின்ற இடைச்சொற்கு முடிபு கூறுகின்றது

(இ - ள்.) சுட்டு சினை நீடிய மென்றொடர்மொழியும் - சுட்டாகிய சினையெழுத்து நீண்ட மென்றொடர்மொழிக் குற்றிய லுகர ஈறும், யா வினா முதலிய மென்றொடர்மொழியும் - யா என்னும் வினா முதலாகிய மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈறும், வல்லெழுத்து இயற்கை அ இயல் திரியா - (மேற்கூறிய) வல்லெழுத்து இயற்கையாகிய அவ் இயல்பில் திரியா(து முடியும்).

எ - டு : ஆங்குக்கொண்டான், ஈங்குக்கொண்டான், ஊங்குக் கொண்டான், யாங்குக்கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.*

'இயற்கை' என்றதனான், அக்குற்றுகர ஈற்று வினையெச்ச முடிபு கொள்க. செத்துக்கிடந்தான், இருந்துகொண்டான் என வரும். (உஉ)

யாங்கு என்பதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

௪உ௯. யாவினா மொழியே இயல்பு மாகும்.

இது மேலவற்றுள் ஒன்றன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) யா வினா மொழி இயல்பும் ஆகும்-(அவற்றுள்,) யா வினா மொழி (மேற்கூறிய விகாரமேயன்றி) இயல்பாயும் முடியும்.

எ - டு : யாங்கு†கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும். (உ௩)

அவற்றிற்கு நிலைமொழிச் செய்கை

௪௩0. அந்நான் மொழியுந் தந்நிலை திரியா.

இது, மேலவற்றிற்கு நிலைமொழிச் செய்கை கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அ நால் மொழியும் - (சுட்டுமுதல் மூன்றும் யா முதல் மொழியுமாகிய) அந்நான்கு மொழியும், தம் நிலை திரியா - தம் மெல்லொற்று நிலை திரிந்து வல்லொற்று ஆகாது முடியும்.

'தந்நிலை' என்றதனால், மெல்லொற்றுத் திரியாது மிக்கு முடிவன பிறவும் கொள்க.

எ - டு: அங்குக் கொண்டான், இங்குக் கொண்டான், உங்குக் கொண்டான், எங்குக் கொண்டான்; சென்றான், தந்தான், போயினான் என வரும்.

'யாமொழி' என்னாது 'வினா' என்றதனால், பிற இயல்பாய் முடிவன வும் கொள்க. முந்து கொண்டான், பண்டு கொண்டான், இன்று கொண்டான், அன்று கொண்டான் என வரும். (உ௪)

---

* மென்றொடர்மொழிக் குற்றியலுகர ஈற்று வினைஎச்சம் இயல் பாம்; இருந்துகொண்டான். (நச்.)

† யாங்கு - எப்படி.

'உண்டு' என்னும் சொல்

சாகூ. உண்டேன் கிளவி உண்மை செப்பின்
முந்தை இறுதி மெய்யொடுங் கெடுதலும்
மேனிலை யொற்றே ளகாரம் ஆதலும்
ஆமுறை யிரண்டும் உரிமையும் உடைத்தே
வல்லெழுத்து வரூஉங் காலை யான.

இது, மென்றொடர்மொழியுள் ஒரு வினைக்குறிப்பு மொழிக்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) உண்டு என் கிளவி உண்மை செப்பின் - உண்டு என்னும் சொல் (உண்டு என்னும் தொழில் ஒழிய) உண்மை என்னும்* பண்பு உணர நிற்கும் இடத்து, முந்தை இறுதி மெய் யொடும் கெடுதலும் மேல் நிலை ஒற்று ளகாரம் ஆதலும் - முற் பட்ட ஈற்றுக் குற்றியலுகரம் (தான் ஏறி நின்ற) மெய்யோடும் கெடுதலும் அதற்கு மேல் நின்ற ணகார ஒற்று ளகாரம் ஆதலு மாகிய, ஆ முறை இரண்டும் உரிமையும் உடைத்து - அம் முறைமையுடைய இரண்டினையும் உரித்தாதலும் உடைத்து, வல்லெழுத்து வருங்காலை - வல்லெழுத்து முதல்மொழி வருங் காலத்து.

வல்லெழுத்ததிகாரம் வாரா நிற்ப, ('வல்லெழுத்து வரூஉங்காலை' என்பதனான்) இவ் இருமுடிபும் உள்ளது. பகர முதல்மொழி வந்தால், மற்றை மூன்று எழுத்தின்கண்ணும் ஈறு கெடாதே நின்று முடியும் என்று கொள்க.

இன்னும் அதனானே, இயல்பு கணத்து இறுதி கெடாதே முடிதல் கொள்க.

எ - டு: உள் பொருள், உண்டு பொருள் எனவும்; உண்டு காணம், உண்டு சாக்காடு, உண்டு தாமரை எனவும்; உண்டுஞாண்; நூல், மணி, யாழ், வட்டு, அடை, ஆடை எனவும் வரும்.

'உள்பொருள்' என்பது பண்புத்தொகை முடிபு அன்றோ எனின்; அஃது ஓசை ஒற்றுமைப்படச் சொல்லும் வழியது; இஃது, ஓசை இடையறவுபடச் சொல்லும் வழியது போலும். (உகு)

திசைப் பெயர்

சாகூஉ. இருதிசை புணரின் ஏயிடை வருமே.

இது, குற்றுகர ஈற்றுத் திசைப்பெயர்க்கு அல்வழிக்கண் வேறு முடிபு கூறுகின்றது.

---

* பண்பு: ஒருபொருள் தோன்றுங்கால் தோன்றி, அது கெடுந் துணையும் உண்டாய் நிற்கின்ற தன்மை.

(இ - ள்.) இருதிசை புணரின் ஏ இடை வரும் - இரண்டு பெருந்திசைகள் (தம்மிற்) புணரின் ஏ என்னும் சாரியை இடை வந்து புணரும்.

எ - டு: வடக்கே தெற்கு, கிழக்கே மேற்கு என வரும். (உ௬)

திசைப்பெயர் முன் திசைப்பெயர்

சருரு. திரிபுவேறு கிளப்பின் ஒற்றும் இறுதியும்*
கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர்
ஒற்றுமெய் திரிந்து னகார மாகும்
தெற்கொடு புணருங் காலை யான.

இது, அப்பெருந்திசையோடு கோணத்திசை புணருமாறு உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) திரிபு வேறு கிளப்பின் - (அப்பெருந்திசைகளோடு) கோணத்திசைகளை வேறாகப் புணர்க்கும் இடத்து, ஒற்றும் இறுதியும் கெடுதல் வேண்டும் என்மனார் புலவர் - (அவ் உகரம் ஏறி நின்ற) ஒற்றும் அவ் ஈற்று உகரமும் கெட்டு முடிதல் வேண்டுமென்று சொல்லுவர் புலவர், தெற்கொடு புணரும் காலை - தெற்கு என்னும் திசையோடு புணரும் காலத்து, ஒற்று மெய் திரிந்து னகாரம் ஆகும் - (அதன்கண் நின்ற) றகார ஒற்று (த்தன் வடிவு) திரிந்து னகாரமாய் முடியும்.

'திரிந்து' என்றதனான், வடக்கு என்பதன்கண் இடை நின்ற ககர ஒற்றுக் கெடுக்க.

எ - டு: வடகிழக்கு, வடமேற்கு; தென்கிழக்கு, தென்மேற்கு என வரும்.

'வேறு' என்றதனால், திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர்க்கும் இவ் விதி கொள்க. வட கடல், வட வரை என வரும்.

'மெய்' என்றதனான், அத்திசைப்பெயரோடு பொருட்பெயர் புணருமிடத்து இறுதியும் முதலும் திரிந்து முடிவனவெல்லாம் கொள்க. கீழ் கூரை, மேல் கூரை என வரும். (உ௭)

ரு. குற்றுகர எண்ணுப்புணர்ச்சி

பத்தொடு எண்ணுப்பெயர்

சருச. ஒன்றுமுத லாக எட்ட னிறுதி
எல்லா எண்ணும் பத்தன் முன்வரின்
குற்றிய லுகரம் மெய்யோடும் கெடுமே
முற்றஇன் வரூஉம் இரண்டலங் கடையே.

* (பாடம்) உகரமும் (நச்.)

இது, இவ்வீற்று எண்ணுப்பெயரோடு எண்ணுப்பெயருக்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒன்று முதலாக எட்டு என் இறுதி எல்லா எண்ணும் - ஒன்று என்னும் சொல் முதலாக எட்டு என்னும் சொல் இறுதியாகவுள்ள எல்லா எண்ணுப்பெயரும், பத்தன் முன்வரின் - பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்வரின், குற்றியலுகரம் மெய்யொடும் கெடும் - (அப் பத்து என்னும் சொல்லிற்) குற்றியலுகரம் (தான் ஏறி நின்ற) மெய்யொடும் கெட்டு முடியும், இரண்டு அலம் கடை முற்று இன் வரும் - இரண்டாம் எண்ணுப்பெயர் அல்லாத எண்ணுப்பெயரிடத்து முடிய இன் வந்து புணரும்.

எ - டு: பதினொன்று, பதின்மூன்று, பதினான்கு, பதினைந்து, பதினாறு, பதினேழு, பதினெட்டு என வரும்.

நிலைமொழி முற்கூறுததனால், பிறமொழியும் அவ் இன்பேறு கொள்க. ஒன்பதின்பால், ஒன்பதின்கூறு என வரும்.

'முற்ற' என்றதனான், மேல் எடுத்தோத்தானும் இலேசானும் இன்பெற்றவழி பின், பதிற்றொன்று, பதிற்றிரண்டு என்றாற்போல, முடிபுகள் வேறுபட வருவனவெல்லாம் கொள்க. (உஅ)

பத்தின் முன் இரண்டு

சஙரு. பத்தனொற் றுக்கெட னகாரம் இரட்டல்
ஒத்த தென்ப இரண்டுவரு காலை.

இது, மேல் இன் பெறுதென்று விலக்கிய அதற்குப் பிறிதுவிதி வகுத்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) பத்தன் ஒற்று கெட னகாரம் இரட்டல் - பத்து என்னும் சொல்லின் நின்ற தகர ஒற்றுக் கெட னகர ஒற்று வந்து இரட்டுதல், ஒத்தது என்ப - பொருந்திற்று என்று சொல்லுப (புலவர்), இரண்டு வரு காலை - இரண்டு என்னும் எண் வரும் காலத்து.

எ - டு: பன்னிரண்டு என வரும். (உக)

பத்தின் முன் ஆயிரம்

சஙசு. ஆயிரம் வரினும் ஆயியல் திரியாது.

இதுவும் எண்ணுப்பெயர்க்கு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வரினும் - (மேற்கூறிய பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்னர் ஒன்று முதலாகிய எண்ணுப்பெயர்

யன்றி) ஆயிரம் என்னும் எண்ணுப் பெயர் வந்தாலும், ஆ இயல் திரியாது - மேல் ஈறு கெட்டு இன் பெற்ற இயல்பில் திரியாதே முடியும்.

எ - டு : பதினாயிரம் என வரும். (கூ௦)

பத்தின்முன் நிறை அளவுப்பெயர்கள்

சகூஎ. நிறையு மளவும் வரூஉங் காலையும்
குறையா தாகும் இன்னென் சாரியை.

இது, எண்ணுப் பெயரோடு நிறைப்பெயரும் அளவுப் பெயரும் புணர்க்கின்றது.

(இ - ள்.) நிறையும் அளவும் வரூஉம் காலையும் - மேல் நின்ற பத்தென்பதன்முன் நிறைப்பெயரும் அளவுப்பெயரும் வரும் காலத்தும், இன் என் சாரியை குறையாது ஆகும் - (அவ்) இன் என்னும் சாரியை குறையாது வந்து முடியும்.

எ - டு : பதின்கழஞ்சு ; தொடி, பலம் எனவும் ; பதின்கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும் வரும்.

'குறையாதாகும்' என்றதனால், பத்து என்பதன் முன்னர்ப் பொருட்பெயர்க்குவரு முடிபும் கொள்க. பதின்றிங்கள், பதிற்று முழம், பதிற்று வேலி, பதிற்றிதழ் என வரும். (கூக)

எண்ணுப் பெயரொடு பத்து

சகூஅ. ஒன்றுமுத லொன்பான் இறுதி முன்னர்
நின்ற பத்த னொற்றுக்கெட ஆய்தம்
வந்திடை நிலையும் இயற்கைத் தென்ப
கூறிய இயற்கைக் குற்றிய லுகரம்
ஆற னிறுதி அல்வழி யான.

இது, எண்ணுப் பெயரோடு எண்ணுப் பெயர்க்கு முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஒன்று முதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர் நின்ற பத்தன் ஒற்று கெட ஆய்தம் வந்து இடைநிலையும் இயற்கைத்து என்ப - ஒன்று முதலாக ஒன்பது ஈறுகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்ணுப் பெயர்களின் முன்னர் (வருமொழியாய் வந்து) நின்ற பத்து என்னும் சொல்லினது தகர ஒற்றுக்கெட ஆய்தமானது வந்து இடை(யில்) நிலைபெறும் இயல்பையுடைத்தென்று சொல்லுவர் (புலவர்), ஆறன் இறுதி அல்வழி குற்றியலுகரம் கூறிய இயற்கை - (அவற்றுள்) ஆறு என்னும் ஈறு அல்லாத

இடத்துக் குற்றியலுகரம் மேற்கூறிய இயற்கை (யாய் மெய் யோடும் கெட்டு முடியும்).

எ - டு: ஒருபஃது, இருபஃது என ஒட்டுக.

'வந்து' என்றதனால், ஆய்தமாய்த் திரியாது கெட்டு ஒருபது என்றுமாம். (௩௨)

அதன்கண் 'ஒன்று' 'இரண்டு' என்னும் சொற்கள்

௪௩௯. முதலீ ரெண்ணினொற்று ரகரம் ஆகும்
உகரம் வருதல் ஆவயி னான.

இது, மேற்கூறிய முடிபிற்கு உரியதோன்று உணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதல் ஈர் எண்ணின் ஒற்று ரகரம் ஆகும் - (அவற்றுள்) முதற்கண் நின்ற இரண்டு எண்ணின் ஒற்று ரகார ஒற்றாய், ஆ வயின் உகரம் வருதல் - அவ்விடத்து உகரம் வருக.

எ - டு: ஒருபஃது என வரும். (௩௩)

'இரண்டு' என்பதற்கும் மேலும் ஒருமுடிபு

௪௪௦. இடைநிலை ரகரம் இரண்டேன் எண்ணிற்கும்*
நடைமருங் கின்றே பொருள்வயி னான.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) இரண்டு என் எண்ணிற்கும் இடைநிலை ரகரம் பொருள்வயின் நடை மருங்கு இன்று - அவ் இரண்டு என்னும் எண்ணிற்கும் இடை நின்ற ரகாரம் அம்மொழி பொருளா மிடத்து நடக்கும் இடம் இன்றிக் கெடும்.

எ - டு: இருபஃது என வரும். (௩௪)

'மூன்று' 'ஆறு'

௪௪௧. மூன்றும் ஆறும் நெடுமுதல் குறுகும்
மூன்றன் ஒற்றே பகாரம் ஆகும்.†

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மூன்றும் ஆறும் நெடு முதல் குறுகும் - மூன்று என்னும் எண்ணும் ஆறு என்னும் எண்ணும் நெடு முதல் குறுகி முடியும், மூன்றன் ஒற்று பகாரம் ஆகும் - மூன்று என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்றுப் பகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: முப்பஃது (அறுபஃது) என வரும். (௩௫)

* (பாடம்) எண்ணிற்கு. (நச்.)

† இதனை இரண்டு நூற்பாவாகக் கொள்வர் நச்சினார்க்கினியர்.

'நான்கு' என்னும் சொல்

௪௪௨. நான்கன் ஒற்றே றகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நான்கன் ஒற்று றகாரம் ஆகும் - நான்கு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று றகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: நாற்பஃது என வரும். (௩௬)

'ஐந்து' என்னும் சொல்

௪௪௩. ஐந்தன் ஒற்றே மகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஐந்தன் ஒற்று மகாரம் ஆகும் - ஐந்து என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற நகார ஒற்று மகார ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: ஐம்பஃது என வரும்.

ஆறன் நெடுமுதல் குறுகியவாறே நின்று அறுபஃது என வரும். 'ஏழு' குற்றுகர ஈறு அன்றாம். (௩௭)

'எட்டு' என்னும் சொல்

௪௪௪. எட்டன் ஒற்றே ணகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) எட்டன் ஒற்று ணகாரம் ஆகும் - எட்டு என்னும் எண்ணின்கண் நின்ற டகார ஒற்று ணகார ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: எண்பஃது என வரும். (௩௮)

'ஒன்பது' என்னும் சொல்

௪௪௫. *ஒன்பான் ஒகரமிசைத் தகரம் ஒற்றும்
முந்தை ஒற்றே ணகாரம் இரட்டும்
பஃதென் கிளவி யாய்தபக ரங்கெட
நிற்றல் வேண்டும் ஊகாரக் கிளவி
ஒற்றிய தகரம் றகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

---

* இந்நூற்பா ஒன்பது + பஃது = தொண்ணூறு என முடிக்கின்றது. இம்முடிபு எவ்வகையிலும் பொருந்தாத தொன்றாம். ஒன்பது என்னும் எண்ணுக்குப் பழம்பெயர் தொண்டு என்பது, 'தொண்டு தலையிட்ட' (தொல். ௧௩௫௮) என்று ஆசிரியரும், 'தொண்டுபடு திவவு' (மலைபடு, ௨௧)

(இ - ள்.) ஒன்பான் ஒகர மிசை தகரம் ஒற்றும் - (நிலைமொழியாகிய) ஒன்பது என்னும் சொல்லின் ஒகரத்திற்கு மேலாகத் தகரம் ஒற்றாய் மிக்கு வரும், முந்தை ஒற்று ணகாரம் இரட்டும் - முன் சொன்ன ஒகரத்தின் முன்னர் னகர ஒற்று இரண்டு ணகார ஒற்றாய் மிக்கு வரும், பத்து என் கிளவி பகரம் ஆய்தம் கெட ஊகாரக் கிளவி நிற்றல்வேண்டும் - (வருமொழியாகிய) பத்து என்னும் சொல் தன்கண் பகரமும் ஆய்தமும் கெட (நிலைமொழியில் இரட்டிய ணகரத்தின் பின்னர்) ஊகாரமாகிய எழுத்து நிற்றல்வேண்டும்; ஒற்றிய தகரம் றகரம் ஆகும் - (வருமொழியாகிய பத்து என்பதன் ஈற்றதன்மேல் ஏறிய உகரம் கெடாது பிரிந்து நிற்ப) ஒற்றாய் நின்ற தகரம் றகார ஒற்றாகும்.

இஃது, ஒன்பதும் பத்தும் என நின்றால் முடியற்பால (இன்ன) வென்பது. பகர ஆய்தம் என்றது முறையன்றிய கூற்றினான், நிலைமொழிக்கண் பகரக்கேடும் கொள்க. குற்றியலுகரமும் அஃது ஏறிய மெய்யும் முன்னர் மாட்டேற்றாற் கெட்டன.

எ - டு : தொண்ணூறு என வரும். (நக)

என்று பெருங்குன்றூர்ப் பெருங்கௌசிகனாரும் கூறுதல் காண்க. தொண்டு என்னும் சொல் தொல்காப்பியர் காலத்திலேயே வழக்கற்றுப் போய்விட்டது. அவர் காலத்திற்குமுன் தொண்டு தொண்பது தொண்ணூறு தொள்ளாயிரம் என்பன முறையே 9, 90, 900, 9000 என்னும் எண்களைக் குறிக்கும் பெயர்களாயிருந்தன. 'தொண்டு' என்னும் ஒன்றாமிடப்பெயர் வழக்கறவே, தொண்பது என்னும் பத்தாமிடப்பெயர் ஒன்றாமிடத்திற்கும், தொண்ணூறு என்னும் நூறாமிடப் பெயர் பத்தாமிடத்திற்கும், தொள்ளாயிரம் என்னும் ஆயிரத்தாமிடப் பெயர் நூறாமிடத்திற்குமாக வழங்கத் தலைப்பட்டன. தொண்பது என்னும் பெயர் முறையே தொன்பது ஒன்பது என மருவிற்று. ஆயிரத்தாமிடப்பெயர் நூறாமிடத்திற்கு வழங்கவே 9000 என்னும் எண்ணைக்குறிக்க ஒன்பது என்னும் பெயருடன் ஆயிரம் என்னும் பெயரைச் சேர்க்கவேண்டியதாயிற்று. முதற் பத்து எண்ணுப்பெயர்களில் ஒன்பது என்பதைத் தவிர, மற்றவையெல்லாம் ஒரு சொல்லாயிருப்பதையும், ஒன்பது என்பது இரு சொல்லாய்ப் பது (பத்து) என்று முடிவதையும், தொண்ணூறு என்பது நூறு என்றும் தொள்ளாயிரம் என்பது ஆயிரம் என்றும் முடிவதையும் நோக்குக. தொண்பது என்பதின் திரிபான ஒன்பது என்னும் சொல்லுக்குப் பொருந்தப்புகலும் முறைபற்றி ஒன்று குறைந்த பத்து என்று பொருள் கூறுவர் சிலர். அதுவே அதன் பொருளாயின் தொண்ணூறு தொள்ளாயிரம் என்பவற்றிற்கும் அப்பொருள் ஏற்கவேண்டும். அங்ஙனம் ஏலாமையின் அது போலியுரையென மறுக்க. ஆகவே தொண்டு+பத்து=தொண்பது, தொண்டு+நூறு=தொண்ணூறு, தொண்டு+ஆயிரம்=தொள்ளாயிரம் என்று புணர்ப்பதே முறையென்றும், தொண்டு என்னும் எண்ணுப்பெயர் வழக்கற்றதினால் அதன்மேலிடப்பெயர்கள் மூன்றும் ஒவ்வோரிடமாய்த் தாழ்ந்துவந்து வழங்கின என்றும் அறிந்து கொள்க.

(பாவாணர்)

அவ்வெண்ணுப்பெயர்கள் முன் அளவு நிறைப்பெயர்கள்

சசகூ. அளந்தறி கிளவியும் நிறையென் கிளவியும்
கிளந்த இயல தோன்றும் காலை.

இது, மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) *அளந்து அறி கிளவியும் நிறை என் கிளவியும் தோன்றும் காலை* - (மேற்கூறிய ஒன்று முதல் ஒன்பான்களின் முன்னர்) அளந்து அறியப்படும் அளவுப் பெயர்ச்சொல்லும் நிறை என்னும் பெயர்ச்சொல்லும் தோன்றுங்காலத்து, *கிளந்த இயல* - அவ் ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் மேல் பத்து என்பதனோடு புணரும்வழிக் கிளந்த இயல்பினவாய் முடியும்.

எ - டு : ஒரு கலம், இரு கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, எனவும்; ஒரு கழஞ்சு, இருகழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

'தோன்றுங்காலை' என்றதனான், அவ்வெண்களின்முன் எடுத்தோதத் தானும் இலேசானும் முடியாது நின்ற எண்ணுப்பெயரை யெல்லாம் இவ்விதியும் பிறவிதியும் எய்துவித்து முடித்துக்கொள்க.

ஓரொன்று, ஓரிரண்டு; ஈரொன்று, ஈரிரண்டு; ஒரு முந்திரிகை, இரு முந்திரிகை; ஓரரைக்கால், ஈரரைக்கால்; ஒரு கால், இரு கால்; ஓரரை, ஈரரை; ஒரு முக்கால், இரு முக்கால் என ஒட்டிக்கொள்க. (சO)

அதன்கண் 'மூன்று' என்னும் சொல்

சசஎ. மூன்றன் ஒற்றே வந்த தொக்கும்.

இது, மாட்டேறு எய்தாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) *மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒக்கும்* - மூன்றும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வருமொழியாய் வந்த அளவுப் பெயர் நிறைப்பெயரின் முத(லி)ல் வந்த ஒற்றோடு ஒத்த ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : முக்கலம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்; முக்கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

மாட்டேற்றானே நாற்கலம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்; நாற்கழஞ்சு; தொடி பலம் எனவும் வரும். (சக)

சசஅ. ஐந்த னொற்றே மெல்லெழுத் தாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) *ஐந்தன் ஒற்று மெல்லெழுத்து ஆகும்* - ஐந்தாவதன்கண் நின்ற நகர ஒற்று (மேல் வருகின்ற வருமொழி முதல் வல்லெழுத்திற்கு ஏற்ற) மெல்லெழுத்தாய் முடியும்.

எ - டு : ஐங்கலம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்; ஐங்கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும். (௪௨)

௪௪௯. க ச த ப முதன்மொழி வரூஉங் காலை.

இது, மேற்கூறிய மூன்றற்கும் ஐந்தற்கும் வருமொழி வரையறுக்கின்றது.

(இ - ள்.) க ச த ப முதல்மொழி வரும் காலை-(மூன்றன் ஒற்று வந்தது ஒப்பதூஉம் ஐந்தன் ஒற்று மெல்லெழுத்தாவதூஉம் அவ்வளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர் ஒன்பதினும் வன்கணமாகிய) க ச த ப முதல் மொழிகள் வந்த இடத்து.

எ - டு : மேன் மாட்டேற்றானே, அறுகலம்; சாடி, தூதை, பானை எனவும்; அறுகழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

ஏழு குற்றுகர ஈறன்மையின், மாட்டேறு எலாதாயிற்று. (௪௩)

'எட்டு' என்னும் சொல்

௪௫௦. நமவ என்னும் மூன்றொடு சிவணி
அகரம் வரினும் எட்டன்முன் இயல்பே.

இது, வேண்டா கூறி வேண்டியது முடித்தல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ந ம வ என்னும் மூன்றொடு சிவணி அகரம் வரினும் - (அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்களில் மென்கணத்து இரண்டும் இடைக்கணத்து ஒன்றுமாகிய) ந ம வ என்னும் மூன்றனோடும் பொருந்தி (உயிர்க்கணத்து) அகர முதல்மொழி வரினும் (உம்மையால் அவ்வுயிர்க்கணத்து ஒழிந்த உகரமும் கூறாத வல்லெழுத்துக்களும் வரினும்), எட்டன் முன் இயல்பு-எட்டென் பதன் முன் (மேற்கூறி நின்ற விகாரமே விகாரமாக வேறோர் விகாரமின்றி) இயல்பாய் முடியும்.

எ - டு : எண்கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; எண்கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

இவ் வேண்டா கூறலான், எண்ணகல் எனத் தொடர்மொழிக்கண் ஒற்றிரட்டுதல் கொள்ளப்பட்டது. (௪௪)

'ஐந்து' 'மூன்று' என்னும் இரண்டு சொற்களுக்கும் ஒத்த முடிபு

௪௫௧. ஐந்தும் மூன்றும் நமவருங் காலை
வந்த தொக்கும் ஒற்றியல் நிலையே.

இதுவும், மேல்மாட்டேற்றோடு ஒவ்வா வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) ஐந்தும் மூன்றும் ந ம வரும் காலை - ஐந்து என்னும் எண்ணும் மூன்று என்னும் எண்ணும் நகர முதல் மொழியும் மகர முதல்மொழியும் வருங்காலத்து, ஒற்று இயல் நிலை வந்தது ஒக்கும் - தங்கண்நின்ற ஒற்று நடக்கும் நிலைமை (சொல்லின்) அவ்வருமொழிமுத(லி)ல் வந்த ஒற்றோடு ஒத்த ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு : முந்நாழி, மும்மண்டை; ஐந்நாழி, ஐம்மண்டை என வரும்.

மூன்றும் ஐந்தும் என்னாத முறையன்றிய கூற்றினான், நானாழி என்னும் முடிபின்கண் விகாரமாகிய னகரத்தின் முன்னர் வருமொழி நகரத் திரிபும், அது காரணமாக நிலைமொழி னகரக் கேடும் கொள்ளப் பட்டன. (சரு)

'மூன்று' 'நான்கு' 'ஐந்து' முன் வகர முதன்மொழி

சருஉ. மூன்ற னொற்றே வகாரம் வரும்வழித்
தோன்றிய வகாரத் துருவா கும்மே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மூன்றன் ஒற்று வகாரம் வரும் வழி - மூன்றும் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று வகர வருமொழி வரும் இடத்து, தோன்றிய வகாரத்து உருவு ஆகும் - வருமொழியாய வகரத்து உருவாய் முடியும்.

எ - டு : முவ்வட்டி என வரும்.

'தோன்றிய' என்றதனான், முதல் நீண்டு வகர ஒற்றின்றி மூவட்டி என்றுமாம்.

இன்னும் அதனானே, முதல் நீளாது ஒற்றின்றி முவட்டி என்றுமாம்.

சருந. நான்க னொற்றே லகார மாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நான்கன் ஒற்று லகாரம் ஆகும் - நான்காம் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று (வகரம் வந்தால்) லகார ஒற்றாய்த் திரிந்து முடியும்.

எ - டு : நால்வட்டி என வரும். (சஎ)

சருச. ஐந்த னொற்றே முந்தையது கெடுமே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஐந்தன் ஒற்று முந்தையது கெடும் - ஐந்தாம் எண்ணின்கண் நின்ற நகர ஒற்று (வகரம் வந்தால்) முன் நின்ற வடிவு கெட்டு முடியும்.

எ - டு: ஐவட்டி என வரும்.

'முந்தை' என்றதனால், நகர ஒற்றுக்கெடாது அவ்வகரமாய்த் திரிந்து ஐவ்வட்டி என்றும் ஆம். (சஅ)

'ஒரு' 'இரு' முன் உயிர் முதன்மொழி

சடுரு. முதலீ ரெண்ணின்முன் உயிர்வரு காலைத்
தவலென மொழிப உகரக் கிளவி
முதனிலை நீடல் ஆவயி னான.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) முதல் ஈர் எண்ணின்முன் உயிர் வரு காலை - முற்பட்ட இரண்டு எண்ணின்முன் உயிர் முதல்மொழி வருங் காலத்து, உகரக் கிளவி தவல் என மொழிப - உகரமாகிய எழுத்துக் கெடும் என்று சொல்லுவர் (புலவர்), முதல் நிலை ஆ வயின் நீடல் - (அவ்வெண்ணின்) முதற்கண் நின்ற எழுத்துக் கள் அவ்விடத்து நீண்டு முடியும்.

எ - டு: ஓரகல், ஈரகல்; ஒருழக்கு, ஈருழக்கு என வரும். (சக)

'மூன்று' 'நான்கு' 'ஐந்து' முன் உயிர் முதன்மொழி

சடுசு. மூன்றும் நான்கும் ஐந்தென் கிளவியும்
தோன்றிய வகரத் தியற்கை யாகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மூன்றும் நான்கும் ஐந்து என் கிளவியும் - மூன்று என்னும் எண்ணும் நான்கு என்னும் எண்ணும் ஐந்து என்னும் எண்ணுச் சொல்லும், தோன்றிய வகரத்து இயற்கை யாகும் - (மேல்) தோன்றி முடிந்த வகரத்து இயற்கையாய் மூன் றன்கண் வகர ஒற்றும் நான்கின்கண் லகர ஒற்றும் ஐந்தன் கண் ஒற்றுக் கெட்டும் முடியும்.

எ - டு: முவ்வகல், முவ்வுழக்கு எனவும்; நாலகல், நாலுழக்கு எனவும்; ஐயகல், ஐயுழக்கு எனவும் வரும்.

'தோன்றிய' என்றதனான், மேல் மூன்று என்பது முதல் நீண்ட இடத்து நிலைமொழி னகர ஒற்றுக் கெடுத்துக் கொள்க. (ஐ0)

அவற்றுள் 'மூன்று' என்பதற்கு மேலும் ஒரு முடிபு

சடுஎ. மூன்றன் முதனிலை நீடலும் உரித்தே
உழக்கென் கிளவி வழக்கத் தான.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) மூன்றன் முதல் நிலை உழக்கு என் கிளவி வழக்கத்தான் - மூன்று என்னும் எண்ணின்கண் முத(லி)ல் நின்ற எழுத்து உழக்கு என்னுங் கிளவியது வழக்கிடத்து, நீடலும் உரித்து - குறுகாது நீண்டு முடிதலும் உரித்து.

எ - டு : மூவுழக்கு என வரும்.

'வழக்கத்தான்' என்றதனான், அகல் என்பதன்கண்ணும் இச் செய்கை கொள்க.

மூவகல் என வரும். (ருக)

'ஆறு' என்பதற்கும் அம் முடிபு

சடுஅ. ஆறென் கிளவி முதல்நீ டும்மே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஆறு என் கிளவி முதல் நீடும் - ஆறு என்னும் சொல் (உயிர் முதல்மொழி வந்தால் முன் குறுகி நின்ற) முதலெழுத்து நீண்டு முடியும்.

எ - டு : ஆறகல், ஆறுழக்கு என வரும். (ருஉ)

'ஒன்பது' என்னும் சொல்

சடுகூ. ஒன்பா னிறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மொழியே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஒன்பான் இறுதி உருபு நிலை திரியாது சாரியை மொழி இன் பெறல் வேண்டும் - ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதி தன் வடிவு நிலை திரியாது சாரியை மொழியாகிய இன் பெற்று முடிதல் வேண்டும்

எ - டு : ஒன்பதின்கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

'உருபு' என்றதனான், ஒன்பதிற்றகல் என்புழி இரட்டிய றகரமாகக் கொள்க. (ருங)

ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்முன் நூறு

சசுo. நூறுமுன் வரினுங் கூறிய இயல்பே.

இது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு நூறு என்பதன் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) நூறு முன் வரினும் கூறிய இயல்பு - நூறு என்பது (ஒற்று முதல் ஒன்பான்கண்) முன் வரினும் (மேல் பத்தென்பதனோடு புணரும் வழி) கூறிய இயல்பு எய்தி முடியும்.

எ - டு: ஒருநூறு, இருநூறு, அறுநூறு, எண்ணூறு என வரும். இவை மாட்டேற்றானே முடிந்தன. (௩௯)

அதன்கண் 'மூன்று' என்னும் சொல்

சசுக. மூன்ற னொற்றே நகாரம் ஆகும்.

இது, மாட்டேற்றோடு ஒவ்வாததற்கு வேறு முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றன் ஒற்று நகாரம் ஆகும் - மூன்றும் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று நகர ஒற்றாகும்.

எ - டு: முந்நூறு என வரும். (௪௦)

அதன்கண் 'நான்கு' 'ஐந்து'

சசுஉ. நான்கும் ஐந்தும் ஒற்றுமெய் திரியா.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நான்கும் ஐந்தும் ஒற்று மெய் திரியா - நான்கு என்னும் எண்ணும் ஐந்து என்னும் எண்ணும் தம் ஒற்றுக்கள் நிலை திரியாது முடியும்.

எ - டு: நானூறு ஐந்நூறு என வரும்

'மெய்' என்றதனால், நானூறு என்புழி வருமொழி ஒற்றாகிய நகரக் கேடு கொள்க. இன்னும் அதனானே, ஒற்றின்றி ஐநூறு என வரும் முடிபும் கொள்க. (௪௧)

அதன்கண் 'ஒன்பது' என்னும் சொல்

சசுஙு. ஒன்பான் முதனிலை முந்துகிளந் தற்றே
முந்தை யொற்றே ளகாரம் இரட்டும்
நூறென் கிளவி நகார மெய்கெட
ஊஆ வாகும் இயற்கைத் தென்ப
ஆயிடை வருதல் இகார ரகாரம்
ஈறுமெய் கெடுத்து மகாரம் ஒற்றும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஒன்பான் முதல் நிலை முந்து கிளந்த அற்று - ஒன்பது என்னும் சொல்லின் முதல் நின்ற ஒகரம் மேல் (பத்தென்பதனோடு புணரும் வழிக்) கூறியவாறு போல ஒகர மிசைத் தகர ஒற்று மிகும், முந்தை ஒற்று ளகாரம் இரட்டும் - அவ்வொகரத்தின் முன்னின்ற (னகர) ஒற்று இரண்டு ளகர ஒற்றும், நூறு என்கிளவி நகார மெய் கெட ஊ ஆ ஆகும்

இயற்கைத்து என்ப - (வருமொழியாகிய, நூறு என்னும் சொல் லும் நகாரமாகிய மெய் கெட (அதன் மேல் ஏறிய) ஊகாரம் ஆகாரமாம் இயல்பையுடைத்து என்பர் (புலவர்.), ஆ இடை இகாரம் ரகாரம் வருதல் - அம்மொழியிடை ஓரிகாரமும் ரகார மும் வரும், ஈறு மெய் கெடுத்து மகரம் ஒற்றும் - இதற்கு ஈறாகிய குற்றியலுகரத்தினையும் அஃது ஏறி நின்ற ஒற்றினையும் கெடுத்து ஓர் மகரம் ஒற்றாய் வந்து முடியும்.

'மெய்' என்றதனான், நிலைமொழிக்கண் நின்ற பகரம் கெடுக்க.

எ - டு: தொள்ளாயிரம் என வரும். (௬எ)

'ஒன்று' 'இரண்டு' முன் ஆயிரம்

சகூச. ஆயிரக் கிளவி வருஉங் காலை
முதலீ ரெண்ணின் உகரங் கெடுமே.

இது, அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்கள்முன் ஆயிரம் என்பது வருங் கால் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ஆயிரக் கிளவி வரும் காலை முதல் ஈர் எண்ணின் உகரம் கெடும் - ஆயிரம எனனும் சொல் (ஒன்று முதல் ஒன் பான்கள்) முன் வருங்காலத்து முதல் ஈர் எண்ணின்கண் பெற்று நின்ற உகரம் கெட்டு முடியும்.

எ - டு: ஒராயிரம், இராயிரம் என வரும். (௬அ)

அவற்றிற்கு, மேலும் ஒரு முடிபு

சகூரு. முதனிலை நீடினும் மான மில்லை.

இது, எய்தியதன்மேல் சிறப்புவிதி கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) முதல் நிலை நீடினும் மானம் இல்லை - அம்முதல் ஈர் எண்ணின் முதற்கண் நின்ற ஒகர இகரங்கள் நீண்டு முடி யினும் குற்றம் இல்லை.

எ - டு: ஓராயிரம், ஈராயிரம் என வரும். (௬௯)

'மூன்று' முன் ஆயிரம்

சகூகூ. மூன்ற னொற்றே வகாரம் ஆகும்.

இதுவும் மாட்டேற்றேடு ஒவ்வா முடிபு கூறுதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) மூன்றன் ஒற்று வகாரம் ஆகும் - மூன்றும் எண்ணின்கண் நின்ற னகார ஒற்று வகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: மூவ்வாயிரம் என வரும்.

'முதனிலை' என்றதனான், முதல் நீண்டு வகர ஒற்றுக்கெட்டு மூவா யிரம் என்றும் வரும். (சுo)

'நான்கு' முன் ஆயிரம்

சசுஎ. நான்கனொற்றே லகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) நான்கன் ஒற்று லகாரம் ஆகும் - நான்காம் எண்ணின்கண் நின்ற னகர ஒற்று லகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: நாலாயிரம் என வரும். (சுக)

'ஐந்து' முன் ஆயிரம்

சசுஅ. ஐந்தனொற்றே யகாரம் ஆகும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஐந்தன் ஒற்று யகாரம் ஆகும் - ஐந்தாம் எண்ணின்கண் நின்ற நகர ஒற்று யகர ஒற்றாய் முடியும்.

எ - டு: ஐயாயிரம் என வரும். முன்னர் இவ்வாறு ஓதாமையான், ஐயகல், ஐயுழக்கு (என்பவை) உடம்படுமெய் பெற்றது. (சுஉ)

'ஆறு' முன் ஆயிரம்

சசுகூ. ஆறன் மருங்கிற் குற்றிய லுகரம்
ஈறுமெய் ஒழியக் கெடுதல் வேண்டும்.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஆறன் மருங்கின் குற்றியலுகரம் ஈறு மெய் ஒழிய கெடுதல் வேண்டும்-ஆறும் எண்ணின்கண் நின்ற குற்றிய லுகரம் (தான் ஏறிய) மெய்யாகிய றகர ஒற்றுக் கெடாது நிற்ப (உகரமாகிய அவ்வீறு தானே) கெட்டு முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு: அறுாயிரம் என வரும்.

திரிந்ததன் திரிபது என்னும் நயத்தான், ஆறன் மருங்கின் என்று ஓதப்பட்டது. ஆறு என்பது அறு எனக் குற்றியலுகரம் முற்றியலுகர மாக ஓதப்பட்டு நின்றமையின் அவ்வுகரக்கேடு ஓதப்பட்டது.

ஈறு எனவும் மெய் எனவும் அவ்வுயிர் மெய்யைப் பிரித்துச் செய்கை ஓதினமையான், அவ்வுயிர் மெய்யினை ஒற்றுமை நயத்தாற் குற்றியலுகரம் என்று ஓதினானாகக் கொள்க.

ஆறன் மருங்கின் ஈறு மெய்யொழியக் கெடும் என்னாது குற்றிய லுகரம் என்றோதினமையான், நெடுமுதல் குறுகாதே நின்று ஆறாயிரம் என்றும் ஆம்.

இன்னும் அதனானே "ஆறுகுவதே" (சொல்லதிகாரம் - வேற்றுமையியல் - சூத்திரம். கஅ.) என்றாற்போலப் பொருட்பெயர்க்கண் வருமுடிபும் கொள்க.

மேல் மாட்டேற்றானே எண்ணாயிரம் என முடிந்தது. (சுரு)

'ஒன்பது' முன் ஆயிரம்

சஎ0. ஒன்பா னிறுதி உருபுநிலை திரியாது
இன்பெறல் வேண்டுஞ் சாரியை மரபே.

இதுவும் அது.

(இ - ள்.) ஒன்பான் இறுதி உருபு நிலை திரியாது சாரியை மரபு இன்பெறல் வேண்டும் - ஒன்பது என்னும் எண்ணின் இறுதிக் குற்றியலுகரம் தன் வடிவு நிலை திரிந்து கெடாது சாரியையாகிய மரபினையுடைய இன்பெற்று முடிதல் வேண்டும்.

எ - டு: ஒன்பதினாயிரம் என வரும்.

உருபு என்றும், நிலை என்றும், சாரியை மரபு என்றும் கூறிய மிகுதியான், ஆயிரமல்லாத பிற எண்ணின்கண்ணும் பொருட்பெயரிடத்தும், இன்னும் உகரமும் வல்லெழுத்தும் பெற்று முடியும் முடிபும் கொள்க.

ஒன்பதிற்றுக்கோடி, ஒன்பதிற்றொன்று, ஒன்பதிற்றுத்தடக்கை, ஒன்பதிற்றெழுத்து என வரும்.

இன்னும் அவ்விலேசானே, மேல் எண்ணாயிரம் என்றவழி ஒற்றிரட்டுக் கொள்க. (சுச)

ஒன்றுமுதல் ஒன்பது எண்முன் 'நூறாயிரம்'

சஎக. நூறா யிரமுன் வரூஉங் காலை
நூற னியற்கை முதனிலைக் கிளவி.*

இது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு நூறு என்னும் அடையடுத்து ஆயிரம் என்பது முடியுமாறு கூறுகின்றது.

---

* இலக்கம் கோடி யென்னும் எண்ணுப்பெயர்கள் இவ்வியலிற் கூறப்படாமையால் பழந்தமிழர்க்கு 99,999 வரைதான் எண்ணத் தெரிந்திருந்தது என்று சிலர் கொள்வர். இலக்கம் கோடி என்பன குற்றியலுகரச் சொற்களல்லவென்றும் குற்றுகரச் சொற்களே இவ்வியலின்புணர்த்துக் காட்டப்படுவன வென்றும் இலக்கத்தின் மறுபெயரான நூறாயிரம் என்னும் சொல்லும் பத்து நூறாயிரம் வரை புணர்த்தற்கிடமும் அடுத்த (எழு. சஎக) நூற்பாவிற் கூறப்பட்டுளவென்றும், இலக்கம் கோடி என்னும் பெயர்கள் முறையே பெரிய இலக்கம் கடைசி எண் என்று பொருள்படும் தனித்தமிழ்ச் சொற்களே என்றும் அறிந்துகொள்க. (பாவாணர்.)

(இ - ள்.) நூறாயிரம் முன் வரு காலை முதல் நிலைக்கிளவி நூறு என் இயற்கை - நூறாயிரம் என்னும் அடையடுத்த மொழி (ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள்) முன்வருங் காலத்து முதனிலைக் கிளவியாகிய ஒன்று என்னும் எண் (மேல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு முடிந்த) நூறு என்னும் சொல் அவ்வொன்றனோடு முடிந்த விகார இயற்கை எய்தி முடியும்.

வழிநிலைக்கிளவியாகிய இரண்டு முதல் எண்கள் விகாரம் எய்தியும் எய்தாதது இயல்பாயும் முடியும்.

எ - டு: ஒரு நூறாயிரம் என வரும். இரு நூறாயிரம், இரண்டு நூறாயிரம்; மூந் நூறாயிரம், மூன்று நூறாயிரம்; நா னூறாயிரம், நான்கு நூறாயிரம்; ஐந் நூறாயிரம், ஐந்து நூறாயிரம்; அறு நூறாயிரம், ஆறு நூறாயிரம்; எண் ணூறாயிரம், எட்டு நூறாயிரம்; ஒன்பது நூறாயிரம் என வரும்.

உரையிற் கோடல் என்பதனால், தொள்ளாயிரம் என்ற முடிபி னோடு மாட்டேறு சென்றதேனும் அவ்வாறு முடியாதென்று கொள்க.

'முன்' என்பதனான் இன்சாரியைபெற்று ஒன்பதினூறாயிரம் என்றும்ஆம்.

'நிலை' என்றதனான், மூன்றும் ஆறும் இயல்பாய் முடியும் முடிபின் கண் நெடுமுதல் குறுகாமை கண்டு கொள்க. இன்னும் அதனானே நானூறாயிரம் என்புழி வருமொழி நகரக்கேடு கொள்க. (சுகூ)

நூறு முன் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்கள்

சஎஉ. நூறென் கிளவி ஒன்றுமுத லொன்பாற்கு
ஈறுசினை யொழிய இனவொற்று மிகுமே.

இது, நூறு என்பதனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

(இ - ள்.) நூறு என் கிளவி ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு ஈறு சினை ஒழிய இன ஒற்று மிகும் - நூறு என்னும் சொல் ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு புணருமிடத்து ஈறாகிய குற்றியலுகரமும் அவ்வுகரம் ஏறிய மெய்யாகிய சினையும் கெடாது நிற்ப (சினைக்கு) இனமாகிய இன ஒற்று மிக்குமுடியும்.

எ - டு: நூற்றொன்று; இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து, ஆறு, ஏழு, எட்டு, ஒன்பது என வரும்.

'ஈறுசினை' என்று ஓதிய மிகையானே நூறு என்பதனோடு பிற எண்ணும் பிற பொருட்பெயரும் இவ்விதியும் பிறவிதியும் முடியுமாறு கொள்க. நூற்றுக்கோடி, நூற்றுப்பத்து, நூற்றுத்தொண்ணூறு எனவும்; நூற்றுக்குறை, நூற்றுச்சீக்கு எனவும் வரும்.

நூறுமுன் 'ஒருப∴து' முதலியன

சஎங. அவையூர் பத்தினும் அத்தொழிற் றாகும்.

இது, அந்நூறு என்பதனோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்கள் அடையடுத்தவழிப் புணருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அவை ஊர்பத்தினும் அத்தொழிற்று ஆகும்- (அந்நூறு என்பது) ஒன்று முதல் ஒன்பான்களான் ஊரப்பட்ட பத்தினோடு புணருமிடத்தும் அத்தொழிற்றாய் இன ஒற்று மிக்கு முடியும்.

எ - டு: நூற்றொருபஃது; இருபஃது, முப்பஃது, நாற்பஃது, ஐம்பஃது, அறுபஃது, எழுபஃது, எண்பஃது என வரும்.

'ஆகும்' என்றதனான், நிலைமொழியடையடுத்து வரும் முடிபும் கொள்க ஒரு நூற்றொருபஃது என ஒட்டுக. (சஎ)

நூறுமுன் அளவுப்பெயர் நிறைப்பெயர்

சஎச. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா
குற்றிய லுகரமும் வல்லெழுத் தியற்கையும்
முற்கிளந் தன்ன என்மனார் புலவர்.

இது, அந்நூறு என்பதனோடு அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் ஆ இயல் திரியா - (அந்நூறு என்பதனோடு புணருமிடத்து) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் மேற்கூறிய இயல்பில் திரியாதே நின்று இனவொற்று மிக்கு முடியும், குற்றியலுகரமும் வல்லெழுத்து இயற்கையும் முன் கிளந்த அன்ன என்மனார் புலவர் - (அவ்விடத்துக்) குற்றியலுகரம் கெடாமையும் (இன ஒற்று மிக்கு வன்றொடர்மொழியாய் நின்றமையான் வருமொழி) வல்லெழுத்து மிகும் இயல்பும் மேல் (வன்றொடர்மொழிக்குக்) கூறிய தன்மையவென்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: நூற்றுக்கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; கழஞ்சு, தொடி, பலம் எனவும் வரும்.

'திரியா' என்றதனான், நூறு என்பது அடையடுத்த வழியும் இவ் விதி கொள்க.

ஒரு நூற்றுக்கலம், இருநூற்றுக்கலம் என ஒட்டுக. (சஅ)

ஒருப.்.து முதலியவற்றின் முன் ஒன்று முதல் ஒன்பது எண்கள்

௪௭௫. ஒன்றுமுத லாகிய பத்தூர் கிளவி
ஒன்றுமுத லொன்பாற் கொற்றிடை மிகுமே
நின்ற ஆய்தங் கெடுதல் வேண்டும்.

இது, ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகிய எண்கள் அடையடுத்த பத்தினோடு ஒன்று முதல் ஒன்பான்களைப் புணர்க்கின்றது.

(இ - ள்.) ஒன்று முதலாகிய பத்து ஊர் கிளவி - ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாகப் பத்து என்னும் எண் ஊரப்பட்ட சொற்கள், ஒன்று முதல் ஒன்பாற்கு - அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் வருமொழியாய் வந்து புணருமிடத்து, நின்ற ஆய்தம் கெடுதல் வேண்டும் - (ஆண்டு) நின்ற ஆய்தம் கெட்டு முடிதல் வேண்டும், ஒற்று இடை மிகும் - (கெட்ட வழி இனவொற்றாய் ஓர் தகர) ஒற்று இடை மிக்கு முடியும்.

எ - டு : ஒருபத்தொன்று, இருபத்தொன்று, ஒருபத்திரண்டு, இருபத்திரண்டு, ஒருபத்துமூன்று, இருபத்துமூன்று என ஒட்டிக் கொள்க.

'நின்ற' என்றதனான், மேல் ஒரு ப.திற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்பேறும் கொள்க (௬௬)

அவற்றின் முன் ஆயிரம்

௪௭௬. ஆயிரம் வரினே இன்னுஞ் சாரியை*
ஆவயி னொற்றிடை மிகுத லில்லை.

இது, அவ்வடையடுத்த பத்தினோடு ஆயிரத்தினைப் புணர்க்கின்றது.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வரின் சாரியை இன் ஆம்-(அவ்வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன்) ஆயிரம் என்பது வரின் இடை வந்து புணருஞ்சாரியை இன் ஆம், ஆ வயின் ஒற்று இடை மிகுதல் இல்லை - அவ்விடத்து (முன் கூறிய) ஒற்று இடை மிகுதல் இன்றி முடியும்.

எ - டு : ஒருபதினாயிரம், இருபதினாயிரம் என ஒட்டுக.

'ஆவயின்' என்றதனான், ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு உகரமும் வல்லெழுத்துப் பேறும் கொள்க. (௭0)

அவற்றின்முன் அளவுப் பெயர் நிறைப் பெயர்

௪௭௭. அளவும் நிறையும் ஆயியல் திரியா.

இது, அவ்வொன்று முதலாகிய பத்தூர்கிளவி முன் அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் முடியுமாறு கூறுகின்றது.

* (பாடம்) இன்னென்சாரியை (நச்.)

(இ - ள்.) அளவும் நிறையும் ஆ இயல் திரியா - (அவ்வொன்று முதலாகிய பத்தூர் கிளவி முன்) அளவுப்பெயரும் நிறைப்பெயரும் (மேல்) ஆயிரத்தோடு புணரும் வழி முடிந்த இயல்பில் திரியாதே நின்று இன்பெற்று முடியும்.

எ - டு : ஒருபதின்கலம், இருபதின்கலம்; சாடி, தூதை, பானை, நாழி, மண்டை, வட்டி, அகல், உழக்கு எனவும்; ஒருபதின் கழஞ்சு; தொடி, பலம் எனவும் கொள்க.

'திரியா' என்றதனான், ஒருபதிற்றுக்கலம் என்னும் முடிபிற்கு இன்னின் னகரம் இரட்டி றகரமாகலும், ஒருபதினாழி என்னும் முடிபின்கண் வருமொழி நகரம் திரிந்தவழி நிலைமொழியின் னகரக் கேடும் கொள்க. (எக)

ஒன்றுமுதல் எண்முன் பொருட்பெயர்

சஎஉ. முதனிலை எண்ணின்முன் வல்லெழுத்து வரினும்
ஞ ந ம த் தோன்றினும் யவவந் தியையினும்
முதனிலை யியற்கை என்மனார் புலவர்.

இது, ஒன்று முதல் ஒன்பான்களோடு பொருட்பெயரைப் புணர்க்கின்றது.

(இ - ள்.) முதல்நிலை எண்ணின்முன் வல்லெழுத்து வரினும் ஞ ந ம தோன்றினும் ய வ வந்து இயையினும் - முதனிலை எண்ணாகிய ஒன்று என்னும் எண்ணின் முன் வல்லெழுத்து முதன்மொழி வரினும் ஞ ந ம க்களாகிய மெல்லெழுத்து முதன்மொழி வரினும் ய வ க்களாகிய இடையெழுத்து முதன்மொழி வந்து பொருந்தினும், முதல்நிலை இயற்கை என்மனார் புலவர் - அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்கள் முன் எய்திய முடிபுநிலை எய்தி முடியும் என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எனவே, வழிநிலை எண்ணாகிய இரண்டுமுதலாகிய எண்கள் அம் முதனிலை முடிபாகிய விகாரம் எய்தியும் எய்தாதும் இயல்பாயும் முடியும்.

எ - டு : ஒருகல்; சுனை, துடி, பறை, ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு என வரும். இருகல், இரண்டுகல்; சுனை, துடி, பறை, ஞாண், நூல், மணி, யாழ், வட்டு எனவும், ஒன்பதின் காறும் ஒட்டுக.

ஒன்பதின்கல் எனச் சென்றதேனும் வழக்கின்மையின் ஒழிக்க.

'நிலை' என்றதனான், மாட்டேற்றுக்கு ஏலாத ஞகார யகரங்களின் முடிபு கொள்ளப்பட்டது. (எஉ)

அவற்றுடன் உயிர் முதல் மொழியும் யகரமும்

சஎங. அதனிலை உயிர்க்கும் யாவரு காலையும்
முதனிலை ஒகரம் ஓவா கும்மே
ரகரத் துகரந் துவரக் கெடுமே.

இது, ஒன்றுமுதல் ஒன்பான்களோடு பொருட்பெயருள் உயிர் முதன்மொழி முடியுமாறும் மெய்கூறிய யகரம் வேறுபட முடியுமாறும் கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) அதன் நிலை உயிர்க்கும் யா வருகாலையும் முதல் நிலை ஒகரம் ஓ ஆகும் - அவ்வொன்று முதல் ஒன்பான்களோடு புணருமிடத்து உயிர் முதன்மொழி வந்த இடத்தும் யா முதல் மொழி வந்த இடத்தும் முதல்நிலை எண்ணாகிய ஒன்று என்ப தன்கண் ஒகரம் ஓகாரம் ஆம், ரகரத்து உகரம் துவரக்கெடும் - (அவ்விடத்து) ரகரத்து உகரம் முற்றக்கெட்டு முடியும்.

எனவே, வழிநிலை யெண்களுள் உயிர்நிலை முதன்மொழி வந்த இடத்து முன் கூறியவாறே இருவாற்றானும் முடியும்.

எ - டு : ஓரடை, ஓராடை எனவும்; இருவடை, இருவாடை; இரண்டடை, இரண்டாடை எனவும் உயிர் முதல் மொழிகளை ஒட்டிக் கொள்க.

யா முதல்மொழி ஓர் யாழ் என வரும்.

'துவர' என்றதனான், இரண்டு என்னும் எண்ணும் மூன்று என்னும் எண்ணும் செய்யுளகத்து ஈரசை எனவும் மூவசை எனவும் முதல் நீண்டு வேறுபட முடியுமாறு கொள்க.

'அதனிலை' என்றதனான், முதனிலை நீளாதே நின்று உகரம் கெட்டு ஒரடை, ஒராடை, ஒர்யாழ் என வரும் முடியும் கொள்க. (எ௯)

இரண்டுமுதல் ஒன்பது எண்ணின் முன் 'மா' என்னும் சொல்

சஅ௦. இரண்டுமுத லொன்பான் இறுதி முன்னர்
வழங்கியல் மாவென் கிளவி தோன்றின்
மகர அளபொடு நிகரலு முரித்தே.

இது, இரண்டு முதல் ஒன்பான்கள் முன்னர் அளவு முதலிய மூன்றற்கும் உரிய என்பது புணருமாறு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) இரண்டுமுதல் ஒன்பான் இறுதி முன்னர் - இரண்டு முதலாக ஒன்பது ஈறாகச் சொல்லப்படுகின்ற எண்களின் முன்னர், வழங்கு இயல் மா என் கிளவி தோன்றின் - வழக்கின்கண்ணே கிடக்கின்ற (விலங்கு மரம் முதலிய அல்லாத அளவு முதலியவற்றிற்குரிய) மா என்னும் சொல் தோன்றின், மகர அளபொடு நிகரலும் உரித்து-(இயல்பாய் முடிதலேயன்றி மேற்கூறிய) மண்டை என்னும் அளவுப்பெயரோடு ஒத்து வேறுபட முடிவனவும் பெறும்.

எ - டு : இரண்டுமா, இருமா ; மூன்றுமா, மும்மா என, ஒன்பதின்காறும் இவ்வாறு ஒட்டுக.

இரண்டு முதல் ஒன்பான் என்று எடுத்தமையின், ஒன்றற்கு ஒருமா என்னும் முடிபேயன்றி ஒன்றுமா என்னும் முடிபு இல்லையாயிற்று. இவற்றுள், மிக்க எண்ணோடு குறைந்த எண் வருங்கால் உம்மைத்தொகையாகவும், குறைந்த எண்ணோடு மிக்கது வரிற் பண்புத்தொகையாகவும் முடித்தார் என்க. (௭௪)

௯. அதிகாரப் புறனடை

புள்ளி மயங்கியலுள் ஒழிந்து நின்ற மெய்யீறுகளின் செய்யுள் முடிபு

௪௮௧. லனவென வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமுன்
உம்முங் கெழுவும் உளப்படப் பிறவும்
அன்ன மரபின் மொழியிடைத் தோன்றிச்
செய்யுள் தொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்
வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயி னான.

இது, லகார னகார ஈற்றுச் செய்யுள் முடிபு கூறுகின்றது.

(இ - ள்.) ல ன என வரும் புள்ளி இறுதிமுன் - ல ன என்று சொல்ல வருகின்ற புள்ளியீற்றுச் சொல்முன், உம்மும் கெழுவும் உளப்பட பிறவும் - உம் என்னும் சாரியையும் கெழு என்னும் சாரியையும் உளப்படப் பிற சாரியையும், அன்ன மரபின் மொழியிடைத்தோன்றி செய்யுள் தொடர்வயின் மெய் பெற நிலையும் - அப் பெற்றிப்பட்ட மரபினையுடைய மொழியிடைத் தோன்றிச் செய்யுள் மொழிகளைத் தொடர்ந்து சொல்லும் இடத்து மெய்ம்மைபெற நிலைபெற்று முடியும், வேற்றுமை குறித்த பொருள் வயின் - வேற்றுமை குறித்த பொருட்புணர்ச்சிக்கண்.

எ - டு: "வானவரி வில்லுந் திங்களும், கல்கெழு கானவர் நல்குறு மகளே" எனவும், "மாநிதிக் கிழவனும் போன்ம்" எனவும், "கான்கெழுநாடு" எனவும் வரும்.

'மொழியிடைத் தோன்றி' என்ற மிகையால், பிற ஈற்றுள்ளும் இச்சாரியை பெற்று முடிவன கொள்க. துறைகெழு மாந்தை, வளங்கெழு திருநகர் என வரும்.

'அன்னமரபின்' என்றதனால், சாரியை காரணமாக வல்லெழுத்துப் பெறுதலும், அது காரணமாக நிலைமொழியீறு திரிதலும், சாரியையது உகரக்கேடும், எகர நீட்சியும் கொள்க. பூக்கேழூரன், வளங்கேழ் திருநகர் என்று அவ்வாறு வந்தமை யறிக.

'மெய் பெற' என்றதனான், இச்சாரியைப்பேற்றின்கண் ஈற்று வல்லெழுத்து வீழ்க்க. (௭௫)

எழுத்ததிகாரத்திற் புணர்க்கப்படாத சொற்கள்

௪௮௨. உயிரும் புள்ளியும் இறுதி யாகிக்
குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினுந் தோன்றி
நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற் கிளவியும்
உயர்திணை அஃறிணை ஆயிரு மருங்கின்
ஐம்பா லறியும் பண்புதொகு மொழியும்
செய்யுஞ் செய்த வென்னுங் கிளவியின்
மெய்யொருங் கியலுந் தொழில்தொகு மொழியும்
தம்மியல் கிளப்பின் தம்முன் தாம்வரூஉம்
எண்ணின் தொகுதி உளப்படப் பிறவும்
அன்னவை யெல்லாம் மருவின் பாத்திய
புணரியல் நிலையிடை உணரத் தோன்றா.

இது, இவ்வதிகாரத்துப் புணர்க்கப்படா மொழிகள் இவை யென அவற்றை எடுத்து உணர்த்துகின்றது.

(இ - ள்.) *உயிரும் புள்ளியும் இறுதியாகி குறிப்பினும் பண்பினும் இசையினும் தோன்றி நெறிப்பட வாரா குறைச் சொல் கிளவியும் - உயிரெழுத்தும் புள்ளியெழுத்தும் ஈறாகிக் குறிப்பின்கண்ணும் பண்பின்கண்ணும் இசையின்கண்ணும் தோன்றி ஒரு நெறிப்பட வாராக் குறைச்சொற்களாகிய உரிச் சொற்களும், உயர்திணை அஃறிணை ஆ இரு மருங்கின் ஐம்பால் அறியும் பண்புதொகுமொழியும் - உயர்திணை அஃறிணையாகிய அவ்விரண்டு திணையிடத்தும் உளவாய ஐந்து பாலினையும் அறிய வரும் பண்புத்தொகை மொழிகளும், செய்யும் செய்த என்னும் கிளவியின் மெய் ஒருங்கு இயலும் தொழில் தொகு மொழியும் - செய்யும் செய்த என்னும் பெயரெச்சச் சொற்களின்படி ஒருங்குநடக்கும் வினைச்சொல் தொக்க வினைத் தொகையும், தம்இயல் கிளப்பின் - (எண்கள்) தம்இயல்பு கிளக்கும் இடத்து, தம்முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதி உளப் பட பிறவும் அன்னவை எல்லாம் - (நிறுத்த சொல்லும் குறித்து வரு கிளவியுமாய் வாராது) தம்முன் தாம் வரும் எண்ணின் தொகுதியும் உட்பட்ட பிறவும் அத்தன்மையவெல்லாம், மருவின் பாத்திய - வழக்கிடத்து மருவிநடந்த இடத்துள்ளன, (ஆகலான் அவ்வாறே கொள்ளப்படும்.) புணர் இயல் நிலையிடை உணரத்தோன்றா - புணர்ச்சி இயன்ற நிலைமைக்கண் (அவற்றின் முடிபு) விளங்கத் தோன்றா.*

எ - டு : விண்வினைத்தது, கார்கறுத்தது, ஒல்லொலித்தது ; இவை குறைச்சொற்கிளவி ஆயினமையின் முடிக்கப்படாவாயின ;

வின்னென விசைத்ததென இடைச்சொல்லோடு கூடியவழிப் புணர்க்கப்படும்.

கருஞ்சான்றான் என்றது பண்புத்தொகை. இது கரும் எனப் பண்புணர நின்றது. கருஞ்சான்றானெனத் தொகையாயவழி கருமென்பது கரியானெனப் பால்காட்டி நிற்றலில் புணர்க்கப்படாதாயிற்று.

கொல்யானை என்றது வினைத்தொகை. அதுவும் கொல்லெனத் தொழிலின்மை உணரநின்றது. கொல்யானை எனத் தொகையாயவழி, கொன்ற எனக் காலம் காட்டி நின்றமையின், புணர்க்கப்படாதாயிற்று.

ஓரொன்று என இது, தம்முற்றும் வந்த எண். இது நிறுத்த சொல்லும் குறித்துவருகிளவியும் அன்மையிற் புணர்க்கப்படாதாயிற்று. இது தானே ஓரொன்றாகக்கொடு என்புழிப் புணர்க்கப்படும்.

“பிறவும்” என்றதனான் முடியாதன உண்டான், கரியன் என்பன. இவை உண் எனவும் கருமை எனவும் பிரித்து நிறுத்திய வழி ஆனும் அன்னும் குறித்துவருகிளவி யன்மையான் வந்து புணராமையின், புணர்க்கப்படாவாயின.

‘தோன்றி’ என்றதனால், கொள்ளெனக்கொண்டான் என்புழிக் கொள்ளென்பதனை, என என்பதனோடு புணர்க்கப்படாமைகொள்க.

‘மெய் ஒருங்கியலும்’ என்றதனான், உண்டான் என்புழிச் செய்கையும் காலமும் பாலும் தோற்றிநிற்குமாறு பிரித்துப் புணர்க்கப்படாமை கொள்க. (எசு)

எழுத்ததிகாரத்திற்குப் புறனடை

௪௮௩. கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும்
வழங்கியல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும்
விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்
வழங்கியல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல்
நன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர்.

இது, இவ்வதிகாரப் புறனடை யுணர்த்துதல் நுதலிற்று.

(இ - ள்.) கிளந்த அல்ல செய்யுளுள் திரிநவும் - முன் எடுத்தோதின அல்லாதன செய்யுளிடத்து வேறுபட வருவனவற்றையும், வழங்கு இயல் மருங்கின் மருவொடு திரிநவும் - வழக்கு நடத்துமிடத்து மருவுதலோடு வேறுபட வருவனவற்றையும், விளம்பிய இயற்கையின் வேறுபடத்தோன்றின் - முன் சொன்ன முடிபியற்கையின் வேறுபடத்தோன்றின், நல்மதி நாட்டத்து வழங்கு இயல் மருங்கின் உணர்ந்தனர் ஒழுக்கல் - நல்லறிவினது ஆராய்ச்சியான் வழக்கு இயலுமிடத்து அவற்றின் முடிபு வேறுபாடுகளை யறிந்து நடத்துக, என்மனார் புலவர் - என்று சொல்லுவர் புலவர்.

எ - டு: நறவங்கண்ணி, கள்ளியங்கோடு, புன்னையங்கானல், பொன்னந்திகிரி, ஆரங்கண்ணி, காலம்பெருந்துறை என இவை வேற்றுமைக்கண் அம்முப் பெற்று முடிந்தன.

"வேர்பிணி வெதிரத்துக் கால்பொரு நரலிசை" என்பது ரகர வீறு அத்துப்பெற்று முடிந்தது. முளவுமா, பிணவுநாய் என்பன, அல்வழிக்கண் மென்கணத்துக் குறியதன் இறுதிச் சினைகெட்டு உகரம் பெற்று முடிந்தன.

"அஞ்செவி நிறைய மந்திரங் கூறி" என்பது அகம் என்னும் நிலைமொழி செவி என்னும் வருமொழியோடு வேறுபட முடிந்தது.

'ஆயிடை' என்பது அவ்வென்னும் வகரவீறு வேறுபட முடிந்தது.

தடவுத்திரை, தடவுத்தோள் என்பன உரிச்சொல் முடிபு.

அருமருந்தன்னான் எனற்பாலது அருமருந்தான் என மரூஉவாய் முடிந்தது. சோணாடு மலாடு என்பதும் அது.

பொதியி லென்பதும் அது. பிறவும் அன்ன. (எஎ)

ஒன்பதாவது குற்றியலுகரப் புணரியல் முற்றிற்று.

எழுத்ததிகாரம் இளம்பூரணருரை

முற்றுப்பெற்றது.

நூற்பா முதற்குறிப்பு அகரவரிசை

அருஞ்சொற்பொருள் அகரவரிசை

பக்கம்

நீடிய - நீண்ட உ0சு
நீட்டம் - நீண்ட மாத்திரை கச
,, - நீண்டு முடிதல் கககு
நுண்ணிதின்-நுண்ணிதாக (நுட்பமாக) கச
நுதலிய - கருதின கூஎ
நுவலாது - சொல்லாது ருச
நுவன்றிசின் - யான் ஈண்டுக் கூறினேன் ருரு
நூறுயிரம் முன்வரூஉம் உஉ௩
நூறு முன்வரினும்-நூறு என்பது முன்வரினும் உககூ
நூறூர்ந்து வரூஉம்-நூறு என்னுஞ் சொல் ஊர்ந்து வருகின்ற ககக
நெடி - நெட்டெழுத்து அகூ
நெடியதன் இறுதி கஅ௩
நெடுஞ்சினை - நெட்டெழுத்து ௩ரு
நெறிநின்று - வழக்கு நெறிக்கண் நின்று ருசு
நெடுமுதல் - நெடிதாகிய முதல் கூகூ
நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் கஅச
நேர - உடன்பட எச
நொடி - நொடியிற் பிறந்த ஓசை (கை விரலால் சுண்டுகின்றதால் பிறக்கும் ஒலி) கச
பஃகான் - பகரம் க0அ
படிமையோன் - தவவொழுக்கத்தினை யுடையான் ரு
பதக்கு - பதக்கு என்னுஞ் சொல் கஉஅ
பத்தன் முன்வரின்-பத்தென்னும் எண்ணுப்பெயர் முன்வரின் உக0
பல்ஆறு - பலவகை முடிபு கூரு
பல்லவை-பன்மைப் பொருள் கூஎ
பள்ளி - இடம் ரு௩, ருச
பனை - பனை என்னும் அளவுப் பெயர் கூஉ
பனையும் அரையும் கசசு
பாத்தியில் - முடிபினிடத்து கூசு
பால்வரை கிளவி - பொருட் கூற்றை உணரநின்றசொல் கூஉ
பீடாவும் தளாவும் கஉ௩
பிறவும் - பிற முடிபுகளும் அஎ
பின்னும் முன்னும் கசுகூ

பக்கம்

புகர் - குற்றம் சகூ
புகர் இன்று - குற்றமின்று கஅ௩
புணர் இயல் - புணர்தல் இயன்ற உகூ
புணர்இயல்நிலை - புணர்ச்சிஇயன்ற நிலைமை உ௩0
புணர் இயல் மருங்கின் - புணரும் இயல்பிடத்து ககூசு
புணர்ச்சி - புணர்மொழி எஎ
புணர்நிலைச் சுட்டு - புணரும் நிலைமைக்கண் ருகூ
புரைவது - பொருந்துவது கூஉ
புளிமரம் க௩0
புள்ளி - புள்ளிகள் (புள்ளியையுடைய மெய்யெழுத்துக்கள்) உ0
புள்ளும் வள்ளும் கஅரு
பூதக்கிளவி - ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றை உணரநின்ற சொல் க௩0
பூல்வே லென்று கஅசு
பெண்டென்கிளவி உ0ச
பெயர்க்கிளவி - பெயர்ச்சொற்கள் அஅ
பெயர்க்கு-பெயர்ச்சொற்கு கசக
பெயர்க்கொடை - பெயர்ச்சொல் ககச
பெயர்நிலை - பெயர்ச்சொல் கஉஎ
பெயர்நிலைச்சுட்டு - பெயராகிய நிலைமையது கருத்து சுரு
பெயர்வழிய - பெயர்களின் பின்னிடத்தன சுரு
பெற்றம் ஆயின் கசச
பொருள்தெரி - பொருள்விளங்கி நிற்கும் எஎ
பொருள்வயின் - பொருட் புணர்ச்சிக்கண் கஎகூ
பொன்னென் கிளவி கஎஅ
போலிமொழி - போலும் என்னும் மொழி ௩ச
போற்றல் வேண்டும் - போற்றுதல் வேண்டும் ககூச
மகப்பெயர் - மக என்னும் பெயர்ச் சொல் கககூ
மகர இறுதி - மகர ஈற்றுப்பெயர்ச் சொல் கருஎ
மகன்வினை - மகனதுவினை கஅ0

கழக வெளியீடுகள்

தொல்காப்பிய நூல்கள்

[கீழ்க்கண்ட நூல்கள் யாவும் செப்பமுற கலிக்கா கட்டடம் செய்யப்பெற்றவை]

நூல்	ரூ.	காசு
தொல்காப்பிய மூலம்—இளவழகனார் குறிப்புரை	4	00
தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம்—இளம்பூரணர் உரை	4	50
தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் —நச்சினார்க்கினியர் உரை	4	50
தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம்—சேனாவரையர் உரையும், புலவர் பூவராகம்பிள்ளை விளக்கமும்	6	25
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் – (தொகுதி க) அகத்திணை இயல், புறத்திணை இயல் —நச்சினார்க்கினியர் உரை	5	50
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் – (தொகுதி உ) களவு, கற்பு, பொருள் இயல்கள் —நச்சினார்க்கினியர் உரை	5	50
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் – (தொகுதி ௩) மெய்ப்பாட்டியல், உவமவியல், செய்யுளியல், மரபியல்—பேராசிரியர் உரை	9	00
தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் —இளம்பூரணர் உரை	8	75
தொல்காப்பியம் பாயிர விருத்தியும் முதற்சூத்திர விருத்தியும்—சிவஞான முனிவர் உரை	1	50